Duke University Libraries
D04361780T

ספר

פתח האהל

ויקרא

דבר מלך טוב דבר דבור על אופניו דרש דרש בכל דברותיו ועניניו.
ויפק רצון מהמלך הנורא, באהלה של תורה, פתח האהל יבוא ויגיד צדקותיו.
דבר בקודשו, מדי חדש בחדשו, ומועדי ושבתו הן הן גבורותיו הן הן נוראותיו.

אב בחכמה. בנייות ברמה. יגע רבינו בעצמה. חנא וחסדא ושלמא.
צינור השפע קומא שלימא. יסד דיסוד והקיף החומה. רעיניו סליקו
בהדין קיוטא. אורח קדישין עילה תמימה.

ארונינו גאון עוזנו מרן מלכא אח״י יפ״ת הגדול מעוז ומגדול
חסידא קדישא אבן הראשה כתר ועטרה

רבנו **דוד אביחצירא** וצוקללה״ה זיע״א.

זה אחד מספה״ק שע״ק ואעפ״י שהיה כולו בכרך גדול זה הס׳ הק
חלקנו אותו לד׳ חלקים. יה״ר מ״י מברכתיה דמור ניהו רבה דבי
עלאי שיכולה זכותו להגן באלף המגן המתחיל בטוב יסיים בטוב
להוציא לאור כל הני שערי קדושה על מזבח הדפוס לזכות את
הרבים כאשר היה ברצון המלך ארונינו אמן.

נדפס

פעה״ק **ירושלם** תובב״א

שנת רצון ושמחה ישיגו לפ״ג ונסו יגון ואנחה אבי״ר.

דפוס הר״ר שמואל הלוי צוקרמן.

מנחה היא

שלוחה לידי״נ ארון נכבד ....

....

....

יהא הספר הימר הזה

למזכרת ולברכה בביתו

הסכמות

אני עני הנה באתי להגיד שבח אדוני לא יכולתי, אין בלשוני מלה מחסרון ידיעתי, ואיך אשים לאל מלתי, ובמקום גדולים בטילה שיחתי, מה יענה טלה בין זאבים חשבתי, אך כעבד לפני רבו קרבתי, ואב מרחם על בנו ותלמידו אמרתי, לו דומיה תהלה לדו"ד:

נשענתי וגם נתלתי, ברחמי שמים בטחתי, כאיסתירא בלגינא קיש קיש קריתי, וכען קטן קולי השמעתי, ואל אלהים אשים דברתי, אולי ישמע בקול תחינתי, ויראה בעניי וצרתי, לו אשפוך שיחי בתפילתי, תפלה לדו"ד:.

ימי קדם אזכרה עת הייתי, תחת כנפי אדוני חסיתי, ובצלו חמדתי וישבתי, כבן בית לפניו נקראתי, בטובו אכלתי ושבעתי ושתיתי, לא זזה ידו מתוך ידי בקומי ובשבתי, כל רצוני בביתו עשיתי, מנעורי גדלני כאב זכרתי, זכור ה' לדו"ד:

יד ושם היה לו בעבודת הקודש, בכל יום מטהר את עצמו ומקדש, במותר לו מכל תאוה פורש, ובתורתו יהגה ראה וחידש, נפש יתירה היתה לו בחול כמו בשבת קודש, חולין בטהרה אוכל כקודש, חרדה לבש בבואו אל הקודש, מחי"ל אל חי"ל תורתו ותפילתו במקום הקודש, כי שם ביתו ראה ביתך דו"ד:

יוש"ב תמיד בישיב"ת תחכמוני, נבון לחש בעדינו העצני, דעת אלהים קנה להוכיח לאיש כמוני, הכל שוים לטובה כדל כעשי כעני, מקרב רחוקים מתשובה ואומר חנוני חנוני, שובו בנים שובבים טרם אלך ואינני, ארפא משובותיכם אלהים יענה, שלום שלום לרחוק ולקרוב אם תהיו כמוני, וידבר דו"ד:

יראת ה' לנגד עיניו, נקי כפים בכל עניניו, מסוה הבושה היה על פניו, והאי"ש מש"ה מאד עניו, טוב לצדיק טוב לשכניו, כמו מרדכ"י אחד מבניו, צדק ושלום הלכו לפניו, השם יראה בעיניו, וירא דו"ד:

אהבה רבה היתה עבודתו, לשם שמים היתה כוונתו, היה ממעט בכל יד הנאתו, להשתתף בצער שכינתו, לרווחה היתה פתוחה ביתו, לעובר אורח שם מנוחתו, מאכיל ומשקה גם ללוותו, מימיו נאמנים רבים שתו, ויברך דו"ד:

אני הצעיר ונבזה בן דודתו, כורע ומשתחוה לה' על מצבת קבורתו, יבקש רחמים על עמו ועדתו, להנצל מפח יקוש מזעמו ועברתו, לעשות נקמה בעכו"ם באפו וחמתו, וכל שונאים ואויבים מהרה יכרתו, ומלכות הרשעה יעקר וישבר ויכניע וישפיל ממכון שבתו, בזכות אבותיו וזכותו, ויכס דו"ד:

דוד"י

הסכמות

דוד״י נא ואדום מאו״ר חכמת״ו, פניו כפני חמה כשמש בגבורתו, ישב פת״ח האה״ל להסתר מחמתו, ויחבר את האה״ל לעומת מחברתו, ויטע בו מפרי אדמתו, כאהלים נטה ה׳ בגינתו, לשמור את דרך עץ החיים בלכתו, ליראה ולאהבה אותו, אהבת דו״ד.

הנותן ליעף כח בגבורתו, יהב חכמתא לחכימין מחכמתו, כבוד חכמים עושרם אמר שלמה בחכמתו, בשלשתם זכה רבינו מרוב הבטחתו, וישקול בדעתו מה יעלה במצודתו, ועשה כרצונו שכל טוב בתבונתו, ועלה חשבונו לדו״ד אביאליר״א כמתכונתו, לעתים ידועים דבר מה טוב בעתו, ויוסף דו״ד.

את דברי התורה הזאת כתב על ספר וחתם, ראש כל פרשה וסופה חותם בתוך חותם, נעץ סופה בתחלתה ותחילתה בסופה ע״ל דב״ר אמ״ת ועגו״ה לד״ק טב״ע וחת״ם, ויקרא שמו ריש״א וסיפ״א, יעקב איש תם, ובא עד אלי״ו וה״ן עוז״ר לו, והקן ממנו נסתם, כי גבר אויב בעונינו ובאו בנים עד משב״ר ועלה שמיה בענן נעתם, ואנחנו נבוכים בארץ סג״ר עלינ״ו המדב״ר בנים עם אבותם, עד ישקיף וירא ה׳ משמים עד היות״ם, על כסא דו״ד:

נקמת ה׳ יתן במדי״ן הוא העד הוא הדיין, יתן ויחזור ויתן בלי כלי זיין, הרבה תבוא בלבם, עיר ועיר תחרב ויבש המעין, למען אבותינו הקדושים שישבו על המעין, יראנו בנקמת אדוננו הדיין ומצוין, ולמען שמו הגדול והקדוש שהוא ראש כל מנין, יחיש גאולתנו ויתקיים יסוד הבנין, הוא עיר דו״ד:

חילנו פני אדוננו הוא אבינו הוא מלכנו הוא מושיענו יושיענו ויגאלנו, וירחם עלינו ויחננו, ויוציאנו ויצילנו מן הגוים אויבינו, כי לך תלויות עינינו, עד שתחננו, ותוציא לאור משפטנו, בעבור אבותינו, הוא ישי אבי דו״ד:

זה עני קרא למשגב לעתות בצרה, גדול אדוננו ורב כח בעוז וגבורה, לך לבדך חטאתי בגלוי ובסתרה והרע בעיניך עשיתי בזדון ועברה, ועל כל המצות עברתי, גם על ביטול תורה שהיא שקולה ככל המצות וחמורה, ועל הכל נפשי עלי מרה, על כל באה אלי זאת הצרה, ושפחה ירשה גבורה, הוא שטן הוא יצה״ר שקלקל את השורה, ומצא פתח פתוח לגרור את העבירה, ואני בער ולא אדע מה אענה על זאת הצרה, לכן חנני והקימני ופדני מכל חטא ועון ופשע ועבירה, ומתחת כסא כבודך התור נא לי התירה, והחזירני וקבלני בתשובה למען שמך הגדול והנורא, ובזכות הצדיקים היושבים בשורה, ובזכות אדוני מרבה המשרה, לעבד ה׳ לדו״ד:

קולי אריס ואשא עיני לאל עליון, ירחם על עם דל עני ואביון, ויציל כל ישראל מזה הבזיון היושבים ללעג וקלס בו עובדי כיון, בכל יום עושים עמנו רעה בפועל ורצון, משלו בנו ובממונינו כשה לטבח יובל בלי רפיון, וכרחל לפני גוזזיה נאלמה לא אוכל נקיון, סבבונו ככלבים כי הנה אויביך יהמיון, מהרה יבוא להם

הכן

הסכמות

הרן וכליון, ממרום יפול שרם ויהיו לחרפה ולבזיון ואז עולה תקפוץ פיה וישארו ברעב ובצמא ובציון, ויקבץ נדחי ישראל לתוך עיר ציון, ויבנה בית המקדש במהרה בימינו הוא שפריר חביון, ואז נאמר בטוב מאמר מזמו"ר שיר חנוכת הבית לדו"ד:

ואקוד ואשתחוה ואפיל תחינתי, כעני ואביון ודל דופק על דלתי שערי רחמים שמים בקשתי, מאתך נור ישועתי, כי לא תבזה ענותי, ובזכות אותו צדי"ק בטחתי, ובזכות אבותיו הקדושים נשענתי ונתליתי, להשאיר ברכה לשארית נחלתי, יכתבו לחיים טובים וארוכים על אדמתי, יגלו ימיהם בטוב התורה ומצותיה לשם יחוד שכינתי, המה הגבורי"ם הכרובים על ילר"ם התפללתי, על שני אחים הנעימים שלא יתפרדו עד קץ ישועתי, אי בקודש לטובה יחדש כזה ראה וקידו"ש קודש על קודש, אב בחכמה ורך בשנים חוקר ודורש בכתבי קודש, הולך לדקות ודובר מישרים, כולל כל אישורי"ם ירא ה' מרבים מנעורים, זה שמו הטוב החסיד הענו אספקלריא מאירה מנורה טהורה כמוהר"ר **ישראל אביחצירא** יחפ"ל ביסו"ד התורה, הוא וזרעו וכל הנלוים אליו

עמיה ישרי כאורה, ושני לו בקודש אריא"ל א"ה טו"ב לישרא"ל קרוב לנו וגואל, ידידינו ידיד האל, גומל חסדים לעמו ישראל, חונן ומרחם לכל דורש ושואל, כלא זה הר"ד מולפ"ל נזר"ק טהור כולל כל מדה טובה וישרה בעו"ז וגבורה אבן יקרה מפז נבחרה אורה זו תורה כמוהר"ר **יצחק אביחצירא** נרו יאיר ויזהיר בחשיכה כאורה, יאריך ימים ושנות חיים הוא ובניו בקרב ישרא"ל כיר"א, למען שמו ולמען תורתו ינצלם מכל צוקה וצרה ויעזרם על דבר כבוד שמו במדה ובמשקל ובמשורה, למלאות מקום מר"ן מלכא הוא אדוננו המל"ך **דוד** זללה"ה זיע"א עד בוא יום בשורה, ובא לציון גואל במהרה ליהודים היתה אורה:

כה דברי העבד הצו"ל כורע ומשתחוה מתאבק בעפר רגלי החכמים המפורסמים בתורתם וצדקתם וענותם, ידונו אותי לכף זכות למען אבות"ם, כי אינו מגיע לקרסולי בינתם ומלילותם וחידותם כהדיוט קופץ בראש מרוב רחמנותם, וקויתי לאל שיזכר את שמי בחלקתם, כמו חלבנה עם קטורתם, יקבל ה' מנחת עני בתוך מנחתם שנת **זכור א"ל תפ"ר** בריתך אתנו כך גזרה חכמתם, בחדש **א"ב** הרחמן יקבץ נפוצותים מקבץ נדחי ישרא"ל מארצותם

ומה טוב מאז"ל קריב לגבי דיקלא ואטבן

הצב"י **יחייא אדהאן** ס"ט

הסכמות

מראש: מקדמי ארץ אנכי הדל באלפי, בחסרון דעת כבד לשון וכבד פה, גרגיר חרדל מים הגדול עלה בסעיפי דון ומינה יפה נוף מכלל יופי הדור אתם ראו: המפורסמות אינם צריכות זמירות שמענו צבי לצדיק מכנפי וכל העם עונים אחריו מקודם מקודש. אלפי וטפי זריז ונשכר עלה בקבן שבח שמגיע לכתפים כמלאכי השרת, חכמה בינה ודעת קנה לו היו למנה בכתב ובעל פה, טעמו יניקו עמו בגפ״ת פה לפה, יחיד בדורו היה מתוק מדבש טעמו ונופת צופי כביר מלאכה ידו. לפני כבודו לא יוכל איש לצפצף בפה, לכן אזו מפעלות אלקי״ם: אשר ברא יצר אדם גדול כזה היה לבני דורו למשיב נפש ולכלכל ארוכה ומרפא, מה נאה אילן זה ענפיו: ארזי אל שתולים בלבנון מוכללים ומעוטרים בכל הדר ויופי אמן רוח מכסה דבר, היה מנהיג ודבר נבג״מ למעלה למעלה תעלי תעופי סוב״ר בדזי״ם קבועים ולא זזים בתכלת וארגמן נטע נעמן עשה. לכם מכסה ומסתור סעיפי ענות: צדק ודבר אמת עטרה. לראשו נרשמת, מיום עומדו על דעתו זכורני מימי חורפי פרץ גדר בכל בקעה שמלא גבור בארץ לא הדריכוהו בני שחץ ולא עדה עליו שחל לעשות רצון בוראו עומד ומצפה צדיק חסיד ישר היה, והיו ליה כבר בתייה עלמו גבורותיו טובה השתיקה שימת יד על פה, קנה שם טוב לעצמו, דרש טוב לעמו ברוך שככה לו בעולמו, אשריך אברהם אבינו שיצא מחלציך בן קדוש כזה רואה תורה וצופה השכבה״ג אשרי גדילה, המופלא הקדוש הזה למד קיים מזה ומזה ליפרט עם סגולה ראשי אלפי שפתותיו נוטפות מר ואהלות קציעות מתנהג בענוות ומילי דבזיקין אבות וברכות אין יכולת לספר ולאה הפה, תורת אמת היתה בפיהו מר ניהו הדר הוא הנעלמת לו גלויות בכח תורתו וקדושתו מוקד. דינא הכפה:

החש לבי בקרבי רצוא ושוב יתפלא בי, קול לי קול אלי מכריז ואומר מי שמך לאיש תועלת ולא איש לפרש שבח הרב הקדוש וחיבוריו הקדושים שהם כים גדול ונורא ודעתך קצרה אבי״א קרא אבי״א סברא צרה כמצבירה ואויל מחריש: חכם יחשב בדברי נבון לאטם. היא נאמרה אבל אגיד הרשום כי זחלתי יראתי מפני חובת גברא ואם לא בדעת ידבר קטיל קנה בהלינא ומרא מגד קולר המשיג ועומק המושג הגנה מפוארה, ומגד נקיבת הלב לבית חללו על לוחות התורה, שנגללו הורמה המצנפת הוסרה העטרה, הגמלא בגרות עזרה היא שקולה ומכרעת לכל זעם ועברה, ואע״פ שחסרון פים קשה מכל העברה, מליגו שסלוקן של צדיקים גדול מחורבן בית הבחירה, הנעשה לכפרה, לך נא ראה במדרש בגמרא אע״פ כן לא טובה השלילה: המתחבת מן החוב המוטל על ההדיוט עני מדעת ועיון וסברא, ואיך שיהיה אחוה דעי אף אני דעה חסירה נבערה, קצה כמות שהיא קצה נעה ויחסירה ואל יחסדנו שומע כלועז שמע קול הברה, כי אני יודע בעצמי מיעוט ערכי ושפלותי, גם שאיני מכירו מכל בני החבורה והנה בשמים עדי ושהדי כי ההכרח לאלגי להגיד מעט מזעיר מאלפי אלפים

הסכמות

אלפים רבי רבבות שבחי הרב הגדול וחיבוריו הקדושים אשר בנקיות וטהרה נעשים חכמה מוסר יראת ה' מלאים וגדושים מלך הכבוד והמורא גם שהיא נראה בעליל כירח בהלו וכשמש בתוקפו וגודלו ודבר שפתים אך למחסור כיהודה ועוד לקרא ע"ך לא אכחד את לשוני אמר עני לדבר בענייני מלך ישראל הקולע אל השערה אשר מנעורי גדילני כאב לא זזה ידו מתוך ידי כ"ה בעתים מזומנים לעבודתו הקדושה והטהורה גם בעת מחברת הקודש לגבר אשר דרכו נסתרה מיום שעמד על עומדו הכל כאין נגדו רק תורת ה' התמימה ונעלמת יראת הרוממות אהבה הפנימית פקודי ה' מדות טובות מצות ה' ברה, הכל לשמו ית', בלי שום פגול מחשבה זרה, רק להשלים האילן הקדוש לייחד לקשט הכלה העליונה עם דודה בחברה:

אשרי שעמלו בתורה ועושה נח"ר ליוצרו גדל בשם טוב ונפטר בשם טוב מן העולם ורצה בו אל חי נעלם, וילן בתוך עמק עומקה של הלכה חכמה ומוסר קנה דיינה הוא ונחית לעומקא דדינה שבה דמשפטים לדת ולהלכה דבריו נוטים ורבין ודקדק היטב היטב הדק לדיק וגם דלה דלה בנסתר ובנגלה וחדש חדושים אמתיים בתנ"ך, ובשם רב המעלה ובינקותיה דמר כמה וכמה ד"ת, ענה ואמר בטוב מאמר לכבוד לזור המור ולא באו לכלל כתיבה, כי נשכחו מרב אביגא, אבל דאבדין נפשי עליהם דאבה, עד שקם הכם בחכמתו וגבור בגבורתו אפשר זה י"ב שנים שגם מתניו ואלהים חי היה בעזרתו, הבא ליטהר מסייעין אותו, זכור יזכור לו ה' את רוב ענותו ולא נתן שינה לעיניו ותנומה לעפעפיו עד שהוציא פרי ספרו וסרעפיו והוצר שני חיבורים גדולים ומאירים מתוקים מדבש ונופת לופים בהירים כספירים, חמודים מזהב ומפז בפלפול עצום וחכמה נפלאה ידועים וניכרים כלולים מפרד"ס בדעת ויראת ה' הם נאמרים ובדברי מוסר נעשים ונזכרים עמוק עמוק מי ימצאנו עליהם וכיוצא בהם הם המדברים לפי שיאו מפי קדוש מפיק מרגליות, הבין בחכמה וחכם בבינה בנגלים ובנסתרים ג"ך לפי שהיה זהיר וזריז במלאכת שמים, לכך בא בקולמוס ורוח אלהין קדישין השתכחת ביה שהיה ירא שמא תטרף השעה כמו שאירע בעוה"ר באחרית הדברים, ע"ך בא בקצרה ועניניו בארוכה כמו שתראה במאמרים ודיבר דבר וכו' וכו' בריבוי תפסיה כמלקט באומרים, ואם יאמר חכם ובעל שכל יגעתי ולא מצאתי וכו' מכל ומכל לפעמים באוזה, אחד מהם אני אומר לו בעדות נאמנה שאלנו את פה הקדוש והשיב לנו בכוונה נכונה כי לא דבר ריק הוא בשום אחת מהנה וילמד סתום מן המפורש תניא נבדים ונקיים וברים והכל הוא לשם אדיר אדירים והלומד בשובה ונחת מצא תשובה וישק ויטעם לחכו ויאמר לי לי כי הוא זה לחם אבירים מה מתוק מדבש ומה עז מארי, ראה נא דברים הדברים מבטן מי יצא הקרא הנורא תורה חדשה מזקן ישן רזי דרזין חידושים וביאורים ועד נאמן על זה אפי' אגרת שלומים ושיאת

רבינו

הסכמות

רבינו היתה צריכה תלמוד ויישוב גדול ועיון נמרץ, ומזה תקים לד"ת הקדושים והטהורים, בהני ספרי דבי רב דעסיקנא בהו כמה גבהו הקו' הא' כלך גדול ונורא על חמשה חומשי תורה ויש בו ב' חלקים גדולים כרכא גדולה ביה תורה הדורה פשטים ישרים רמזים מתוקים ודרשות נחמדות סודות נפלאות וגימטריאות פרפראות ונוראות והדברים חרוזים מרישא לסיפא גם לרבות אמצעיות ונעץ סופן בתחילתן ותחילתן בסופן כשלהבת קשורה בגחלת ודרך אמת נרשמת יקרא שמו הטוב **פתח האהל** כאור שמש כי יהל ורמ"ז רמז בו פת"ח נוטריקון פה תוך חוקם, בא הרמז הספר וקטנתו קשר קשר ראשיתו באחריתו גם אמצעיתו גם מלת „האהל" כוונתו לחבר את האהל להיות אחד זה תכליתו. גם נראה מדו"ק דמלת „פתח" לשון התחלה שהיה בדעת הקודש לחבר עוד ספרים רבי המעלה כהנה וכהנה דברים נעלמים נעלמים נסתרים בתורה האהובה, וכך עלה במחשבה ונוסף הב' חיבור נפלא ונורא מאיר כאור המנורה זכה וברה ג"כ בו ב' חלקים, מאירים כברקים חלק א' מדבר בענין זמנים ומועדים מאמרים חריפים ערבים מתוקים נחמדים ועטרן במזמורי תהלים קודש הלולים בטוב טעם ודעת נלמדים, וחלק הב' חיבר עטרת צבי על יקרא דשבי גם הוא ע"ד מאמרים ומזמורים פלפלא חריפתא לבר אבהתא בחכמתא וסוכליתנו דעתא ויראתה גם הוא ע"ד הפרד"ס בתרייתא כקמייתא, **ושכל טוב** קרא שמו מה טוב טעמו ונאומו ורמז בו שמו הטוב וחניכתו משפחה המהוללה בקהל עדתי רמה והדורה, והיא נתכנית בשם **אביחצירא** ויצא טבעה בעולם בגלוי ולא בנעלם לכי שכמה וכמה חו"ל ישראל גדולים ומפוארים חריפים וקדושים מקובלים אלהים כחשמלים ותרשישים ממנה היו וממנה יצאו לשם ולתהלה ולעטרת תפארה, לך נא ראה מ"ש תנא דידן חדייא דארמותא הגי' הגדול מקובל האלהי רבינו חיד"א בספרו הקדוש שם הגדולים שהובא בשם הנשר הגדול ראש הקבלה רבינו מהרח"ו על ראש המשפחה הגדולה אביר הרועים רבינו **שמואל אביחצירא** זלה"ה, קחנו משם באריה ג"ך האבות הקדושים של רבינו הגדולים הידועים ומפורסמים בארבע פנות העולם ובארצנו הקדושה בד' ארצות הנסוכות אשר נוגה אור העולם עליהם בהגלות להם ספרי דבי רב רבינו הגדול והקדוש המקובל האלהי אדמו"ר עט"ר רשכב"ה רבינו **יעקב אביחצירא** מאריה דאתרא וכיון שראו חכמתו וגדולתו וחריפותו ובקיאותו בנסתר ובנגלה הודו ולא בושו תתן אמת ליעקב לשם ולתהלה לך נא ראה דברי קדושים אשר בארץ בהסכמותיהם בספרים הקדושים כנודע, גם הבן הקדוש הבכור כאריה גבור האלוף התורני ריכא ובר ריכא דכולה ביה כרכא מלא מכל חכמה ובינה, דעת ותבונה עבד את ה' באמת ובאמונה,

היה

הסכמות

היה חריף ובקי במקרא בגמרא במשנה, ורבים רבים היו מוטלים עליו לשם שמים ממנו יתד ממנו פנה וזאת היתה הנסבה, כי אף ע"פ שחידש חידושים רבים אמתיים על דרך הפרד"ס בבקיאות גדולה ובחכמה נפלאה ונבונה לאפס הפנאי מחמת צרכי צבור שהעוסק בהם מקריאת שמע ותפלה הוא פטור, ומה גם מד"ת, ולכך לא באו לידי כתיבה, ולמעשה מצטרפת מחשבה טובה, ונטע שלשה ארזים בישראל לשם ולתהלה פאר כלה כלולה, ראשון בקודש הוא ה"ך מאור הגולה דביה סלקינן ונחתינן בהאי ענינא, קלילה דמשתעי האי טפישא, בלעגי שפה ובלשנא זלילא, בתושבחן רבה דעמיה ומדברנא דאומתיה דביה איתכלילו תורה וגדולה נשמתו בגן עדן העליון תעלה מעלה מעלה, אוי לו לפה שמדבר דברים כאלה בלשון ומלה, אבל אין לנו עסק בנסתרות הלילה, כי פרי צדיק עץ חיים ולוקח נפשות חכם אמר מלך שג"ו, ולפע"ד הן השם הראנו כשם שבחייו הייתו דמור זכה וזיכה את הרבים והציל לקוחים למות קרבים בתפלתו ובצדקותיו ובמוסריו עלה טובה קמל"ן רבינו, כך מציאת ארון הקודש למעלה בשעת עת רצון מנוחת ג' עמודי עולם בא סי' והמלאכה היתה דיים, כך בעת ההיא נתבקש בישיבה של מעלה מלך ישראל אדוננו נע"ר, אוי נא לנו כי חטאנו, ואילו ימלא מלא פינו אין די לכתוב ולספר זעיר דזעיר מדאגותינו אנחותינו צרותינו, אבל כך עלה במחשבה היא תשובתנו ונחזור לענינם כי בא עת ההיא יצאה הגזרה לקבץ כל אנשי מדינתו מנער ועד זקן טף ונשים להשמיד להרוג ולאבד ח"ו באזנינו שמענו, אביר הרועים מלכנו כפר על עמו ועל עדתו בכח תורתו וקדושתו כמעשה הרוגי מלוכה היתה עלתו וסיבתו, ואכן יתמי דיתמי מה נענה ומה נאמר אנה אני בא בלב חמרמר, והיתה נפש אדוני צרורה בצרור החיים, השם דבר בקדשו ואמר בי"ד לה' כסליו עלה בסערה השמים קודש השם ותפארתו, וחיי לאחיו מלך הקדוש רבנן בכל ישראל ובפרט לבנתיה דמארי בר מור ולגזעם הקדוש שבק, והניחנו, כמר מדלי וכשחק מאזנים וכאבק והוא עלה להתעדן בגן השם חבלו ונחלתו, ואוי נא לנו כמה טובה אבדנו מהתעלם ממנו אור עינינו רוח אפינו משיח השם נלכד בשחיתותינו, אשר תהיה זאת נחמתנו בשני ארזי הלבנון בפ"י אשר ענינם כבר התחלנו הקדוש הניח להם ברכה ושלום אורך ימים ושנים ורוב הונים דשנים ורעננים תורה וגדולה תהיה להם לנחלה, עטרת תפארת בקהל סגולה א' בקודש איש הביניים מאור עינים בר אבהן, בר אורין טובים השנים קדושה וטהרה כלי מפואר חכמה מפוארה, אב החסד והרחמים והחמלה מאד נעלה צפירת תפארה, הרב הגדול מעוז ומגדול מתנהג בעלמות אבן טובה מאירה כמוהר"ר **ישראל אביחצירא** נר"ו יאיר כאור הבהיר וזרעו יפרח כשושני תמרה היר"ה, וב' בקודש איש חיל אב תבונה חכמה ובינה קנה בן המלך אחיו ואתנו ג' היו לו למנה הרב המובהק ואת לברק זהב טהור

מזר"ק

הסכמות

מזר"ק המוהר"ר **יצחק אביחצירא** נר"ו יאיר כאור השמש בגבורה הוא ובניו בתוך עדה טהורה ופניהם איש אל אחיו יהיו תמיד בחברה, וקם האחד המיוחד ובעזרו מור ינוקא שניהם יחד זרעם יהיה כחול הים אשר לא יספר ולא ימד בקנאת ה' צבאות במורא ופחד להדפיס הני ספרי דבי רב הקדוש אחד ואחד גם אל הני לו בא שהתחיל הרב הקדוש רב אהבה אשר עדיין לא דברנו בו במגילה הכתובה, הכי קרא שמו רישא וסיפה בחיבה לפי שחיבר ראש הסידרא בסופה ברוח נדיבה, והאמצעי שלם לא כחד דגול מרבבה, ודב"ק על ימים נוראים בדרך הפרד"ס כנז' חיבר בחכמה נשגבה וסידר בו ב' ספרים בראשית ושמות כלול ברמזים וסודות פסוקים מוסר וחוקים לכל אשר אל הקודש, בא והיה בדעת הק' לגמור כל התורה בכמה אנפי בכתב ובעל פה ע"ד הנז' בדברי הלופה וה' לא רצה וכן עלה במחשבה וה' ישלם פעלו לפי מהללו כאלו נגמר ונשלם בטובה, ומקרא היא ולחושבי שמו כדרז"ל בג' מימרא כתובה, והנה עת לחננה באה ובקשה ובתחנה המתנדבים בעת עדת מי מנה שתעמדו עם הרבנים חכמים ונבונים אחי מלך הרב הק' המחבר בזהו כסף בזהו זהב כדי שתצא מחשבתם הטובה לפועל והחלש יאמר גבור אני הננו ועלינו וכגו"ד מלוה רבה לא נצרכה אלא להעדפה בעין יפה כדי שתבא המלאכה לידי גמר הטוב בסופה, ותביאו ספה"ק לתוך אהליכם כהכנסת כלה לחופה ואגבן תתברכו תלתא כחדא במוטב תלת מילי דמיטב, וזכות הרב הק' המחבר תגן עליכם ועל בניכם וכו', ואע"פ שאין אתם צריכים לדברי קל הדעת הזה כי בודאי הגמור שתעשו לכבוד רבינו המחבר זצוק"ל לה"ה, ולכבוד הרבנים המובהקים שבק להם ולכם ולכל ישראל חיים ברכה ושלום מ"מ אין מזהירין וכו', וה' יריק לכם וכו' והחיים והשלום:

כה דברי הנבזה הלזה עמוס בתלאות הזמן

הצעיר ע"ה ב"ה **משה** בן א"א **יוסף אתורג'מאן** ז"ל ס"ט

יום ד' בפ"ק א' לחו' תמוז יה"ל בא סימן מעשה ידיך אל תר"ף לפ"ק:

הסכמות

מה נדבר ומה נצטדק מראש אמיר, כלי שאין לו שפ"ה ואימרא באין אומ"ר בקלי"ת האומ"ר אנכי הדל באלפי כבד לשון ופה, דלא ידע לכוין הגה ולפלוף, אב"א קרא ואב"א סברא, הכי קתני חסורי מחסרא, לא דעת ולא תבונה ולא חכמה והיה העלמ"ה, בדעת ומזמה, אדם שאין בו מוח אנכי בעצמי ידעתי חסר מכל מי אני ומי משפחתי, אכן מאת ה' אלקי"ך יראתי וזחלתי זוהי סיבה זוה"י ביאה לבוא אל חצר המלך:

מה יפו פעמיך בנעלים, פריו קודש הלולים, זאת התורה לעולה למנחה, וממילא אתיי"א שבחה, תורתו של רבינו הקדוש לגבוה מעל גבוה סלקא, מנופה בי"ג נפה ומשופה ומנוקה, רווחא ליה שמעתא אליבא דהלכתא, בספרא וספרי ואגדה ומכילתא, באופן שלא הניח רבי דבר קטן וגדול מקראות גדולות שנו כאן, כשולחני זה שהכל לפניו מוכן ומזומן, משים לילות כימים כחשיכה כאורה, ובא לו עד פרק ה"ן דורשי"ן במעשה מרכבה רזי רב נהורא, עבודתו עבודת הקודש היא עבודה תמה, וכוונתו דוקא כ"א ליושב שמימה, מי זאת עול"ה מן המדב"ר, נשקו ב"ר, נפיק ועיל בלא בר, וזאת עולת התמיד ונסכ'ה, ליקוטי בתר ליקוטי כמלקט אחר האו'מרים דווקא, אחר סמוך לתפלת הערב, בקול ערב, עת הזמיר הגיע, ויקרא וה"ן שומע, שומע ומשמיע, חוק נתן ולא יעבור, ואתו עמו נערי בני ישראל באו לשבור, ויבוא אדוני בית"ה יוס"ף אור"ה חיי"ם למעלה למשכיל, סולו סלו המסלה דרך סלולה הוא מפני ומסקל, את מי יור"ה דע"ה, ואת מי יבין שמועה, וישית לו הדרי"ם, בהש"ן המשפ"ט את התומים ואת האורים, גם עשה לו כנגדו עזר, באב"ן העז"ר, זה דרכו בקודש, יתד בל ימוט, ומעסקי הבלי העולם עצמו הוא שמוט, ואחר זמן קבע, הלוך ילך לסעוד סעודתו לא לשבע, לקיום הנפש אדוני זה היה עושה, בקדושה ובטהרה לשם ה' כבודי ומרים ראשי, וברכות ערוכות מסודרות כמונה מרגליות, ואז קם לו ונתגבר כאריה וכלביא, להגות וללמוד בהנהו ספרי דבי רב מר"ן הקדוש חכם עדיף מנביא, לא זרוע עם גבורה, לטרוף טרף אדם אכל להביא סיטרא, ולילה כיום יאי"ר, ודבר שהוא חשך ואפל לפניו הוא מאי"ר, איברא לא איברי ליליא אלא לגירסא, ולא פסיק תורה מפומיה דרבי עד שבאה לו שינה באונסא, והוא ישן שינת ערא"י ודרך מקרה, וגם זה בכדי להיות חזק בעבודת הבורא, אמנם אדוננו דו"ד מלך ישראל חי וקיים ומעולם לא טעם שתין נשמי, כידוע ליודעי דעת ולכל חכמי אז הוסיף לקום ביתר שאת ואונים, אחרוני' משכחים הראשוני' בחצות לילה ממש נעשות תיקון לשכינה, בדמעות שלים נהי וקינה, ואחר תיקון המוגמ"ר כמין חומר, אחז לו צדיק דרכו להשתעשע בדברי הרשב"י בכח ואל, ויבוא עד מקדש"י אל, דורש וחוקר, עד אור הבוקר, ומשם בא לו לבית התפלה, לפני נורא עלילה ברתת וזיע ומורא ופחד, ממנו לא נכחד, ויבוא המלך החדרה, בעליית המקר"ה

הסכמות

המקר"ה, שפתותיו נוטפות מור כאחד מבני השרפים נעים זמירות ישרא' מתוקי' מדבש ונופת צופים, בכוונה גדולה ועצומה מה עז מארי, על פי סידור האר"י והרכבותיה דמר דא לדא נקשן מגודל היראה והאימה, על אחת כמה וכמה, מי ראה כל אלה ומי שמע כזאת, בנועם ה' לחזות, ולא תסמר שערת בשרו ולא יאחזנו פלצות, לעבוד את ה' באמת ובתמים בצל כנפיו לחסות, ואחר שבירך על המוגמ"ר ביתר שאת זאת היא הנודעת אז הביאו לפניו מיני תרגימא' טעימא בעלמ' פחות ממלוא לוגמיו היא המגרעת, קדש עצמו במותר לו, מה טוב חלקו ומה נעי' גורלו, שיבר תאותו, משך ידו מתוך אכילתו, חסידותו ופרישותו דמר ניהו אין הפה יכול לממרינהו, ירא ה' מרבים, משה זכה וזיכה את הרבים, משה שפיר קאמר כמין חומר, רודף צדקות מואס בבצע מעשקות חסדא' איהו וחסדאין מילוהי תמוך הני ברכי דרבנן דשלהי, בכסף תועפו"ת, חזק ידים רפות, ובא עד כיס"ו וה"ן עוזר לו, כרוב גודלו ומהללו, לשם רם ונשא עשה אבן הראשה, אשריו שקידשוהו שמים, בעדי עדים, ואין הפה יכול בשבח המגיע לגמור ולומר, רק ואך אענה ואומר, לך נא ראה בחזיון המראה, הלא מוניטון שלו חלף והלך בארבע רוחו' רוחו נודף, בשר"ה הערף, ועוד ידו בנלא"ת הלכ"ה רווחת, ויבוא וישב על עין המים מקוה מים חיים, לשם שמים עשה והלליה בעיני המלך :

מה טובו אוהליך יעקב, והיה למישור העקוב, רב פעלים מקבצאל, ראש לגולת אריאל, הדור אתם ראו, פעליו מה נאוו, צדיק כתמר יפרח, האיר וזרח, משנתו של רבי עמוקה כמראה חמה מן הצל, ומרוה קדשו האציל עליו אציל, עמוק עמוק מי ימצאנו, הנפש כי תדרשנו, בשבע חקירות ודרשות, והגשות אחר הגשות כלא תראה אם בעל נפש אתה, בהני ספרי דבי רבי בין במקרא בין במילי דאגדתא שעל כל פן ופן תלי תלי' של הלכות, סדורי' וארוכות, דו"ק ותשכח ותמצ' לקח טוב דבר הנקה, גן רטוב חטיב יחטוב, הכי קרא שמו **שכל טוב** כשמו כן הוא, מר ניהו ותקה אזני שמך מנהו, שבו רמז שמו הקדוש נזר כליל, עם משפחתו משפחת החמו"ל, בתוספות דבר הנמ"ד ותמלא החשבון מדוקדק ואד לא דק, והוא ביאור על מאמר הגמר' ומדרשי' דרושי' לכל תפליה', עם מזמורי תהלים בו נמלאו' והיו כלולי' כל איך שטועמו אומ' לי לי רזי לי רזי לי ואת השני ספר המשנה, כאור ירקף יאהל, הכי קר' שמו **פת"ח האוה"ל** והו' ביאו' רחב על חמש' חומשי תורה, טעמו ונימוקו עמו כאספקלרי' מאירה וטעם כעיקר ברוך אשר שם שמות אל תקרי שמו' אלא שמו' שמוע שמעתי ג"ך מפי מרן הקדו' שהו' נוטריקו"ן פה תוך חותם לחב' את האה' להיו' אחד דהיי' שכאן הי' וכאן נמלא, בכל פרשה ופרשה, אמצע וסיפא ורישא, דנעוץ סופה בתחילתה ותחילתה בסופה, והוא כלול מפרד"ס את והב בסופה, ואת השלישי עשה עשה בהל"ל נראה

לזכות

הסכמות

לזכות את הרבים, ולגמול טוב עם החייבים, על ימי התשובה, ימים שבין כס"א לעשו"ר עד הושענא רבא והוא על כל פרשה ופרשה, פתח הקב"ה סיפא ורישא והיה בדעת המחבר רבינו הקדוש הלוך ילך להאריך, על זה הדרך, על כל תנ"ך וששים מסכתות, והיו לאותות, אך בעוה"ר לא כן נתקיים, בגזירת אל חי וקיים, שאחר גומרו שני ספרים בראשית ושמות, חידושים נשגבות ורמות, אור עולם חשך בעדינו, וחטאתינו מנעו הטוב ממנו, אוי נא לנו כי חטאנו, שבר על שבר בא עלינו שבפתע פתאום יצאה הגזירה, ולקח ממנו ארון התורה, ועלה בסערה השמימה, בגזירת עירין פתגמא, ביום ש"ק בעת רצון בא עלינו שבר רגל ושבר י"ד לחוי כסלו עלה מות בחלונינו, אבדנו כולנו אבדנו, כיתומים נשארנו, וכצאן בלי רועה דמיני הצור תמים פעלו ואין מי שיאמר לו, מה תעשה ומה תפעל, כי כל דרכיו צדק הוא פעל וכך עלה במחשבתו הרמת"ה, עין לא ראתה, אמנם בזה מצאנו נחמה במקצת ברוך ה' אלק"י ישראל, שלא השבית לנו גואל והשאיר פליטה לגולת אריאל, הם שני צנתרות הזהב אחי המחבר מר"ן הקדוש גולות הכותרו"ת, א' בקודש עולה על כל מעלה לשם ולתהלה, מעלה מעלה בקי הוא בנסתר ובנגלה, מאו"ר הגול"ה, חד בדרא, מאריה דאתרא בעל מעשים, בנן של קדושים, וה' אהבו, שמו כשם רבו, אספקלריא מאירה, כמוהר"ר **ישראל אביחצירא** נר"ו וב' בקודש גזרת יהלום נברשתא דדהבא, מרגניתא טבא, גמי"ר וסבי"ר, וחוב"ר חב"ר, כל איסורי"ן הוא כולל, אין גומרין עליו את ההלל, צנצנת המן נטע נעמן, מנורה טהורה זכה וברה, כמוהר"ר **יצחק אביחצירא** נר"ו יה"ר שזכות אבותיהם הקדושים וזכות אדוננו מר"ן הגאון המחבר תגן עליהם ועל בניהם עד עולם ועד בכלל יבלו ימיהם בטוב ושנותיהם בנעימים, דשנים ורעננים ברוב הונים ובנים ובני בנים, יאריכו ימים על ממלכתם בקרב כל ישראל אחיהם אפי"ר. ואתם הנדיבים והנסיכים בבקשה מכם אל תחוסו על כליכם והוציאו זהב מבתיכם לכבוד מר"ן המחבר ולכבוד אחי מלך הרבנים וזכות אדוננו המחבר' יכולה היא שתגן עליכם ועל בניכם ויריק לכם ה' ברכה עד בלי די בתוך אהליכם ובזכות זה ובא לציון גואל קול מבשר מבית המלך :

פה המדבר בשפה רפה קמייהו דרבנן אחוי קידה

הצעיר ע"ה ב"ה **מכלוף** בן לא"א **אברהם** נר"ו **פצ'יצ'א** ס"ט

ד' בש"ק כ"ג לחודש סיון המשת"ש ש' **ש"ם ש"ם** לו חק ומשפט לפ"ק :

הסכמת הרבנים הגאונים יושבי על מדין

בי דינא רבה דעיה"ק טבריא ת"ו.

מלך אל חי מלכו של עולם, אשר ממנו דבר אין נעלם, כאשר עלה ברצונו והאציל ברא יצר ועשה, יצר את האדם לעבות משא, וכל הדורות היו מכעיסין והעולם שמם ונדהם, עד שבא אברהם, הוא היה גבור לפרסם אלהותו ית' אשר לו אלהים קרובים, ומופת היה לרבים, ויצו את בניו ואת ביתו לשמור דרך ה' וזרעם אחריהם יחד כולם, ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם, ע"כ בשכר זאת בחר לו י"ה ישראל לסגולת יעקב חבל נחלתו, ירד ה' על הר סיני בקולות וברקים, ויתן לנו תורת אמת חקים ומשפטים צדיקים, זוהי חיבתן של ישראל שניתן להם כלי חמדה, כתר תורה יקרה חמודה, נזר כל קוץ וקוץ כלול בתלי תלים מפרדס רמונים, וכל חכם לב יבין בה מה שקבלה נשמתו נטעי נעמנים, כל חד לפום חיליה, אורייתיה מרתחא ליה, מרבה ישיבה מרבה חכמה, ויוצא לאור תעלומה ומי שיראתו קודמת לחכמתו, אשרי יולדתו, ומזכה את הרבים למד ולימד סגי ומסגי הוא אדם המעלה לעילא מן דרגיה, ולזה פתח באשרי בתהלה **לדוד מלך** חסד רצה הקב"ה לזכות את ישראל ולא יטה לארץ מנלם, לפה והביט כי צדיק יסוד עולם, לכן חס רחמנא עלן ובאלקות ישית לנשמות הצדיקים ובכל דור ודור עמד ושתלן, חד מנייהו בדור שלפנינו, עזרנו מגיננו האדם הגדול המפורסם בכל מדות טובות, מאליפות מרובבות, ותורתו מכרזת עליו למעלה מעשרה חבורים, הכלולים מפרד"ס, וכל דבריהם בכל פנות שהוא פונה מעידין עליו בגודלו מאירים ומזהירים, מלהיבים ומרהיבים כל לב לטהרה ולקדושה, יעידו ויגידו צדקתו שהיתה על לב חרושה, האיר וזרח בארץ מאפליה, ויכוננה עליון למעלות רמות ונעלה משמה ושאיה, חוטר מגזע משפחה אדירה כמוה"ר כקש"ת **יעקב אביחצירא** זצוק"ל זיע"א, וכל זרע יעקב כבדוהו, רבנים מפורסמים ממנו כמעשהו, כולם קדושים, נטיעות דומות לשרשים גדול, שבכולם הרב המופלא **ר"מ** ונישא, רבו תהלותיו נפלאות עשה, ולו קם בנו אחריו ברא כרעותיה דנפיש זכותיה, אוזן שמעה ותאשרהו אין קץ לגדלו, לפי מהללו, בקדושתו וחסידותו ופרישותו, מלאה הארץ תהלתו, לא ימיש מתוך האהל אהלה של תורה, כל היום וכל הלילה כהשיכה כאורה, הוא החזיר העטרה עטרת זקנים ליושנה, ולכל בני ישראל היה אור ועיניו פקוחות ע"כ דרכי איש ממנו יתד ממנו פנה, כל העם עונים אחריו מקודש מימיו מן המקדש, נורא עלילה ולו דומיה תהלה

הסכמות

תהלה המעלות **לדוד מלך** במשפט שופט כל הארץ בשמים ממעל מי יאמר לו מה תעשה ומה תפעל, הוא היודע כל תעלומות וגוזר גזרה בכל עוז ותעצומות ועל כל העדה יצא הקצף חרון אפו, משאתו יגורו אלים ומזעפו כי גירה בהם את הדוב ונשא עליהם גוי מרחוק צורר היהודים ויגזור גזרות לנקש כל אשר להם וגם בגופם שלט לפשוט העור הבשר והעצמות והגידים, ולא שב אפו עד שגזר מיתה על קדוש ה' ביום שבת הקדוש והנורא, ויהי רובה קשת ותכל נפש **דוד** בקדושה ובטהרה, ה' ינקום נקמתו, והוא בשמים מעלותיו בצרור החיים נשמתו

אזל לכפרה ולדורו אבד, קדוש ה' מכובד, וכך גזרה חכמתו יתברך, יהי שם ה' מבורך, ואולם דא עקא, בוקא ומבוקא, דאזיל לבי קברי, שכיב בלא ברי, אמנם זאת נחמתנו, שכן היום בא אחימל"ך הוא ידידנו הרב הכולל, זר"ק **בישרא"ל** גדול שמו ואיתי בידיה תולדותיו של ספרי דבי רב פרי קודש הלולים, אשר נטע בבית ה' שתולים הללו דברי קבלה, חכמה ומוסר שם רמ"ז והן מספר עולים למעלה, פתח לה פתחא להאי פרשתא, **פתח האהל** פרש"ן דתא ויט אהלה בשני בקדש דורשים לכל חפציהם, **שכל טוב** לכל עושיהם, ובדעתו להדפיס"י הדרא לזכות בה הרבים, ולזכר עולם יהיה צדיק שיהיו שפתותיו דובבים, ואנן בדידן שמח לבנו כשמחה בקציר, כי השאיר אחריו ברכה בעוללות בציר, וסמכנו ידינו עליו ולפעלא טבא אמרינן אישר, ולכל המחזיקים והעוזרים בזה ברוכה מברכינן עץ חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאושר, וזכות התורה והמחבר תהיה עליהם סתרה צנה וסוחרה ויברך **דוד.**

החותמים בברכה פה עיה"ק טבריא ת"ו בחו' אדר המהודר כאן שנת התרפ"ג

ליצירה בא סי' ששון ושמחה ישיגו לפ"ג ברב עז ושלום.

הצעיר **אליהו ילוז**	הצב"י **יעקב ואעקנין**	**יעקב חי זריהן**
ס"ט	ס"ט	ס"ט
(מקום החותם)	(מקום החותם)	(מקום החותם)

הסכמת בי דינא רבא דק"ק המערבים
בירושלם תובב"א הע"א.

מה נכבד היום הזה, אשר מחזה שדי נחזה, בהגלות נגלות אור יקרות, אמרות טהורות הני ספרי דבי רבי:

הדור אתם ראו נכו חזו מפעלות אלהים פעולת איש צדיק, אי מן הרמתיי"ם מזוקק שבעתים, מר בריה דרבינ"א רב חסד"א רב חנ"א, הרב המופלא וכבוד ה' מלא, סוב"ר הרזי"ם כמוהר"ר **מסעוד אביחצירא** זלה"ה, ברא כרעותיה, דנפיש זכותיה, ישר מתהלך בתומו, קנה שם טוב קנה לעצמו הכי קרה שמו הלא זה **דוד:**

מה נאה אילן זה, מה טובו מה יופיו, פרי קדש הלולים, לנוטרים את פריו, עין ראתה ותאשרהו, יראי ה' ויהללוהו, אך פרי לצדיק נטיעות דומים לפרדסים, מה עצמו ראשיהם כולם קדושים, אוחזים מעשה אבותיהם בידיהם, מר ניהו רבה דגול מרבבה, רבין חסידא הרב הגדול מעוז ומגדול המקובל האלהי כמוהר"ר כקש"ת **יעקב אביחצירא** זלוק"ל, זרעו ככוכב זרח, היום צץ ופרח עם ישרים ארח מצאתי **דוד:**

מה נפלאו אמרי יושר, אמירה נעימה, תורת ה' תמימה, יפה כלבנה ברה כחמה, חזו מאי דקמן, התיצבו וראו פעולת צדיק מר בר בריה, הדריה יקריה, דין הוא הד"ר, בקדש נהדר, הרב המובהק לנוגה ברק כמוהר"ר **דוד אביחצירא** זלה"ה הי"ו, כן הראנו את כבודו ואת גדלו ברוח מבינתו, נפלאות מתורתו, יקר רוח איש תבונה ויב"ן **דוד:**

איכו השתא, צריך לאחזוקי טיבותא, למעלת רב אחא משבחא, הרב הכולל זכר למקדש כהלל בישראל גדול שמו כמוהר"ר **ישראל אביחצירא** הי"ו אשר השתדל בכל מאמצי כחו להוציא לאור תורת ה' תמימה, ספרי תעלומות חכמה, ושאול שאל האיש מאתנו לקבל הסכמתינו על ספרי דבי רב הנז', ואף כי ידענו נפשינו שאין בנו כדי סמיכה, וערכינו עלינו פחות שבערכין, אכן לכבוד השואל וכבוד הרבנים הגדולים אבותיו זלה"ה, וגם כי ראינו כי כבר מוסמך ועומד מפי אריות הרבנים הקודמים הע"ה, דין גרמא להיות נדחקים ונכנסים בעזר"ה ולהתכוין כנגד המברכים לברך את ישראל, ארגוונא ילבש והמניכה, ה' יצו אתו הברכה לפעולה טבא אמרינן יישר הנה שכרו אתו ופעולתו ויברך **דוד:**

וזאת

הסכמות

וזאת הברכה הני ספרי דבי רב ריחא ובר ריחא, כולם דברים ישרים וטובים, בלולים בפרד"ס מתוקים מדבש ולכל חיך שטועמם המה ערבים, שלשה ספרים המה, תורה יולדה בחינוכה, והכי קרא שמם, הראשון בקודש **שכל טוב** ושני לו **פתח האהל** ואל השלישי לו בא **רישא וסיפא**
מה טוב טעמם, וזכות התו' הזאת היא תגן
אלף המגן על המתנדבים בעם, אשר בזו כספם וזהבם להדפיס הני ספרי התורה הזאת יזכו לחזות בבא הגואל משיח לישראל, בבנין המקדש והראל, שם אצמיח קרן **לדוד**:

כ"ד החותמים בברכה בי דינא רבא לעדת אחינו המערבים שבירושת"ו
בש"א לחו' ניסן תרפ"ג בא סי' **זבר"ו לדו"ר דו"ר לפ"ק**

הצעיר	הצב"י	ע"ה
שמעון אשריקי	**אליהו י' לעג'ימי**	**יעקב ן' עטר**
ס"ט	ס"ט	ס"ט
(מקום החותם)	(מקום החותם)	(מקום החותם)

הקדמה

אר"ש עיפת"ה, אמלל בהורמנותא. דמלכא דשליט לעילא ולתתא, ומן רבנן דבי מתיבתא, ומן כל קהלא קדישתא, ומן מרן מלכא זצוקלל"ה אתי רבתא, דיתיב בטלא דשכינתא, המפיק לאורה הני ספרי קדישתא, ומן קדם טורא תנייתא, המלך ישראל יחשל"א **ישא** ברכתא, דהוא בהאי שעתא, הממלא מקום אבהתא, בכל מדי דקדושתא. יהי רעוא מן קדם אלק"א עליתא, ומן אורייתא, שיוריך יומין בממלכתא, ויורית חייותא, דחסרו לקדמייתא, ענו יתי אמן מאן דקרי האי קרייתא וברך יאחק:

אני הגבר אומלל. דפומי אתמלי קלל. מדאדכרנא כל הני הרפתקי דעדו עלן ועל כל כנישתא "**יסגל מאסא**" בכלל. אל למלכים למו. על דאתמנע מינן מלכא דאוקים ע"ל, די בטלל ענפוהי הוה מטלל, כמה וכמה כל חד מאי דשאל, וכ"ש האחים אנן, מדברנן בכל מלין דתנין, ומדהוינא טלייא אורח ארעא קא משמע לן, הלא הוא המקודש שבכל קדשוהי בשמים ממעל, רב אתי המלך

דוד.

הסכמות

דוד זצוק"ל, ועל דא אשא קולי במרה, ודמעותי יזלו כנחל, ואתפלש בעפרא על העדר מינן האי מרגלית דנהיר עיינין, דאבות ובנין, ולא עליה דמר אנן ממררין, ונהי מעוררין, דוקא על נפשין, דהכון מכתשין בישין, ולא זכינא להיות מתגוללין, בהאי יקרא דראשין, אבל הוא לעילא מתעדן בעדונין, טבין ויקירין, בי"ג נהרי דאפרסמונא דכיין. דלא פסקין לעלמין. יהי רעוא מן קדם אלקא עלאה. וממארי דבי נשיאה. שזכותיה דרבי תהי נפישא ואלימא עלנא ועל כל ישראל אחנא וגם את בריתי יצחק:

יאות לי לספר מעט מזער משבחי רבינו דעיני חזתא. ואע"ג דמתגליין ולא מטמרן מספרא וספרי ואגדתא. ולית אנא חזי למסבר מלתא. ותבנא אצל עבורא, למאי אתא, ומשתוקא טבא מאגדתא אפי"ה בדיל דלא להוי מחוסר מתניתא. ולמיעל בלא כסופא בגו מחברתא. ועוד סומך על גואלתא. על כן אמרתי למיעל דכרני בספרא תנייתא. כאן תנינא, רבי פתח פתחא להאי פרשתא. מבראשית עד סיפא דאורייתא. רבי בנא"ה מגמרא וממתניתא וקראהו בשם **פתח האהל** אהלה דאורייתא. וסימנא דמילתא, גימטריא להקט"ן דו"ד אביאליר"א אזכרתא. נפת תטופנה שפת אמת כוננתה. שיר המעלות לדו"ד שמחתי באומרים:

צדיק תדיר בחדרי משכיתו. אשר יחד לו מקטנותו. מתבודד עם קונו וה' אתו לענות גופו ולרוות רוחו ונשמתו. ולמכסה עתיק מרוב ענותנותו. דלא למתדע ימי תעניתו. שנת ימי המעשה זו היא תשוקתו. ותרב גדולתו. בדרוש וקבל „שכ"ל טו"ב" לעמלים. במזמורי תהלים. שמא גרים. ואנא ביה מדרשים. מינים ממינים שונים, לכל עת וחפץ מבונים. „**שכל טוב**" לכל עושיהם. יפה דודי אף נעים. ובו ג"כ אתרמיז החניכא והשם. בתוספת שלשים. על שם קדושים. לבו חזו מפעלות אלקים. פעולת צדיק לחיים. כתוב בתורה ושנוי במשנה. ומשולש בנביאים וכתובים. שיר המעלות לדוד הנה מה טוב ומה נעים:

חילוה אסגי באורייתא. ואתדבק ברזא דמהימנותא. וגמר הלכתא. אליבא דשמעתא למגדר מלתא. דלא להוי מפולתא. במדבר"א ובמתא. יהיב מדיליה ומזכה לאחריתא. ואינון דלא יכלי למיקם באורחין דפרשתא. מזכין לון מתניתא. בהצנע לכת דרך חכמתא. וקרא אסמכתא. במיטב תלתא. ליומין דתיובתא. מאן בעי חיי דנשמתא. יעול לגו קרת"א. ויזכה לנפש יתירתא. במלין דחכמתא. דסיפא ואתחלתא. **רישא וסיפא** אתא. לאשמועינן אש חכמתא. הסתכל לעילא ולתתא. ותמלא אסוותא. שיר המעלות זכור ה' לדוד. גדולים מעשי צדיקים:

קיים

הקדמה

קיים ליה כרב באיסורי. למהך בתר הנהו שבילי שרירי. טעמא טעים ומגמר גמירי. אחורי ארי. חזי לכבו״ם ולא גלירי. בטבול במיי קרירי. למהוי טהור קדם עוזי והדרי. בדבור ומעשה ומחשבת פארי. ויהב לו עדרים בתורה עדרי עדרי. איש איש מה שקבלה נשמתי מהררי. ורב חנ״א ורב חסד״א. למחוסרי זכי להו למהוי מן המהדרי. ולא מבני יערי. משה זכה וזיכה את הרבים. מזמור לדוד הבו לה׳ בני אלים :

בן לאדוני ר״מ הנא אני בא. ליתן תודה רבה. למלכו של עולם הזה והבא. שזיכני לדרוך בארץ טובה ורחבה. בזכותיה דרבי אב״א. להקל מעלי מעט מחובה. ה׳ יזכיני להיות מבעלי תשובה. בשיבה טבא. ואת בריתי אקים את יצחק:

אבי אבי רכב אלקים. הוא השיב גמול לאויבי כמעשה ידיהם. יכרתו ויאבדו מפניך באין חונן ומרחם עליהם. במדת הדין הקשה עליהם. ועמך ישראל יקויים בהם. ואף גם זאת בהיותם בארץ אויביהם. לא מאסתים ולא געלתים לכלותם כי אני ה׳ אלקיה״ם. והננו אבינו חננו. לך עינינו. ולכה לישועתנו. ומלא משאלות לבנו. להתישב בנחלת אבותינו. בביאת משיח צדקנו. בחיינו ובחיי כל ישראל אחינו בעגלא ובזמן קריב אכי״ר.

נאם החו״פ בעיר המהוללה ירושלם תובב״א. בש״א לחודש אדר המהודר שנת תפר״ב ונחלת את הארץ :

ע״ה **יצחק** בן לאדוני ר״מ **אביחצירא** ס״ט.

הקדמה

אנא נפשאי קטינא וזעירא, כתבית הלין שור״א וב״ר שור״א, במדה ובמשקל ובמסורה, המעלות **דוד :**

מאי דקמן ביני שיט״י, ליקוטי בתר ליקוטי, דאילו שיתין רהוטי רהטי, לא מטו לתהלה **דוד :**

סימנא דמלתא צריכא למודעי, קדם הלולים בנט״ע רבע״י, ומסכנ״א אבבא דתרעא קאי וחתים בגושפנקא **דוד :**

עוד מלתא דאשתכחת באמתתא, בסדרא בתרא לטפויי אתא, מעלין בקדש אשתני למעליותא, בנוי לתלפיות כמגד״ל **דוד :**

והדר מפרש מריםא דעניגא, מקטפיה ידיע בוליגא, מטפס ועולה עד **דוד** הגדיל עליו קרינא, למשיחיה **דוד :**

דרך

הקדמה

דרך שכשוה לעטי"ם, עשרה עלי שטי"ם, הן חסר הן יתר לפום פטפוטים, לעומת המסגרת תהיינה בטבעת **מלכא דוד:**

ברירנ"א לגרמאי לישן ארמית, **לקדם רבונ"י** בלשונית דרומית, אמטו לשון חכמים אמת, לבררא מקומן של שבחים **לדוד:**

יהי רעוא מן קדם עתיקא קדישא, לשיאה בפומי מלתא דתרילא, לסדרא סדרא דקדושא, למגלה מזמור **לדוד.**

ה'דין מלכא עבדית אנא ברא. כרע לאבא **כהנא** רבא ויקירא, מטול דהוא מבני הבורה. חותן המלך **דוד**

אמר האיש המסכ"ן ר"ת הצעיר **מסעוד כה"ן** נר"ו

מה אנא ספין ורקיע וחשיב למסגי ברישא, ולמנקט נפשאי כחד מן קמאייא אתרעא דדשא, ואדו אנא הרגא דמשא דלית ביה משחא, הן לדעתא קיל"א נפילא הן לפומא עקימא עקשא, הן לליבא אטימא טפשא, דלא ידע לסדרא סדרא דקדושא, ברם הורמנו דמלכא קדישא עילאה איטול ברישא, ואחוי קיד"ה קדם עמא קדישא, למידן בקשוט וזכו להדין לישנא ערטילא פסילושא דלא לקרי ולאחזוקי טיבותא לנפשאי עבידנא הדין מלה פרישא, אלהין ליקר מרן מלכא קדישא די בעפרא דעל קבריה אנא מתפלשא, דא הות לי מן קדם דעל ברכוהי דרב"י גדילנא מדהוינא טלייא וקטישא, ועל דא מליה להביא מן ההדיוט תנינא, אע"ג דלא גמרא גמרית ולא סברי סברית, וכ"ש מלתא דלא קאימנא בה עד האידנא, ועל זכותיה דמר סמיכנא, ושבחי דרב"י כיילנא בקיסטא זעירא וקטינא. ואתחולי אתחלית וגמרא לא גמרנא ומדרגא לדרגא דליגלא ועסינה, טיסא בתר טיסא מסיפא לרישא, דאיה סופר איה שוקל איה סופר את המגדלים, בן בים חי רב פעלים, הן הן גבורותיו הן הן נוראותיו בדבר השוה, לא דבר הכתו"ב אלא בהווה, ותרבינה סרעפותיו ותארכנה פארותיו, ריבה הכתוב וריבה, לא עבד רבינו את המקום אלא מאהבה, וראה מלתא זוטרתי לגביה כרכא דכולא ביה, תורה וגדולה במקום אחד הין כל הימנו הי חסיד הי ענוו מתלמידיו של אברהם אבינו, מקודש מקודש קדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדשה לעתיד לבוא, מן שמייא מיהב יהבי לא זז מחבבו וקרא ליה ברא **דמלכא:**

אילנא רבא ותקיף עופייה סגיא שפיר אינביה, ומזון לכולא ביה, בטלל שריתיה, כל דיירא ארעא ישרון, ובענפוהי ידורון, חכימייא וספרייא ברברייא ואפרכייא, ולפעליה טבא ישר אמרינן למד ולימד תקן, אתגבר בחילה כאריא וכליתא, למיטל על כתפיה דרופתקא דאורייתא, ועבד כל טלדקי, ואחזיק כל בדקי דלא תשתכח אורייתא, ולקבל דנא כרוזא אעבר, בכל אתר ואתר, תנא כרוכלא, קרי בחילא, מאן

בעי

הקדמה

בעי חיי מאן בעי חיי, ולא זו אף זו קתני, ושדי ביזרני, מאן קריב לגבי דיהכ"א ואידה"ן מב"י גז"א דרחמנא, ברב חסד"א וחכ"א, ולקל בעותיה, כניפה כולי עלמי עלמא לוותיה, ואוקים מנייהו תלמידי וחכימי, לדיקי וחסידי ישרי ותמימי, ואתקין הנהו ברכ"י דרבנן דשלהי, בעמודוה"י וסמכוהי, וסיעת מרחמוהי, ועם כל דין כדוד ארתה, עד דשכלל ומתה, שור"א ובר שור"א, בי עושנ"א ויקר"א, בי מדרשא לרבנן, בי תנויי ומתנן, ואנהר שבילי דנה"ר דע"ה חכמתא לחכימין ומנדעא ואספי להוכתורי' אי בעית אימא קרא אי בעית אימא סברא, וכל יומא ויומא שמעתיה בפומיהו, ידרדג משחא על רישייהו, שמעתיה גלות"א, כפלפלא חריפתא, הידודי"ן הידודין כי עקר טורי, ומאן דחזי ליה לרבי חכימא יתקרי, וכוליה יומא לא אפסיק מפומי' גרסא מן לפרא עד רמשא, ואליבא דרחמנא בעי, כגיבור תקיף לעי ולא לאי למשכח רחמין מן קדם **מלכא:**

תנא דידן תנא ושייר, כולהו תנויי דרב"י בסדר קדשי"ם כללא כייל, בין מהלדי הקלא נפק ועייל, גלי דרעיה ונפל נהורא, בדברי הרשב"י ולגיעותא דספרא וקס ליה בפרקבל כתבי רבינו האר"י, ומשנהו מהרח"ו שקיל וטרי, ונהורא עמיה שרי, ומגליין ליל דמטמרי, טובייאנא דחכימי, מרגניתא דלית בה טימי שוי בתוקפא רוחלניה, ושמש בית אולפניה, כאריה בגו מרבעתיה, טשי בעילתיה, וימא ולילי' לא אפגר, נגר ובר נגר, וסלקה ליה שמעתא אליבא דהלכתה, בכוונה תליא מלתא, בגלותא ובבעותא, לאקמא שכינתא מעפרא בכ"ד קישוטי כלה, לייחדא לה בבעלה, אריא דבי עילאה, רב"ה תוספא"ה, פרו"ש מאהבה פרו"ש מיראה, האי תנא לטפויי אתא, בקידושא ואבדלתא, מתענוגין דהאי עלמא וכיסופין, ואיתדבק בעינויין וסיגופין, בתמידי"ן ומוספי"ן, וקביל עליה נטירותא יתירתא, יטו"ר נפ"ש יממי' ואורתי' אברא ואגוותא, ויומין על חד יומין אוסיף קדיש' על קדושתי' בחסידותי' ופרישותי' דלא למטרח בריפתיה, לאכול לשבעה ולמכסה עתיק, מחמר חדת ועתיק אלהין מלטמק ויפה ליה, במשתיה ומיכליה, וגאו מטעמיה ובקידוש"א רב"ה הא אוקמי' לעילי' מן כל ברכתא, שירתא תשבחתא, ובחסידותא יתירתא, במלי דברכתא, דא היא סעודתא **דמלכא**

ובפולחנא דמאריה סביך וסריך, ענותן ושפל ברך, שייף עייל שייף נפיק, וטיבותא לנפשיה לא אחזיק, ואיעסק בסד"ר טהרו"ת בתי טבילה מקואות טהורו' חפר ומסר לרבי' תניני ובפז"ר גדול דר"ב הונ"א, ולא חס לדרדה דממונא וגער נפשי' להדא, ותבר גזיזי דברדא, ונחת וטבל בין בסתווא בין בקייטא ולא מודה רב"י בכפיית המט"ה, וכולהו שני דרב"ה לא נח ולא אתגרי בשינה בפאת מטה ובדמשק ערש אתכתכ"א השינ"א, ברס על הארץ תישן תני תנא, נאים ולא נאים

הקדמה

נאים תיר ולא תיר, עד פלגות ליליא ולא יתיר, הן חסיר הן יתיר ותני אקרי קאי ה"ן היקש למחל"ה, דמודה רב דלא איברי ליליא אלא לגירסא, וקם ליה בדבב"ה בהויות דאביי ורבא, במעשה בראשית ומעשה מרכבה, בהכמתא ומנדעא כארי' על טרפיה רביע"א, עד דנגע ליה בשפרפרא, ואידל"י יומ"א ואידכ"י גבר"א, וחגר חרליה כגיברא, לסלקא יקרא דמאריה מתתא לעילא, ואתיא מכללא סמיכות גאולה לתפלה, ואהניא צלותיה דרב"י לארקא ברכאן מאתר דכל מבועין נגדין, ומקבלין די"ן מן די"ן וקבע ליה עידנה בגו אידרוניה, ותה"י ליה בקנקני"ה, כל כמיני"ה, וכל יומא אורחיה הו', בפיקודין דמאריה תבע ואדביקנהו, איננו ואביזרייה"ו, ולעידן רמשא מכי נטי שמשא, חגר חרצא, ואתעטף בסדינין המצוילין ואתעטר בטוטפין, לאכפיא גזרין תקיפין ולאמשכא אורות פנימין ומקיפין, ממלחא דאריך אנפין לאנהרא אנפוי **דמלכא**

בריכין ביזייא דהדין מניקי, מגיבין כולו עלמא סבי ודרדקי, מדכרי"ן ומנחי"ן לא כחל ולא פרכוס, ויעלת חן, גברא דמאריה משתבח ביה בין אלהין קדישין הזכרו בי' חד ממארי תריסין לדזיו ליה כבן בתי"ה חד מבני עליה, עובדוי תקיפין ורברבין ובכל עידן ועידנין אניך נילין ולבלב לבלבין, רעיה דעאניה מדברני דאומתיה, בצלותיה ובבעותיה, חבר גזיזי דברד' במילול' ובעובד' וכלהו שני דר"ב חגר חרלי' לסובר' לכל חד וחד לפו' דעתי' ולפום חיליה וגבורתיה מאן דאית ליה דינ' אקל' להת' מכתף ועיל מכת' ונפיק מזמ' ונפי' שפי"ר גזרת' ה"ן דינ' גם למזו' הלוק"א דרבנ"ן הא איכא, ויהי דו"ד עושה משפט ולדק' ואוכח להו במילי דשמיא, למזכי לחייביא, במילין דרגיגין, ובסימין למורגין, תנא למעליותא, למעבד תקנתא, ולמגדר גדרא, כמדוי"ר ב"י דייר"א, וזכי ודכי ונקי, שורייקי סומקי ואסתכי מן הרכ"א אתיא הוק"ה למעבד לדקה, בסתרא דסתרין, באנפין סבירין ואוקי' שוקי' דתברייא במילי רכיכא, משלחן גבוה קא זכו, ומפת בגו כריתו, ולמלכא עילאה בריכו ומגלגלין זכות על ידי זכאי, עושה ומעש' תנינא, כדבעי ליה מן דינ' ואתיא רדיפה רדיפה, זכותא דרבים עדיפא, וקא מקיי' רב"י כל מאי דאמור רבנן עד **דוד** הגדיל עליה קרינן, ואנהיג לכל עמא למעבד כעובדוהי וקרון ליה דיין אב'א **למלכא טב** למיט"ב טובוהי דבר איגים, דכל רז ליה לא אניס גלי מסכתא, דלי הספא ואשכח מרגניתא, תורה יולאה בהנומא, בנויו"ת ברמ"ה, פה מפיק מרגליות, משופרי דשופרי, שמעתתיה רפסן איגרי, מסדר אגדתא ספרי וספרי, דרש"ה אר"י, דרשינהו כסיני מידי דאתיא ליה מדרש' מקשט לה תכה הא סיפא הא רישא, משום דאתו ממילא, אמרי מילי מוליתא, אבני בורלא ואבני אשלמות"א, כל קבל דנא אשכחנא להאי פרדישנא תגא דרישנא, מרנא ורבנא עדינו העלני יושב בשבת תחכמוני עמוד הימני המפורסם בחסידות

עשר

הקדמה

עשר ידות המקובל האלהי המלך **דוד אביחצירא** זוקי"ל בנן של קדושים,
אראלים ותרשישים אב לתורה ולתעודה הוא זיוה הוא
הדרה הוא הודה רכב ישראל ופרשיו, במקומו בשמו ובמעשיו, הדומ"ן המקובל
האלהי כקש"ת כמוהר"ר **מסעוד אביחצירא** זלה"ה, מר בריה דרבינ"א
הרב הגדול, מעוז ומגדול מאור הגולה, עוזק וסקל
המסילה, נודע שמו בשערים שערי קדושה, אבן הראשה, כתר תורה לו מורשה,
כקש"ת גאו"ן יעקב כמוהר"ר **יעקב אביחצירא** זיע"א, בהנהו ספרי
דבי רב ספרי דיוקני דאגמרינהו בסימני, סימנא מלתא
בספרא דאגדתא, ראשון בקדש **שכל טוב** (גי' **דוד אביחצירא**)
דברי חכם כדרבונות וכמסמרות
נטועים, יחוקקו לדק בנקיקי הסלעים, מילי דרבנן דאתו מפרקיה דרב"י, מדרש
ואגדה אתא קרא ורב"י, מזמורי תהלים דבר הלמד מענינו, בין בזמנו ובין שלא
בזמנו, וכאן שנא רב"י, יקרא דשכב"י, דברים עתיקים, מנופים ומנוקים ורבי פתח
לה פתחא להאי פרשתא, שופ"ר הול"ך סגולת"א, הכי קרא שמו **פתח
האהל** (גי' **להקטן דוד אביחצירא**) ריש מילין אמטו
להתם. **פה תוך חותם**
לחבר את האהל להיות אחד
כולם נוכחים למבין וישרים
למוצאי דעת, חוסן ישועות חכמה ודעת קם ליה בגווייהו בחדא מחתא מחתינהו,
אפיקי מגנים, שלחי"ו פרד"ס רמונים, ואגודתו על אר"ץ יסדה, מגוית
האר"י רדה, ויבא עד חברו"ן תג' ושיי' שורי ברכי' מילי מעליית' למארי תיובת"א
לא נגרכא אלא להעדפא, וקרא ליה **רישא וסיפא** יהא רעוא מן קדם רבון
עלמא דיהון שפוותיה חרב"י מרחשן חכמתא בקברא, ותהי
נשמתיה בצרורא דחיי צרירא, לאעדנא בתפנוקי **דמלכא**

מרנא דבשמיא לך מתחנן, דעני לעניי ענינן, מטול די בכל יומא צווחינן, וי לן
דמיתנן, וי לן דמיתנן, הי תורה הי מלוה דמגנו עלן, מן קדם סנאה
דאתגבר עלן, וזו גדולה על כולן, דכדין דגרמו חובינן, וקם ליה בדרב"ה מינן,
ועל דא ודאי קא בכינן ונפולנא על ארעא וגעינן, על האי שופרא דבלי בארעא,
גנוהי גנחינן ויללי מיללנן, קונה לדו"ד מבעי לן, אוי לו לעולם שאבד מנהיגו ואוי
לה לספינה שאבד קברניטה, ומלאת ארעא ערפלא ועלטה, ומה נעני אנן יתמי
דיתמי, קטלי קני באגמא אנן, ולדרגא תביר נחתינן, לן יאות למבכי לן יאות
למספד לן יאות למימר קינה ודימינא, כי עלה שרטון ושדי מומא בדוקין שבעינא:

מאריה

הקדמה

מאריה דאברהם אסתכי, ממדור קדשך מן שמיא באתיא ותמהיא, ואתיב לשנאה גמול ידיה בכפלי כפליא, ונקוס נקמתא דהדין זכאה מן בעיל דבבא ושנאה ובשריה ותעביד הדמי, לחיות ברא ולעופי שמיא נבילתיה תתרמי, ותזקיף כפיפין ותמאיך רמייא, ולאקמא שכינתא מעפרא בסייעתא דשמיא:

ובהדי כבשי דרחמנא כען אתיתי בגליתי ובבעותי, אב"א דחנות"א נפישי לאחיי ומרחמיי די"ן אח"א למלכא ריכא ובר ריכא ראב"ק מר ניהו רב"ה **רישא** דדהבא, איש חמודו"ת, מתנהג בחסידות גר ישראל וקדושה, נזר אלהיו על ראשו, כקש"ת כמוהר"ר **ישראל אביחצרא** יאיר נר"ו, ועליו יליץ נזרו, ואח למברך, כזיות מזר"ק, חכם עדיף, ריחו הטוב נודף, כקש"ת כמוהר"ר **יצחק אביחצירא** פחד יצחק יהיה בעזרו, ושמרו כרועה עדרו. יאריכו ימים על ממלכתם, יהי שלום בחילם שלוה בארמנותם, הם ובניהם וכל אשר באהליהם, יבלו בטוב ימיהם ושנותם בנעימים, בימיהם תושע יהודה וישראל ישכון לבטח אכי"ר.

ואנא ברי"ה קל"ה כמות שהיא דפיק אתרעי דגלותא, בתחנוני ובבעותא, מן קדם אלה עלמין סתימא דכל סתימין, יהיב חכמתא לחכימין, הוא ברחמוהי יקבל צלותי, וישלח מלאכיה לסעדא יתי למעבד רעותיה במלי דשמיא, ולמזכי באורייתיה, למעבד פקודוהי, ודלא למעבד קיימוהי, ובמעגלי צדק ינחני בנאות דשא ירביצני, על מי מנוחות ינהלני. בתלת מילי דמיטב בני חיי ומזוני, ועד זקנה ושיבה אלהים אל תעזבני, ונזכה ונחיה ונירש טובה וברכה לחיי העולם הבא לאתעדנא מפתורא **דמלכא**

הלא היא כתובה על ספר בש"א לאחי סיון המוכתר בכת"ר שנ' בן **פרת** יוסף לפ"ק, נאם הצב"י שפל ואפל תלמיד מרן מלכא המחבר זיע"א ולכבודו סגיד על אפוהי ועל ארעא גחין:

ע"ה **מסעוד הכהן** ס"ט

בן לאדוני אבי מר ניהו החסיד העניו חתן המלך כקש"ת

כמוהר"ר **אליהו הכהן** זלה"ה

הקדמה

בריש הורמנותא דמלכא עילאה קדישא רישא דכל רישין ובהורמנות רבנן דבי עילאי רישי עמא קדישא וכל קהלא קדישא גזעין ושרשין אימא מלתא בלחישי מכתבא דנפשין:

אנן גוברין דפומין אתמלי חלן ושנן גרוסין, דאקפתנן עקא וכרוכין עקרבין ונחשין, מכד הוינא טליא דא לדא נקשן מסיפא לרישא כלהו קשין לא ראי זה כראי זה ולא וכו' בארבע אבות נזיקין ותולדותיהן דנפישין, הלד השור שבהם דשמירתן עלן לנטרא יתה אלהנא דיינא דקשוט דנסיב נפשין זעירין וקשישין ולאו כל דכן הוא שבק יתנא ועטר לן בעטרא קדישא אב בקדושה מו"ר ניהו רבא רבינו הקדוש מרן אחינו מלכא דמי לבר אלהין קדישין די מעבדוהי יקירין דלא איתון קראן בפומבי טפי וסבי בפתגמין תריכין, ואע"ג דאבא אבא תלת הוו בח"ד אתחזרו ובמימיה וביה אתחוורו ואתנהרו ואתעבידו תלת רישין, וכד אנן יתמי חמאן זיו יקריה דמר"ן מנהרן עיינין ומדלינן רישין ונמאריה דעלמא מקלסין, וכ"ש כד אפתח מילוי. בחוכמתא לבני מתיבתא, וכ"ש לטפוי אתא לבני מתא כולהו מתרגשין ובפומייהו רתשין, ומאן דזכי למחמי כולי האי יקר דמו"ר דאתריה וכ"ש הוא דהולקיה ועדביה האית טיבו וקשוט חביב מן דין לאתנחמא ולאסתאה ביה מכל מרעין בישין, וכד גרמו חובין ואתא תעלא מחבלא לחבלא כרמא ולקא כרבא בהדי הולין, ותשכאן עיינין ואתבערו נהורין ואשתפיכו עלן גומרין מלהטן וכל מילי דנזיקין עמנא כמוסין, אהה עלן וי לן דמיתנן ואשתארנא ערטילאין בבא כסו בבר בעפרא מתפלשין, בדיל דאתמנע מינן ההוא קדישא די בגלל גלותיה וקדושתיה אנן מסתתרין ומתרחלין, ארי זכותיה דמרן אלימא ותקיפא מרישא לסיפא לקוביל אלפא ורבוא ידי קדישא פרישין וכען דאתגנז ארונא דלוחי סדהייא נוחין כל יומא ולית מאן דישגח בן בגין דלית אנן כאנשין, אלא כאינון בעירין סאיבין ומאיסין, וכל דא איפקו"ד במר"ה אוכמ"א בשיבעי"ן תמרי"ס, ובמאה לעדי"ס כאיני"ן אמרי"א דסגיי"ן בריש"א דמליין חלין, ואתי"א עוק"א בוכא ומבכא ולאיס בהספידא דרב חסדא ולסלסל בלערי"ן דאב"ק רבי"ת דאבי"ק מיב"ק ותנ"ן התם והוינן בה בפ"ק אדדס על הרלין, וארכובתן דא לדא נקשין, אחרי רגשין באנהרן יומא דמשגרי דאתתקפו אורי ושברי דאתמסר ארונא קדישא, בידא דדובא הלשא, עבדא דגדא בישא,

טפישא

הקדמה

טיפא דטפיסין, על דא ודא קא בכינא דלא למיהב מתוקא בתרין עיינין, לאסחאה ערסין בדמעין סגיאין ולערבא בכס"א דהכרסנ"א דבתיין ולעאן ובמיכלא דאריסטוותן ומגיסין וכולי האי לא מספיקנ"ן אי בבת אחת אי בזה אחר זה על דארכסן מרבינו האי גאון דדמי לנביא וחוזה דאפיק נילולין, ובתר דנטלה הענן והסר עיננ, לולא דמסתפינא אנן פועלי דיבבא ויללא אנן בחלילין וקינו לילן ויומינן, דהיכדין אתנשי מינן, דלית דין באר"ש נבייה אלא בפרק המפקיד פקידה כפולה, ופקודת משמרת, על גולת הכותרת חד מבעלי תריסין וכל הני אמר"א דשפוותן דבני רעתן, דבהו סלקן ונהתן, דווקא על נפשתן, דמליין כובין ודרדרין חטאין מרירין דמה נעני אנן אזובי קיר אהורי ארי רב המאירי ומה תהי עלן גסי חומר קלי הדעת קלה כחמור"א דמחו יאתה בפולסין ולא ידעתי לאבחנא אלוי"ן ועפי"ן ברס הבוא זכאה ארי דבי עילאה אסתלק ואתעטר בבהוא עטרא קדישא דעברה כתרי דתברו קליפי והתירו קטרי דאמריע"י ואקליר"י, וסתמו פומא דאינון קדלי דחזירי זעירין וקטיפין ומרי"ם הוי חטפין מתותא דאית בגוויהו דמינה היותייהו, עד דאסתלקו קדישי עליון ומנת מלכא עילאה בידיהו כאשר מפורש יוגא בד' הקדוש האר"י ז"ל ובהדי כבשי דרחמנא למה לן אנן קליפין ואגב אורחין אמינא מילת"א דאלבישייהו יקירא ולמכסה עתיק ולאשר ידו מגעת יבדוק הבודק לבר מאינון חלדי חקלא שמשפשפין בחסינה, ודלו הספא, והעלו את המדומע באח"ד ומא"ה כהתוכא דכספא ויודעין לפקוק את המאור בפתגמין תרילין, זכאין אינון לדיקייא דמכסיין רזין עילאין דכסי עתיק יומין כגון האי זכאה דביה עסקינן דרז לא אניס ליה כל מליו הוו בטמירו סתימא גו סתימין ולא גילה סוד אפי' לחד מאלף דלא קים ליה בגויה באורח סרילין וזיל קרי בספרי דרב בדוק ותשכח דמאי דגלי בהו טמיר ונעלם בכמה לבושין אלה דברי אישים נבזים ופוחזים שני הלעירים המלאים לוקה ולרה העבד **ישראל** ואליהו איש **יצחק אביחצירא** סי"ט אנא זעירא ולעירא כען אתיתי לכוליא מזער מחובתי ואע"ג דלית אנא חזי ולא חזיא מילתי, דווקא כעבדא קדם מאריה דבכריעא ובקידא אתי הכא נמי אתינא קדם מאריה מלכא מלכי לדק אחי'מלך כלילא דשבורא ידי פריסית למלכא עילאה בתושבחתא רבה, דעטר לן בהדין חולקא דיקירא מן כיפי טבא מו"ר ניהו רבה ורב אחא ריבא דדהבא, קדושוהו שמיס בקדושא רבה לן יאות לשבחא בקל זמרא:

שבחי רבינו אתתקפו לחדא, מדת"ו שלימ"א ליחדא שכינתא בכל פיקודא ונקיט לדיק אורחיה היכדין בכולהון מעבדוהי מדה לקובל מדה, חגיר חרליה כל יומיו ברחימותא סגי ובלבא שליס בתיקונא דא, וכולא אזיל לאתרא חד מבועא ומקורא:

רבין חסידא בפולחנא סגי אשכח חוכמתא, ערק ליה כל יומיו ויתיב באדרון

גו

הקדמה

גו אדרון בעיליתא, ולמיפק מתמן לא אסיק אדעתיה ברם על עסקי פקודייא וזכותא, והטמיר והעליס כל עובדוי קדישין מבני ברייתא טובוהי. בהדין עלמא ובכליה עלמא דסתרא, אמור לחכמתא אחתי אנת אף לסוכלתונא, ואסתמיך בשקא עילאה בזכוותא תקיפתא, מכד הוה בדחלתא רבתא, ברעות אלק"א מארי' דשמיא וארעא בחביבותא יקירתא, באתגליא ובטמירא אזיל ליה כרב באפורא :

לא זז מהבב טיבו וקשוט בכל עידן ושעתא, לכל נרכי דרבנן מהזיק בטיבותה ובעינא פקיחה הוה מקבל ארמלו וארמלתא, עביד מדיליה, ועל ידיה אתיא לאחריני זכותא, זכוון דסגיאין ביה עבדו קפורא :

אזל באורח תרילא כרבנן דבי עילאי קמיית' בחסידות' וקדושתא ופרישותא כל מילוהי מילי מעלייתא, מילין לגד עילאה ימלל, ולאו מילי אחרינייתי פה מפיק מרגליות שמשא וסיהרא, בכל חיליה אתתקף כאריה וכליתא, עם הכימייא ותלמידי' בהולפן הוכמתא, הא למגרס הא לעיוני יממא ואורתא, ולמאן דלית ליה מגרמיה מבני מתיבתא, רב חנ"א ורב הסדא זכי ליה מתנתא הודש"א ושבת"א לקרוא מקרא :

יממא ולילא עבד לון מחברתא, במילי אגדתא ובהני שמעתתא, ומתניתא תנא לזכך נשמתא, ופלגות ליליא אזדרז ברחימותא, לקוביל שכינתא בתיקונא יאה בגלי רזייא עד דסליק לפרא טיהר יומא ואדכי גברא :

חכים אתכרי ורבי דרים מתא ומתיבתא ולא שביק מו"ר בהני מילי דרבנן דלא עביד בהו עבידתא, וקם ליה בגוויהו דאבות ונזיקין וסברא דברכתא, מאן דתהי בקנקניה אשכח מרגליתא, נפק מוניטון דיליה בכל נהרא ונהרא :

צדקא ושלמא כחדא סלקין, אף טיבו וקשוט עבדו נשיקין ברישא דלדיקא אינון דביקין, עבד תיקונייהו בנהירו דדיוקין בשון אתקטר כל יומוהי בחד קטירא :

ינע רבינו בכל הנהו אסוותא, דמעלי לנשמתא, ולמגדר מלתא בקדושתא ואבדלתא, ולא חייש מו"ר לדוחקא דגופא ובלעורי דטבילותא ביומא דשותא מלוה, וגוף קדוש וטהור לאורייתא וגלותא, ולא חלפא ליה שעתא חלילה לאבא עד דעבד עובדא נגפשיה לו תאות גבורה רעוא דרעוין מטא ליה מן שמייא מזוויה דבר בתיה בהרתותי דזכירא, מה דאתעטר ביה ממבחר טורייא, פום ממלל רברבן מילין קדישין לגד עילאה כחד מן קמאייא, לייר רקיעין וארעין קדישין מאינון מרגלייא, דמגלין ומטמרן גלי אדרעיה ונפק נהורא הילנא רבא ותקיף, אור פנימי ואור מקיף, נקט גרמיה בחד פרשא ופריש ואתפרש מכל קלי וחומרי דגופא מסיפא לרישא, ועל כל מגי דעלמא הוה אמר ברכתא לבר מאורייתא קדישא, וכל מטלטוי הוון לרוח דרוגא לאתערא רחמין ולאתעברא קליפין זעירא וקשישא כל שני דרבי רדף אבתרייהו במילי דאמור

הקדמה

דאמור רבנן קדישי בדוחקא דדלה ובאגרא דתעניתא ובשמעתתא סברא :
חזינן להני ספרי דבי רב דווקני והמותי חזיתי גדולה אורה, דכולהו יומי דרבי דרופתקא דאורייתא עבור פרישא כחשיכה כאורה כפרלידא דתותי קלא עד דנבע בשני מרגלאן דלית להו טימי, דרב שימי, טוביאנה דחכימי אדון הבירה ויגע וטרח בעשר אצבעותיו בכל השנה דרבה, עד דכייל בקבה רבה, ולא קם ולא זע אבא חנן המחבא עד דפתח לה פתחא להאי פרשתא כלולה במשנה ובגמרא, ואתחולי רבינו אתהלתא דקדושתא מבראשית משם כח מעשיו הגיד עד לעיני כל ישראל בכח ואל וקרא לו **פתח האהל** חכמה מפוארה מנופה בי"ג כברה וטמן ברמז רבינו בתרעא דמשכנא עינא דספרא קדישא למיעבד סימנא במלת פתח ר"ת פיה תיוך חיותם ולדרשא קאתי מור לשו"ר שור"ה, בגו שור"ה, ולהורות בא שכל פרש' ופרש' קמא ומליעא ובתרא עאלת בי מדרש' לקשר' כולה קשרא דמהימנותא ברזא יקיר' והאי אילנא דרבינ' רבי נטע בפרדסא גזעא ושורש' על ארבעת רבעוהי רביעי בקודש הפ"ן וכלל וילק וקדש ברבו יתירה, עד כי הגדיל רבינו בד"ק בתלמוד גדול ומעש' עדי' וכל מאן דאסתכי בהיכלי' דמלכא בפתחא דמשכנא דחלתא וחוכמתי' יליף הא אורייתא והא אגרא, סדרא תנינא דסדר רב אחאי משבחא נפשא ורוחא בשכלא טבא ובדעתא רחבה ובעומקא דליבא מוכלל ומוכתר בהדרי הדרים, מאירים ומזהירים בסוכי דלית להון שמיר' בשמי אור' כולי' כרב' דאייקר מדהיב' פריכא מימ"ר חד לעלתא אמרי"ן בני שת"א שלימין במימר הג"י זכרי"ה ומלאכ"י ופרים נמי יאות נמי אענייני חברות' ומיתות' כל דלריך ייתי ויכול, וכלהו תנויי דרי קם ליה בדרב' ודברי אגד' ואתי' ליה מדרש' בגו התעוד' מיני תרגימ' במזמורי תהלי' בדעתה שלים וקרא לו **שכל טוב** לנא דמלא דובשא אב"א קר' ואב"א סבר' ואל השלישי הוא בא כאן שנה רבי על עשרת ימי תשובה **רישא וסיפא** תורת ה' משיבה, ורבה תוספאה מאי דפרים מרובה תוספת על עיק' כתובה אר"ש טובה ורחבה, יאתה לאשמעינן מקראי תקוני דשלמ"י חובה, יכנס לטיי"ל בפרדס וימלא נחת ושובה והיה בלב השלם אדוננו הק' לסיים ולמלאת את הכ"ד ספרים עם הש"ס ברישא וסיפא בפעלה טבא ועליונים בקשו את רבי ואין לי פה להשיב ושתיקותי יפה כי כך עלה במחשבה ולא זכינו מהני מאורות דנתן נוליתא דהאי ספרא רבה אלא דווקא בספר בראשית ושמות רבה, טען הכמות ורב האיכות על אחת כמה וכמה טובה כפולה לנפש וגוף עריבה, כללא דמלתא כל אשר דבר בקדשו לזווגי מדות, וליחד כולא משורשו זוהי ביאה זוהי סיב"ה.

זכור אזכו' ותשוח עלי נפשי מה אענ' ואומר ואדמ' עלי ראשי, ושפתותי נוטפו' מר על שברי וכשפי ובדמע ערשי אמסה על הדרי וקדושי, אבי אבי רכב ישראל גילי ומשושי, כי לקט' את שבינו, ותיקד עד שאול רשפי אש אהבתו בקרבנו ולהנהס

הקדמה

ולהנחם מאנה נפשינו, כי חשכו מאורינו ועולם חשך בעדנו, כי אבינו ואמנו עזבונו ולולא רבינו דאתא היינו כאלו אבדנו, ויחזיק במעוזנו וכאלו רבינו אבא קיים בידו הנפלאה שהראנו ויאר את עינינו, בכל עז ותעלומות גבר חסדו עלינו, גדלנו ונשאנו ובנתיבות יושר הדריכנו, ויראת ה' ותורתו הנחנו מאודנו לא זזה ידה מתוך ידינו ועתה נפשנו יבשה כי מי נתן למשיסה זו חטאנו משיח ה' נלכד בשחיתותינו ויכופו העליונים על התחתונים ויקחו את רבינו וילך למסעיו לבית אל ויט אהלי אפדנו בתוך גן עדנו צדיק בא אל מלונו, והנה איננו, אוי נא כי חטאנו וחטאתינו מנעו הטוב ממנו ולא אליכם העוברים והשומעים כי נפשנו הציקתנו ולא יכולנו מלהתאפק מלומי מעט מזער מיגונינו אמנם צדיק הוא וצדיק דינו כי הוא בעל הפקדון ותבע פקדונו, בין בזמנו בין שלא בזמני עינינו אליו תלויות וצופיות להחזיר העטרה ליושנה שכינת עוזנו וירים קרן משיחנו וקרן ישראל אחינו בבנין בי"ק ותפארתנו ב"ב וינקום נקמת דם עבדיו וידידיו מאויבינו ולוחצינו בחימה עזה שפוכה במדה"ד הקשה כאשר גמלו אותנו, כי הוא אלקינ"ו ולו אנחנו ומי יחוס חוץ ממנו זה ה' קוינו לו ויושיענו אמן כי"ר:

ואפריון נמטיה בתשואות חן חן למעלת יקר מחכמה ומכבוד טור אודם פטדה. הדר הוא כלילא דורדא. איש נעמ"י מרגניתא דלית לה טימי, נזר אלקי"ו על ראשו. ה"ה כמוה"ר **מכלוף** בן **יסן** נר"ו. חן חן לו. וזה שמו אשר יקראו לו. **רבי לאלו.** וברכה לראש משביר. הן גביר. רודף צדקה וחסד. מחזיק כל בדק. דורש טוב לעמו. קנה שם טוב קנה לעצמו. נשיא בעמו. צדיק כתמר יפרח. סי' **שמעון בן יתאח.** יאריך ימים על ממלכתו. הוא ובניו אתו. הבן יקיר ילד שעשועים. תלמיד ונעים **שלמה** יצ"ו וה' עמו. ופחד יצח"ק יהיה בעזרו. י"ש ת"ו **יצחק** יצ"ו ושמרו כרועה עדרו. ועליו יציץ נזרו. בשמחות וגיל. ישמח **ישראל** יצ"ו ה' יגן עליהם באלף המג"ן ועל טוב יזכר שמם שני האחים המפורסים בניו של רבי לאלו הנז' ה"ה והותי"ק, חוט הכסף אשר לא ינתק. יתיב בתווני דליבא. ר"ב חנ"א ור"ב חביב"א. כהה"ר **יוסף** בן **יסן** נר"ו. ואח' טו"ב **מאיר** בת עין הי"ו. זכרה להם אלקי' לטובה. אשר הפרישו ממונם נדבה במדה גדושה וטפופה. בעין יפה. לא נצרכה אלא להעדפה. להעלות במעלות על משב"ה הדפוס את ספר הקדוש **פתח האהל** ח' א' מספרי דבי ר"ב אשר לאחי'מנך מר"ן המחבר זיע"א לעילוי נר"ן הוריו של סי' שמעון הי"ו למנוחת נפש מר אביו יקר מפנינים. זקן ונשוא פנים. הישיש החבר

הקדמה

הגבר. בן גביר. ה"ה **ישראל** בן **יתאח** ז"ל ונפש האשה הצנועה והנכבדת מרת אמו **אסתר** נ"ע ומנוחת חמותו ה"ה מרת **שמחה** נ"ע אחותו של רבי נאגו הי"ו תנצב"ה בגן עדן אנקי"ם

והשביע בצחצחות נפשותם. גם ברכות ישפה מורה על המתנדבים הנז' יאריכו ימים על ממלכתם אורך ימים ושנים. דשנים ורעננים. בנים ובני בנים. ורוב הונים. עוד ינובון בשיבה על אחת כמה וכמה מעלה טובה. וזכות מרן המחבר זיע"א תהיה מסובבתם שלימה בשלשי אורות. ערוכות וסדורות. זך ויפה פעל"ם. ומזלייהו בריא אונם. הם וכל אשר באהלם. בקרב כל ישראל אכי"ר.

וגם ברכות יחולו ויאתיו על מעלת הגבירים הרמים השרים נעימים ה"ה הגמו"ן **יחייא אמואל** הי"ו וה"ה הגמו"ן **אברהם טבול** הי"ו אשר הם אהובים נחמדים עם מעי הנגיד ה"ה שמעון הי"ו אשר הדפיס הס"ה ועל הבחור נעים נאמן הבן יקיר י"ב ת"ו **רפאל אמויאל** יצ"ו ה' יזכיהו לחופתו ולמצותיו בחיי אביו ואמו וכל אשר לו בזכות הקדוש המחבר זיע"א ויפקוד לאברהם בבנים ביתיה. ויברכם בכל מלי דמיטב בני חיי ומזוני אכי"ר:

קראתי שמך ה' ותענני כי חסדך גדול עלי ומה אני אשר זכיתני לבוא עד הלום אה"ק ת"ו ארץ מגורי על קברי הצדיקים החפצי ורצוני כי מעודי עד הנה נפשי אויתני וברוב רחמיך הרבים נמוגי הזמרתני והואלי מחשבתי נפועל בהתעוררות מעט ממני והכל ממך אבי יולדי וקוני ובמעגלי צדק ובאורח מישרי הדרכתני ונחתני ואם אחרי אלפין בנין נקלי מתהלותיך לא יכולני וכך תהי' דומיה דבר כתוב כך מקובלני ואף גם זאת בשמחות ושמחות בטובי הפולי שמחתני שהבאתי עמי ספרי הרב מרן מלכא אחיימנך זצוקל"ה והעליתם על מזבח הדפוס פעה"ק ירושלם ת"ו בני ומבוני כי איש אלקים קדוש הוא ושפריו ספרי קדושה ובמקים קדוש ירננו ויפוצו מעיינותיו בשבת תחכמוני והאן בנה רבי מגנגין זכות ע"י רבינו זכאי לאיש עני כמוני לפקד מעלי רוב פשעי וזדוני ותהי זאת נחמתנו בהאיר עינינו בספרי קדש הגולים פרי צדיק עץ חיים ותהיה נפש אדוני צרורה בצרור החיים זכות אדונו ותורתו הק' יראנו בנחמת ציון וירושלם ב"ב בוב"ק אמן:

כ"ד המעתיר בעדם עתרת החיים והשלום

ע"ה **ישראל אביחצירא** הי"ו

פתח האהל

כותל המערבי

ספר
ויקרא

ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר. וא"א על אל"ף זעירא של ויקרא לרמוז בה לעומת מדת הענוה שכן מצינו בהקדמת הזוה"ק גודל ענותנותה מכל שאר האותיות בעלייתם למעלה בבריאת העולם עי"ש וכו' וכ"ן רמז אל"ף ברבוע הפשוט כזה אא"ל אל"ף עם ג' אותיות השורש גימ' הענו"ה וכו' גם אל"ף ע"ד אליף בינה היא התורה ראש האותיות תורה וענוה במקום אחד באות זה של אל"ף וכו'. והיינו לומר שע"י הענוה זוכה לתורה כדמצינו בהלכה שהיא כב"ה מב"ש בכה גודל ענותנותם שהיו נעלבים ואינם עולבים וכו' ואב לכל זה הוא כאן היה וכאן נמצא מאלף ועד משה והאיש משה עניו מאד וכו' שבכח זה זכה לו לכל הכבוד מרכבה לשכינה תמיד כל ימיו של אותו צדיק משה רבינו ע"ה שתפס לו מדת האל"ף בשלימות תורה וענוה וכו' וזהו האל"ף לך שלמ"ה למפרע למש"ה כידוע שהוא ג"ך שלימות בענוה ותורה וכו' וכ"ן הקט"ן יהיה לאל"ף שמקטין עצמו ברוב ענותנותו וכו' וזהו ויקרא אל משה דהיינו מאיזה כח זכה לזה וכו' מכח הרמוז בא' זעירא שבויקרא דייקא וכו' שעוד בה ג"ך זעיר שם זעיר שם וכו' גם לשון משמעות ויקרא הוא מקרא לעו' כללות מקראות של תנ"ך אוריין תליתאי תורה שבכתב וכו' וידבר ד' אליו לעו' כללות תורה שבע"פ דבור קשה לעולם ד' דברך וכו' ששניהם כאחד טובים נמסרו לו מאהל מועד לאמר וכו' שהוא ג"ך המכוון לעו' מה שלמעלה הימנו כידוע זה לעומת זה עשה האלהי"ם שג"ך הן המה לעו' שני תורות וכו':

ועוד א"א לרמוז על אל"ף זעירא של ויקרא שהיא לעו' עולם העליון עילם האלי' שכן נמי ר"ת א'לילות הוא אל"ף פל"א יועץ אל גבור נעלם מעין כל מרוב גובהה ורוחניותה כידוע. ומה גם אחר עון אותו חטא של עגל ומשכ' שעלו עטרותיהם מעל ראשיהם כידוע. שגם למשה שלא עלה על דעתו וכו' נאמר לך רד וכו' והיינו לומר כאן ויקרא אל משה בא' זעירא זעיר שם זעיר שם מעולם העליון גם לעו' משה וכו' וכ"ש וק"ו הוא לכל העם מקלה שרק ואך להם איזה הארה מעולמות התחתונים בכדי שיוכלון שאת וכו' וזהו ויקרא אל משה בא' זעירא דייקא לעו' עולם

הראשון מעילא לתתא שר"ת שלה ג"ך הוא א' כמ' שלעו' רוב גיבהה ורוב גודל רוחניותה אין מי שיוכל שאת לכל ילוד אשה בר מניה דבר בתיה שעליו כתוב בכל ביתי נאמן הוא וכו' ואפי"ה אחר חטא הנז' בא' זעירא דווקא. וזהו ויקרא אל משה בא' זעירא. גם למשה וכ"ש וק"ו לשאר כל בית ישראל וכו' אכן לעו' שאר הארבע עולמות התחתונים לגבי משה שפיר [קאמר וכו' וזהו וידבר ד' אליו דייקא דהיינו הוי"ה הרמוז בד' אותיותיו לעו' ד' עולמות כידוע בכתבי רבינו"ל וכו' וזהו וידבר ה' אליו דהיינו ה' דייקא מבחי'. ד' אותיותיו אשר המה לעו' ד' עולמו' כנז' שמכילם נשפע ונדבר עמו זה הוא הלך השוה שבהם. אך לעו' עולם העליון הרמוז באלף זעירא של ויקרא כנז' וכו' באה תיבת אלי"ו דייקא שהגם שזעיר שם לו מכח אורו הלא והמלואלא וכו' אפי"ה אלי"ו דייקא שיוכל לסבול ואין אחר אתו עמו שעלה שמים וכו' וזהו וידבר ד' אלי"ו וכו'. אכן לעו' כל ישראל איש איש כברכתו מעולמו' תחתונים באמצעות אהל מועד ובחינתו. וזהו מאהל מועד לאמר לכל ישראל שעוד בה ג"ך מבחי' כל או"א וכו' ולפי זה א"ש ג"ך תיבה ויקרא בהופעת ד' עולמות באופן זה דהיינו א' זעירא לעו' עולם העליון בהשפעתה מנה ובה מעט מזעיר מפני מניעת ילוד אשה שלא יוכלון שאת וכו' שנ"ך ר"ת א'לילות וכו'. ושאר אותיו' ויק"ר. גי' שד"י לעו' עולם הבריאה הנק' א"ל שד"י וכו' שעוד בה ג"ך כללות שני עולמות התחתונים הימנה וכו' דהיינו שנים היתרים משד"י בתיבת ויק"ר המה לעומ' שני עולמות יצירה ועשי' שאינם נקראים בשם גבי עולם הבריאה כידוע. ולכן נכללים ומשוכללים מנה ובה ודי להם במספר שנים היתרים ממספר העליון מהם וכו' וזהו ויקרא אל משה מבחי' השפעת ד' עולמות כרמוז באותיות ויקר"א שהיא ג"ך דומיא דד' אותיות הוי"ה ב"ה וכו' ורק ואך הוא מזער מעולם העליון הנרמז בא' זעירא מרו"ס גודל לאלאותו וכו'. וזהו נמי וידבר ד' אליו דייקא כנז' וכו' אכן לעו' השאר מאהל מועד לאמר וכו' וכהיא נמי קול דברים וכו' בקולו של כאו"א כידוע וכו':

או א"א ויקרא אל משה וידבר ד' אליו מאהל מועד לאמר. שהוא ע"ד רש"י ז"ל ל' חבה לשון שמלאכים משתמשין בו וקרא זה אל זה ואמר וכו'. והיינו לומר שכיון שלא פי' בקריאה עד הדבור וכו' יכול ללמדך ג"ך שכביכול הלך לו כאן בדרך המלך שהוא מלכו של עולם מלך מלכי המלכים הקב"ה שמתחלה שלח שלוחו ע"י מברתיו אם לוכש מלאכיו רוחות. וכהיא הנה אנכי שולח מלאכי לפניך וכו' כי מלאכיו ילוה לך וכו' דהיינו שלחו לידידו אהובו נאמן ביתו להביאו לפניו וכו' שעוד בה ג"ך להדריכו מתחא לעילא מתלמיד לרב וכו' וזהו ויקרא אל משה התלה ע"י שליח כההיא דרישא וקרא זה וכו' ואח"ך וידבר ד' אליו וכו'. ועפ"ז א"ש לירוף הנמלא בשני תיבות של ויקרא אל שהוא אוריא"ל ק' שהוא ג"ך ר"ת ק'ול ק'ורא של מלאך הנז' או הדומה לו' וכו'. ובזה ג"ך א"ש א' זעירא של ויקרא לעומ' בארש

אותו

אותו המלאך לגבי מחנה שכינה וכהיא ברוך כבוד ד' ממקומו כידוע וכו'. וכ"ן משה ברישא דקרא אשר לא כן בעת הדבור אליו דווקא דבר נסתר והב"ן וכו'. או יכול לומר שגם שניהם כאחד טובים דהיינו קריאה ודבור בכבודו ובעצמו כביכו"ל והדר מפרש דהיינו סיפא מגלה רישא וכו' שכן נמלא במד"ר מש"ר אבין אמר הקב"ה אני הוא הקורא, אני המדבר שנא' אני, אני דברתי אף קראתיו הביאותיו והצליח דרכו עי"ש וכו':

וא"א לדקדק עוד בפ' הנז' ויקרא אל משה וכו' שהוא תחלת ספר זה הנקרא תורת כהנים וכו' שבא בתשעה תיבות לא פחות ולא יותר דייקא וכו' שעוד בס ג"ך במשמעות הבנתם בתלת דייקא דהיינו כל תלת קשורים וכו' והוא שבא להופיע ולהשפיע מכח מלות הכתובים מניה וביה כללות סגולות כהנים בעבודתם ולוים וכו' גומלי חסדים כידוע ע"פ תומיך ואוריך לאיש חסידיך וכו' אשר יברכוכה יברכו כ"ה וכו' ולהשלימה לעשרותיה מאחת לעשרה כידוע וכו' והיינו זה לעו"ז עשה השי"ם תשעה תיבות הנז' וכו' כל תלת לבדנה מעילא לתתא. או איפכא. דוק ותשכח בהבנתם וכו'. גם שני תיבות של ויקר"א וידב"ר לעו' העשין והלאוין שמניה וביה וכו' וכ"ן מספר ויקר"א וידב"ר ד' אלי"ו עם שני כללות העשין והלאוין גימ' תרי"ג שכל אחת כלולה ומשוכללת מכולם כידוע וכו', וכ"ן לעו' שני תורות כרמוז לעיל וכו' גם בזה א"ס א' זעירא של ויקרא דהיינו שהיא נקודה אחת הכלולה מעשר קודם בנינה אחת היא כמו א' שעוד ג"ך זעירא וקטנה קודם קיום השו' ומלותיה כידוע וכו'. וזהו ויקרא אל משה ע"מ א' זעירא לאת לו סממניה וקשוטיה בכדי להגדילה ולרוממה מעלה וכו' וכהיא אחות לנו קטנה וכו' הקטן יהי' לאלף וכו' וכנ"ל בתשעה תיבות דקרא זה דייקא שהם לעו' תשעה ספירותיה הכל כנז' גם ויקרא אל משה בכח זכות אבות בשלשתם וכהיא שאמרו ע"פ ויקרא אליו ד' מן ההר לאמר שהיתה עולה עמו ויורדת זכות אבות הנק' הרים וכו' ג"ך כאן ויקר אל משה וכו' גם באופן זה ויקרא אל משה בכח חסד לאברהם כהיא ג"ך ויקרא אליו מלאך ד' מן השמים וכו' וכנז"ל בלירוף הוריא"ל וכו' שג"ך יתכן גם לירוף הוריא"ל ק"ו בני' מיכא עם אותיותיו בויקר"א א"ל וכו' שעוד בה ג"ך רמז של ויקר"א א"ל עם שני התיבות גי' חס"ד לאברה"ם וכו' וכ"ן רמז תיבת ויקרא גי' אברה"ם אבינ"ו וכו' שבו כלולי' ומשוכללים יצחק ויעקב. כהיא יומם יצוה ד' חסדו וכו' ולא עוד אלא גם כ"א מהם כלול משלשתם כידוע וכו'. והיינו ויקרא אל משה תלת תיבין אלין לעו' שלשתם דהיינו ויקר"א כנז' אברה"ם שג"ך א"ל חסד לאברה"ם לעו' א"ל זה שהוא ויקרא א"ל משה שעוד בו ג"ך פחד יצחק א"ל זועם למתקן בא"ל חסד כמו סגולת העקידה כידוע וכו' משה לעומ' יעקב כהיא משה מלגו ויעקב מלבר תורה צוה לנו מש"ה וכו'. וזהו ויקרא אל משה תלת לעו' תלת כנז'. אכן הראשון שהוא אברהם הוא הוא

הגובר

הגובר ברוב חסדו וכו' וכ"ן וידב"ר ד' אליו תלת תיבות אלו ג"ך לעו' זכות אבות בשלשתם ורק כאן זכותיה דיצחק שפשט צוארו על גבי המזבח היא הגוברת. וזהו וידבר ד' אליו דבור קשה לעו' עקידת יצחק שמקרבתו ומשכתו לפחד יצחק וכו' גם רמז דב"ר עם התיבה והכולל גי' יצחק וכו' ד' אלי"ו לעו' יעקב תפארת יצחק בנו האמתי ותפארת בנים וכו' טובים השנים אב ובנו וכו' אלי"ו לעו' אברהם ע"ד וירא אלי"ו שהוא הראשון למציה היא כידוע, וכו' וזהו וידבר ד' אליו כללות האבו' בשלשתם וכנז' בויקרא אל משה וכו' וכ"ן מאהל מועד לאמר דהיינו תיבת מאהל הוא לעו' יעקב שהוא הגובר כאן מאבותיו ע"ד מה טובו אהליך יעקב וכו' שג"ך מאה"ל הוא מ"ה א"ל, א"ל שדי ישראל כידוע וכו' מוע"ד לעו' פחד יצחק ע"ד שור מועד וכו' לאמ"ר אמירה רכה אמר"י כא אריתי את אמו"ר לחכמה אחותי את אמרת"י עולם חסד יבנה. חסד לאברהם צדיקים סופם שלוה וכו' והיינו כמי כשהיא תלת של תלת תלת והחוט המשולש לא במהרה ינתק וכו' שכולם שוים לטובה בתיקון א' זעירא של ויקר"א הרומזת לנקודת המל' וכו' שגם לרבות בניהם אחריהם שבכל דו"ד ומה גם בדור ההוא דור דעה שקבלו התורה וכו' ומה גם ע"י משה נאמן ביתו ית' ששקול כנגד כולם כידוע בעלה דמטרוניתא. שכ"ן כתיב בתפלתו עליהם זכור לאברהם ליצחק ולישראל וכו'. ומה גם כאן שהוא תחלת תורת כהנים של סגולת עבודתם היא לתיקון חטא הקדוש שכבר נתקן מניה וביה כל מאי דאפשר במתן תורה כידוע וכו' רק ואך בשביל עון העגל ומסכה חזר הקלקול וכו' וע"י הקרבנות היה הולך ונתקן יום יום וכהיא על התורה ועל העבוד"ה וכו'. וזהו כמי א' זעירא שר"ת שלה הוא ר"ת של א'דם שע"י חטאו גרם ג"ך קטנותה וזעירתה וכו' אדם אחד מאלף מצאתי וכו' ואשה בכל אלה לא מצאתי שהיא היא חוה וכו' ובכן כמי מליצו שלעו' זה ג"ך נתמעטה קומתו כידוע וכו' גם אלף שנים של ימי חיותו נתמעטו מהם שבעים שנה כידוע וכו'. וזהו כמי הנז' אד"ם אחד מאל"ף מצאתי דהיינו אדם הראשון המיוחד שהוא הוא יציר כפיו יתברך ד' אלהינ"ו ד' אחד וכו' מאלף שנים חייהו ולא כל אלף וכו' גם רמז תיבת אח"ד ע"ה גימ' דו"ד שהוא שזכה לו מאותן אלף שנה של חיותו כידוע מזוה"ק. וזהו מצאתי ע"ד מצאתי דוד עבדי שג"ך ר"ת גי' אל"ף עם ג' אותיותיה וכו' וכ"ן במד"ר דרשי פ' הנז' לעומ' אברהם ושרה שכולם שוים לטובה היו מתקנים לחטא הקדוש של אבינו הראשון אדם כידוע מכתבי רבינו ז"ל. גם ר"ת של א'ברהם הוא א' וכנז"ל על א' זעירא של ויקרא, וזהו כמי הסמיך אדם כי יקריב מכם דייקא אדם ולא איש או כינוי אחר וכו' וזהו ויקרא אל משה לתקן לא' זעירא כמו אבותיו ויותר שגם לרבות לאמר לכל בני ישראל וכו'. וזהו דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כפל הלשון כמ"ש דבור ואמירה לעו' לאוין ועשין כרמוז ג"ך בקריאה ודבור דלעיל להוסיף אזהרה על אזהרה

אזהרה. כי זה כל האדם ומה גם בעבודה זאת שעליה העולם עומד עולם הגשמי והרוחני וכו' גם לעו' שני תורות כנז' וכו'. גם לרבות זמן העבודה או העדרה כמו זמן הזה של גלותינו כהיא ונשלמה פרים שפתינו וכו' גם לעומ' האנשים והנשים וכהיא אשה כי תזריע וכו' והיינו נמי כדרשתם ע"פ כה תאמר לבית יעקב ותגיד לבני ישראל דברים כגידין לבני ישראל שהם האנשים שיכלון שאה וכו' אבל לעו' הנשים שדעתן קלה בלשון אמירה רכה. וזהו נמי כאן דבר אל בני ישראל בדבור קשה וכו' ואמרת אליהם אמירה רכה לעו' הנשים וכו' אדם כי יקריב מכם שג"ך אד"ם דייקא ע"ד זכר ונקבה בראם ויקרא את שמם אד"ם, וזהו נמי ויקרא אל משה וכו' לאמר לאנשים ולנשים הכלולים בשם אד"ם כנז' כל די"ן ודי"ן לכל איש ואשה שזכו לקיים כ"א בשלו ולתקן חטא הראשון אד"ם זכר ונקבה זה לעומ' זה גם לרבות חדשים עם ישנים וללקוט כל מיני שושנים ע"י קיום תורה ומצותיה ובפרט בסגולת הקרבנות הכתובים בספרא רבא תורת כהנים זה הספר הנק' ככה וכו' וזהו אדם כי יקריב מכם קרבן לד' דהיינו אדם מישראל הכלול כנז' מזכר ונקבה שבא להקריב וכו' שעוד בה ג"ך הוא זה שצריך לכוין לעומתו דהיינו חטא הראשון אד"ם הכלול ג"ך לתקן ולברר כל מה שיכול כ"א לפי יכולתו זה לעו' זה וכו' ודהיינו אחת שהיא שתים פי' אדם הנשוי שלו כאה ויאה לעבוד עבודה זאת כידוע וכו' וכ"ן איש ואשתו שזכו לעבוד עבודתם כ"א לפי דרכו בקודש וכו' גם תיבת קרב"ן ר"ת רפ"ח ברור"י דהיינו ב'רורי ר'פ"ח נ'צוצי ק'דושה כידוע וכו' וכ"ן תיבת יקרי"ב גי' בש"ך הידועים ג"ך בכתבי רבינו ז"ל עי"ש וכו' והי' הישנים וכו' גם לרבות חדשים א"ש תיבת מכ"ם דייקא דהיינו שגם אותם שנפלו על ידכם שכולן שוין לטובה עלה יעלו להם ע"י כח הקרבן עם התשובה כידוע למקים הקדו' מחנה שכינה. וזהו קרבן לד' דייקא וכו' וזהו אד"ם ע"י כח קרבנו הגשמי והרוחני שהוא הוא תשובה שלימה וכו' כי יקריב מכם קרבן לד' דהיינו מקריב ומברר ומעל' ניה"ק חדשים עם ישנים כרמוז שניהם כאחד טובים וכו' גם כ"י יקרי"ב מכ"ם גי' רפ"ח ש"ך ד' לעו' ד' אותיות הוי"ה ב"ה שורש ומקור הכל וכו' קרבן לד' כולם כאחד טובים קרב"ן המה לד' דייקא שורשם ומקורם שגם לרבות כנז' חדשים עם הישנים א"ש תיבת מכ"ם דוק ותשכח אדם כי יקריב מכם קרבן לד' כרמוז לעיל שכאן היה וכאן נמצא חדשים עם ישנים ניה"ק לעולה וכו'. ופי' רמז רפ"ח ש"ך ד' הנז' הוא באופן זה דהיינו מכ"ם במי' כזה מ"ם כ"ף מ"ם עם תיבת כ"י גי' רפ"ח ושנים יתרים עם שנים היתרים ג"ך בתיבת יקרי"ב שגי' ש"ך וכו'. וכ"ן ר"ת של קרב"ן כנז' בירור רפ"ח ניצוצי קדושה שהן המה עיקר הקרבן. וזהו אד"ם כרמוז זה לעו"ז וכו' כי יקריב מכם קרבן לד' דהיינו הקרבת ניה"ק. חדשים עם ישנים יקריב תחלה ישנים ועמם ג"ך חדשים שנפלו על ידכם והיינו מכ"ם דייקא וכו'. גם

ידוע

ידוע בשם אדם שהוא המפואר מכל השמות והוא הוא אשר לו סגולה לברר ניצ"ק ביתר שאת מכל שאר השמות וכו' וכבר מבואר ג"ך בכתבי רבינו זלה"ה שעל ידי עונות האדם גורם לו להתגלגל בגלגולים שונים זה מזה זה בכה וזה בכה כידוע בענין דלא"מ וכו'. וזהו ג"ך לעומתם אדם כי יקריב מכם וכו' דהיינו אד"ם שיש לו כח בסגולה הנז' שגם טוב זה שלו מורה על ככה וכו' ודהיינו מעילא לתתא לעו' מדב"ר א"ש מכ"ם דייקא וכו' ולעו' ח"י מן הבהמ"ה אדם ובהמ"ה תושיע ד' וכו' ולע' צומח מן הבק"ר האוכלו כההיא נמי מצמיח חציר לבהמה וכו'. גם רמז הבק"ר ע"ה גי' חצי"ר וכו' ומן הצא"ן לעו' דומ"ם ע"ד צאן ברזל וכו' תקריבו את קרבנכם הגשמי זה בכוונות קרבן הרוחני אשר הוא לפני ולפנים וכו' וגם לרבות בזה אדם כי יקריב מכם דייקא שהוא לרמוז ג"ך הקרבת חבירו לתשובה שאם הוא מניה וביה זכה לו תחלה ע"י כח מעשיו הטובים לדעת את קונו ית' עד גדר שקנה לו שם טוב זה של אדם וכו' אח"ך נאוה תהלה לו להחזיר בתשובה לכל הפחות ממנו וכההיא התקוששו וקושו וכו' ואת הנפש אשר עשו בחרן וכו' ומה גם בזוה"ק כמה הגדיל והפליג בשכר זאת עי"ש וכו' וכ"ן רז"ל ע"ה לעו' זה אמרו ג"ך כל המקיים נפש אחת מישראל כאילו קיים עולם מלא וכו'. וזהו הקרבן השלם אשר הוא לרצון לפניו ית' כידוע ע"פ רחוק מרשעים ד' וכו' שעקרו ושורשו ומקורו הוא קרוב וכו' וע"י מעשיו הרעים רח"ל נתרחק למרחוק וכו' ובא זה והחזירו לקרבותו הראשונה כמה וכמה שכרו גדול כיון שהחזיר האבידה לבעלה וכו' וכההיא נמי שלום שלום לרחוק ולקרוב וכו' שעוד בה' ג"ך שלום רב להחזיר לקרבתי. כההיא במקום שבעלי תשובה עומדים וכו' וגם שלום רב להמחזיר וכו'. וזהו אדם כי יקריב מכם קרבן לד' דהיינו אד"ם זה שכבר זכה לו להקרא בשם אדם וכו' לו נאה ויאה שיקריב מכם דייקא דהיינו כי יקריב מכם מפושעי ישראל שנתרחקו משורשם ומקורם ע"י מעשיהם הרעים וכו' זה האדם מחזירם ומקרבם לשורשם ולמקורם שזהו באמת קרבן לד' וכו' וזהו אדם כי יקריב מכם קרבן לד' וכו' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן לעומ' ג"כ ג' סוגים אשר ברשעים מהם ובהם. כי יש שנמשל לבהמות נדמו ומותר האדם מן הבהמה אין דהיינו שאינו מבחין בין טוב לרע ומה גם ידו בכל לעבור על כל הלאוין ואינו מקיים שום אחת מהעשין רק לפניו כטוב כחוטא היפך מסור מרע ועשה טוב וכו' גם סוג שני שהוא מניעתו ממצות עשה לגמרי איננה בו רק ואך הוא כסומא בארובה חוטף במקרה מהם ובהם וכו' אך לעו' הלאוין הוא כשור המועד שור נגח הוא תמיד וכו'. וסוג הג' הוא היפך מזה שאינו שור נגח בלאוין וכו' רק לעו' העשין הולך לו בשרירות לבו כשה אובד תועה בדרך וכו' וזהו שבא לרמוז כאן שלכל הסוגים צריך זה האדם להקריבם וכו' וזהו מן הבהמה לעו' סוג הראשון שידו בכל כנז' וכו' מן הבקר לעו' סוג השני שור נגח בלאוין וכו' ומן הצאן לעומ'

סוג

סוג הג' אשר בשרירות לבו הוא לעו' העשין כצאן אשר אין להם רועה וכו' תקריבו את קרבנכם דהיינו תקריבו יחיד כרבים המחזירים והחוזרים כולם שוין לטובה וכו' גם קרבנכם לג' סוגים הנז' וכו' גם רמז תיבת תקריב"ו ני' התשוב"ה וכו'. אם עולה קרבנו מן הבקר וכו' שהוא ג"ך ע"ד הרמוז שצריך תחלה להחזיר בעלי הלאוין שהוא ע"ד סור מרע תחלה ואח"ך ועשה טוב וכו' שאל"ך וטמא טמא יקרא הכל הולך להוות שטר"א רח"ל כידוע וכו' וזהו אם עולה קרבנו מן הבקר כמו אשר על"ה תחלה וכו' גם תיבת על"ה ככתיב חסר ר"ת למפרע ה'מה ל'אוין ע'שין או דהיינו ה'לאוין ה'עשין דהיינו הס"א משמשת לשתיהן וכו' והיינו לומר שלעת המקרה הוא מקיים איזה מהעשין בדרך מקרה וכו' אפי"ה כיון שהוא עובר תמיד על הלאוין גם אותם העשין הולכים להם לאבדון וכו' וזהו אם על"ה קרבנו מן הבקר הגם שהוא מן סוג הבק"ר הרמוז וכו' על"ה נקרא ג"ך לטעם הנז'. ולכן קרבנו ג"ך הוא זה לעו"ז וכו'. וזהו נמי זכר תמים יקריבנו דהיינו תחת שהי' תחלה שור מועד לכל הנזקין שור נגח וכו' עתה הוא זכר תמים מבלתי שום מום יקריבנו בתשובתו הרמתה וכו' וכנז' ע"פ סור מרע תחלה ואח"ך ועשה טוב וכו'. גם זכר תמים יקריבנו דהי' תחלה מדריכו בדברי פיוסים ורבנית כידוע מזוה"ק בר"י בן פזי וכו' ואח"כ תורה לשמה וכהיא מתוך שלא לשמה הוא בא לשמה וכו'. וזהו אל פתח אהל מועד יקריב אותו לרצונו לפני ד' והוא מובן וכו' גם ע"ד אם פגע בך מנוול זה משכהו לביה"מ וכו'. וזהו לפני ד' דייקא שהוא ג"ך ע"ד אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלכה בלבד וכו'. גם לרצונו תחלה כנז' וכו' ואח"ך לפני ד' שהוא לשמה וכו' גם רמז תיבת קרבנו עם האותיות והתיבה והכולל גי' שס"ה שהם הלאוין כרמוז וכו' זכר תמים יקריבנו. להורות בא ג"ך שמו"מ לא ישוב עוד לכסלה רק לצדיק בתומו הולך וכו' בכלל התשובה היא לעו' ימי הגלות אשר אין לנו כהן בעבודתו זאת כידוע וכו' צריך להיות זריז ונשכר בסגולת התפלה שהיא במקום הקרבן כידוע ע"פ ונשלמה פרים שפתינו וכו' והיינו התדיר בכל יום ג' תפלות שג"כ אבות תיקנם כידוע שעי"ז ג"ך מתעוררת זכיותם להגין על בניהם ובני בניהם בכל ימי גלותם לרבות כל הזריז בתפלתו ביתר שאת ויתר עז וכו'. וזהו אדם כי יקריב מכם כרמוז וכו' גם רמז מכ"ם קרב"ן לד' עם האותיות גי' תפל"ה. שע"י תפלה בכוונה ג"ך עולים ומתבררים ניה"ק וגם כל העולמות מתקרבים ומתיחדים זה לזה וכו'. והיינו סגולת הקרבנות עושה ג"ך התפלה ולכן אמרו תפלות כנגד תמידין תקנום וכו'. גם אבות תקנום שכל ימי חייהם היו עובדים להי"ת שלא ע"מ לקבל פרס והיינו לומר בכח התפלות שהיו מתפללים היו מבררים ומעלים ניה"ק שעוד בה יחוד כל העולמות שלמו' זה ג"ך קראוה רז"ל דברים העומדים ברומו ש"ע וכו' וזהו קרבן לד' דהיינו במקום הקרבן כנז' וכו' גם ע"י מתקרבים העולמות הרמוזים בד' אותיות הוי"ה ב"ה כידוע וכו' וזהו קרבן לד'

יחוד

יחוד ד' אותיות וכו' מן הבהמ"ה לעו' תפלת ערבית שזמנה הוא מדת לילה מלכות שמים בהמ"ה גי' ב"ן עולם העשי' כידוע וכו' מן הבק"ר לעומ' תפלת שחרית בק"ר לאברהם אותיות דין כדין וכו'. ומן הצאן לעו' תפלת מנחה שתיקן יצחק הוא השה לעולה בני וכו' תקריבו את קרבנכם זה בגלות שהוא ג"ך נקרא קרבנכם כנז' וכו'. גם רמז הבהמ"ה הבק"ר הצא"ן עם ג' התיבות והכלל גימ' תפלה וכו' אם עו"ה קרבנו מן הבק"ר שהיא לעו' תפלת שחרית כנז' זכר תמים יקריבנו ע"ד ג"ך התהלך לפני והיה תמים וכו'. אל פתח אה' מועד יקריב אותו דהיינו ע"ד לשקוד על דלתותי יום יום משכים ומעריב וכו'. גם וסמך ידו על ראש העלה ע"ד הרמוז שהוא ג"ך לעו' סמיכות התו' לעבודה שבלב זו תפלה שהיא במקום הקרבן כנז"ל וכההיא דח"ק לישראל וכו' וזהו וסמך ידו סמיכות יד העליונה כביכו"ל ע"ד מימינו אשדת למו שעוד בה ג"כ סמיכות ברכי רבנן דשלהי כיששכר וזבולון זה לעו"ז וכו' וכ"ן רמז תיבת יד"ו הוא יו"ד למפרע לעו' עשרת הדברות ת"ו וכו' והיינו נמי על ראש העלה דהי' ראש קיום המצות העשין והלאוין הוא לימוד התו' מקדם שאין בור ירא חטא וכו' גם רא"ש ע"ד ראשית חכמה יראת ד' ראשית דרכו ית' וכו' ובזה א"ש נ"ך על ראש עם עשרת הדברים הרמוזים ביד"ו כנז' גימט' תור"ה וכו' וזהו וסמך ידו על ראש העלה וכו' ואזי בכח זה ונרצה לו לכפר עליו בכח תפלה ותו' הסמוכים לעד. גם לרבות מקדם דהיינו קודם תפלה תו' לשמה אילת השחר כידוע מזוה"ק גם ע"פ יומם יצוה ד' חסדו וכו'. וזהו נמי סמוכים לעד לעולם עשוים באמת וישר דהיינו סמוכים תור' ותפלה כנז' מקודם וגם אח"ך. וזהו לעד לעולם תרתי לעומ' תרתי דהיינו לע"ד לעו' לימוד השחר לעול"ם לעומ' לימוד שאחר התפלה וכו' ג"ך עשוים באמת וישר דהיינו אלו הם דייקא שממילא אתיא שעשוים באמת וישר וכו' גם באמ"ת לעומ' תורת אמת וכו' וישר גי' תפלה ע"ה וכו'. וכ"ן רמז פסו' סמכוני באשישות רפדוני בתפוחים כי חולת אהבה אני שכן מלכות שמים אשר עמנו בגלות היא היא האומרת כן לבניה ישראל סמכוני אתם בני באשישו"ת מיעוט רבים שנים דהיינו בשני סמיכות הנז' תו' הנקראת אשד"ת כנז' קודם תפלה ואחריה וזהו סמכוני באשישות שג"ך בשני אשישות ראש וסוף וכו' וזהו סמכוני באשישות בשני סמיכות בשני אשישות לכלול ג"ך שני תורות דהי' תרי דסמיכי אהדדי שבהם תורה ותפלה אשד"ת התור"ה וכו' אשה ריח ניחוח את תמיד וכו' תפלה במקום קרבן כנז' וכו':

וזהו סמכונ"י בתרי דסמכי אהדדי שהם באשישו"ת שני אישו"ת כנז' וכו' או סמכוני בתרי סמיכות של אשישות דהיני תור"ה מקדם ומאחור שעיד בה ג"ך בשני תורות בכל אחת ואחת מהם וזהו סמכוני באשישות וכו' רפדוני בתפוחי"ם דהי' לעו' התפלה שבין האשישות הנז' שמפרש לה ואזיל בתפוחי"ם בה לירוף ב"ו ח"י מפ"ת שגימ' התפל"ה שיש בה ח"י ברכות וכו' גם רמז תיבת רפדונ"י עם האותיות גימ'

רפ"ח חיי"ם וכו' כידוע שע"י כח התפלה חיי"ם טובים לכל רפ"ח נה"ק שעלו להם למחנה שכינה מלכות שמים וזהו כי חולת אהבה אני שככה אומרת מלכות שמים בגלות כנז' וכו' גם אהב"ה אנ"י לעו' תורה ותפלה ע"ד אהב"ה בסופה וכו' ואנ"י תפלתי לך ה' וכו' ודהי' שמלכות שמים חולה ומקוה ומשתוקקת בגלות שאין לנו קרבן וכו' לתורה ותפלה שהמה במקומו כידוע ג"ך זה ע"פ זאת התורה לעלה וכו' וזהו נמי פסוק שאחר זה שמאלו תחת לראשי וימינו תחבקני דהי' עת וזמן תפלין שהוא זמן התפלה ג"ך שמניה וביה שמאלו לעו' תפילין של יד וכו' לראש"י לעו' תפילין של ראש וכו' גם רמז תיבת ראש"י עם האותיות גימ' תפל"ה וזהו שמאלו תחת לראשי לע' התפלה וכו' וימינ"ו תחבקני לעו' התורה מימינ"ו אשדת למו וכו' גם שמאלו וימינו לעו' שני תורות כידוע וכמו רמז הנז' שבאשישו"ת וכו' גם תיבת באשישו"ת ר"ת ב'רוך ש'מו או ב'רוך ש'ם א'דני ש'פתי ת'פתח ו'פי י'גיד ת'הלתך דהי' או"ת תי"ו משמשת לכאן ולכאן וכו', וזהו נמי רמז פסוק הבא אחר זה ושחט את בן הבקר לפני ה' שהוא ע"ד הנז' ברמז הבק"ר לעו' הלאוין שור מועד נגח הוא וכ"ש וק"ו בביטול העשין כרמוז בתיבת על"ה שהיא גופא דעניינא וכו' וכאן נקט את ב"ן הבקר דייקא ב"ן וכו' גם לשנא דושחט וכו' לרמוז ולהורות בא שע"י כח התשובה וקיום עניני שגופיה הוא גובר על יצרו הרע כמו שהרגו כהיא זובח יצרו יכבדנני וכו' ודומה עליו כקטן שנולד כבן שנה במלכו כידוע וכו'. וזהו ושחט את ב"ן הבקר זה לעו' זה וכו' גם ב"ן דייקא לעו' שם ב"ן גבורות אשר הלאוין מסטריהו כידוע וכו' גם תיבת א"ת לרבות בא קיום העשין ממילא וכו' ודוק ותשכח ברש"י ז"ל על ונרצה לו על מה הוא מרצה וכו' הא איני מרצה אלא על עשה ועל לאו שניתק לעשה וכו' שמכאן ג"כ יש סעד לרמז זה וכו' וזהו ושחט את בן הבקר וכו' שעוד בו ג"ך מיתוק הגבורות בחסדים מגודל כח התשובה וזהו לפני ה' וכו' וכרמוז לעיל וכו' והיינו נמי והקריבו בני אהרן הכהנים דהי' לעו' הקרבת יחוד החסדים עם הגבורות וכו' את הדם וזרקו את הדם כפל הדם לעו' דם הגידין ודם האברים הלאוין והעשין וכו' על המזבח סביב דהי' על הזביח שהוא היצה"ר שגם לו ממתקים עד שחוזר לו לאיש נאמן כהיא ומצאת את לבב"ו נאמ"ן וזהוא על המזבח סביב ע"ד חסד ה' יסובבנהו וכו' אשר פתח אהל מועד משכהו לבהמ"ד לשקוד על דלתותי כרמוז לעיל וכו' והפשיט את העל"ה דהי' לעו' הסירו הבגדים הצואים מעליו שנעשים מעבירות הלאוין וביטול העשין כידוע וכו' עתה שחזר לו לתקון שהיינו תקונו הוא זה שבו עסקינן והפשיט את העל"ה הפשטת עור העל"ה והמרד משכא דחויא נחש וכו' גם לרבות הסרת הגאוה שמינה ובה ג"ך הוא עלה ויורד בזדון ובמרד שיודע רבו בעל הגאוה ומתכוין למרוד בו רח"ל וכו' התעיף עיניך בו ואיננו וכו' גם רמז על"ה בח"ק גימ' גאו"ה שגימ' י"ה שפוגם בו כידוע מן המצר קראתי י"ה וכו' עזי וזמרת י"ה וכו' ונתח אתה לנתחיה לעו' כללות האיברים והגדים שהם ג"ך לעו' תרי"ג מצות לאוין

ופשין כידוע שזה לעו' זה עשה האלקים וכו' והיינו נמי שגופי השטיבה וכו' ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש שהוא ג"ך ע"ד הנז' דהי' ונתנו בני אהרן הכהן שהמה בעלי חסד כידוע שנותנים רפואת כל השבים וכו' והיינו נמי לעומת החכמים בעלי תורה ע"פ התורה וכו' וזהו אש על המזבח שלעומתה בגלות אשד"ת תורה תבלין וכו' שמת דחיי דכולא בה וכו' ולעו' שני תירות ג"ך א"ש לשון רש"י ז"ל אע"פ שהאש יורדת מן השמים מלוה להביא מן ההדיוט שהיינו חכמי הדורות בעלי תורה וכו' וזהו נמי וערכו עצים על האש לעומתם כההיא היא בה עץ שפי' רש"י ז"ל אדם כשר וכו' שעוד בה ג"ך על שם תורתם נקראו ככה עץ חיים וכו' גם רמז וערכ"ו עצי"ם ע"ל גי' תור"ה ע"ה וכו' וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים כרמוז לעיל וכו' את הראש ואת הפדר למה ילאו וכו' שג"ך לעו' גובה הראש וגבה לב הגאוה כנז' שייף עייל שייף נפיק לב נשבר ונדכה אהים לא תבזה וכו' על מה תיבו וכו' כל ראש לחלי וכל לבב דו"י והבין וכו'. וזהו את הראש ואת הפדר דייקא לתיקון הגאו"ה וכו' גם את הראש לעימ' התור"ה ראשית דרכו וכנז"ל וכו' ואת הפד"ר גימ' טר"ף טרף נתן ליראיו כידוע שע"י התורה לשמה וכו' וע"ד רמז הראשון א"ש וקרבו וכרעיו ירחץ במים דהיינו כליס שבהם משתמש לגאותו וכו' לב נשבר כנז' וכו' עקב ענוה וכו' ירחץ במי"ם ענוה כידוע שעמה ג"ך תורה לשמה לכו למי"ם וכו' וזהו ירחץ במים אחת שהיא שתים וכו' ואזי את"ך שחזר לו כקטן שנולד דמי כנז"ל וכו' א"ש ג"ך והקטיר הכהן את הכל המזבחה שעיד בה ג"ך לכלול כההיא זדונות נעשות כזכיות וכו' עלה אשה ריח ניחוח לד' נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רלוני רש"י ז"ל. וכו' גם רמז על"ה כנז' וכו' וכ"ן אש"ה רי"ח ניחו"ח עם האותיות גימ' התור"ה ע"ה שיש בה תרי"ג מלות שג"ך גי' תור"ה ע"ה וכו'. גם באופן זה על"ה אש"ה רי"ח ניחו"ח גימ' תור"ה לו"ה ע"ה וכו' וכ"ן רי"ח ניחו"ח לעו' לאוין ועשין וכו'. גם לעו' שני תורות שכולם שוין לטובה לד' דהי' לשם ד' שורשה ומקורה בד' שם בן ד' כידוע וכו'. ואם מן הלאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעלה זכר תמים יקריבנו שהיא ע"ד הרמוז לעיל. ומן הלאן כלאן אשר אין להם רועה שעיקרו הוא בביטול העשין וגם לאוין במקרה וכו' וזהו נמי כאן כפל מן הכשבים או מן העזים תרתי לעומ' תרתי דהיינו העשין שהם העיקר כאן לעומ' הכשבי"ם שעיד בם ג"ך ניחים ליכב"ש מספרא דחסדים כידוע וכו'. או מן העזי"ם לעו' הלאוין אשר המה במקרה שאיננו טהור וכו' לעלה זכר תמים יקריבנו הכל כרמוז לעיל וכו' וכ"ן ושחט אתו על וכו' גם רמז על יר"ך המזב"ח לפנ"ה גימט' התור"ה ע"ה וכו' והכל כנז' נגד עלה הוא כאן דייקא שכאן היה וכאן נמלא רובא דרובא דספרא דחסדים וכו'. ואם מן העוף עלה קרבנו לד' לרמוז ג"ך כאן לעומ' ביטול תורה ע"ד התעיף עינך בו ואיננו שדרשוהו לעומתה וכו' גם רמז מן העוף על"ה

על"ה קרבנו ג' ב"ן תור"ה ע"ה והיינו שהיה בן תורה ופירש ממנה כידוע שהוא כפורש מן החיים רח"ל וכו'. וכ"ן מן העוף שעשה לו כנפים ופרח ממנה וכו' והיינו נמי והקריב מן התרי"ם לעו' שני תורות מיעוט רבים שנים וכו' גם תיבת התרי"ם ג' תור"ה עם ד' אותיותיה מ' לעו' ארבעים יום וכו' כמ"ש רז"ל צ"ה על תיבת תרומ"ה תור"ה מ' וכו' או מן בני היונ"ה את קרבנו דהיינו לעו' חטא הראשון שחטא לו מניה וביה שפירש ממנה גם לבדו בדד ישב מבלתי עוסקו בתור"ה מן התורי"ם וכו' ולעו' חטאו השני שפירש לו מן החכמה או מן בני היונ"ה שכ"ן רמז היונ"ה עם התיבה והכולל ג' החכמ"ה שגי' ג"ך ג' הוי"ת לח"ם התורה אוריין תליתאי מתרחק תביא לחמ"ה וכו' גם מן בני היונ"ה שבשרה ליעקב בחיי יוסף וזכתה עי"ז לאורך ימים וחיים וזה פירש לו מן החיים וכו'. גם כההיא עלה זית טרף בפיה מזונותי בידך אף מרורים וזה לא רצה בלח"ם שהוא מן השמים וכו'. והקריבו הכהן אל המזבח כרמיז לעיל וכו' ומלק את ראש"ו לעו' ראשי"ת דרכו כנז' וכו' גם ומל"ק אותיות מקו"ל קו"ל יעקב קו"ל תורה וכו' מקל"ו כי במקל"י עברתי וכו' עץ חיים מקל"ו של השטן תורה תבלין וכו'. גם ומלק את ראשו שכן נתחייב כל הפורש מן התורה וזהו כפרתו גם לרבות תשובתו קו"ל מ' ר"ת ממו"ן וכההיא ת"ח דיתיב וכו' וכגון שאין בו רק חטא זה של ביטול התורה ומוסיף על חטאתו פשע בתעניתו כידוע וכו' ונמל"ה דמו על קי"ר המזבח לעומ' דם הילה"ר שתורה מקררתו וזה בביטולו ממנה מחממו ומגברו ומעוררו וכו'. גם תיבת קי"ר אותיות קר"י שהתור' משמרתו כידוע ע"פ ושבע ילין בל יפקד רע והיינו זה לעומ' זה וכו'. והסיר את מראתו בנוצתה מקום המאכל הגשמי שבחר בו זה הפירש מלח"ם הרוחני לחם התו' וכו' והשליך אותה אצל המזבח קדמה לעו' משל הקדמוני היא התורה שקדמה לעולם כידוע וכו' אל מקום הדשן שכן הוא סוף לחם הקלקל הגשמי וכו' וכההיא טול מה שבחרת בחיבוט הקבר וכו' וכ"ן לעו' מדת הענוה ע"ד ואנכי עפר ואפר וכו' ושסע אתו בכנפיו לעומ' שני תורות שרצה להפרידם ועתה חזר בו לכן ג"ך לא יבדיל וכו' עלה הוא ג"ך דייקא לעו' חסדי התורה כי רבו חסדיו ית' בכח התורה לשמה כידוע וכו' וזהו אשה ריח ניחוח לד' וכו' שהוא ג"ך ע"ד הנז"ל מן הבהמה וכו' ע"ד יששכר חמור גרם לעו' ביטול תורה הרמוז בעוף שבכלל בהמה חי"ה ועוף שג"ך חי"ה לעו' עץ חיי"ם שני תירות שלא נגלית רק זו שבכת' ובכללה זאת התורה שבע"פ וכ"ן חי"ה איננה בהקרבה וכו' ודו"ק ותשכח נמי בתיבת על"ה של בהמה גסה ודקה ועוף שבכל אחד מהם כלול משלשתם דהיינו ברמז שלהם שוים בתיבת על"ה רק כ"א גובר שלו ובו כולם שעובר עליהם כרמוז לעיל וכו'. וזהו על"ה ר"ת ע'שין ל'אוין ה' לעו' חמשה חו"ת כללות התורה וכו' וכ"ן רמז עול"ת תמיד ועול"ת חודש בחודשו ושבת בשבתו דהיינו תיבת על"ת ר"ת ע'שין

לאוין

לאוין ת'ורה וכו' ושני אותיות לתורה דהיינו תי"ו וי"ו של עול"ת במקום שהיא מליאה וכו' לעו' שמנה ובה הכל העשין והלאוין ממנה יצאו וכו' וזהו נמי רמז תורת ד' תמימה בתרי"ג מצות וכו' שכן המה לעומ' רמ"ח איברים ושס"ה גידין של הרוחניים עם הגשמיים כידוע וזהו משיבת נפש וכו' גם רמז התורה בעוף עולת דלי"ם וכו' להורות בא שחביבה על הכל גם עני ואביון כידוע וכו'. שעוד בה ג"ך תורה לשמה דייקא אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים כידוע כאן אשה ריח ניחוח לד' וכו'. אכן לעו' רמז הלאוין והעשין הבקר והצאן כנ' א"ש ג"ך ע"ד וישמן ויבעט וכו'. ובזה א"ש גם מדה כנגד מדה וכו' ובכח התשובה טוב ד' לכל ורחמיו על כל מעשיו וכו' ודהיינו טוב ד' לכל לעו' התו' שנק' לקח טו"ב וכי' וזהו טוב ד' לכל שג"ך על הכל תוכחה רמיא כנ' וכו' ורחמיו ע"ל כל מעשיו בכח קיום המצות העשין והלאוין שהמה רמוזים בר"ת ע"ל וכו' וכ"ן לעו' ההפיך ח"ו רמז ע"ל שלש"ה פשעי ישראל וכו' דהיינו ע"ל ר"ת ע'שין ל'אוין שלש"ה הוריין תליתאי שמשמשת לכאן ולכאן פשעי ישראל כנ' וכו' גם רמז תיבת פשע"י ר"ת ש'ס"ה ע'שין פי' תורה שבע"פ וכו' ועל ארבעה לא אשיבנו בלמדם תורה נכריה אשה זרה כידוע מהא"ר וכו'. ובכ"ן כביכו"ל בעת החורבן בל"ע אמרת"ו מרוב עונות הנו' הרמוזים בבקר ובצאן ובעוף בעולתם כנז"ל וכו' וזהו נמי רמז תיבת בל"ע שהוא ר"ת בבק"ר דהיינו ב'קר צ'אן ע'וף וכו' מה בל"ע כי נהרוג את אחינו וכו' מה בל"ע בדמי ברדתי אל שחת וכו' גם תיבת אמרת"ו תור"ה מ' ר"ת מ'צות וכו'. גם לעו' הר סיני כתיב ומשה עלה אל האלהים על מתן תורה ומצותיה כרמוז בתיבת על"ה ר"ת ע'שין ל'אוין ה' חמשה חו"ת כמו על"ה אשה הנו' וכו' וזהו נמי עלי"ת למרום וכו' שר"ת ג"ך של תיבת עלי"ת הוא י'חוד ע'שין ל'אוין ת'ורה וכו' שכל העולם ומלאו רק דווקא לעו' קיום ישראל תו' ומצותיה שלשה הוי חזקה והחוט המשולש וכו' עפי"ז המה עומדים חיים עד העולם וכו' וזהו נמי על שלשה דברים העולם עומד על התורה עולם הגשמי והרוחני כידוע וכו' התורה שהיא הכללית וכו' ועל העבודה שמנה ובה יומתקו הגבורות שבלאוין כידוע וכו' ועל גמי"ח לעו' העשין וכו' והיינו נמי פנימיות ובחי' ג' כתרים כתר תורה כמשמעה וכו' כתר כהונה לרבות ולהאיר בחי' החסדים כי על ידי טורחם ועמלם בעבודתם בשמחה רבה מרוב כל ממתיקים הגבורות בשלימות הגמור ומלאלאים החסדים וכו'. כתר מלכות לעו' ג"ך מיתיק הלאוין וכו' וזהו שם טוב שעולה על גביהן תורה לשמה וקיום מצותיה בכלל וכו' ותרא אותו כי טוב הוא בעל שם טוב זה חוט המשולש הנו' וכו' מפה ספיר קאמר תיבת ספי"ר ר"ת שס"ה רפ"ח פ"י תורה שבעל פ"ה שהכל בו כידוע וכו':

ונפש

ונפש כי תקריב קרבן מנחה לד' סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבנה:

וא"א לרמוז ג"ך כאן תפלת המנחה כהסיא תפלות כנגד תמידין תקנים וכו' וכבר רמזנו לעיל בס"ד רמז ג' תפלות שבכל יום לעו' מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן וכו' שעוד בה ג"ך ר"ת בל"ע כנז"ל שהם ב'קר צ'אן ע'וף וכו' ב'קר צ'הרים ע'רבית כמ"ש מ"ז ז"ל ע"פ מה בל"ע וכו' והיינו לומר כאן ג"ך בג' מיני עולות הנז"ל זה לעו"ז עשה השפים וכו' שבא בימן טוב שלהם שיה לעו' רמז הגלות כנז"ל כי תורה היא זאת דכולא בה וכו'. וכ"ן כאן בקרבן סלת מנחה שעוד בה ג"כ רמז תפלת המנחה שעליה הזהירו רז"ל ע"ה ביתר שאת לסיבות הנודעית להם מכל לד וכהסיא כמי לא נענה אליהו ז"ל אלא בתפלת מנחה וכו' ומה גם כאן דייקא שמא גרים לרמוז מנחה כמשמעה שעוד בה ג"ך תיבת ונפש ברישא דעניגא לעו' מלכות שמים הנק' ככה כידוע וכו' שהגם שתפלת השחר מנה ובה מעלות רבות כמה וכמה וכו' אפי"ה גם זאת התפלה לרבות באה לצירך הגבוה גבוה מעל גביה וכו' שגם לה עת וזמן התעוררות הגבורות והדיכן שע"י תפלה זו משתככין ומתמתקין וכו' שג"ך מנה ובה נעשה יחוד קוב"ה וכו' וזהו ונפש כי תקריב קרבן מנחה לד' דהיינו ע"י כח תפלה זאת וכו' ונפש שהיא המל' תקריב עצמה הקרבה אחר הקרבה עד גדר שתהיה קרבן לד' דייקא יחיד וכו' וזהו נמי רמז סל"ת יהי"ה ני' התפל"ה ודהיינו שכיון שתהיה זאת התפלה בכוונה מכוונת כסלת נקיה וכו' אזי ג"ך ממילא אתיא מדה כנ"מ מעשה ידי להתפאר שג"ך סלת יהי' קרבני הנז' חיבור ויחוד שלם וכו'. גם ס"ת של כ'י תקרי'ב קרב'ן מנח'ה הוא בינ"ה וכו' והיינו נמי הקרבה אחר הקרבה תקריב קרבן דייקא תרתי לעו' תרתי וכו' דהיינו ונפ"ש וי"ו ברישא יחיד קוב"ה וכו' כי תקריב הקרבה זאת וכו' ועיד לד' קרבן הגדול כנז' כרמוז בס"ת וכו' וכ"ז הוא בכח מנחה לד' דהיינו תפלת מנחה שתהי' לשמה וכו' וזהו מנחה לד' וכו' גם זהו ג"ך סלת יהי' קרבנו מבלתי שיש תערובית חלילה וכו' וזהו כמו תני והדר מפרש וכו'. גם ר"ת ו'נפש כ'י גימ' הוי"ה דהיינו הקרבה ראשונה כרמוז בוי"ו שברישא וכו' גם ונפש כי תקריב ע"ד פשוטו של מק' דהיינו ונפ"ש הישראלי כי תקריב קרבן מנחה לד' וכו' שהוא ג"ך בנפשו ורצונו וכו' שגם לעו' הרמז הרמוז לתפלת המנחה א"ש ג"ך בנפשו ורצונו כידוע וכו' שעוד בה ג"ך ונפ"ש דייקא לעו' כ"א אליך ד' נפשי אשא וכו' גם כי תקריב קרבן לעו' לחם וחזרה וכו' שזהו מנחה לד' וכו' גם כפל תקריב קרבן לרבות רמז הרמוז לעו' תפלת המנחה אחת שהיא שתים וכו' וכ"ן דרכו של עני כמ"ש רש"י ז"ל וכו' ככה יהיה בתפלתו כעני העומד על הפתח תפלה לעני כי יעטו"ף וכו' ומה גם בתפלה זאת שהיא בעידן ריתחא כידוע וכו' וזהו מנחה לד' דייקא שכבינו"ל

שכינו"ל בוחר לו בתפלת העני מכל השאר כידוע מזוה"ק וכו'. גם שלא יהיה קרבנו מלה במלה בכוונה מכוונת שעיד בה ג"ך בשקיע' השמש שעדיין האור המאיר ודבר בעתו מה טוב וכו' ויצק עליה שמ"ן אור המאיר לרמוז ג"ך לעומתו בתפל' זאת שערי דמעה שלא ננעלו כידוע וכו' אך הוא עין בוכה ולב שמח כידוע ע"ד עבדו את ד' ביראה וכו' וגם לרבות בשמחה וכו' וזהו ונתן עליה לבנה בלב טהור ושמח וכו' גם לעו' מלית התפלין וכ"ן מלית הלילית שניהגים ושייכים אף בעידנא היא וכו' וזהו ויצק עליה שמן לעו' התפלין ע"ד ושמן על ראשך אל יחסר כידוע אלו תפלין שבראש וכו' ונתן עליה לבנ"ה מלית הלב"ן וכו' גם ונת"ן ע"ד ונתנו על ציצית הכנף וכו' וזהו ויצק עלי' שמן ונתן עליה לבנה זה לעו"ז וכו' ואין מוקדם ומאוחר בתורה וכו'. גם ר"ת של ונפש כי תקריב קרבן מנחה הוא תקו"ם ק' עם ס"ת של ונפ"ש שהוא ש' היא ש"ך ודהיינו ס"ת בינ"ה כרמוז לעיל ור"ת תקים עם ש"ן הוא ש"ך דהיינו ע"ד תקו"ם תרחם ציון וכו' והיינו לומר כאן תקים ש"ך בינ"ה בכח התפלה תתאה ועילאה אימא וברתא יחדיו ירננו וכו' א"ס וכו':

כל המנחה אשר תקריבו לה' לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטיר ממנו אשה לה':

וא"א ע"ד הרמוז לעיל שג"ך כאן הוא מרמז לעו' תפלת המנחה שגם היא בכלל הכלל וכו' וכהיא מלוה הבאה לידך אל תחמיצה שלא תאחר גם לא תקדים וכו' הגם שיש לה תשלומין עם ערבית כידוע אפי"ה מליה בזמנה לא הויא ליחשב כעולת תמיד בין הערבים וכו' וזהו כל המנח"ה לכלול גם תפלת המנח"ה אשר תקריבו לה' בזמנה וכו' שעיד בה ג"ך קרבן נה"ק כידוע וכו' וזהו נמי לא תעשה חמ"ן לא תחמיצה עד שתחשך יותר משיעור וכו' כי כל שא"ר דהי' שיו"ר ג"ך בדרך אל תקרי וכו' עד גדר היותר סמיכה כנז' וכו' וכל דב"ש דהי' לעו' ג"ך דבר תאות ילה"ר הנראית לפי שעה מתיקה כדבש שבשבילה ג"ך מקדם או מאחר וכו' לא תקטירו ממנו אשה לה' והיינו לומר במקים הקרבן לא הויא כידוע תפלות במקים תמידים תקנום וכו' קרבן ראשית דהי' לעו' האונס שנס בו תקדים הבאה ראשונה ואח"ך התשלומין להורות בא שלא עלתה לה במקים קרבן שלעומתו וכו' וזהו קרבן ראשית תחלה ואח"ך תקריבו אתם הראשית והתשלומין אחריו וכו' והיינו לומר שיקיבלו גם התשלומין לגבוה וכו' אכן ואל המזבח לא יעלו לריח ניחח דהי' במקים הקרבן כנז' וכו' גם לרבית כל המנחה כללות כל המלית שכולם שוים לטובה שע"י עולים ומתבררים נה"ק כידוע וכו' וכמ"ש נמי כי נר מליה ותורה אור שהמליה כמו הנר המאיר בחשך להעלות מניה וביה אור הטמון בתוך בתו"ך החשך הידוע וכו' וכ"ן תיבת נ"ר ר"ת ר'פ"ח ניצוצין

נ'ילולין וכו' אכן לעומ' מצות התורה לשמה גדולה תורה כאור הבהיר וכו' וזהו נמי תיבת מנח"ה ר"ת נ"ר מ'צוה ח'משה ח'ומשי תורה דהי' ה' ח'משה ח' ר"ת ח'ומשי תורה וכו' והיינו לו' שאם תהיה המצוה לשמה וכ"ש התורה וכו' אזי הם מאירים ומזהירים כזוהר הרקיע לכל ענפיהם לידבק בשורשם ומקורם וכו' שעיד בה ג"ך זאת היא מנחה שלוחה לרוחה ע"י תורה ומצוה כרמוז בתיבת מנח"ה וכו' וזהו כל המנחה אשר תקריבו לה' לכלול בזה ג"ך כללות התורה והמצוה וכו' שע"י עולים ומתבררים נה"ק שכן המה עיקר המנחה וזהו ג"ך רמז תיבת אש"ר שר"ת שלה הוא א'ורות ש'ך ר'פ"ח וכו' כי אלו הם אשר תקריבו לה' וכו' לכן ובכן לא תעשה חמץ כנז' מצוה הבאה וכו' שעוד בה ג"ך לא תניח אותו ניצוץ השייך לאותה מצוה או לאותה תורה להחמץ בתוך הקליפה חלילה וכו' וזהו כי כל שאר וכל דבש דהי' תרתי לעו' תרתי ומתוקים מדבש וכו' והיינו לו' ג"ך שהשהייה בה פיסלת שגורם שהיית נה"ק בתוך הקליפה חלילה וזהו לא תקטירו וכו' גם כל שאר וכל דבש סיגים וקליפות לא תקטירו וכו' גם רמז המנח"ה אש"ר עם התיבות גימ' תור"ה דברי חכמים בנחת נשמעים וכו' ודהי' כל המנחה אשר תקריבו לה' כל התורה וכו' לשמה דייקא תהיה הכוונה וכו' לא תעשה חמץ ע"ד ולא תאמר כשאפנה אשנה וכו' גם לרבית ולא תעשם עטרה וכו' וזהו לא תעשה חמץ שדרכו מבלבלן ומילה וכו' גם ר"ת חמ"ץ א'ירס מ'לך ל'ור שגלותו היא השפלתו כידוע וכו' וזהו לא תעשה חמ"ץ כ'אירס מ'לך ל'ור וכו' כי כל שאר וכל דבש דהי' הגאוה בתורה וכו' וגם תענוג וכו' לא תקטירו וכו' גם כל שאר לעו' הלאוין גבורות וכו' וכל דבש לעו' העשין החסדים וכו' שאם חלילה יהיו בגאוה הכל הולך לתוהו וכו' וזהו כי כל שאר וכו' לא תקטירו ממנו אשה לה' כי לא יגורך רע כתיב כידוע וכו' קרבן ראשית לעו' תחלת דינו של אדם הוא קבעת עתים לתורה וכו' וזהו נמי תקריבו אתם לה' שעיד בה ג"ך לרבות שני תורות וכו' שאם חלילה וכו' ואל המזבח לא יעלו וכו' גם קרבן ראשית הוא ע"ד ראשית חכמה יראת ה' וכו' והיינו נמי תורה לשמה וכו':

ואם תקריב מנחת בכורים לה' אביב קלוי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך:

וא"א גם זה בדרך רמוז הנרמז לעיל בתיבת מנח"ה שהיא ר"ת נ"ר מ'צוה ח'משה ח'ומשי כנז' וכו' וכ"ן תיבת מנח"ת ר"ת נ"ר מ'צוה ח'ומשי ת'ורה וכו' והיה אלו אמו"ן ר"ת נ"ר מ'צוה ו'תורה א'ור וכו' שזהו אומנותו ית' כידוע וכו' ומה גם אחר נתינתה לבני ישראל כהיא לנטוע שמים וליסוד ארץ וכו' והי' נמי בחינת עליית נה"ק ע"י כח תורה לשמה וקיום מצותיה מנחה שלוחה לפניו ית' מנחת עולמים לחי העולמים וכו' וכמ"ש נמי וערבה לה' מנחת יהודא וירושלים

וירושלים כימי עולם וכשנים קדמוניות רמז תיבת וערב"ה עם האותיות גימ' רפ"ח שע"י מנחת יהודה כרמוז תורה וקיום מצותיה וכו' שמינה ובה ג"ך מנחת יהודה וכו' דפי' שהיא היא בכבודה ובעצמה מנחת יהודה וכו' וערבה לה' וכו' כימי עולם דהי' ע"ד הנז' והיה אלו אמו"ן וכו' וכשנים קדמוניות לנטוע שמים וכו' ודו"ק והשכח נמי כאן היה וכאן נמצא חמשה מיני מנחות לא פחות ולא יותר כמ"ש רש"י ז"ל וכו' לעו' ג"ך חמשה חו"ת שהן המה כללות התורה כולה כידוע וכו' וכבר ידוע מרז"ל ע"ה שתורה לבדה מבלתי קיום מצותיה לאו כלום היא כההיא כל האומר אין לו אלא תורה אפי' תורה אין וכו' וכ"ן גמר מלאכת בירור נה"ק הוא ע"י תורה ומצוה שזהו נמי רמז אנא ה' הושיעה נ"א ר"ת נ"ר או"ר שהם תורה ומצוה כמ"ש כי נר מצוה ותורה אור וכו' שע"י שניהם כאחד טובים נגמרה הישועה של נה"ק כל מצוה ובחי' וכו' וזהו ועתה יגדל נ"א כח אדני וכו' וזהו ואם תקריב מנחת בכורים שעוד בה ג"כ תורה ומצוה שניהם כאחד טובים כרמוז בתיבת מנח"ת וכו' גם שם טוב זה של בכורים וכו' ע"ד הנז' והיה אלו וכו' ראשית דרכו וכו' גם רמז תיבת בכורי"ם עם האות שלה ושל מנחת גימ' רפ"ח וכו' והיינו עיקר שם המנחה וכו' וזהו ואם תקריב מנחת בכורי"ם לה' דהי' פשט המצוה של מנחת העומר שג"ך כלולה ומשוכללת בתורה ומצוה לשמה שע"י עולה ונקרב קרבן הפנימי נה"ק לשורשם ולמקורם וזהו מנחת בכורים לה' דייקא מקור הכל וכו' גם בכורים לשון רבים טובים ויפים ומזוקקים וכו' אביב קלוי באש גרש כרמל דהי' לעומ' התורה והמצוה וסגולתם בבירור וכו' באופן זה אביב כמ"ש רש"י ז"ל כי השעורה אביב עומר שעורים וכו' והיינו לומר ע"פ דרכנו אורות נה"ק שהיו טמונים בחשך הגוף סטרא ע"ד לשעירים אשר ירקדו שם וכו' עתה ע"י כח תורה לשמה וקיום מצותיה כרמוז וכו' א"ש ג"ך אביב של שעורים כרמוז שמלא כרימון וכו' קלוי באש דהי' להוציא בולעו מפיו דהיא סטרא שעוד בה ג"ך בכח זה של אשד"ת קול אמת הקול קול יעקב וכו' וזהו אביב קלוי באש וכו' גם לעו' המצוה וכו' גרש כרמל דהי' גירושי"ן לרפ"ח שכ"ן רמז תיבת כרמ"ל גימ' רפ"ח ושנים היתרים לעומ' התורה והמצוה וכו' גם כרמ"ל גימ' נ"ר מ' ר"ת מ'צוה דהי' נ"ר מ'צוה וכו' כי זה לעו' זה עשה האלהים לשרוף הפיגול והעיקר וכו' והאי יתן את נפשו להעלות לחיותו מה לתבן לבר וכו' תקריב את מנחת בכוריך בכוונה הנז' דהי' אביב קלוי באש לבער הרע ולקחת הטוב בכח אשד"ה כהיא נמי בראתי יצה"ר וכו' וגם לרבות בירור אחר בירור הוא ע"י תורה ומצוה וכו' וזהו גרש כרמל גם ע"י מצוה כרמוז וכו':

אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו אשר לא תעשינה בשגגה ואשם:

וא"א ע"ד הסמוך לעיל מזה שהוא חטאת הקהל הוא דדרשינן סמוכות כידוע והוא ג"ך ע"ד זוה"ק אי רישא דעמא אתקן כוליהו עמא אתתקנו כי לכל מקום אשר יפנה הראש שמה ילכו אחריו וכו' וזהו אשר נשיא יחטא וכו' זהו גרמא לנזקין דעמא שגם המה אחריו ילכו בחטאו וכו' וזהו חטאת הקהל הוא שגרם וכו' וכ"ן רבינו בעה"ט דומה לזה כל מי שיש למחות וכו' ע"ש וזהו נמי שמסיים סיפא דקרא זה בשגגה ואשם הרתי לשונות רך וקשה דהי' שהגם שהוא בשגגה בחטא עצמו כיון שגרם לכל עמו ג"ך כשגגתו דווקא אפי"כ כאשם יחשב לו שגגתם של רבים וכהיא חטא הרבים תלוי וכו' וזהו בשגגה ואשם וכו' גם לרבות ע"ד הגיד לעמו פשעם ולבית יעקב חטאתם שמכאן דרשו רז"ל ע"ה ששגגת תלמוד עולה זדון וכו' ומי לנו גדול בתורה כמו הנשיא וכו' וזהו נמי לשון זה של אשר דייקא כאן שהוא ג"כ אותיות רא"ש בתורה הנק' ראשית דרכו ית' כידוע וכו' וזהו אשר נשיא יחטא דהי' שכיון שהוא נשיא וראש בתורה וכו' הגם ששגג לו באיזה חטא גם שהוא ג"כ קל שבקלים אפי"ה שגגת תלמוד עולה זדון וכו' וזהו יחטא בשגגה דייקא אפי"ה ואש"ם וכו' ובזה נמי א"ש ס"ת של מצו"ת ה' אלהי"ו אש"ר הוא תור"ה וכו' להורות בא כרמוז ששגגת תלמוד וכו' גם אשר נשיא יחטא וכו' הוא ע"ד כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו וכו' והוא שהגם שגדול הדור הוא זה הנשיא על כל ישראל וכו' אפי"ה אם אירע שילאה שגגה מתחת ידו אינו מן התימא כי יצרו הרע גדול וכו' וזהו רמז אש"ר נשיא יחטא דהי' ראש אחר ראש שהגם שהוא ראש ונשיא וגדול שמו בישראל וכו' יצרו גדול הימנו וקדמו וכו' וזהו רישא דקרא המתחיל בתיבת אש"ר שהיא אותיות רא"ש הראשון שקדמו דהי' לעו' היצה"ר כההיא לפתח חטאת רובץ מלך זק"ן וכסיל כידוע וכו' וזהו אש"ר שהוא רא"ש הוא היצה"ר וכו' הוא הגדול וראש גם מנשיא של כל ישראל וכו' וזהו שגרם החטא וכו' וזהו אשר נשיא יחטא דהי' אשר לעו' היצה"ר הגדול וראש גם מנשיא עד שגרם לו שיחטא וכו' וכ"ן רמז תיבת נשי"א גימ' נחש עם ג' אותיותיו הוא היצה"ר כידוע וכו' להורות בא הרמז בנשיאות הנח"ש שגדול הוא מנשיא כנז' כל הגדול מחבירו וכו' גם אשר נשיא יחטא ועשה אחת מכל וכו' שהוא ע"ד גאות אדם תשפילנו וכו' שהגאוה היא שרביטו של מלך מה"מ הקב"ה ד' מלך גאות לבש לבש ד' וכו' וכל המשתמש בשרביטו וכו' ועליו הוא אומר כביכו"ל אין אני והוא יכולין לדור וכו' ורק הוא כביכול בוחר לו למרכבתו בהנעלבים בעלי הענוה כידוע וכו' וכאן בפסוק זה המתחיל באותיות רא"ש שהוא ראש נשיא רבוי אחר רבוי הוא בא למעט כידוע וכו' וא"כ הוא זה כאן היה וכאן נמצא איזו זריקה מהגאוה שטרא כי מלא מין את מינו וניעור וכו' ומה גם עתה שהוא שתים ותתום אינו אלא מן המפורש שהוא ג"ך ברישא דקרא מקדם הגאוה ע"ד טוב אמור לך עלה הוה

 וכו'

וכו׳ ופוק חזי מדבר דעמא שהשפלתו היא היא הגבהתו ותקנתו וכידוע כל זה מגדול ורבן של כל הנביאים שעליה כתיב והאיש משה עניו מאד מכל האדם גם אשר המה בשפל המדרגה וכו׳ הוא עניו מהם כידוע וכו׳ וזהו אשר נשיא יחטא מניה וביה דהי׳ מגודל נשיאותו ורוממותו גבה לבו וחטא לו וכו׳ ובזה נמי א״ש רישא דקרא זה כנז׳ שהוא ג״ך אין רבוי אחר רבוי וכו׳ גם רמז אש״ר נשי״א בח״ק גימ׳ גאוה ע״ה מדה כ״מ שכיון ששגג לו אחר הגדלות והגאוה בא חשבונו ג״ך במיעוט וקטנות וכו׳ גם תיבת יחט״א בה אחת שהיא שתים חטא הגאוה שהיא השפלתו וחסרונו כההיא אני ובני שלמה חטאים וכו׳ ובכן א״ש ג״ך ועשה אחת מכל מצות ד׳ שהיו דייקא דהיינו כנז׳ ד׳ מלך וכו׳ אשר לא תעשינה בשגגה ואשם דהיינו תיבת אשר ג״ך כאן כרמז רישא וכו׳ גם אשר לא תעשינה לשום נברא שבעולם רק היא זאת שרביעו של מלכו ש״ע וכו׳ שלעו״ז ג״ך גדול עונשה שגם שעתה עולה זדון וזהו בשגגה ואשם וכו׳. גם ר״ת של א׳שר נ׳שיא י׳חטא הוא אנ״י ע״ד אין אני והוא יכולין וכו׳ גם רמז ר״ת וס״ת שלהם הוא גי׳ רס״ג שגימ׳ ג״ך ענו״ה במילוי כזה עי״ן נו״ן וי״ו ה״י להורות בא הרמז ג״ך ששגג וחטא לו כרמוז וכו׳ ובכ״ן א״ש ג״ך אחר שנודע לו חטאתו וכו׳ כפרתו ג״ך היא דווקא שעיר עזים זכר תמים היינו קרבנו לעומ׳ חטאו ועונו ע״ד עזות פנים עז פנים ברוב גאותו כידוע וכו׳ וזה לעו״ז עשה האלהים לתיקון חטאתו שהיא גאותו כרמוז וכו׳ גם ושחט אותו במקום אשר ישחט את העל״ה לפני ד׳ דייקא דהיינו העל״ה דייקא וכו׳ לפני ד׳ דייקא וכו׳ דו״ק ותשכח ע״פ הרמוז לעיל דלעיל הכל זה לעו״ז וכו׳ וכ״ז הוא דווקא בשגגה ככתוב וכו׳ אך אחר הדרישה והחקירה שנגלית זאת החטאת וכו׳ והיינו לומר כההיא אחד מח׳ שבשמיניות וכו׳ זרוק מרה וכו׳ גם בכדי שכל העם ישמעו ויראו מנשי״א זה שלהם שכך מלוה עלינו כידוע וכו׳ וסיף סוף מן היאור הוא בא וכו׳ שבזה ג״ך א״ש לשון רש״י ז״ל אש״ר נשיא יחטא לשון אשר״י אשרי הדור שהנשיא שלו נותן לב להביא כפרה על שגגתו קל וחומר שמתחרט על זדונותיו עכ״ל וכו׳:

או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם אתו בראשו וחמשיתו יוסף עליו לאשר הוא לו יתננו ביום אשמתו ואת אשמו יביא לה׳ איל תמים מן הצאן בערכך לאשם אל הכהן וכפר עליו הכהן לפני ד׳ ונסלח לו על אח׳ מכל אשר יעשה לאשמה בה:

וא״א לרמוז אלו הפסוקים בס״ד כדרכנו בספ״ז בכדי לחבר את האהל להיות א׳ וכו׳ ותחלה אקדים פרט אחד לכלול אותו בתוך הכלל דהיינו פרט המפור׳ לעיל שהוא בפ״א או בתשומת יד וכו׳ שלא חזר לפרטו כמו האחרים בפ׳ וסיה כי יחטא וכו׳ וזהו או מכל אשר וכו׳ לכלול ג״ך בזה תשומת יד הנז׳ עם השאר שלא נכתבו וכו׳ והיינו לומר ג״ך תמשה שנכתבו דייקא לא פחות ולא יותר וכו׳ דהיינו

פקדון

פקדון תשומת יד גזל עשק אבידה וכו' גם בפ"א שהוא נפש כי תחטא וכו' ונתחברו בו כולם בארבעתם מבלתי אבידה שהיא לבדה בפ' שאחריו או מצא אבידה וכו' אך אח"ך בכתוב השלישי והי' כי יחטא ואשם והשיב וכו' חזרה האבידה עם שלשתם וכו' ולא כן תשומת יד וכו' שבאה דווקא בכלל הכלל או מכל כנז' וכו' וצריך להבין ולהשכיל למה ועל מה וכו' והוא ע"פ כתבי רבינו ז"ל בחומר השבועה לשקר שפוגם במל' שמים רח"ל וכו'. ועפ"ז אבינה בכתובים הקודמים המתחילים נפש כי תחטא וכו' שבזה ג"ך יתיישבו הדקדוקים הנז' בס"ד והיינו לומר נפש כי תחטא לשון נפש כאן דייקא וכו' לעו' פגם החטא בנפש העליונה היא מל' שמים הנק' ככה שג"ך מנה ובה נאלצו כל הנפש לבית יעקב כידוע וכו':

וזהו נפש כי תחטא ומעלה מעל שתי מעילות בתחתונה ובעליונה וכו' וזהו בה' דייקא נפש העליונה שהיא בה' וכו' ובזה ג"ך אתי שפיר לשון רש"י ז"ל א"ר עקיבא מה ת"ל ומעלה מעל בה' לפי שכל המלוה וכו' אבל המפקיד אצל חבירו ואינו רוצה שתדע בו נשמה אלא שלישי שביניהם לפיכך כשהוא מכחש מכחש בג' שביניהם ע"כ עי"ש וכו' גם ארבעה שבפ"ז דהיינו פקדון תשומת יד גזל עשק לעו' ד' אותיות השם ב"ה שבחטא זה גורם פגם כידוע ע"פ פן יהרסו וכו' או מצא אבידה שבפ' שני שג"ך בו כתיב ונשבע על שקר וכו' לעו' קוץ היו"ד הנסתר והנעלם שאינו ג"ך במבטא וכו' אכן בפ' השלישי שבו הוא תשובת השב לו לתיקון וכו' הוא המתחיל והי"ה לשון שמחה כידוע וכו' שעוד בו ג"ך ארבעה ועו לא לתיקון ד' אותיות שממילא אתיא תיקונם בשמחה בהופעת והשפעת המקור העליון הנעלם וכו' והוא ג"ך לעו' תשומת יד הנעלם וכו' שבא מכולם כנז"ל ודו"ק ותשכח ג"ך לעו' כל השנויים שכולם שוים לטובה שכיון שעירבנהו קרא וכו' גם לרבו' שנייא בתרא לא אתיא כקמא וכו' מכאן אנו למדין כל החמשה אלו שורשם ומקורם אחד וכ"מ ג"ך שכל הפורץ גדר באחד מהם כאלו נגע בכולם שכן הוא קבלת כל מלוה ומלוה שבתורה שכלולה מכולם וכו' ומה גם בכאן שכולם יחד נועדו יחדיו וכו' ובזה ג"ך א"ש הכתובים דלעיל או מכל אשר ישבע עליו לשקר ושלם וכו' דהי' אחת מכל הנז' כלולה וכו' שג"ך או אחת מהם היא מכ"ל וכו' גם רמז תיבת א"ו גימ' ז' בת שבע מלכות שמים נקודה השביעית כידוע וכו' מכ"ל אותיות מל"ך וכו' אש"ר גי' המלכו"ת שג"ך שורשה ומקורה מאשר הולאתיך כידוע וזהו א"ו מכ"ל אש"ר שר"ת ג"ך וכו' והיינו לומר א"ו מכ"ל אש"ר ישב"ע עליו לשקר פוגם ח"ו במל' שמים ככ"ל וכו' ותלת תיבות הנז' לעו' בי"ע אצילותיה כידוע וכו' לכן בכח תשובתו ושלם אתו בראשו לכל הפגם הנז' וכו' גם בראש"ו בהשפעת והופעת אור הראש עולם העליון עולם האצילות שג"ך לירוף בראש"ו הוא או"ר ש"ב בכח התשובה וכו' והיינו נמי לרבות ג"ך קו"ץ הנז' וכו'. גם בראש"ו ב"ו רא"ש שני' המלכו"ת ב"ו

דהיינו

דהיינו בזו"ן יחוד קוב"ה וזהו ושלח אותו בראשו דהיינו שמחה שגרם הפירוד בחטאו
הנ' וכו'. שזה בכח התשובה ושלח אותו בראשו ביחוד השלם וכו' גם ושלח
אותיו בראשו ר"ת ני' ב"ן ור"ת וא"ב. להשלים את המלכות הנקראת ב"ן מא"ב
ברחמים שהוא הראש יו"ד כידוע בחכמ"ה יסד אר"ץ וכו' וממילא אתיא אש"ר
שבראש"ו וכו' ב"ו ראו"ש וכו' הרי לך שלימות המל' במילואה בעשר ספירותיה וכו'
ובכח זה ג"ך שלום שלו"ם לבעש"ת זה אותיות ושלו"ם וכו' וזהו נמי ותמשיהו יוסף
עליו דהיינו לשו' קו"ן וד' אותיות שהכל הולך למקום אחד וכו' והיינו הוי"ה ב"ה
של המל' וכו' גם למשך דינ' א"ם ר"ת של ותמשיהו יוסף עליו ני' אהי"ה וכ"ן
ס"ת של יוסף עליו או ותמשהיו יוסף וכו' או כולם בני' אהי"ה וכו'. גם רמז
יוס"ף עלי"ו ני' סו"ר ע"ד סור מרע ועשה טוב שהיון בוכה זה עד שחזר לו וסר
מכל רע לעשות דוקא הטוב וכו' אז ממילא אתיא למשך כל דיני המלכות וכו'
לאמר הוא לו יתגנו ביום אשמתו דהיינו לאמר הוא לו לגלות בזה ג"ך כל מי
שפגם בזו"ן לתקנם תיקון השלם והיינו במדת אשר גלות כל תיקונים כידוע גם ל"ו לוי"ו
ביחוד מלכותו כביכול וכו'. גם ר"ת ל'אמר ה'וא ל'ו ר"ת ני' אדנ"י וס"ת או"ר וכו'
יתגנ"ו בי"ם אשמת"ו שג"ך ס"ת ני' ב"ן לשו' תיקון עולם השפו' וכו' ור"ת הוא
אב"י למפרע שהוא ג"ך ר"ת ככתוב ממטה למעלה י'צירה ב'ריאה א'צילות תיקון
כל ד' עולמות ביום תשובתו עם הקרבת קרבן אשמתו וכו' וזהו נמי ואת אשמו
יביא לד' דהיינו בכח תשובתו וכו' ג"ך יביא לד' דייקא יחוד ד' עולמות הרמוזים
בד' אותיות הוי"ה ב"ה וכו' גם תיבת יבי"א ר"ת י'חוד ב'ריאה י'צירה א'צילות
ולשו' עולם השפ' א"ם ג"ך ר"ת וס"ת אשמ"ו יבי"א לד' ני' ב"ן וכו' גם מ"ה
וכיה אך שעסקין בקרבן האש"ם ובכל מאי דלקמן וכו' א"ל שמי"ם מ"ן הצא"ן
דייקא לשו' שבועת שקר ע"ד ואת הגו"ים הגל"ה וכו' ואת אי"ל הצאן וכו' גם
ר"ת האש"ם לתיקון שבועת השקר ע"ד ונשבע"ת חי ד' באמת וכו'. בערכך לאשם
אל הכהן שגה ג"ך שזור השפי שנשפה מתך תגלה כידוע וכו' וזהו רמז בערכך
ני' שב"י וכו' וכ"ן בגניזת העתקה לבעלי תורה לשמה וכו' וצדקה תצי"ל ממות תצי"ל
גם הכהן מכהות שערה שערא דמותא וכו' וכפר עליו הכהן לפני ד' ונסלח לו
ברמת לעיל לשו' ד' אותיות וכו' על אח"ת דייקא ג"ך לאחת היא לאמה ברה היא וכו'
מכ"ל על"ך וכו' אשר יעשה ד' תיבות אלו לשומ' ד' עולמות חו"ק ותשכח וכו'
לאשמה ב"ה דהיינו ב"ה בה"י אתרוגה וכו' גם רמז תיבת ב"ה ני' ז' בת שבע
בה' וכו' גם לירוק לאשמ"ה לא"ה ש"ס ברוך ש"ס וכו'. גם ס"ת מכ"ל אש"ר
יעש"ה רל"ה עם ג' אותיות ני' רח"ל וכו' גם רמז תיב' לאשמ"ה ני' שלו"ם שעושה
בתשובה תורה לאשמ"ה לשלו"ם שהוא ג"כ ע"ד שלום שלום לרחוק ולקרוב אמר ד'
ורפאתיו וכו':

פרשת צו

צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה הוא העלה על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו. וא"א לרמוז כאן בתיבת צ"ו וכו' כידוע ברמז שלה שהיא ג' א"ל אדנ"י עילם העשי' וכו' שהייתו לומר שבא לזרז במשמעות תיבת צ"ו שהוא ג"כ לשון זירוז על רמז צ"ו שהוא לעו' מל' שמים הנק' ככה כידוע וכו' וכ"ן רמז צ"ו א"ת עם האותיות גימ' המלכו"ת וכו' שהיא נקודה א' כידוע וע"י בניה ישראל בכח תורתם וקיומם מצותיה משלימים אותה לכללות עשר ספירותיה וכו' והיינו נמי מ"ם זעירא שבתיבת מוקד"ה שר"ת מ'לכות וכו' גם ידוע הוא הרוכיה מעולם העליון עד עולמות התחתונים בי"ע ובהשפעתם שלח"ה אמכם וכו' וסוף כל סוף ע"י כח תורה לשמה וקיום מצותיה של בני ישראל הכל חוזר לאיתנו שעולה לה למעלה וגם נבנית ונשלמת וכו'. וזהו צו את אהרן ואת בניו לאמר לשונם זריזים ואהירים לכוון מל' שמים בשתי מעלות הנז' להשלימה מהם ובהם ע"י כח כוונתם בכל המצות וכו' ובפרט במצוה זאת תורת העל"ה שכן שמה תורה לעלוי"ה וכו' גם לרבות תרתי העלה הכתובים כאן שהם לעו' תרתי עליות הנז' בתוספ"ז דהיינו זאת תורת העל"ה לעו' עלייתה מאחר העולמות התחתונים לעולמה העליון וכו' היא העל"ה לעו' עלוי ושלימות השני וכו' על מוקד"ה וכו' דהיינו מ"ם של מוקד"ה בתי' ט"ן שאחריה היא נקוד"ה וכו' והיינו היא העלה מנקודה לעשר כנז' ע"י כוונת המצוה זאת שהיא היא ג"ך פס"ע וכו' וזהו מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו בכוונ' הנז' בכדי ג"ך למתק דינין הגוברים ושולטים בלילה כידוע וכו' זה לעו"ז וכו':

וא"א צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת תורת העלה וכו' שהוא ג"ך ע"ד הנז' לשון זירוז לעו' שלימות מל' שמים בכללות וכו' שבכל כוונת כל התורה וכל קיום מצותיה כולם כאחד טובים לא היו ולא נבראתי רק דווקא לכוונה הנז' על מנת ובתנאי בכדי שתבנה ותכון מל' שמים מהם ובהם בכל שלימותיה. גם לרבות ע"פ שנים עדי"ס הנז"ל בפ"א וכו' שכ"ן לעומתם רומז הכ' טובי טובי השולמית תרי לעו' תרי דהיינו שהגם שירדה לה לעולמות בי"ע וגם לה בירידה היא עלשה פסיעו"ת מעולם העליון עד עולם התחתון ע"י חטא ועון בניה ישראל וכמ"ש גמי על שלש' פשעי ישראל וכו' גם לה ג"ך בעולם העליון מניה וביה ירידה כידוע וכו' וזהו טובי טובי לעו' עולם העליון שמניה וביה ג"ך הי' לה ירידה וכו' טובי טובי לעלות וכו' וגם לרבות שלימותיה לעשרה וכו' וזהו השולמית וכו' טובי טובי ארבעה לעומ' ד' עולמות אבי"ע וכו' ונחזה בך פנים בפנים וכו' מה תחזו בשולמית כל הזרים שאינם ישלים וכו' שהרי היא ע"י כח תורה לשמה וקיום מצותיה וכו' כמחולת המחנים

בעלייהם לעולמה העליון שהיא מקומה האמתי וכו' עם כל חלקיה שיש לה בבי"ע שכל חלק בעולמו מהנ"ה הוא נקרא וכו' וזהו נמי רמז הפ' שאחריו מה יפו פעמי"ך הנז' וכו' בנעלי"ם ב"ת נדיב רמז נע"ל כידוע וכו' ב"ת שהיא נקר' נדי"ב ב"ן י"ד וכו' גם נדי"ב ג' אדנ"י ע"ה וכו' גם נדי"ב ע"ה ג' בינ"ה וכו' חמוקי ירכיך כמו חלאי"ם דהיינו שהגם שהיו בתחלה כמו חליי"ם כההיא רגליה יורדות וכו' כיון שכל בניה ישראל חזרו להם לעשות רצון אביהם שבשמים וכו' עתה המה להם כמו חלאי"ם לאחים ורעים תרי פלגי גופא חדא אינון אתווא"ן וכו' מעשה ידי אמ"ן אמן כתיב א"ם הבנים וכו' וכההיא ויאמר אהים וכו' שעוד בה ג"ך תורה לשמה ע"ד ואהי' אצלו אמון וכנז"ל כבר בר"ת של תיבת אמו"ן כ"ר מלו"ה ותור"ה אור וכו' וכ"ן תורת ד' תמימה משיבת נפ"ש דייקא מל' שמים הנק' ככה ע"י כח התו' לשמה הוסבה למעלתה וכו' וזהו צו את אהרן ואת בניו לאמר שכולם שוים לטובה בעלי חסדי דו"ד הנאמנים בכח סגולת מצותיהם וקרבנותיהם וכו' וכנז"ל ברמז מל' שמים למתיקה וכו' וזהו זא"ת תורת העולה דהיינו זא"ת שהיא מל' שמים כההי' בזא"ת יבא אהרן וכו' ע"י תורת ד' היא עולה וכו' והיינו לומר כאן היה וכאן נמצא פשטי התורה גם לרבות מצות קרבן עולה וכללות מצות התורה וכ"ן רמז תו' לשמה וכו' וזהו זא"ת תורת העול"ה וכו' גם תרתי העול"ה עד"ז כההיא דברים הדברים וכו' שג"ך כאן עולה העולה וכן בשניה שהם ארבע עליות לעו' ד' עולמות אבי"ע כנז"ל וזהו זא"ת מל' שמים וכו' ע"י תורת ד' דהיינו תו' לשמה וכו' העולה דהיינו שני עליות וכו' היא העול"ה ג"ך כנז' שהם ד' עליות בכח תו' לשמה וכו' על מוקדה על המזבח כל הלילה וכו' דהיינו תו' לשמה הנז' היא במקום הקרבן ע"ד ונשלמה פרים שפתינו וכו' שעוד בה ג"ך שבכלל מאתים מנה שגם סגולת קרבן העול"ה עושה התו' לשמה וזהו תורה וכו' כמו על מוקדה על המזבח וכו':

ועוד א"א צו את אהרן ואת בניו לאמר זאת וכו' שפ' זה יש בו כ"ג תיבות שע"ה ג' כ"ד לעו' כ"ד קישוטי כלה מלכו' שמים כנז' שע"י אהרן ובניו הכהנים מתקשטת מהם ובהם כההיא נמי וחסידיך יברכוכ"ה וכו'. וזהו צו לשון זירוז לעו' הרמז הרמוז לעיל וכו' את אהרן שושבינא דמטרוניתא. וכ"ן בניו הכהני' שכולם מלאים חסדים ע"י עבודתם וכו' גם לרבות בא בשמות הקדו' שג"ך בהם כידוע בתיבת א"ת רא"ש וסוף של כ"ב אתוואן שהיא המלכות שעם הברי"ת או התפאר"ת ביחודה עמהם נק' ג"ך וא"ת את הברית ואת החסד וכו' וזהו צו א"ת אהרן וא"ת רבוי אחר רבוי דהיינו זירוז אחר זירוז לו ולבניו ליתן ג"ך זה בזה וזה בזה וכו' דהיינו של זה בזה ושל זה בזה לקשטה בפ"ע וגם ליחדה עם זווגה וכו' וזהו נמי לאמר לבניו אחריו וכו' שג"ך לאמ"ר זו אשה כידוע אשה יראת ד' לפארה ולרוממ' אשר האמרת וכו' שהיא זאת עולה מן המדבר דהיינו ע"י ג"ך לאמ"ר זאת התורה

לשמה

לשמה וכו' וזהו תורת העולה כנז' ע"י תו' לשמה עולה לכל מדרגותיה וכו' גם יחודה עם בעלה הנק' תורה שבכתב וכו' והיא תורה שבע"פ ע"י לימוד שניהם כאחד עובי' כידוע בסגולת לימוד ליל שבועות שמני' ובזה נכנסה הכלה לחופה כמ"ש בזוה"ק וכו' וזהו זאת תורת לעו' תור' ד' תושב"כ וכו' וס"ת של וא"ת בני"ו לאמר זא"ת הוא ג"ך תור"ת לעו' תורה שבע"פ וכו' והיינו נמי תרתי העולה לעומ' שני תורות הנז' שע"י עולה לה' וכו' וזהו זאת תורת העלה הו"א העלה וכו' גם הו"א העלה כתיב בו' וקרינן הי"א לעו' יחוד שניהם כאחד טובים ד' אלהינו ד' אחד וכו' גם רמז העל"ה הו"א העל"ה ככתוב בתורה גימטריא רל"ב השפעת והארת ד' שמות עסמ"ב על ידי תורה לשמה וכו'. גם על"ה העל"ה ד' עליות כנז"ל לעו' ד' שמות הנז' וכו':

גם א"א זאת תורת העלה הוא העלה וכו' שהיא ע"ד הנז"ל וכו' שג"ך רמז תיבת העלה לעו' מלכות שמים א"ש עלה תמימה שכולה כליל וכו' שהוא ע"ד תו' ד' תמימה משיבת נפש דייקא וכו' גם ע"ד מד"ר שהיא לעו' הרהורי הלב ליר לבבי לב טהור וכו' גם העלה כתיב ע"ד ואנכ"י אעלך גם על"ה מל' שמים כידוע וכו' שגם לרבות ג"ך אותיות העל"ה ע"ל ה"ה במילוי ההי"ן שם ב"ן הה' אחרונה שבשם הוקש ע"ל שהוקש עולה של תשובה מאה ברכות שם אדנ"י עם ד"ל אותיות של מילוי ומי' דמילוי כידוע וכו' וכ"ן העל"ה במילוי כזה ה"י עי"ן למ"ד ה"י עם ד' אותיות השורש גי' רח"ל וכו' וכ"ן תיבת זאת ע"ד תיקוני הזוהר בזא"ת יבא אהרן זא"ת אשיב אל לבי וכו' וכ"ן בזוה"ק מי זא"ת עולה וכו' ואף גם זא"ת וכמה וכמה וכו' שג"ך רמז תיבת זא"ת בת שבע ז' וכו' א"ת כידוע וכו' גם זאת במילוי כזה זי"ן אל"ף תי"ו גי' שם הוי"ה רח"ל וכו' גם זא"ת העל"ה גימ' טו"ב המלכו"ת. או ג"ך זא"ת על"ה גי' טו"ב מלכו"ת וכו' והיינו לומר כאן זאת תורת העלה דהיינו עלייתה מן הגלות שג"ך ד' עליות הרמוזים כאן לעו' ד' גליות שע"י כח התורה לשמה עולה לה גם מן הגלות המר הזה וכו' וכהשיא נמי על מה אבדה הארץ הגשמי' והרוחנית וכו' ויאמר ד' על עזבם את תורתי וכו' ובמה הקב"ה מכה בה מרפא ורפא ירפא כביכו"ל לעו' שני תורות וכו' עזי וזמרת י"ה ויהי לי לישועה וכו' ולעו' זה ג"ך רומז פסו' הנז' מי זאת עלה מן המדבר עי' בזוה"ק וכו' שעוד בו ג"ך מי זאת עולה שהיא מל' שמים מן הגלות וכו' ודהיינו שכמו שכבר עלתה לה מכח התורה שנתנה במדבר וממדבר מתנה וכו' כפה גם בגלות המר והנמהר הזה עלה תעלה לה בכח תורה לשמה. וכמ"ש בר"מ ע"פ יששכר חמו"ר גרם עני ורוכב על חמו"ר וכו' וזהו מי זאת עולה מן המדבר השמם הגלות וכו' בכח וזכות התורה שנתנה במדבר וכו' שג"ך זאת התו' וכו' שזהו נמי כתמרות עשן ונשלמה פרים וכו' וגם לרבות לירוף כתמרו"ת עש"ן נשמ"ע תורתי"ך דהיינו

לשמה

לשמה וכו׳ מקטרת מר ולבנה כמו הקטרת וכו׳ שגדולה לשמה היא התורה כמו עשן הקרבן וכמו״כ גם לעו׳ הקטרת וכו׳ והיינו לו׳ בקישור וקיטור שני תורות זה לעו׳ זה שעוד בה ג״ך מכל אבקת רוכל שלא המדרש הוא העיקר אלא המעשה וכו׳ וזהו מכל אבקת רוכל וכו׳ גם לרבות ד׳ אופני התורה פרד״ס כידוע זה לעו״ז מרישא לסיפא דקרא זה מתחא לעילא וכו׳ וזהו כמי מי זאת הנשקפה כמו שחר יפה כלבנה ברה כחמה איומה כנגדלות ודהיינו שע״י כח התו׳ לשמה בכל אופניה שהם חלקיה פרד״ס זוכה כ״י לעלות כל מעלותיה גם לרבית מגלות כנז׳ וכו׳ וזהו מי זאת הנשקפה כמו שחר בזכות הפשט של תורה לשמה שכ״ן ס״ת של זא״ת הנשקפ״ה כמ״ו שח״ר הוא תור״ה וכו׳ גם רמז תיבת הנשקפ״ה גי׳ ישראל ע״ה וכו׳ גם אותיו׳ מ״י עם ש״א של שח״ר המה לירוף משי״ח הרי לך ישרא״ל תור״ה משי״ח לרמוז בא שע״י כח תור״ה משי״ח לישרא״ל בא לגאולה זאת שהיא ג״ך מלכות שמים כנז׳ עם בניה ישראל כמו שחר מתתא לעילא כל מעלותי׳ וכו׳ יפ״ה כלבנ״ה לעו׳ הרמ״ז שג״ך עם אותיות הלבנ״ה גי׳ רמ״ז וכו׳ ברה כחמה לעו׳ הדר״ש שכ״ן רמז חמ״ה במילוי כזה חי״ת מ״ם ה״י עם האותיות גי׳ דרו״ש ע״ה וכו׳. איומה כנדגלות לעו׳ סו״ד ד׳ וכו׳ וזהו זא״ת תורת העלה ודהיינו שע״י תורה לשמה וכו׳ זא״ת היא מל׳ שמים וכו׳ שהיא ג״ך העלה ה׳ עלה ה״א וכו׳ עלה לה וכו׳ והיינו לו׳ שכמו שכבר מקדש עלתה כל מעלותיה ע״י כח התורה וכו׳ ככה בגלית זה המר על״ה תעלה לה ע״י התורה וזהו זאת תורת העלה מקדש וכו׳ ככה גם עתה היא העלה גם בזה הזמן וכו׳ וכנז״ל כמי בד׳ עליות הרמיזים בשני העל״ה וכו׳ שג״ך המה לעומת ד׳ גליות שכמו שעלתה לה בג׳ גליות שעברו ע״י כח התורה וכו׳ ככה בגלותנו זה וכידוע גלו לבבל שכינה עמהם גלו למדי׳ וכו׳ וזהו זאת תורת העלה קידם וכו׳ היא העלה ג״ך אח״ך כרמוז וכו׳ וכזה כמי ירמוז פסו׳ הכ׳ בתהלים בים דרכך ושבילי״ך במים רבים ועקבותיך לא נודעו שהוא ג״ך רמז תיבת בי״ם גי׳ ב״ן כידוע בכוונות רבינו ז״ל וכו׳ והיינו מל׳ שמים כידוע וכו׳ גם בי״ם הוא ר״ת ב׳בל י׳ון מ׳די שבשלשתם היתה כידוע ע״פ עמו אנכי בצרה וכו׳ וכ״ן בגלות זה של אדום עשו הוא אדום וכו׳ וזהו בי״ם דרכך דהיינו גם לרבות בג׳ גליות שעברו להם שם היתה אם הבנים עם בניה כרמוז וכו׳ ושביליך ככתוב מלא גי׳ בעש״ו או כמקר״א עם וכו׳ שהוא לעו׳ ג״ך גלות זה של עשו הוא אדום השקולה ככולם מרוב אורכה כידוע וכו׳ וזהו ושבילי״ך במים רבים דייקא וכו׳ ועקבותיך לא נודעו אחר ובא לציון גואל ונסו יגון ואנחה וכו׳ וכהיא כמי ויחי יעקב בארץ וכו׳ טו״ב שנה כידוע וכו׳ גם תיבת ועקבותיך בה לירוף ותוך יעקב וכו׳ גם לרבות כההיא שחלקו להם עולמות יעקב ועשו וכו׳ שיעקב אבינו ע״ה רמון מלא תוכו אכל הוא ובניו ישראל שבטי י״ה וכו׳ וקליפתו זרק לעשו אחיו והבן וכו׳ גם בגלות זה שהיא עקבות משיחא ועקבותיך שהם ניה״ק

ניה"ק כידוע לא נודעו שלא תשאר מהם פרסה אחרי גאולה תהיה בעו"ק וכההיא אין בן דוד בא עד שיכלו נשמות שבגוף וכו' בלע המות לנלח וכו' וזהו ועקבותיך לא נודעו וכו' נחית כלאן עמך ביד משה ואהרן דהיינו שכמו שנחית וכו' בגלות מלרים עד שעשאוה כמלולה שאין בה דגים והכל בכח התורה שהיתה ליחידי סגולה כידוע וכו' גם העתידה לכל ישראל בפומבי בהר סיני וכו' ככה בגלות זה האחרון וכו' וכמ"ש רז"ל ע"ה ע"פ כימי לאתך מארץ מלרים אראנו נפלאות שעיד בה ג"ך ברמז תיבת נפלאו"ת שגי' שלו ע"ז גלו"ת אדו"ם שמנה ובה כביכו"ל אב הרחמים יראנו נפלאות כרמוז הכל לעיל וכו' גם לעומ' הכ' על שלשה פשעי ישראל ועל ארבעה לא אשיבנו ירמוז ג"ך לפי דרכנו באופן זה דהיינו על שלשה גליות גרמו להם פשעי ישראל דהיינו שפשעי ישראל שגברו המה גרמא בנזקין לשלשה גליות שג"ך משמעות שלשה פשעי ישראל היינו נמי שלשה גליות דהיינו עד שלשה פשיעו"ת ג' פרסאות וכו' שעוד בה ג"ך שלשה דייקא לעומת אורין תליתאי כההיא שרפו ידיהם מן התורה וכו' וזהו שלשה לעו' שלשה וכו' ועל ארבעה לא אשיבנו דהיינו גלות זאת הרביעית שלנו גלות אדום וכו' לא אשיבנו כ"א ע"י כח תורה לשמה כנז' משם זוה"ק ע"פ יששכר חמור גרם עני ורוכב על חמו"ר וכו' וכ"ן בזוה"ק בפ' תרומה ע"פ ישעי' אמר שומר אתא בוקר וגם לילה אם תבעיון בעיו שובו אתיו האי קרא אוקמו ליה על גלותא דישראל דיתבי גו בני שעיר וישראל אמרי לקב"ה שומר מה מלילה מה תהא עלן מן גלותא דא דדמי לחשוכה בלילי מה כתיב אמר שומר דא קוב"ה אתא בוקר כבר נהירנא לכו בגלותא דמלרים וכו' ואסיקנא לכו שבקתון אורייתי וכו' וגם לילה אעילנא לכו בגלותא וכו' אם תבעיון בעיו כד"א דרשו מעל ספר ה' וקראו וכו' שובו אתיו שובו בתשובה שלימתא ומיד אתיו ואתקריבו לגבאי וכו' הרי לך מכאן ג"ך שבזכו' התורה אנו נגאלין מן הגלות כנז"ל וכו' וזהו זאת תורת העלה כבר מקדם גם מאחל' גם ממלרים וכו' וכ"ן היא העלה ע"י התורה גם בגלות הזה וכו' על מוקדה על המזבח כל הלילה עד הבקר ואש המזבח תוקד בו והיינו ע"פ דרכנו ברמז הרמוז לע' עליית מלכות שמים וכו' שג"ך ע"ד עמו אנכי בלרה בכל לרתם לו לר וכו' כ"ב יכו"ל קלני מראשי קלני מזרועי וכו' וכמו שהיתה העלה מתוקדא על גבי המזבח כל הלילה עד הבקר וכו' לכלות ולשרוף כל ההוא סטרא בזמן שבית המה"ק וכו' ככה לעו' זה דיו לעבד להיות כרבו בניה ישראל לסבול לערה וכו' בכדי שיתקרב הקץ ותחזו' הטפרה ליושנה וכו' ומכללות לערה וגם לער בניה יחד כאחד טובים גם לעו' קרבן עלה דהי' סגולה שהיתה נעשית ע"י וכו' וכההיא והוא מחולל מפשעינו מדוכא וכו' וכן אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עלמו עליה וכו' וזהו רמז על מוקדה וכו' גם לרבות ע"ל מוקד"ה גימ' רנ"ה ע"ד אין רנ"ה של תורה וכו' גם לירוף קו"ל דמע"ה ע"ד כה אמר ה' קו"ל ברמה וכו' רחל מבכ"ה על בניה וכו' שעוד בה ג"ך

 סגולת

סגולת תיקון חצות וכו' וזהו על מוקדה לשו' ת"ח כנז' וכו' על המזבח לשו' ק"ש על המטה ע"ד יחוד א"ד וכו' בידך אפקיד רוחי וכו' והיינו לו' על מוקדה שהוא לשו' ת"ח שבא אחר המזב"ח ק"ש כנז' שקדמה אליו וכו' וזהו על מוקדה על המזבח כנז' וכו' כל הלילה דייקא חצות האחרון כידוע מזוה"ק וכו' בתיקון חצות ותורה לשמה וזהו כל הלילה דו"ק וכו' עד הבקר לכלול ג"ך תפלת הבקר תפלת שחרית וכו' שכל אלו המצות סגולתם המה להם לתת עזר וסיוע לגאולה וכו' וזהו נמי ואש המזבח תוקד בו יומם ולילה כידוע לשו' אשד"ת ע"ד והגית בו יומם ולילה וכו' גם הוא ע"ד הרמוז לעיל דלעיל בתיבת העל"ה שהיא ר"ת ע'שין ל'אוין ה'משה ח'ומשי ת'ורה וכו' שהוא ע"ד לא המדרש הוא העיקר אלא המעש' וכו' וגם אין בור ירא חטא וכו' רק ואך טובים השנים מן האחד וכו' וזהו זאת תורת העל"ה דייקא שהיא אחת שיש בה ששים כרמוז באותיותיה תלמוד ומעשה וכו'. היא העל"ה דייקא וכו' שעוד בה ג"ך היא העל"ה על מקדה וכו' כרמוז לעיל בשאר אלו התיבות תורה וקיום מצות וכו' והי' לו' ג"ך שכמו מעשה הגופני זה של קרבן העלה שמביא בע"ת מ"מ לשו' הרהורי עברה וכו' או לשו' העשין אז לשומ' שניהם כידוע וכו' ככה זה בע"ת יעשה לו מניה וביה בכוונתו ובמחשבתו בתשובתו השלמה שיחייב עצמו כמעשה קרבן עולתו וכו' ובכל האפשר לדמות לכל מעשה ההוא ירדוף אחריו לקיימו מניה וביה הן במחשבה הן במעשה וכו' וזהו זאת תורת העולה היא העלה דהיינו תרתי לשומ' גוף העל"ה והמביאה וכו'. שכמו שקרבן עולה זאת על מוקדה על המזבח כל וכו' ככה בעולה יעשה לו בכל האפשר כנז' וכו' וכרמוז נמי בקיום ק"ש שעה"מ ות"ח ותורה לשמה כל היום וכל הלילה. וכו' גם לרבות ולכלול הרוגי מלכות על ק"ה ית"ש והו' הק' כידוע וכו' וזהו על מוקדה על המזבח וכו' שריפה והרג וכו' כל הלילה הגלות כנז"ל מזוה"ק וכו' עד הבקר של הגאולה וכו' ואש המזבח תוקד בו אשד"ת כנז' שג"ך תוקד בילרו הרע ע"ד משכהו לביה"מ וכו'. ובזה נמי ניחא כאן קרבן עולה דייקא שעי"כ עולים ומתבררים כיה"ק כידוע וכו' והיינו ג"כ כפל העל"ה וכו' ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו וכו' והיינו לו' ג"ך שהכהן שהוא צדיק גמור שהכל בו בכללות הקדושה והטהרה וכו' לו נאה ויאה לקרב כל הרחוקים מישראל לאביהם שבשמים וכו'. וכ"ן לעומת כל חכמי הדורות דור דור ודורשיו וכו' והיינו לו' שלשו' השבים בעל"ת קרבנותם ותשובתם השלמה שעי"ז זוכים גם מכח קיומם מצות התו' וכו' גם לחלוקא דרבנן כידוע ע"פ בכל עת יהיו בגדי"ך לבנים מיעוט רבים שנים בגד הנעשה מכח מעשה שבו מתלבש בג"ע התחתון וכו' ובגד הנארג מכח הכוונות והמחשבות הטובות בג"ע העליון וכו' וזהו שמרמז הכהן לכל השבים בלבישתו שהוא עושה כן לשו' השבים על ידו שהוא רבם ובמקימם וכו' וזהו ולבש הכהן מדו בד ומכנסי בד ילבש על בשרו לשומ' כל תלמידיו שמביאם לחיי עוה"ב

עוה"ב וזוכים ע"י בכח מעשיהם הטובים מו"מ וכו' והיינו תרתי לטו' תרתי כנז' וכו' גם מדו בד שהיא הכתונת לטו' טהרת וקדושת כל הגוף וכו' וכ"ן ומכנסי בד לטו' קדושת הברית ביתר שאת וכו' שכ"ן ס"ת ומכנס"י ב"ד ילב"ש הוא שד"י וכו' על בשרו שאין ביניהם חלילה לרבות בא כת האחרת הקדושה שרבה מבית ומחוץ וכו' והרים את הדשן וכו' גם זה לטו' הסבים להרים מעליהם ולהשליך כל הרע לחוץ וכו' ושמו אצל המזב"ח כהאי"א יזכיר לו יום המיתה וכו' טול מה שבחרת וגו' גם ולבש הכהן מדו בד וכו' מדה טובה לובש המדה בעליית ניה"ק שבו ידובקו מלא מין את מינו וניאו"ר והיינו תוכו אכל וכו' וקליפתו זרק לחוץ מנגד לגמור בירורו וכו' וזהו והרים את הדשן וכו' אצל המזבח בכדי שיתערבו הענפים שיורי ברכה וקדושה לשורשם וכו' ופשט את בגדיו ולבש בגדים אחרים והוציא וכו' והיינו ג"ך בירור אחר בירור הדק לבדו והגס לבדו וכו' והיינו לטו' המוכן והמזומן ולבש הכהן וכו' ולטומ' השאריה והרים את הדשן וכו' ולטומ' הסיגים ופשט וכו' בגדים שבשל בהם קדרה לרבו לא ימזוג בהם כוס לרבו דו"ק ותשכח נחת רוח בסייעתא דשמיא וכו':

והאש על המזבח תוקד בו לא תכבה ובער עליה הכהן עלים בבקר בבקר וערך עליה העלה והקטיר עליה חלבי השלמים. שהוא ג"ך ע"ד הרמוז לעיל וכו' בדרך א"ת הכל כאשר לכל וכו' והיינו לו' שלטו' זה ג"ך בע"ת הנז' להם כאה ויאה להחזיק תמיד בתורה לשמה כל היום וכל הלילה כמלותה ע"פ והגית בו יומם ולילה וכו' סמא דחיי דכולא בה שגם לרבות כהאי"א דאגוני מגינא ואצולי מצילא גם וכו' בר"א יצה"ר וכו' וכ"ן לטו' ההיא דאמרי בכל יום ויום יצרו של אדם מתגבר עליו וכו' ג"ך כמש"ה היום על לבבך שתהיה דומה בעיניך בכל יום כחדשה וכו' שלטו' ג"ך א"ש אל תאמן בעצמך עד יום מותך וכו' ומה גם לא המדרש הוא העיקר וכו' גדול התלמוד וכו' שאין בור ירא חטא ולא ע"ה חסיד וכו' וזהו והאש על המזבח תוקד בו שג"ך אתה עתה בע"ת לעומתה תעשה כן באשד"ת היא התורה שמכחה זוכה לירך הרע שגם לרבות שריפתו מינה ובה וכו' וזהו תוקד בו בילרך וכו' לא תכבה יומם ולילה כמליתה כנז' וכו' שעוד בה ג"ך ובער עליה הכהן רבן של בע"ת הבערה חדשה בכל יום ויום לטו' תוקף הילה"ר שגם הוא מתגבר כנז' וכו' לשכך חמתו וגבורתו בא"ש ד"ת וכו' וזהו ובער עליה הכהן עלים בבקר בבקר זה לטו' זה וכו' וערך עליה העלה זהו לטו' קיום המלות כרמוז בתיבת העלה וכו' אחר ידיעת הלימוד כהלכתו כשלחן ערוך כהאי"א אשר תשים לפניהם וכו' וזהו וערך דייקא וכו' וכנז' שאין בור ירא חטא וכו' והקטיר עליה חלבי השלמים זה ג"ך לטו' שניות מד"ס וגדרים וסייגים של החכמים המרבים שלום לכל ישראל כהאי"א א"ת בניך וכו' גם לשון הקטר"ה כהאי"א חביבין דברי סופרים וכו' גם והקטיר עליה חלבי השלמים אחרי תורה לשמה וקיום מלותיה וכו' גם לרבות לפנים משורת הדין כהאי"א ועשית הישר והטוב

והטוב וכו' וזהו חלבי השלמים וכו' גם לרבות חלבי השלמים רוב שלומות שנעשו בין אבינו שבשמים לבין השבים בתשובתם הרמתה כהשיא שלום שלום לרחוק ולקרוב וכו' שזהו חלב המובחר והמוקטר לפניו ית' יותר מן הכל כידוע מזה"ק גודל ושבח מעלת הרודף החייבים להחזירם טובים וכו' אש תמיד דהי' לעו' אשר"ת כנז' התור' שהיא במקום עולת התמיד כההיא זאת התורה לעלה וכו' ונשלמה פרים שפתינו וכו' והיינו לו' אש שתהיה תמיד יומם ולילה וכו' היא היא שבמקום הקרבן וכו' וזהו אש תמיד שעוד בה תוקד על המזבח לא תכבה דהי' שזאת התורה שתוקד ותשרוף להזובח שהוא השטן הוא מל"ה וכו' גם רמז תוקד על גימ' תורה ע"ה וכו' גם לא תכבה יומם ולילה כנז' שזהו שמא דחיי וכו' גם לירוף אש תמיד הוא' שדי אמת תו' אמת שכולה שמותיו ית' שיש בה די והותיר לכלות ולשרוף ולבער כל ממשלת היצה"ר וכו' גם תוקד על גימ' רפ"ח ש"ך עם הכללות והיינו תורה לשמה אזולי מגילא כל השבי שנשבה וכנז"ל בעליית העולה שמעלה מעל נה"ק וכו' וכן רמז ובער עליה הכהן שהוא לעו' תגבורת התורה יום יום וכו' ותהיה כחדשה כנז' שעי"ז עולים ומתבררים נה"ק וזהו ובער עליה גימ' רפ"ח עה"ה וכו' גם בבקר בבקר עם האותיות גימ' התורה וכו':

זאת התורה לעולה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים ולזבח השלמים. בסוף מס' מנחות אמר ר"ל מ"ד זאת התורה לעלה למנחה וכו' כל העוסק בתורה כאילו הקריב עולה ומנחה חטאת ואשם. רבא אמר האי לעלה למנחה עולה ומנחה מבעי ליה אלא א"ר כל העוסק בתורה אינו צריך לא עולה ולא מנחה ולא חטאת ולא אשם ע"כ ופי' רש"י ז"ל מ"ד זאת התורה ולא כתיב זאת החוקה ע"כ ע"ש וכו' הרי לך מכאן אתה למד בין למר ובין למר גדולה תורה וכו' רק ר"ל ס"ל כאילו דווקא וכו' אכן רבא סבר אינו צריך וכו' וא"א להוסיף טעמא למלתייהו על טעמם האמיתי הכמוס אצלם וכו' שהוא ג"ך ר"ל מחמיר על עצמו ועל בן גילו שטעם טעם חטא ופירש לו כידוע וכו' אשר לא כן רבא וכו' אינו צריך כלל הגם שיהיו מצויין גדולה תורה מן הכהונה ומן המלכות וכו' ומינה ג"ך משמע שר"ל היה מקיים וחטאתי נגדי תמיד וכו' ולעולם אימא לך שגם ר"ל ס"ל כרבא רק היה מחמיר כנז' וכו' והעד לזה על מה אבדה הארץ וכו' וכ"ן רשב"י ע"ה שלא הי' פוסק מתורתו גם לתפלה וכו':

וא"א ע"פ האמור לעיל לעו' גדולת התורה לרמוז זה הפסוק כולו ג"ך בשבח התורה דהיינו ע"ד ואהיה שעשועים יום יום וכו' שהיא כלי מלאכתו של כביכו"ל התורה שבה ברא כל העולם ומלאו כידוע וכו' ומכאן ג"ך אנו מכירים ויודעים מעלת כמה וכמה וכו' וכהיא בראשי"ת בשביל התו' שנק' ראשי"ת דרכו וכו' וסוף כל סוף בכח התורה ברא הקב"ה מעשה בראשית ברוך ד' יום יום וכו' שג"ך לעו' זה א"ש כאן ששה סוגים של מיני קרבנות בפ"ז שנדרש על התו'

לעומת

לעו' ששת ימי המעשה שע"י התו' נבראו יום ליום יביע אומר וכו' וזהו זאת התו' שבה נברא הכל כנז' וכו' לעל"ה לעימ' יום ראשון המעולה ועליון מכל הימים שלכן הוא לעו' עול"ה תמימה זה לעו"ז וכו'. גם ע"ד א"ת בהברא"ם אלא באברהם שבזכותו וכו' שעוד בו ג"ך נעימתו הוא יום ראשון יומא דכלהו יומי כידוע ע"פ יומם יצוה ד' חסד"ו חס"ד לאברה"ם וכו' שג"ך לעול"ה בני וכו' בק"ר לאברהם שתיקן תפלת שחרי"ת והיא ג"ך לעו' עול"ת תמיד של בוק"ר כידוע וכו' גם יום ראשון בו כלולים כל מעשה בראשית בכח כידוע וכו' וזהו זאת התור"ה שמנה ובה היתה הבריאה כנז' ע"פ ואהיה אצלו אמון וכו' וכ"ן בזכותה הכל עומד כידוע וכו'. וכהיא נמי בה' של יום הששי שהתנאי התנה הקב"ה וכו' אם ישראל יקבלו את התורה וכו' וזהו זאת התורה לעלה כנז' וכו' למנח"ה לעו' יום שני שבו ביום נברא גיהנם שהיא מנוחת הרשעים שלא חזרו להם וכהיא שינה לרשעים גם ביום הנאה להם וכו' אשר לא כן מניחת הצדיקים בג"ע כהיא על מי מנוחות ינהלני זה לעומת זה וכו' וכ"ן רמז המנח"ה גימ' גיהנ"ם וכו' גם לרבות תפלת המנחה שתיקן יצחק אבינו ע"ה פח"ד יצח"ק שכנה חמתו בכח התפלה ההיא כידוע וכו' שג"ך יום שני לעו' יצחק שני לאברהם וכו'. ולחטא"ת כאן התחלת הוי"ו ברא"ש התיבה דייקא לעומ' תפאר"ת ישראל ביום השלישי וישא אברהם את עיניו וכו' יעקב בחיר שבאבות יום שנכפל בו כי טוב זה לעו' זה שעוד בו ג"ך שני שמות יעקב וישראל וכו' שגם לרבות שאם כל עדת ישראל ישגו חטאת הקהל הוא כביכו"ל מביע ומשגיח בצורתו של יעקב החקוקה בכסא וכו' וזכרתי את בריתי יעקו"ב וכו' וממילא אתיא כי ביום הזה יכפר עליכם וכו' גם תפלתו של ערבית זמן לילה היא שבו החטאת רבוצה כידוע שיכול זכותו להגין גם בעידן ריתחא על בניו ישראל גואל ישראל מכל עון וחטא וכו' גם ע"ד אני ובני שלמה חטאים דהיינו חסרון הטוב מיום השני נתמלא בו ביום השלישי וזהו לחטאת וכו' ולאש"ם לעומת יום ד' שבו אסכרה וכו' ליקות המאורות וכו' שכ"ך גדול כחו של עבד נאמן ביתו שיכול להגין על כל ישראל גם בכל דו"ר משפחה ומשפחה משה שפיר קאמר שהוא גם כן ראשי תיבות אש"ם מתתא לעילא מ'שה ש'פיר א' וכו' איכה אשא לבדי טרחכם ומשאכ"ם וכו' גם רמז תיבת אש"ם עם האותיות והתיבה גימ' מש"ה וכו' שהגם שאשם הוא אש"ם אשם לה' זכות משה מגינא וכו' ולמלואי"ם לעו' יום חמישי כתוב בו ומלא"ו את המים בימים שג"ך לעו' אהרן ע"ד ומלאת בו מלוא"ת אבן וכו' מלואי"ם הם לאהר"ן ולבניו בכהנתם וכו' ולזבח השלמי"ם לעו' יום הששי שבו ביום בריאת האדם וכו' ובו ביום חטא ונגזרה מיתתו שהיא זביחתו וכו' ובו ביום עשה תשובתו שהיא שלותו ושלמתו וזהו ולזבח השלמים וכו' גם לרבות רמז זב"ח גימ' טו"ב שהוא היסו"ד יוסף הצדיק טרוף טר"ף יוסף וכו' השלמים הוא שלום

שלו"ס בריתי שלו"ס וכו' גם לכלול דוד הע"ה זבחי אלהים רוח נשברה שג"ך דו"ד עם ג' אותיותיו גימ' טו"ב וכו' וזהו זבחי השלמי"ם שעוד בה ג"ך שבת שלו"ם סוף מעשה במחשבה תחלה שבו ביום נתנה התורה כידוע אליבא דכ"ע וזהו זאת התורה וכו' זבחי השלמים וכו' ה' עז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלו"ם וכו':

ובזה יבואר ג"ך א"א טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף דהי' מאלפ"י נדרשת לכאן ולכאן כמשמעה וכו' שעוד בה ג"ך ע"ד שגר אלפי"ך מאלפ"י לאן ובקר שנקנים ביוקר כ"ך בזמן היוקר גם באלפי זהב וכסף וזהו טוב לי תורת פיך דייקא ג"ך שהיא לעו' תורה לבד כנז"ל ממסכת מנחות ר"ל ורבא וכו' מאלפי זהב וכסף דהי' מכל הקרבנות וכו' גם תורת פיך דייקא לרבית ג"ך בא שני תורות כאחד טובים וכו' וזהו כמ' לעומתם זה"ב וכס"ף תרתי לעו' תרתי וכו' וכ"ן זאת התורה שני תורות דהי' זא"ת תורה שבע"פ וכו' התור"ה כמשמעה תו' שבכתב וכו' או באופן זה זא"ת שהיא מלכות שמים נתקנית ונבנית בכח שני תורות הנרמזים בתיבת התור"ה תורה התורה כידוע בדרשת דברים הדברים וכו' וכ"ן תשעה תיבות דייקא בפ"ז לעו' תשעה ספירותיה החסרים לה כידוע לרמוז בא שע"י כח שני תורות הנז' נשלמת מהם ובהם וכו' והיינו לו' שגדולה תורה לשמה מכל הקרבנות בסגולה הנז' גם לרבית וכו' וזהו זאת התורה כרמוז וכו' וסיפא דקרא נמי מסיים השלמי"ם דייקא ע"ד הנז"ל וכו' שעוד בו ג"ך שלימי"ם וכן רבים דהי' שלימות הפרט והכלל שניהם כאחד טובים וכו' כי לקח טוב נתתי לכם תורתי אל תעזובו שני תורות כנז"ל טובים ויפים מן הקרבנות וכו' וזהו כמי תורת ה' תמימה משיבת נפש וכו' שהם שש מעלות של תורה של חמש חמש תיבות שבכללות האזכרות כידוע וכו' שעוד בם ג"ך לעו' שש מעלות הקרבנות הכתובים בפ"ז זאת התורה להורות בא ג"ך גדולת התורה כנז' רבא שאינו לריך וכו' והיינו לו' ששה לעו' ששה גם לרבות באופ"ז שגדולה תורה וכו' וזהו תורת ה' תמימה וכו' לעו' עולה תמימ"ה וכו' וזהו זאת התורה לעילה וכו' עדות ה' נאמנה וכו' לעו' למנח"ה שכ"ן רמז תיבת אמנ"ה בחי' אל"ף בתי"ת באח"ע הוא מנח"ה וכו' פקודי ה' ישרים וכו' לעו' ולחטא"ת וכהיא עשה חבילות של עבירות יעשה לעומתם חבילות חבילות של מלות וכו' שעי"ז נתמלא חסרון הבא ע"י החטאים שעון הוא הגורם כידוע וכו' וזהו ולחטא"ת שהוא ג"ך לשון חסרון וכו' ע"י פקוד"י שג"ך כההיא ולא נפקד ממנו וכו' ישרי"ם במלאותם וכו' מלות ה' ברה וכו' לעו' ולאש"ם דהי' אש"ם ודאי מתקינו מלית ה' ברה כחמה זה לעו' זה וכו' גם ע"ד הנז' וכו' יראת ה' טהורה וכו' לעו' ולמלואי"ם חנו"ך הכהונה בכדי שיכנסו לטרקלין ירא"ה וכו' משפטי ה' אמת לדקו יחדיו וכו' לעו' ולזבח השלמי"ם אמ"ת ושלו"ם נשקו שלו"ם רב לאוהבי תורתיך אהבה בשיפה וכו' ודע והבין בששה מיני קרבנות הנז' וכו' שכל אחד לדרכו בקודש פנה דהי' שאינם

שוין

שוין שעולה ומנחה שבאים בנדבה ולא על חטא וכו' לעו' ג"ך ירמוז ויהי נע"ם וכו' שר"ת נ'דבת ע'ולה מ'נחה וכו' נטע נעמ"ן וכו' גם לרבות ולכלול אותם שמהם ומהם נדניד עברה מנ"ע רגליך מבי"ת רעיך וכו' וכ"ן זבחי שלמי"ם מלואי"ם ר"ת ש'ם ק' אקרא וכו' כי ש"ם לוה ה' את הברכה וכו' ולעו' זה נמי א"ש בכל עת אוהב הרע ואח לצרה יולד דהי' הר"ע שאין בו ריח של חטא ואשמה וכו' וזהו וא"ת שהוא ר"ת א'שם ח'טאת שניהם לצר"ה וכו' טוב שכן קרו"ב מא"ח רחוק ע"ד שלום שלום לרחוק ולקרו"ב וכו' טוב שכן קרוב בע"ת וכו' מא"ח רחוק בעל א'שם וח'טאת כרמוז בר"ת וכו' שג"ך שכ"ן גימ' ש"ע שהוא ר"ת ש'למים ע'ולות שאינם על חטא וכו' גם בכל ע"ת ר"ת ע'ולת ת'מיד וכו' אוהב הר"ע כנז' שג"ך למפרע דהי' אותיות הר"ע שקארי בה וכו' שהוא קרבן המושלל מן הר"ע ועון שיר מרע וכו' וכ"ן רמז ומשמ"ע ודומה ומשא שר"ת משמ"ע מ'לואים ש'למים מ'נחות ע'ולות וכו' ודומ"ה מלאך וכו' שנוקם מעושי עולה ועון וכו'. והיינו לו' לעומ' החטא"ת וכו' ומש"א אותיות ואש"ם וכו' ומשמ"ע כמשמעה וכו' נעשה ונשמע מבלתי עון וחטאת וכו' אכן לעו' חטאת ואשם ודומה ומשא הרחק כמטחוי קשת וכו' שמע ד' וחנני ד' היה עוזר לי שכ"ן רמז שמ"ע ד' וחננ"י ד' הי"ה עם התיבות גי' תור"ה וכו' שהגם שתיבת שמ"ע שהוא ר"ת ש'למים מ'נחות ע'ולות שאינם על חטא וכו' אפ"ה שמ"ע ד' וחנני בתורה שגדולה מכולם כנז"ל וכו' וזהו זאת התורה לעולה וכו' הוקר רגליך מבית רעי"ך כידוע וכו' ריע"ך וריע אביך אל תעזוב וכו' תורתי אל תעזובו וכו' בכל עת אוהב הרי"ע שהוא כביכו"ל ע"י תורה לשמה וכו' שכולה שמותיו ית' וזהו זאת התורה וכו' לעלה ע"ד ריב"ל כל העוסק בתורה הרי זה מתעל"ה וזהו לעלה וכו' למנח"ה ע"ד על מי מנוחו"ת וכו' יפה שעה אחת של קרת רוח בעוה"ב וכו' וירא מנוח"ה כי טוב לקח טוב וכו' וזהו לעל"ה למנחה מעולות בשני עולמים וכו' ולחטאת ולאשם ע"ד אנוכי מגינא וכו' לפתח חטאת רובץ משכהו וכו' גם מצלת מגיהנם אש ניפ"ח וכו' וזהו ולאשם קארי ביה ולאש"ם ואש"ם לא תכבה וכו' וזהו ולחטאת ולאשם לעו' הצלת שני עולמים כנז' וכו' ולמלואי"ם ומלא ברכת ד' וכו' ולאם מלא"ם יאמן בי מלכים וכו' ארך ימים בימינה וכו' עץ חיים הוא למחזיקים בה וכו' בשני עולמים כידוע וכו' ולזבח השלמים ע"ד אין התורה מתקיימת וכו' אדם כי ימות באהל וכו' שעי"כ ג"ך זוכים להרבות שלום בשני עולמים בפמליא של מעלה ושל מטה וכו' או יחזק במעוזי יעשה שלום לי יעשה לי לעו' שני עולמים ג"ך כנז"ל וכו' גם לרבות ולזב"ח השלמי"ם לעו' עת הקץ הוא יום המיתה וכו' ע"ד בהתהלכך תנחה אותך בשכבך וכו' שגם בעת ההיא שלום רב לאוהבי וכו' וזהו ולזבח השלמים וכו' גם ע"ד זבח לד' בבצרה וכו' גם ידוע שע"י כח התורה לשמה עולים ומתבררים ניצ"ק חדשים

גם

גם ישנים וכו' והיינו כמי רמז תור"ה גימ' רפ"ח ש"ך עם שני כללותם וכללות שניהם יחד וכו' וזהו זאת התורה לעול"ה לשון עלי' כרמוז כבר בס"ד וכו' למנח"ה מנוחה שלימה במקומם העליון וכו' גם דומיא לכל מנוחת הצדיקים שע"י כך עולים וכו' וכידוע ע"פ יקר בעיני ד' המותה לחסידיו וכו' שגדולה תורה וכו' לחטאת ולאשם דהיינו שגם חטאת ראשונה חטא הראשון אדם ע"ד אביך הראשון וכו' שגרם בחטאו נפילה וכו' וזהו ולחטאת וכו' ולאשם לעו' אשם הקהל שבכלל הדורות שאח"ך כל יוצאי יריכי והיינו לי' שלגבי דידהו אשם הוא דהיינו שאבינו הראשון אדם היא שגג וחטאה בשגגה וכו' אשר לא כן כללות יוצאיו באש"ם נידונו לגבי דידיה וכו' וזהו ולחטאת ולאשם תרתי וכו' לעו' גרמת חטאו של אדם ואשם יוצאיו כנז' חדשים גם ישנים הכל עולין ומעלין ע"י כח התורה לשמה וכו' ולמלואים שהתחילו להפריח ולהתנוצץ ולא נגמר עדיין בשולם וכו' ולזבח השלמי"ם כמו השלימים עשרה הרוגי מלכות כידוע בסגולתם הנפלאה שהיא לעו' ככה וכו' שכ"ן תיבת השלמי"ם מש"ל יה"מ ר"ת ע'שרה ה'רוגי מ'לוכה וכו' שגדולה התורה לשמה בעליית ניה"ק בכל אשר סגולות הנז"ל דכולא בה שמא דחייא בעלמא הדין ובעלמא דאתי וכו' טועמיה חיים זכו וכו' טעמו וראו כי טוב ד' וכו':

ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים עד יום מלאת ימי מלואיכם כי שבעת ימים ימלא את ידכם כאשר עשה ביום הזה צוה ה' לעשת לכפר עליכם ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה שבעת ימים ושמרתם את משמרת ה' ולא תמותו כי כן צויתי ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה ה' ביד משה · וא"א לרמוז כדרכנו בזה הספר לחבר את האהל להיות אחד בס"ד וכו' והוא ע"ד הידוע מרז"ל ע"ה שכל דברי תורתנו הק' הכל כאשר לכל גם פשטו פשט דבריה הוא לעו' עליונים למעלה מבלתי שום ספק ספיקא חלילא גביה מעל גבוה דכולא בה וכו' ומעתה כאן שהוא משה הוא הכהן בשבעת ימי מלואים אלו שמהם ובהם מחנך לאהרן ובניו וכו' בא מספר שבעת ימים דייקא לא פחות ולא יותר הוא לעומת שבעת ימי הבנין הרוחני והגשמי של הכללות וגם של הפרטות ופרט פרטות ועד בכלל ימי שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורות שמונים שנה וכו' ובכל מקום שכתוב מספר זה הוא ככה וכו' ומה גם כאן בימי המלואים של כהנים בעבודתם וכו' שעי"ז העולם עומד הרוחני והגשמי וכו' ומה גם עתה שהוא ראשית עבודתם וכו' שעוד בם נ"ך כהויא דשבעת ימים של הענן בכדי להפשיט גשמיות וחומריות כנז"ל שם וכו' ובזה א"ש ומפתח אהל מועד לא תצאו שבעת ימים דייקא וכו' שבעת ימים ימלא את ידכם דייקא דהי' מקום גמר הידים העליונים כי עד שם מלאת שבעת ימי הבנין הצריכים תיקון ובנין כידוע בכל עת ובכל זמן וכו' וממילא אתיא שויהי ביום השמיני שבו ביום נכנסו למעלה ראש היתה לראש פנה וכו' וישתחו ישראל על ראש המטה וכו'

וכו׳ אם הבנים שמחה הללויה עילאה בתתאה ונתמלא הראש בשמים ראש וכו׳ גם לרבות רמז ומפתח אהל מיעד לא תצאו שבעת ימים וכו׳ דהי׳ ומפתח לעו׳ זה השער לה׳ וכו׳ אדנ״י במי׳ גימ׳ תרע״א כידוע וכו׳ שג״ך רמז ומפתח אהל מועד גימ׳ תרע״א חיה מילוי מ״ה כידוע וכו׳ גם ומפתח מ״ו פת״ח אדני שפתי תפתח וכו׳ ה׳ בחכמה יסד ארץ וכו׳ לא תצאו שבעת ימים כנז׳ שעי״ז בונים בנינה זה לעו׳ זה וכו׳ גם שבעת אותיות שבת ע׳ ר״ת ע׳דן וכו׳ גם רמז ע׳ של שמע וכו׳ עד יום מלאת ימי מלואיכם לכאורה כפל הלשון כאן במ״ש וכו׳ אך הוא הדבר הרמוז וכו׳ דהי׳ עד יום מלאת לעו׳ מלכות שמים וכו׳ וממילא אתייא השפעה ג״ך עד ימי מלואיכם וכו׳ וזהו כי שבעת ימים ימלא את ידכם דהי׳ א״ת דייקא מלכות שמים כידוע ימלא את ידכם כנז׳ וכו׳ וגם לרבות ומלא ברכת ה׳ בנשיאות כפיכם לכל ישראל ואני אברכם כידוע וכו׳ כאש״ר עשה ביום הזה וכו׳ גם לרבות כאש״ר דייקא אותיות רא״ש כ׳ ר״ת כ׳תר מלכות שג״ך המלכו״ת גימ׳ רא״ש וכנז״ל וכו׳ צוה ה׳ לעשות לכפר עליכם שהוא ג״ך ע״ד רז״ל ע״ה כמ״ש רש״י ז״ל לעשות זה המעשה פרה שהיא לעו׳ מלכות שמים וכו׳ לכפ״ר זה מעשה יום הכפורים וכו׳ והיינו לו׳ חיבור והשפעת אימא בברתא כידוע וכנז״ל וכו׳ ופתח אהל מועד כנז׳ וכו׳ וכאן פי׳ תשבו יומם ולילה דייקא לרמוז להם שיכוונו לבם לאביהם שבשמים שיושפעו לילות מימים ולחבר את האהל להיות אחד כידוע וכו׳ וזהו נמי שבעת ימים חיבור ויחוד כולם כאחד טובים מכח ישיבתם במקום זה של מחנה שכינה מספר הנז׳ וכו׳ ושמרתם את משמרת ה׳ ולא תמותו כי ׳כן צויתי שמירה כפולה לעו׳ כהנים בעבודתם וכו׳ כל הגדול מחבירו יצרו וכו׳ גם לעו׳ שאר המלות השוים לכל ישראל וכו׳ ולעומת מלותיהם העודפים וכו׳ שכללותם המה תרי״ג ותולדותיהם וכו׳ והיינו נמי לעו׳ שני תורות וכו׳ שבכתב זה נמי תרו״ם ש״ס כבוד מלכותו כרמוז בתיבת ושמרת״ם דהי׳ צירוף הנז׳ וכו׳ וכ״ן את משמר״ת וכו׳ ש״ס תמ״ר תרום מתמרוריה כידוע וכו׳ כי כן צויתי הכל כאשר לכל דווקא למגולתה ולהטיבה באחריתה וכו׳ וזהו רמז תיבת צוית״י גימ׳ י״ה רא״ש שגימ׳ שלה המלכו״ת כנז׳ וכו׳ ויעש אהרן ובניו את כל הדברים לכלול כל הנז׳ וכו׳ אשר צוה ה׳ בי״ד משה דייקא בי״ד כרמוז בידכ״ם הנז׳ שיד משה משפעת וכו׳ גם ע״ד שקבל תורה מידו וכו׳ הכל ויעש וכו׳ ומכ״ש רש״י ז״ל להגיד שבחן שלא הטו ימין ושמאל וכו׳ ול״מ אהרן וכו׳ אלא אהרן ובניו כולם שוים לטובה וכו׳ :

פרשת שמיני

ויהי ביום השמיני קרא משה לאהרן ולבניו ולזקני ישראל. וא״א נמי ע״ד הנז״ל שבו ביום שהושפעו מהארת עולם העליון בחי׳ השמינית וכו׳ אזי נתמלא

הראש בשמי"ם רא"ש כנ' וכו' והנה קמה אלומתי וגם נצבה זאת קומתך דמתה לתמר וכו' וכמ"ש רש"י ז"ל שבו ביום נטל עשר עטרות וכו' לעו' עשר שפירותיה שהושלמו ונתבשמו וכו' וזהו נמי רמז ויה"י ביו"ם השמינ"י גמי' רא"ש עם ג' אותיותיו וכו' קרא מש"ה צירוף רא"ש קמ"ה שג"ך גמי' תרו"ם ע"ד תרו"ם ידך על צריך וכו' וכהסיא נמי כשזה קם וכו' וזהו נמי לשון ויה"י צרה למ"ד וכו' לההוא סטר"א דווקא וכו' אבן כאן הוא שמחה ליהודי"ם היתה אורה וכו' ולמ"ד שבו ביום מתו נדב ואביהוא בני אהרן וכו' אין בכך כלום שהרי כתיב וידום אהרן שקבל שכר וכו' ואף גם זאת לו שבזה נתכפר לו עון העגל כידוע וכו' וגדולה מכולם היא זאת שאלו הם חלק אלוה ממעל כההיא דזוה"ק באד"ר וכו' וזהו ויהי ביום השמיני שבו רב"ה השמחה אם הבנים שמחה הללויה כרמוז וכו' קרא משה בעלה דמטרוניתא וכו' לאהרן שושבינא וכו' בניו שושבנין דילה וכו' ולזקני ישראל שיודעים ומכירים ומכוונים לרצונה וכו' שאלה המה ראשי בני ישראל וכו' וגם אהרן ובניו שעתה מחדש עלו לראש אחר ראש בכתר כהונה וכו' כולם שיים לטובה עתה בהשפעת הראש מראש העליון וזהו קרא משה לאהרן וכו' בכדי שיושפעו כולם כאחד טובים וכו' ראש מראש איש איש כברכתו וכו' גם רמז תיבת השמינ"י גמי' המשכ"ן כמ"ש רש"י ז"ל שמיני למלואים הוא ר"ח ניסן שהוקם המשכ"ן בו ביום וכו' והיינו נמי ראש חדש דייקא ראש לעו' ראש וכו' גם רמז השמינ"י קר"א גמי' כת"ר כהונ"ה עם האותיות והתיבות ע"ד רש"י ז"ל ולזקני ישראל להשמיעם שעל פי הדבור אהרן נכנס ומשמש בכהונה גדולה וכו':

ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה תמימם והקרב לפני ה'. וא"א ע"פ רש"י ז"ל להודיע שכפר לו הקב"ה ע"י עגל זה על מעשה העגל שעשה ע"כ, שעוד בו ג"ך בכח וזכות אברהם אע"ה שהושלך לכבשן האש באור כשדים על אלהותו ית' כידוע וכו' וכ"ן בכח וזכות אבות פ"ג דהי' לעומתם באו אלו הקרבנות לעורר זכותם להאיר על בניהם ולכפר עליהם כמ"ש נמי משה בתפלתו עליהם במעשר ההוא זכור לאברהם שהושלך על קדושת שמך באור כשדים וכו' וממילא אתייא שהגם שבניו נתחייבו ע"י מעשה ההוא שריפה בזכות אביהם אברהם תכפר וכו' וכ"ן ליצחק תזכור לבניו עקידתו ואפרו המונח ע"ג המזבח ואם נתחייבו הריגה תרחם עליהם בזכותו וכו' ולישרא"ל עבדיך ג"ך תזכור לו לער גידול בנים וכו' וגלותו עם לבן ועשו וכל הצערים שעברו עליו כידוע וכו' באופן שאם נתחייבו ע"י עון הנז' גם לרבות בכל ארבע מיתות הידועים אפי"ה בזכות אבותיהם שקבלום עליהם תרחם עליהם ותכפר להם וכו' ומה גם בחירך אהרן שכוונתו לשמך כידוע זה מזוה"ק וכו' וזהו ויאמר אל אהרן קח לך עגל בן בקר לחטאת וכו' דהי' קח לך דייקא להנאתך ולטבתך וכו' שהוא עגל בן בקר לכפר בו עון העגל וכו' זה

מכפר

מכפר על זה שעוד בו ג"ך עוררות זכות חסד לאברהם ככתוב ובן הבקר אשר עשה וכו' גם רמז ב"ן בק"ר עם האותיות גימ' חס"ד לאברה"ם עם האותיות ג"ך וכו' וזהו קח לך וכו' לעורר ג"ך עליך אור המאיר של אברהם אביך שאליו היתה הכהונה ונתנה לזרעו שאתה הוא וזהו קח לך דייקא וכו' ואיל לעלה לעורר ג"ך בזה זכות יצחק אע"ה וירא והנה אי"ל וכו' תחת בנו וכו' גם רמז ואי"ל לעל"ה גימ' יעק"ב הע"ה שעי"י נילול כמ"ש בזוה"ק ע"פ ביום השלישי וכו' וכ"ן אברהם באור כשדים אשר פדה את אברהם וכו' והיינו לו' שעי"י אלו הקרבנות כ"ב יכו"ל אב הרחמים מעורר זכות אבות בשלושתם להאיר על בניהם ומרחם עליהם וכו' וזהו קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעלה וכו' תמימים לעו' ג"ך תמימים וישרים אשרי תמימי דרך שהם המה אבותינו הק' ע"ה כידוע וכו' והקריב לפני ה' בכלל כוונה זאת ג"ך להשפיע ולהופיע אורה ושמחה וכו'.

ואל בני ישראל תדבר לאמר קחו שעיר עזים לחטאת ועגל וכבש בני שנה תמימם לעלה. א"א ג"כ ע"ד הנז"ל שהוא לעו' זכות יעקב ישראל אביהם שסבל לער גידול בנים יותר מאבותיו כידוע וכו' וגם לרבות בו כח יותר מאבותיו שגדול כחו להכניע הוא סטרא דקליפת עשו כהויא והיה בית יעקב אש וכו' ומה גם שבו כלולים ומשוכללים שני בחי' אבותיו כידוע להורות בא ג"כ כ"כ כח זכותו שבה כלולים בג' ושקול הוא לעומתם והוא הוא חוט המשולש החזק והאדיר שיכול להגין ולהציל לבניו מכל צרה ולוקה בכל עת צרה ליעקב ממנה יושע וכו' וכההיא כמי בצורתו של יעקב אע"ה שחקוקה היא בכסא הכבוד בכדי להגין על בניו ולהצילם לעת הזעם בזמן שאינם עושים רש"מ ב"ה כידוע לורתו דייקא וכו' וזהו ואל בני ישראל דייקא לעו' ג"ך זכות ישראל אביהם וכו' שעוד בה ג"ך למעלה בפ' הקודם שבא בו דווקא ברמז אשר לא כן אבותיו בדרך דרש"ה כנז"ל עתה הוא בפשיטות ישרא"ל לעו' ישראל וכו' והיינו כמי טעמא דלעיל ויאמר אל אהרן שעתה הוא נכנס לו לכהונה גדולה וכו' קח לך עגל וכו' לעו' זכות אברהם ויצחק הבאים בדרש"ה החביבה כנז' להאיר לאהרן דייקא כי כן המדה טובה היא אברהם בעל הכהונה שהוא ג"ך במדת חסדו גבר על ילרו לעשות רלון יולרו להקריב בנו יחידו שגם לרבית בנו יצחק עשה ופעל וכו' עד גבר הקרב עלמו שפשט לוארו ע"ג המזבח ברלון טוב שניהם כאחד טובים לבית אהרן זרעם האמתי זרע קודש מין למינו ביתר שאת הזבח והזובח לבעל המזבח וכו' אשר לא כן ישראל במעמדם לעו' זכות ישראל אביהם כנז' ביתר שאת וכו' תדב"ר לאמ"ר כפל דבור ואמירה לעו' שני שמות ישראל ויעקב בהשפעתם שניהם כאחד טובים לכפר וכו' לפיכך קחו שעי"ר עזי"ם לחטאת שהוא לעו' זכות יעקב העדיפה שגבר גובריה לעו' ההוא סטרא כנז' איש שעיר בית יעקב אש וכו' וזהו קחו שעיר עזים להכנעת ההוא סטרא זה לעו' זה וכו' שגם לרבות בו עוררות זכות אביהם ישראל וכו' וזהו

ג"ך

ג"ך קח"ו שעי"ר לירוף ירח"ק עס"ו וכו' ע"ז מלח וזהו עזים וכו' כמו לעזאז"ל וכו' שהוא ג"ך חטא רובן כידוע וזהו שעיר עזים לחטאת וכו' ועגל וכבש בני שנה תמימים לעלה ודהי' ועגל וכבש לטו' כללות בחי' אברהם וילחק שביעקב כנז' וכו' גם לרבות זכותם עם בניהם רק זכות ישראל אביהם רבה עליהם וכו' אשר לא כן לטו' אהרן זכות אברהם וילחק רבה כנז' הכל וכו' גם לרבות ועגל כנז' וכבש ע"ד שכבש ילר"ו כנז' שהיה גבור חיל כאי"ל תקיף ואת אל"י הארץ וכו' בני שנה כשהיה בן שנה במלאו כקטן שנולד דמי וכו' תמימם לעלה כנז"ל הכל התהלך לפני והיה תמים וכו':

ושור ואיל לשלמים לזבח לפני ה' ומנחה בלולה בשמן כי היום ה' נראה אליכם. והוא כמי בא"א ע"ד הנז"ל שע"י הקרבנות אלו שעמהם תשובתם הרמתה וכו' גם לרבות זכות אבותם מסייעתם בגודל הארתם כנז"ל וכו' ומה גם זכות והארת ישראל אביהם הוא יעקב שלורתו חקוקה בכסא להגין עליהם כנז"ל ביתר שאת ויתר עז וכו' והיינו כמי שני שמותיו אלו יעקב וישראל לטו' ילחק ואברהם שכלולים ומשוכללים בו בחיר שבאבות כידוע וכו' וזהו ושור ואיל לטומ' בחי' אברהם וילחק שהם כלולים בישראל שהוא יעקב וכו' וזהו ג"ך לשלמים דהיינו שלימות שלשתם בישראל אביהם נמלאת שג"ך ושו"ר ואי"ל אותיות ישרא"ל וג' וו"ן לטומ' שלשתם וכו' וזהו ושור ואיל לשלמים הכל כרמוז וכו' לזבח לפני ד' לטומ' ג"ך לורתו אשר בכסא לעוררה וכו' וזהו לפני ד' דייקא וכו' ומנחה בלול"ה בשמ"ן ג"ך לטו' שם יעקב אביהם שהוא כלול כנז' וכ"ן רמז ומנח"ה בלולה גימ' יעק"ב שבו כלולים ומשוכללים בחי' אברהם וילחק זה לטו' זה עשה האשים בלולה וכו' גם רמז בלול"ה בשמ"ן גימ' אברה"ם ילח"ק עם האותיות שעוד בו בלולה בשמן שגבר השמ"ן בחי' חסד לאברהם שביעקב מטה כלפי חסד כידוע וכו'. גם בשמ"ן בה אותיות שם ב"ן דהיינו ש"ם ר"ת מ'טתו ש'לימה ב"ן כידוע וכו' וזהו ושור ואיל וכו' לטומ' הארת וזכות שם ישרא"ל וכו' ומנחה בלולה בשמן לטו' הארת וזכות שם יעק"ב וכו' כי היום ד' נראה אליכם דהיינו נרא"ה אותיות אהר"ן כידוע וכו' אליכם לטו' ישראל כמ"ש לעיל ויאמר אל אהרן וכו' ואל בני ישראל וכו' גם היום וכו' לטומ' הארת התגברות חסד לאברהם שביעקב כנז' ע"ד חסד אל כל היום יומם ילוה ד' חסדו וכו' וכ"ן ומנח"ה בלולה בשמן כנז' וכו' שעוד בה ג"ך פחד ילחק שתיקן תפלת מנחה שמנה ובה התעוררות הגבורות כידוע וכ"ן בלולה ומתוקה בחסד הנז' בחי' השמן וזהו בלולה בשמן וכו':

ויקחו את אשר לוה משה אל פני אהל מועד ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני ה'. וא"א ע"ד הרמוז דהי' שבכלל קיחה זאת גם לרבות זכות אבותם כנז' והארתם לקחו וכו' וביתר שאת זכות יעקב שבו כלולים ומשוכללים שני בחי' אברהם וילחק

ויצחק כנז"ל וכו' ומה גם לצערו שסבל בגידול בניו לבני בניהם יזכור אב הרחמים וכו' שלעו' זה צורתו חקוקה כנז"ל וכו' גם לרבות מטתו שלימה בחיר שבאבות עשה ופעל ליוצרו בכל דרכיו איש תם ויסר רבה זכותו לבניו ובני בניו אחריו ולכל זרעו שכולו זרע אמת וכו' ומה גם שלעו' מדתו ובחינתו מינה ובה כביכו"ל מתהלך ומנהיג לכל זרע היהודים כההיא שאין ישראל יכולים לעמוד ולסבול לא רוב הטובה מדת חסד לאברהם וכו' ולא רוב הפורענות מדת פחד יצחק וכו' אלא דווקא שביני ביני מדת רחמיו ית' היא מדת בכורו ישראל יעקב בחיר האבות שלעו' וזה ג"ך נקרא ככה וכו' מדה ממוצעת שעליה רמזו לעולם האמצעי שלם ויבוא יעקב שלם וכו' וכן בבריאת העולם שבתחילה עלה ברצונו ית' לברוא העולם במדת פחד יצחק כמ"ש בראשית ברא אלהים וכו' וכביכו"ל ראה והבין והביט אחרית דבר מראשיתו דהי' שאין העולם יכולה להתקיים לא בזה לבדו ולא בזה לבדו מדת חסד וכו' עד ששיתף שניהם כאחד טובים ונתמתקו ברוב רחמיו ית' ומהם ובהם ברא עולמו כמ"ש ביום עשות ה' אלהים ארץ ושמים ישראל אשר בך אתפאר וכו' וזהו כמי כי יעקב בחר לו יה ישראל לסגולתו דהי' במדת יעקב ובחינתו וכו' בחר לו י"ה דהי' שמוש שני אותיות אלו שמהם ובהם ברא שני עולמות כידוע ע"פ כי בי"ה ה' צור עולמים וכו' וזהו כי יעקב מדתו וכו' בחר לו י"ה גם בעת ההוא וכו' ישראל לסגולתו דהיינו לעו' בניו הוא מרמז בני ישראל שבכל דו"ד שגם לרבות עמהם כביכו"ל מתהלך במדת אביהם יעקב כנז' לא ברוב טובה וכו' וזהו ישראל לסגולתו דהיינו זרעו' אחריו סגולתם והצלחתם היא מדת אביהם יעקב וכו' גם כי יעקב בחר לו י"ה ע"ד עולמי עולמי יעקב בראך יעקב יצרך וכו' ישראל לסגולתו ג"ך ע"ד בראשית בשביל ישראל שנק' ראשית תבואתו וכו' וכ"ן אשרי שאל יעקב בעזרו שברו על ה' אלהיו והוא ע"ד הידוע שהגם שבחי' ומדת יעקב הוא האמצעי שלם כנז' היינו לו' בכח שהוא מטה כלפי חסד וכו' וזהו אשרי שאל יעקב בעזרו דהיינו שכ"ב יכו"ל מתהלך עמו במטה כ"ח ע"ד חסד אל כל היום וזהו שאל דייקא וכו' שברו על ה' אלהיו דהיינו מדת רחמים שהיא מדת יעקב כידוע וזהו ה' אלהיו ע"ד ה' אלהי"ם ארץ ושמים כנז"ל וכו' והיינו לו' שלא ע"מ לקבל פרס וכו' וכההיא כמי כל האומר שיעשו לו נס אין עושין לו נס וכו' וזהו אשרי שאל יעקב בעזרו דהיינו כנז' שאליו מטה כ"ה וכו' שהוא הוא ששברו על ד' אלהיו שלא ע"מ כנז' וכו' ודהיינו רישא מטה כ"ח וכו' וסיפא דקרא לא כן דהיינו שהגם שאינו מטה וכו' אפי"ה שברו על ד' אלהיו מ"מ שלא ע"מ כנז' וכו'. אמנם דוד המלך ע"ה לעו' זה היה מתפלל וכו' דהיינו שאחר אותו מעשה וכו' הטייה רבה היה צריך בכדי להעביר חטאו וזהו ואנ"י דייקא אחר שחטאתי לפניך וכו' ואני תפלתי לך ד' עת רצון אלהים ברוב חסדיך וכו' דהיינו ד' אלהים

יהיו

יהיו עת רצון יחודם וחבורם וכו' עד שיגברו הרחמים על הדין וזהו עת רצון שביני ביני דהיינו בין שתי השמות וכו' וכמו שני והדר מפרש דהיינו במדת יעקב תנחני ותנהלני שמניה וביה מטה כ"ח וכו' וזהו ברב חסדיך שיגבר על הדין וכו' עננו באמ"ת תתן אמ"ת ליעקב וכו' שהוא ישעך כנ"ל ראה שאין העולם יכול להתקיים עד ששיתף שניהם וכו' וגם גבר האחד המיוחד שהוא ורב חסד וכו' וזהו נמי חסדי ד' עולם אשירה לדר ודר אודיע אמונתך בפי דהיינו לעו' חסד לאברהם אשר רמוז וכמוס בתוך יעקב שבו מטה כ"ח וכו' וזהו חסדי ד' דיקא מדת יעקב בעל הרחמים וכו' עולם אשירה שג"ך עליה עומד ומנה ובה נברא כנז' וכו' וזהו חסדי ד' עולם אשירה וכו' לדר ודר דהיינו שכ"ן כביכו"ל מתנהג ומתהלך וסועד לכל דור ודור במדה הזאת וכו' שכלולתה היא בחי' ומדת יעקב תתן אמת אמת כנז' וכו' וזהו אודיע אמונתך בפי וכו' אמרתי עולם חסד יבנה כנז' דהיינו מטה כ"ח וכו' שמים תכין בחי' יעקב וכו' שהוא הוא אמונתך בהם כנז' הכל מובן למבין וכו' ומנה ובה כרתי ברית וכו' עד עולם אכין זרעך וכו' ובזה ג"ך א"ש לדקדק כהררי אל וכו' דהיינו ע"ד הנ"ל שאין ישראל יכולים לקבל לא רוב טובה וכו' דהיינו לדקדק כהררי אל לעומת חסד לאברהם שהוא הוא רוב הטובה כנ"ל וכו' אל חסד וכו' משפטיך תהום רבה לעו' פחד יצחק רוב הפורענות כנז' וכו' אדם ובהמה תושיע ה' דהי' לעו' מדת הרחמים מדתו של יעקב אע"ה שמינה ובה מטה כלפי חסד עולם חסד יבנה וכו' וכ"ן דו"ד כנז' וכו' גם רמז אד"ם ובהמ"ה גימ' מ"ה וב"ן כידוע וכו' תושי"ע גימ' יעק"ב ישראל ס"ג וכו' ד' לעו' ע"ב והיינו ד' שמותיו יתב' שמהם ובהם הכל כאשר לכל וכו' גם אדם ובהמה לעו' יעקב וישראל וכהיא נמי אתם קרויים אדם אדם את"ם אותיות אמ"ת תתן אמ"ת ליעקב וכו' אך בגלות ותשלך אמ"ת ארצה וכו' עד כי יבא שיל"ה ואזי הוא אמ"ת מארץ תצמח וכו' שפת אמ"ת תכון לעד כידוע מזוה"ק וכו' וסוף כל סוף האמת יורה דרכו במטה כ"ח מדת ובחינת בחיר שבאבות מדת רחמיו ית' מנה ובה הולך ואור כביכו"ל עד נכון היום הידוע ועד בכלל מבריאת העולם ועד העולם וכו' וזהו נמי ברוך ד' אלהי ישראל מן העולם ועד העולם ואמר כל העם אמן הללויה דהיינו ד' אלהי מיתוק שני שמות כמו ד' אלהים של ביום עשות ד' אלהים וכו' והיינו לעו' מדת יעקב שהוא ישראל שג"ך הרתי לעו' תרתי וכו' מדת רחמיו ית' שבה מתנהג וכו' וזהו ברוך ד' אלהי ישראל דייקא שעוד בה ג"ך ע"ד הנ"ל אין ישראל וכו' וזהו נמי מן העולם ועד העולם דהיינו מיום ברוא אלהים וכו' ועד עכשיו שהוא עד ועד בכלל וכו' ואמר כל העם דייקא כידוע שהוא הוא הצריך למדה זאת שמנה ובה מטה כ"ח וכנ"ל בדוד הע"ה ומה גם וכו' וכ"ן וברוך שם כבודו לעולם וימלא כבודו את כל הארץ אמן ואמן וכידוע שהוא הוא יעקב ע"ה בעל הכתוב זה דהיינו בשכמל"ו וכו' וזהו וברוך שם כבודו

כבודו לעולם דהיינו מדת רחמיו ית' שהיא מדת יעקב כנז' וכו' שהיא ג"כ לעולם לאורך העולם ומלאו כנז' וכו' ולפיכך וברוך שם כבודו וכו'. גם רמז אמ"ן ואמ"ן גימ' יעקו"ב מלא בוי"ו ע"ד ויבא יעקו"ב שלם וכו' והיינו לו' מקרא זה לעו' שם יעקב וכו' ברוך ד' אלהי ישראל לעו' שם ישראל כמשמעו וכו' ששניהם כאחד טובים כידוע שג"כ המה לעו' שני שמותיו ית' שבהם היתה הבריאה כנז' ע"פ ביום עשות ד' אלהים וכו' והיינו נמי בחי' הרחמים שביעקב כנז"ל שמטה כ"ח וכו' עד כי יבא שילה ועד בכלל וכו' וכההיא נמי על בית השלישי שהוא בזכות יעקב כידוע וכו' שהכל הולך אל מקום אחד וכו' וזהו שרמז הנביא ע"ה בכלל כוונותיו וכו' ברגע קטן עזבתיך וברחמים גדולים אקבצך שהגם שלגבי שמיא הכל כרגע וכו' לגבי דידן נמי ג"כ אחר הישועה כרגע נחשב כל הצרה ואורך הגלות כידוע וכו'. אך אמנם בכלל הכוונה ג"כ ברגע קטן עזבתיך באורך הגלות שלא הטיתי לך כלפי חסד כמדתי עם יעקב אביהם שלעו' זה ג"כ ויעקב הוא הקטן וכו' אכן סוף סוף כי רגע באפו חיים ברצונו וכו' וזהו ברגע קטן עזבתיך בגלות שלא הטיתי לך לימיני וכו' אכן סיפא טבא לעומתך שהיא וברחמים מדת יעקב אביך וכו' גדולים אקבצך דהיינו ג"כ בהטיות טובות מרובות כלפי חסד לאברהם וכו' וזהו וברחמים גדולים וכו' שעוד בו ג"כ בזכות יעקב אביהם בעל הרחמים כנז' במדתו וכו'. וע"פ כל הנז' יובן רמז הכתוב שהתפללו בו בש"ד שהוא ויקחו את אשר צוה משה דהיינו זכות אבותיהם בידיהם ועדיפא מנייהו זכות ומדת בחי' יעקב וישראל אביהם כנז"ל בפסוקים דלעיל וכו' וזהו ג"כ רמז ויקח"ו א"ת אש"ר צו"ה מש"ה גימט' שלהם אברה"ם יצח"ק יעק"ב ישרא"ל ברחמי"ם וכו' וכנז"ל שכל בחי' כלולים ומשוכללים ביעקב וכו' שעל כן נקרא בחיר שבאבות וכו' מטתו שלימה וכו' ויבא יעקב שלם וכו' צורתו חקוקה וכו' ישראל אשר בך אתפאר וכו' ועתה כה אמר ד' בוראך יעקב ויוצרך ישראל עולמי וכו' וזהו ויקחו וכו' זכות יעקב וישראל ביתר שאת ויתר עז שבו הכל משוכלל כנז"ל וכו' וזהו נמי רמז אל פנ"י אה"ל דהיינו פנ"י אה"ל עם האותיות ג"י יעקב וכו' מוע"ד גימ' כס"א הכבו"ד ע"ה וכו' והיינו נמי אותיות עומ"ד זה לעומ' זה וכו' ויקרבו כל העדה דייקא שעוד גם זכות אבותם בידם עדי קדושה האבות בשלשה וכו' גם עדה לעו' עדה כללות עדת כל ישראל וכו' ויעמדו לפני ד' דהיינו לעו' צורת יעקב אביהם החקוקה בכסא הכבוד כנז"ל וכו'. גם כל העדה לעו' עדי האבות שהוא יעקב בחיר שבאבות וכו' וכ"ן תיבת ויעמד"ו גימ' קו"ל ע"ד הקול קו"ל יעקב וכו' גם ס"ת של ויקח"ו א"ת אש"ר צו"ה מש"ה הוא אותיות התור"ה שג"כ ע"ד כי לק"ח טו"ב וכו' וזהו לשון ויקח"ו דייקא וכו' וכ"ן ר"ת גימ' לק"ח כי חל"ק ד' עמו הבא מיעקב חבל נחלתו וכו' והיינו לומר שבכלל זכות אבות ע"ה גם לרבות זכות תורתם כידוע ע"פ עקב אשר שמע אברהם בקולי וכו' וזכות

יעקב

יעקב עדיף כנז' קהלת יעקב וכו':

ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ד' תעשו וירא אליכם כבוד ד'. וא"א ע"ד או' רז"ל מהו זה הדבר אין זה הדבר אלא מילה כד"א וזה הדבר אשר מל יהושע ע"כ וכו' וכבר דקדקו המפרשי' ז"ל מאן דכר שמיה דמילה וכו' ולפי הסמיך שהוא ביום השמיני וכו' א"ש ע"ד וביום השמיני ימול בשר ערלתו וכו' וקמ"ל כמי מכאן בדרשה זו של המילה בתוך הקרבנות דייקא וכו' כההיא שביום מילת בנו וכו' כאלו הקריב קרבנו ע"ג המזבח וכו' אך אעיקרא דדינא פירכא למה ועל מה תלה המילה בלשון דבור וכו' אכן הוא ע"ד שני בריתות המכוונים זה לעו' זה כידוע ברית הלשון מכוון כנגד ברית המעור להורות בא שעל פי שמירת ברית הלשון נשמר גם כן ברית המעור כידוע זה מרז"ל ע"ה וביתר שאת מתקוני זוה"ק וכו' שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו כידוע וכו' וזהו וזה הדבר אשר מל וכו' דבו"ר תחלה ואחרי כך מל יהושע. דהיינו, להורות בא ברישא דקרא וזה הדבר שהוא העיקר שבו תלוי גם שמירת ברית היסוד וכו' וכ"ן כאן ויאמר משה זה הדבר שהוא אחת שיש בה שתים כנז' וכו' אשר צוה ה' תעשו גם הסתום עם המפורש וכו' גם לרבות מעשה אבית יעשו בנים ע"ד הנז"ל בפס' הקודם לזה וכו' וזהו רמז ג' הר' שהם בס"ת של ויאמ"ר משה ז"ה הדב"ר אש"ר צו"ה לעו' ג' אבות וכו' וממילא אתייא שוירא אליכם כבוד ה' וכו' שעוד בו ג"ך וירא לעו' אברהם אע"ה ע"ד ויר"א אליו ה' וכו' יום ג' למילתו וכו' אליכם לעו' יצחק אע"ה שכהו עיניו מבהיקות המלאכים כידוע וכו' וזהו אליכ"ם אותיות מלאכ"י וכו' גם ס"ת של אליכ"ם גימ' כזה אל"ף למ"ד יו"ד כ"ף מ"ם ס"ת מלוי זה גימ' יצח"ק וכו'. כבו"ד לעו' יעקב בחיר שבאבות וכו' גם לרבות בשכמל"ו הוא שאמר וכו' גם ר"ת ת'עשו ו'ירא א'ליכם למפרע הוא או"ת הברית ששמרו וקיימו וכו' וכ"ן רמז ויר"א אליכ"ם כבו"ד גימ' חס"ד לאברהם שהוא הראשון במלוה זאת הברית וכו' וכידוע כמי באותו יום שבו שייכה מלוה הנז' שרבו חסדיו וכו':

ותצא אש מלפני ה' ותאכל אותם וימתו לפני ה'. וא"א ע"ד רבינו בעה"ט ז"ל אותם מלא וי"ו שחטאו בו' דברים אש זרה הורו בפני רבם שתוי יין בנים לא היו להם נתנו עיניהם בפרנסות לא נטלו עלה עכ"ל וכו' ובזה כמי ידרש הכתוב באופן זה זה לעו' זה דהי' ותא"א א"ש לעו' א"ש זרה ע"ד במדה שאדם מודד בה מודים לו וכו' שיתכן במיתה אחרית מבלתי א"ש וכו' אך הוא הדבר א"ש דייקא לעו' א"ש וכו' מלפני ה' לעו' שהורו הלכה בפני רבם שהוא ג"ך ע"ד ומורא רבך כמורא שמים וזהו מלפני ה' דייקא שכ"ב יכו"ל בו ג"ך ניגע הדבר וכו' ותאכ"ל אותם לשון אכיל"ה שבכללה השתיה כידוע וכו' לעו' שתוי יין שג"ך ע"ד

עד יין שרף לכל המרבה בו כידוע וכו' וימתו וגו' ובנים לא היו להם ע"ד מי שאין לו בנים חשוב כמת כמ"ש רז"ל ע"ה ע"פ הבה לי בנים וכו' לפני ה' וגו' נתנו עיניהם בפרנסות ורבנות שהיא ג"כ ע"ד הנ"ל שהורו וכו' מלפני ה' וכו' דרמו אהדדי גם מוצאם גם מובאם וכו' גם תיבת אות"ם וגו' לא נטלו עצה לא ממשה רבם ולא מאהרן אביהם כידוע וכו' וזהו אותם דייקא מעצמם עשו מה שעשו וגו':

ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר ה' לאמר בקרבי אקדש ועל פני כל העם אכבד וידם אהרן. וא"א ע"ד אורז"ל ע"ה בטעם מיתת הצדיקים כשהם קטנים ובחורים וכו' או לסיבת שמא יחטאו שכ"ב יכו"ל צופה ומביט מראשית דבר אחריתו שעתיד זה להחטיא ולפיכך חוטפו קודם שיחטא וכו' מוטב שימות זכאי וכו' או לסיבת עון הדור אשר אינו עומד בצדקו וכו' וגדולת מכל עליית וברור נה"ק שגדולים צדיקים במיתתן בסגולה זאת כידוע כל זה גם לרבות מזוה"ק וכו' וזהו ויאמ"ר משה אל אהרן אמיר"ה רכה לנחמו וכו' הוא אשר דב"ר ה' לאמ"ר דהי' לשון דבו"ר קשה כידוע וכו' לאמ"ר לשון אמיר"ה ג"כ רכה תרתי וגו' תרתי וכו' קשה לקשה ורך לרך דהי' וגו' אשר דבר שיחטאו וכו' לכך בקרבי אקדש בעודם קרובי בהיא שלום לרחוק ולקרוב וכו' והעד לזה הוא דרשת פס' הקודם לזה כנ"ל וכו' וגו' לאמר שהוא רך דהי' שלא עתידים להחטיא רק לכפרת הדור וכו' א"ש ג"כ לעומתה ועל פני כל העם אכבד דהי' לכפר על העם דייקא כידוע באומרו העם שהוא הצריך כפרה אשר לא כן בני ישראל וכו' גם רמז תיבת בקרב"י ככתוב השר גימ' שד"י שג"ך שד"י גימ' רפ"ח הוי"ה כידוע וכו' וממה נפשך נחמה יש כאן מכל מקום שכ"ב יכו"ל רצה ללקוט שושניו בעודם שושנים וכו' ומהם ובהם לכפרת העם ולתיקון עולם העליון ע"י סגולת העלת נה"ק וכו' ומכח כל הנז' שנתבשר בבשורות בניו ג"כ שמהם ובהם נעשה נח"ר לפניו ית' במיתתם הנז' וכו' אז' ג"כ וידם אהרן בנחמה כפולה ומכופלת למקום ב"ה וכו' והיינו לו' כמו כההיא שקבל שכר על שתיקתו כידוע ביחוד הדבור עמו לבדו כמ"ש רש"י ז"ל בפ' שתויי יין וכו' גם בזה א"ש ג"כ המסורת תרתי וידם דהי' וידם אהרן וידם השמש ע"ד רש"י ז"ל הוא אשר דבר וכו' אמ"ל משה לאהרן אהרן אחי יודע הייתי שיתקדש הבית במיודעיו של מקום והייתי סבור או בי או בך עכשיו רואה אני שהם גדולים ממני וממך ע"כ וכו' וזהו וידם אהרן וידם השמ"ש שהוא משה כידוע וכו' וכההיא כמו פני משה כפני חמה וכו':

את אלה מהם תאכלו את הארבה למינו ואת הסלעם למינהו ואת החרגל למינהו ואת החגב למינהו. וא"א ע"ז הרמז והוא שכאן בפס' זה ד'

מיני שרץ שעוף דייקא לא פחות וכו' לעו' פרד"ס שהם חלקי התו' כידוע
שעליה דרשו רז"ל התעיף עיניך בו ואיננו כידוע וכו' וכ"ן רמז ד' מיני הנז'
בכתובים כאן דהי' הארב"ה הסלע"ם החרג"ל החג"ב עם ד' תיבותיהם וכלולת'
גימ' ע"ז תור"ה ע"ה וכו' והיינו נמי לעו' ד' עולמות כידוע וכו' גם היינו
מספר שני פרד"ס ע"ה לעו' שני תורות שע"י שמותיהם הק' עולים נה"ק
המגולגלים במינים הנז' כידוע ע"י כח כוונת האוכל וכו' והיינו לו' דומייא
דשרץ שעוף הטהור דעף ועלה מן הארץ ממטה למעלה ועוף יעופף וכו' וכהיא
נמי כי עוף השמים יוליך את הקול וכו' שג"ך ע"י כח תורה לשמה בקדושה
ובטהרה קול תורה נבראים מלאכים מקולו"ת מים רבים של תורה וכו' וזהו את
אלה מהם תאכלו דהי' ע"ד אלו דברים שאדם אוכ"ל פירותיהם בעוה"ז והקרן
קיימת לו לעוה"ב וכו' ותלמוד תורה כנגד כולם וכו' וממילא אתייא כוונת האכילה
כנז' וכו' את הארבה למינו דהי' בין הגשמיות ובין הרוחניות כנז' שהוא ג"ך
אכילת התורה לשמה וכו' גם רמז א"ת הארב"ה גומ' תרי"ג ע"ה ע"ד רצה
הקב"ה לזכות את ישראל לפיכך הרב"ה להם דייקא וכו' גם לרבות ע"ד והגית
בו יומם ולילה וכו' סלסליה ותרוממך וכו' גם ואת הסלע"ם גימ' תור"ה ע"ה
וכו' שעוד בה ג"ך ע"ד אם אבן הוא נימוח וכו' בחגוי הסל"ע וכו' ואת החרגל
למינהו דהי' צירוף וא"ת החרג"ל תור"ה לחג"א ע"ד לא נתנו ימים טובים ושבתות
וכו' וא"ת החג"ב גימ' תכ"ה כידוע ע"פ למה תכ"ה רעך שם הידוע לרז"ל
ע"ה וכו' כ"ל הנשמ"ה תהל"ל י"ה הללויה וכו':

כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים והייתם קדשים
כי קדוש אני זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה הרמשת במים ולכל
נפש השרצת על הארץ להבדיל בין הטמא ובין הטהר ובן החיה הנאכלת
ובין החיה אשר לא תאכל. וא"א בכדי לחבר את האהל להיות אחד בס"ד כידוע
וכו' והוא ע"פ רש"י ז"ל כי אני ה' המעלה אתכם על מנת שתקבלו מצותי
העלתי אתכם ע"כ, והיינו לו קבלה גמורה ושלימה בכל הראוי להיות מהם
ובהם מצות עשה ומצות לא תעשה המה ותולדותי' וכל תולדות תולדותיהם עד
קצה האחרון וכו' שגם לרבות בא ותלמוד תורה כנגד כולם דהיינו כהיא כי אין
בור ירא חטא ולא ע"ה חסיד וכו' וכללות כל הנז' הוא לעו' פנימיות
הרוחניות דהיינו סגולת עליית נה"ק הגנוזים בכל מכל כל כידוע וכו' שע"י
כח תורה לשמה וקיום מצותיה וכו' מתבררים ועולים כל השייכים זה לעו'
זה מין למינו וכו' וכהיא נמי במצרים עשאוה כמצולה שאין בה דגים וכו'
וינצלו את מצרים וכו' וזהו שורש ומקור סוד עלייתנו אנחנו עמו ישרא'
מארץ מצרים כור הברזל ערות הארץ כידוע וכו' גם לרבות ע"י ית"ש דווקא
שכ"ל

שכ"ל יכו"ל לבדו ואין זולתו אני ולא מלאך כידוע וכו' וזהו כי אני ה' דייקא המעלה וכו' שעוד בה ג"ך ע"מ שתקבלו וכו' שעי"ז ג"ך אתם גם אתם יכולים לסגולתי של עלי"ת כה"ק וכו' וזהו תיבת המעל"ה כאן דייקא ולא הוצאתי וכו' להורות בא סגולת עלייה הנז' לשון נופל וכו' גם לרבות בתיבה הנז' כח המעלה דהיינו ברמז תיבת המעל"ה דהיינו בה צירוף המ"ה ע"ל שהוא ר"ת ע'שין ל'אוין שע"י וכו' וכ"ן רמז שני תיבות אלו המעלה אתכם גימ' תורה וכו' להורות בא שע"מ ככה שתקבלו עול מצותי כמ"ש רש"י ז"ל וכו' שעוד בה ג"ך שעי"כ תזכו לסגולתי שעשיתי לכם נסים ובכם בארץ מצרים וכו' וזהו כי אני ה' המעלה אתכם מארץ מצרים דו"ק ותשכח ברמוז הכל כאשר לכל וכו' גם רמז כי אני ה' המעלה עם האותיות והתיבות ושנים של כללותיהם ואחת של כללות כולם ע"ה של כולם גימ' רפ"ח וכו' הרי לך רמז של תורה וקיום מצותיה שע"י מתבררים ועולים נה"ק שהם רפ"ח הידועים שע"מ כן העליתי אתכם וכו' וכהאי נמי ואנכי אעלך גם עלה וכו' איה המעלם מים גם הנמצא שם וכו' להיות לכם לאלהים בעל כורחכם וכו' שעוד בה ג"ך כנז' שתעשו מעשה אלהים בסגולה הנז' ע"י תורה לשמה וקיום מצותיה כרמוז וכו' וזהו להיות לכם דייקא שגם אתם תהיו לאלהים בכח סגולה הנז' וכו' אני אמרתי אלהים אתם בסגולה הנז' וכו' וזהו ובני עליון כלכם דהיינו עליון דייקא לשון עלייה שתקראו על שם סגולתכם כנז' וכו' גם רמז עליון כלכם ככתוב וכו' דהיינו עם האותיות והתיבות וכללותם גימ' רפ"ח וזהו להיות לכם לאלהים בכח שגם לכם לאלהים בסגולה הנז' כרמוז ע"י תורה וכו' וכהאי נמי שכולה שמותיו ית' שמו לעד וכו' וזהו נמי והייתם קדושים כי קדוש אני דהיינו בקדושת התורה לשמה וקיום מצותיה כנז' שעי"ז זוכים להיות כקדושת אלהיכם בסגולה הנז' וכו' וכ"ן רמז תיבת קדשים ככתוב חסר ע"ד אין קדוש כה' וכו' אותיות שד"י באמצע שגימ' שלה הוא הוי"ה רפ"ח וכו' ור"ת וס"ת ק"ש שהוא ר"ת ק'ול מצות דהיינו קול תורה וכו' ומצות כמשמעה ע"ד הרמוז לעיל שע"י כח התור' וכו' כי קדוש אני כביכו"ל ע"י תורתו וכו' קדוש ונורא שמו שכולה שמותיו כנז' וכו' גם והייתם קדושים ע"ד אשר קדשנו במצותיו וצונו וכו' שפירשו המפרשים ז"ל מספר השוה בתרי"ג מצות לעו' כל אדם מישראל המקיימים שבזה נתקנו ונתקדשו כל אבריו וגידיו כידוע ע"פ סוף דבר וכו' כי זה כל האדם זה לעו' זה וכו' שע"י קיום תרי"ג מצות שבתורה נתקנו כל הגשמיות של כללות האברים והגידים גם הרוחניות גבוה מעל גבוה שמספר כולם ש"ס לטובה זאת כידוע וכו' וכהאי נמי אתם קרויים אדם שזכיתם לתורה ומצותיה וכו' אשר לא כן אוה"ע וכו'

וכו' וכ"ן נעשה אדם דייקא לטו' זה וכו' וכידוע מזוה"ק ע"פ לעבדה ולשמרה במ"ע ול"ת וכו' אך כשרבה רעת האדם וכו' ויאמר ה' אמחה את האדם וכו' וכ"ן אכן כאדם תמותון וכו' שעץ חיים היא למחזיקים בה דייקא וכו' והעד לכל זה הוא מעמד הר סיני שפסקה זוהמתן ונעשו בני חורין גם ממ"ה כידוע אם לא עשו אותו עון של עגל ומסכה כידוע וכו' אדם להבל דמה וכו' נמשל כבהמות נדמו וכו' שמר תם וראה ישר וכו' דהיינו שכביכו"ל אינו חוזר חלילה מלקיים הבטחתו לעמו ישראל וכו' שסוף כל סוף כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות גם בגלות האחרון זה וכו' וזהו שמר ת"ם לטו' יעקב איש ת"ם וכו' כי אחרית לאיש שלו"ם ודהיינו בין שהיו בניו כשם יעקב כידוע וכו' בין כשם בני ישראל יכונו שהוא יש"ר א"ל וכו' כי אחרית לאיש שלום מ"מ וכו' וזהו והייתם קדושים בקיום תרי"ג מצות אזי ממילא אתיא גם האברים והגידים שמספרם ככה קדושים יהיו בקדושתם דהיינו מכח קדושת המצות וכו' גופניים וגם רוחניים גבוה מעל גבוה כנז' וכו' וכהאי נמי אתערותא דלתתא היא אתערותא דלעילא וכו' הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים וכו' שלשה שותפין באדם הקב"ה ואביו ואמו וכו' וזהו והייתם קדושים בחלק הגופני וכו' באתערותא שלכם וכו' כי קדוש אני מלעילא גם בחלק שלי וכו' וכהאי הבא ליטהר מסייעין אותו וכו' קויתי ד' קותה נפשי ולדברו הוחלתי דהיינו קויתי ד' מלעילא וכו' שהוא נמי קותה נפשי חלק אלוה ממעל חלקי ד' אמרה נפשי וכו' ולדברו הוחלתי דהיינו על ידי דברו שהיא תורתו דברי אלהים חיים וכו' גם תיבת קוית"י ר"ת ו'אתה ק'דוש י'ושב ת'הלות י'שראל ודהיינו ואתה קדוש מלעילא וכו' יושב להשפיע וכו' מכח תהלות ישראל וכו' וזהו כי קדוש אני מכח והייתם וכו' שכאן היה וכאן נמצא על מי שתחול הקדושה וכו' גם והייתם קדושים ע"ד קדש עצמך במותר לך הן במאכל ובמשתה הן בעת העונה והיחוד וכו' גם לרבות כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה וכו' וזהו רמז תיבת קדשי"ם ר"ת ק'ול ד'בור ש'יחה י'חוד מ'אכל כסדרה וכו' ובזה ג"ך א"ש הסמיכות שבכאן ובין החיה הנאכלת וכו' גם אשה כי תזריע וכו' שהוא ע"ד כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה שם וכו' וזהו קדשים וכו' והיינו לו' והייתם קדושים כרמוז וכו' ואזי ממילא אתיא כי קדוש אני להשפיע ולהופיע עליכם מקדושתי העליונה וכו' והגם שאין מי שנמלט מתאות היצה"ר וכו' ומה גם אכילה ותשמיש כידוע וכו' אפי"ה אין אדם חייב אלא עד שידו מגעת כי לא בשמים היא וכו' ולטו' זה כתיב בכל דרכיך דעהו כמ"ש רבינו ז"ל וכו' וזהו והייתם קדושים דווקא בכל מה שידכם מגעת שאין הקב"ה בא בטרוניא עם בריותיו חלילה וכו' וזהו כי קדוש אני ויודע בקדושה שאתם יכולים לסבול וכו'. וע"פ הנז"ל א"ש ג"ך הכתוב שאח"ז שהוא זאת תורת הבהמה והעוף דהיינו והייתם קדושים בכ"ז כרמוז

כרמוז וכו' שגם לרבות בא בכוונת עליית ניה"ק שמהם ובהם חדשים גם ישנים רפ"ח וכו' או המגולגלים מצד עוונותיהם שלא תיקנו בתשובתם בחיי חיותם ולכך לטומאתם נגזר עליהם וכו' וכמו שמפורש בכתבי רבינו ז"ל נפלאות מזה וכו' נמשל כבהמות נדמו וכו' אדם ובהמה תושיע ד' וכו' וזהו זאת תורת הבהמה והעוף וכל נפש החיה וכו' דהיינו הפשוט כפשוטו שגם בכללו דברי חכמים שהם שני תו' בכללם גלוי ונסתר וכו' וזהו זאת תורת כרמוז בפ' שעבר תרתי לטו' תרתי וכו' שג"ך הבהמה והעוף תרתי וכו' שגם המה ידרשו זה לעו' זה באופן זה דהיינו לטו' הנכתב הנכתב שהוא הנראה לעינים ככתוב וכו' היינו הבהמה הגשמית וכו' שעוד בו ג"ך שנקרא ככה מי שהוא מגשים ענייני דברי תורה וכו' וכהסיא דזוה"ק שמביט רק ללבושי התורה שהוא בער וכו' וזהו הבהמה כנז"ל וכו' והעו"ף לטו' תור' חכמים שהיא מעופפת בכנפיה ברוה"ק לכל בעלי תריסין גבר כגוברים איש איש מה שקבלה נפשו כידוע וכו' וזהו זאת תורת הבהמה והעוף לטו' שני תורות שכמו תני והדר מפרש להו דהיינו. תני זאת תורת וכו' והדר מפרש להו הבהמה והעוף וכו' גם רמז הבהמ"ה והעו"ף וכ"ל עם שמונה אותיות של בהמ"ה העו"ף גימט' רפ"ח וכו' וכל נפש החיה וכו' לכלול ג"ך בא איתם המגולגלים כנז' שע"י שמות תורתנו הק' וכוונות יחודים הגנוזים בה יוכלו לעלות ולהתקן וכו' כמו שהי' רבינו האר"י ז"ל וכו' ולכל נפש וכו' והיינו לומר שבין הדגים אשר במים ובין החגבים אשר על הארץ בכולם יש מגולגים גם לרבות וכו' ובבני תיבות הכתובים בהם שהם הרמש"ת השרצ"ת בין שניהם יחד כמסורת הקריאה מלאים וי"ו וכו' שמהם ובהם ג"ך לירוף אותיות תור"ה ש"ס ש"ך דהיינו הרומשת תור"ה ש"ס ע"ד ברוך ש"ס וכו' השורצ"ת תיר"ה ש"ך גימ' השכינ"ה וכו' וכנז"ל שע"י כח יחוד הכתיבים וגנוזים בתורה וכו' שגם לרבות אור נח של מלכות שמים וכו' וזהו זאת תורת הבהמה והעוף וכו' להבדיל בין הטמא הוא סטרא כמשמעו שג"ך כהיא בלע המות לנלח וכו' ובין הטהור וכו' והיינו זה לעו' רפ"ח הידועים וכו' שכ"ן רמז ובין הטה"ר ככתוב חסר וכו' ע"ה גימ' רפ"ח וכו' ובין החיה הנאכלת שמכוונת אכילתה עולה ונתקן גם אוחו המגולגל מנה ובה וכו' ובין החיה אשר לא תאכל שעדיין לא נגמר ונתקן עון המגולגל וכו' וכמ"ש רש"י ז"ל וכו' :

פ' תזריע

וידבר ה' וכו' דבר אל בני ישראל לאמר אשה כי תזריע וילדה זכר וטמאה שבעת ימים כימי נדת דותה תטמא. וא"א להוסיף טעם לשבח לטו' כפל דבור ואמירה שהם שתים שהן ארבע וכו' שהוא ע"ד כה תאמר לשון רכה לנשים

לנשים שדעתן קלה ומה גם בדיני טומאתן בלידתן כחומרתן וכו' שכל בעליהן חייבים ללמוד וללמד מהם ובהם הליכותן כהלכתן וכו' וזהו וידבר לאמר גם לעו' משה וכו' עקרי הדת הכתוב בתורה וכו' שעוד בו ככה ילוה תורה לוה וכו' דיו לעבד להיות כרבו וכו' שגם לרבות דברי חכמים וחידושם וכו' וזהו שתים שהם ארבע דו"ק ותשכח וכו' גם לרבות תירוץ דקדוק רז"ל ע"ה כידוע וכו' שהוא אשה שדעתה קלה לפחות יהיה מהרהרת בעת ובעונה הסיא שיהיה עבורה זכר ש"ק בעל מלות ותורה וכו' ובזה יתרבה טוב הולד וכו' וזהו אשה כי תזריע דהי' בעת תזריע וכו' וכ"ן לירוף תזרי"ע וילד"ה הוא ע"ז תור"ה ילד"י וכו' אשר לא כן אם נקבה תלד דלא שייכא בכל המלות כידוע וכו' וכההיא שכל המלמד לבתו תורה וכו' וזהו אשה וכו' זכר וכו' וכ"ן מודים מספר מלא"ת ימי טהרה לקרבן ולקדש וכו' שבכללותם הוא מספר א"ס הבנים לעו' ארבעים יום של תורה וכו' שג"ך א' ר"ת אל"ף בינה וכו':

וא"א ג"ך ע"פ הנז"ל יתבאר בס"ד מד"ר אשה כי תזריע וילדה זכר הה"ד חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי עכ"ל. והוא ג"ך ע"פ לירוף חדש בשלשה תיבות תזרי"ע וילד"ה זכ"ר שמהם ובהם ר"ת וס"ת ע"ז תור"ה והשאר הוא רז"י ילד"ך ודהי' ע"ז רז"י תיר"ה ילד"ך הוא זה סדר הנכון וכו' שהאשה מהרהרת באותו עת בזכר כנז"ל שיזכה לרז"י התור"ה וכו' וכ"ש וק"ו הוא באיש שהוא בעלה וכו' שג"ך אי בר הכי הוא דהי' בעל תורה וכו' שגם לרבות בא ברזי תורה תהיה מחשבתו וכונותיו וכו' והיינו נמי רמז הסמוך דלעיל מזה והייתם קדשים וכו' שגם לרבות איש ואשה שזכו שכינה שרויה ביניהם ע"י כח התורה כרמוז שם וכו' ומה גם דיו לעבד להיות כרבו שכבינו"ל בראשית ברא אלהים וכו' שע"פ התורה ברא את הכל כידוע ראשית דרכו וכו' ואהיה אללו אמון וכו' בדבר ה' שמים נעשו וכל לבאיו וכו' בשמים ממעל ועל הארץ מתחת וכו' וזהו אשה כי תזריע וילדה זכר וכו' הה"ד חיים וחסד וכו' עץ חיים היא וכו' גם רמז תיבת ופקדת"ך ככתוב חסד וכו' ע"ס גימ' תור"ה שג"ך אותו המלאך שעמו שם בבטן אמו מלמדו תורה כידוע וכו' וזהו אשה כי תזריע ונעשה זה הזרע זכר וכו' אזי מעת ההיא חיים וחסד שהוא עץ חיים התורה וכו' ע"י שלוחו ית' שהוא מלאך אלהים חיים וכו' וזהו נמי רמז חיי"ם וחס"ד עם האותיות גימ' אלהי"ם חיי"ם וכו' גם ופקדתך כרמוז שהיא התור"ה היא ששמרה רוחי שם באותו המלך וכו' וכ"ן רמז עשי"ת עמד"י עם האותיות וכללותם גימ' בראשי"ת כנז"ל וכו' גם לרבות עשית עמדי דייקא ע"ד האשה אשר נתתה עמדי ודהי' ע"ד הנז' בלירוף תזריע וילדה זכר שהגם שגם אמי נתכוונה לטובה בי בעת זריעתה כנז' וכו' אפי"ה הכל ממך וכו' וזהו חיים וחסד עשית עמדי וכו':

ועוד

ועוד א"א אשה כי תזריע וילדה זכר. הה"ד חיים וחסד עשית עמדי ופקדתך שמרה רוחי ע"כ, שהוא ע"ד שלשה שותפים באדם הקב"ה ואביו ואמו וכו' והגם שכל חוט המשולש לא במהרה ינתק וכו' אפי"ה חוט אחד המיוחד ב"ה הוא העיקר והמקור וכו' שהכל כאין נגדו לבד הנשמה הטהורה וכו' והעד הנאמן לזה הוא יום שבו עת קץ שהרוח תשוב אל האלהים אשר נתנה וכו' חלק אלוה ממעל עלה מעלה וכו' ושני חלקי האב והאם מונחים בקופ"ה לחרפה באין תרופה ללכת לאשפה כידוע טיל מלחא ושדי בשרא וכו' וזהו אשה כי תזריע חלקה וכו' וילדה זכר מכח חלק בעלה המאוחר לה כידוע וכו' לו' כאן היה וכאן נמצא שני חלקים של איש ואשתו שעולה על גביהן רוח אלהים חלק אלוה ממעל המקיים הכל וכו' וזהו אשה כי תזריע וילדה זכר שמניה וביה בזכר זה שלשה חלקים הנז' וכו' וש"ת כולם שוים לטובה זה כמו זה בקול וכו' ומה גם קבולם יחד מורה על ככה שכולם שקולים וכו' לזה בא בעל המדרש כמורה לשאינו מודה האמת והצדק דהי' שורש ועיקר החלקים הנז' שהוא חלק אלוה ממעל וכו' וזהו הה"ד חיים וחסד עשית עמד"י וכו' שגם לרבות בעת היותי בבטן אמי הנק' עמדי כנז"ל וכו' ומינה דו"ק והשכח שבעת פקידתי מאבי ואמי שהוא אשה כי תזריע וכו' שאבי ואמי עזבוני כידוע זה הופך פניו וכו' וה' יאספני ברוחו הרמתה חלק אלוה ע"ז עיקר הכל שומר ומאסף כל החלקים וכו' וזהו ופקדתך דייקא שעוד בה ג"ך מעת פקדת"ך וה' פקד את שרה וכו' ופקד"ת ניך וכו' שמרה רוחי שהיא עיקר הכל כנז' ושומרת וכו' ברוך שומר הברית והחסד וכו':

וא"א עוד אשה כי תזריע וילדה זכר הה"ד חיים וחסד עש"ת עמדי ופקדתך שמרה רוחי שהוא ע"ד זוה"ק ע"פ ה' רועי לא אחסר וכו' שם מביא פירוש קשין מזונות וכו' כקריעת ים סוף וכו' וכ"ן קשים זווגים וכו' ועיקר פשט הטעם הוא משם מבואר שכ"ב יכו"ל רוצה האמת לאמתו אל אמנה וכו, ואין עולה לפניו ולא משוא פנים חלילה וכו' ורב חסד הוא ומבורך מכל בריותיו להיטיב ברוך הטוב והמטיב ומה גם לעמו ישראל שבחר בהם וכו' אך הוא על הדין והאמת ברוך דיין האמת הוא אמת ותורתו אמת ומשה עבדו נאמן ביתו וכו' ובכן בשעת קריעת הים קם דינא ודיינא לגו' ישראל מה אלו אף אלו כידוע וכו' וכתיב לאיתנו לתנאו כתרי דשתרי אהדדי וכו' ולולי זכותיה דאברהם אע"ה שעמדה על הים וכו' כמ"ש וישכם אברהם בבקר וכו' לפנות בקר וכו' שקודם זה היה הדבר קשה עד למאד יע"ש וכו' וכ"ן שם בענין המזונות שנותן לחם לכל בשר על הדין הגם שרבו הקטגורים לקטרג שאינם ראויים מפני רוב חטאם ועונם וכו' גם לרבות ענין הזווגים בדין ממית ומחיה לזה כידוע הכל שם ע"ש וכו' שכללא דמלתא שהוא הצד השוה שבשלשתן

שבשלשתן שע"י הדין והקטרוג המה מי מריבה וכו' ולכך ברוך שאמר שלפניו קשה זה וזה וגם זה וכו' וזהו ג"ך רמז הסמיכות שבכאן שהוא ובין החיה הנאכלת וכו' אשה כי תזריע וילדה זכר וכו' דהיינו לעו' מזונות וזווגים וכו' שלעו' שניהם כאחד טובים הוא רומז ג"כ לעיל מזה והתקדשתם והייתם קדשים וכו'. שכיון שע"פ הדין יצאו ויבואו לריכים זריזות וזהירות בקדושה יתירה וכו' וכידוע נמי בגדר ערוה דכתיב בלדה גדר קדושה וכו' גם כההיא קדש עצמך במותר לך כמו אכילה ותשמיש וכו' היינו לומר לטעם הנז' בכדי שיהיו נוחים ליכבש בנחת ולא בלער בריוח ולא בלמלום וכו' וכ"ן תיבת קדשי"ם ר"ת ק'ריעת י"ס ד'ין ש'ימוש מ'אכל שלכולם דהיינו לעו' כל אחד ואחד מהם וכו' רב הדין והקטרוג וכו' ולפיכך קדושים תהיו וכו'. גם לעו' זה רמז דוד מלך ישראל ע"ה שהוא ג"ך במקום כל ישראל וכו' בתפלתו שהים זדים קמו עלי וכו' שר"ת זדי"ם הוא ז'ווגים ד'ין י"ס מ'זונות וכו' ודהיינו קמו עלי דייקא. מלמעלה כנז' וכו' שעוד בה ג"ך עליה דמ"ר מלכנו דוד ע"ה בענין זווגו עם בת שבע שממנה יצאה המלוכה וכו' גם לעו' מזונות שהם הלויים במלכותו כמה וכמה הרפתקאי דעדו עליה משאול וכו' והיינו לו' כמו ודומה לאותו דין וקטרוג של ים וכו' וזהו שהים וכו' זדים וכו' קמו עלי מלמעלה מעלה גבוה וכו' ועדת עריצים מלמטה מטה וכו' בקשו נפשי שהיא חלק אלוה ממעל וכו' ולא שמוך לנגדם גם לעו' חלקך זאת נפשי וכו' ולולי כי חסדך גדול עלי וכו' שגם לרבות בא כההיא דזוה"ק דלעיל וישכם אברהם בבקר חסד לאברהם וכו' וכ"ן לאסור מלכיהם בזקים וכו' שכנ"ל לעו' ידידיו חסידיו עושה נקמה בשונאיהם גם לכל מקטרגיהם וכו' ומה גם לעומ' זווגם ומזונם כנז"ל וכו' וזהו לעו' זווגם ירננו על משכבותם דייקא וכו' ולעומת מזו"ן רוממות אל בגרונם דייקא וכו' פיפיות דייקא וכו' לעשות נקמה בגוים המקטריגים כנז' מלמעלה וכו' בלאמים גם מלמטה וכו' לאסור מלכיהם בזקים כנז"ל וכו' גם לרבות ר"ת תיבת בזקי"ם דהיינו זקי"ם ז'ווג ק'ריעת י"ס מ'זונות וכו' שאב לכולם דהיינו לשנים שהם מזונות וזווגים הוא דין קריעת י"ס כמ"ש רז"ל ע"ה בשניהם כקריעת י"ס וכו'. ובזה ג"ך יובן ד' איש מלחמה ד' שמו דהיינו ע"פ זוה"ק כנז"ל עם שר"ס של מלרים הנקרא רה"ב וכו' שהגם שד' הוא כביכו"ל בעל הרחמים וכו' אפי"ה היה עושה מלחמה וכו' והיינו לומר למען זכות אברהם וכו' בו בשם זה המיוחד בד' עושה מלחמה כנז"ל ומליל לישראל וכו' וזהו ד' שמו לעו' ישראל כו' גם הוא ע"ד וקראת את שמו אברהם וכו' גם רמז תיבת שמ"ו עם האותיות והתיבה גימ' חס"ד לאברה"ם וכו' וכ"ן נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו בזכות חסד לאברהם ג"ך שהיתה ביתו פתוח לרוחה לעומ' האורחים כידוע כל הבא ברוך הבא וכו' גם לרבות כההיא כי אם הלחם אשר הוא אוכל זה

אשה

אשה כי תזריע וכו׳ דכיון שבזכותו נברא כל העולם בהבראם באברהם וכו׳ אמרתי עולם חסד יבנה וכו׳ מכאן אנו לומדין דכולא ביה וכו׳, וזהו אשה כי תזריע וילדה זכר בזכות חסד לאברהם וכו׳ וזהו כוונת בעל המדרש הס״ד חיים וחסד וכו׳ דהיינו בכח וזכות חסד לאברהם שעשית עמדי וכו׳ גם רמז תיבת וחס״ד גימ׳ לא״ס וכו׳ עשית עמדי ג״ך ע״ד הנז״ל האשה אשר נתת עמדי וכו׳ וזהו חיים וחסד עשית עמד״י בין שניהם יחד מזוגות וזווג וכו׳ בזכות וכח חסד לאברהם וכו׳ ופקדתך ע״ד וד׳ פקד את שרה וכו׳ שבזכותם ג״ך ופקדתך שמרה רוחי שג״ך תיבת שמר״ה אותיות משר״ה וכו׳ גם לרבות מכאן זכות אבות בשלשתן באופן זה דהיינו חיים לעו׳ זכות יצחק שחיו יתרים משל אברהם ויעקב כידוע וכו׳ וכ״ן שמו מורה ק״ן ח״י וכו׳ וחסד לעו׳ חסד לאברהם כנז׳ וכו׳ שמר״ה גימ׳ ישרא״ל עם האותיות שומ״ר ישראל וכו׳ גם לרבות ויעתר יצחק לד׳ וכו׳ ויגדל האיש וילך הלוך וגדל וכ״ן יעקב עם רחל הבה לי בנים וכו׳ ונתן לי לחם וכו׳ דהיינו שכל אחד כוח המיוחד משלשה אבות ע״ה כליל ומשוכלל להגין לעו׳ בניהם ישראל וכו׳ כהויא שזכות אבותם מסייעתן וכו׳ וזכרתי את בריתי יעקב וכו׳:

ועוד א״א אשה כי תזריע וילדה זכר וכו׳ לרמוז לעו׳ ה״י ראשונה שבשם הגדול ב״ה שעליה רמוז ג״ך אשה מזרעת תחלה יולדת זכר כידוע מכתבי רבינו ז״ל וכו׳ וכ״ן אין התורה מתקימת אלא במי שממית עלמו עליה וכו׳ וזהו אשה ר״ת ה״י ראשו׳ שבשם דהיינו פי׳ ראשונה היא א׳ וכו׳ כי תזריע אשה מזרעת כנז׳ וכו׳ כמ״ש רבינו בה״י ראשונה שהיא ד״ו ויולדת זכר שהוא ז״א וא״ו שבשם וכו׳ וזהו וילדה זכר וכו׳ וטמאה שבעת ימים דהיינו כנז׳ אין התורה וכו׳ שבעת ימי הבנין וכו׳ שממנה הכל וכהויא נמי מי שיורד מעולמו וכו׳ וזהו וטמאה שבעת ימים זה לעומת זה וכו׳ כימי נדת דותה תטמא ע״ד נע ונד וכו׳ והאם רובלת על הבנים וכו׳ וכ״ן אש״ה ר״ת ה׳ה א׳חרונה ש׳בשם וכו׳ מלכות שמים וכו׳ שזהו נמי דבר אל בני ישראל לאמר וכו׳ דהיינו לשון דבור דייקא וכו׳ זהו אשה ע״ד הן ישלח איש את אשתו וכו׳ שתיקונה ובנינה הכל תלוי ביד בניה בני ישראל כידוע וכו׳ וזהו אשה יראת ד׳ וכו׳ וזהו דבר אל בני ישראל לאמר אזהרה אחר אזהרה כנז׳ וכו׳ אשה כי תזריע דהיינו אשה יראת ד׳ כנז׳ כי תזריע על ידכם אתם בניה וכו׳ ודהיינו ע״י תורה ומלות כהויא זרעו״ו לכם לצדקה וכו׳ גם תיב׳ תזריע בה לירוף ע״ז תר״י גי׳ תורה ע״ה והיינו ע״ז תור״ה שהיא ע״י קיום מלותיה וכו׳ וילדה זכ״ר שני׳ ברכה כידוע ברכה רוחה והללחה לבניה ישראל וכו׳ גם לרבות בזה וילדה זכר עליית ניה״ק ע״י תורה ומלות כידוע וכו׳ שכ״ן רמז וילד״ה זכ״ר עם האותיות גימ׳ רפ״ח וכללותם וכללות כללותם וכו׳ וזהו וילדה זכר שהוא ניצוץ הק׳ הטמון וכו׳ וטמאה שבע׳ ימים לעו׳ ימי הבנין כנז״ל וכו׳ וכידוע נמי בשבעה מלכים וכו׳ והיינו ג׳ו׳ וטמאה לבקוע

בתוך אותה סטרא בכדי להוציא בלעם מתוכם וכו' שהוא כ"ל יכו"ל כביכו"ל וכו' כימי נדת דותה תטמא דהיינו כנז' נע ונד וכו' שהוא ג"ך טעם גלותא כידוע וכו' ובעוד הגלות טומאתה בשוליה כההיא אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וכו' וזהו כימי וכו' וביום השמיני שהוא לעו' עולם העליון עולם החירות כידוע וכו' ימול בשר ערלתו שהוא ג"ך לעו' ביטול ההיא סטרא ע"ד בלע המות לנצח וכו' גם ושלשים יום ושלשת ימים דייקא לעו' ימי טוהר שם קדוש ג"ל עיני וכו' זה לעו' זה וכו' לפיכך בכל קדש לא תגע. שג"ך לעומתו מעלה וכ"ן ואל המקדש לא תבא ע"ד יערה עלינו וכו' עד מלאת ימי טהרה וכו' ואזי אחרי כן נגמר הבירור לעלות לשרשו ומקורו והיינו מסטרא דדכורא שכלו חסדים שנותים ליכנס שלכן די להם במספר הקרוב לבן ארבעים לבינה כי אם לבינה תקרא וכו' אך ואם נקבה תלד סטרא דגבורות שכחם קשה וכו' דין כפול שנו כאן בכדי שינוחו וישקטו השמרים להעביר את רעתם מכל וכל וכו' והיינו ואם בגבורות שמוני"ם שנה וכו' י"ה אדנ"י וכו' כסא מרום מראשון וכו' אל מלך יושב על כסא רחמים וכו' וכ"ן ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת וכו' שעוד בה ג"ך לעימ' שני תורות תורה שבכתב ותורה שבע"פ וכו' שהכל הולך אל מקום אחד וכו' וכנז' במספר הסמיך כי א"ם לבינה תקרא א"ם למקרא מקרא שכתוב ע"י נביאו וכו' י"ה אדנ"י שש"ם גבורים שש"ה סדרי משנה תורת דו"ד מלך ישראל וכו' תביא כבש בן שנתו לעלה דהיינו לעו' עליית ובירור הנז' שג"ך ע"י כח שני תורות וכו' וזהו כב"ש אותיות בש"ך שנכבש ונתקן ועלה מן הארץ וכו' וזהו בן שנתו לעלה לעו' מעלה וכו' גם לרבות בן שנתו דייקא כידוע על בן שנה במלכו וכו' גם ע"ד אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו ויקץ יעקב משנתו משנתו ג"ך כאן וכו' או בן יונ"ה א"ו תיו הרמז הוא גימ' ע"ז תורה ע"ה וכו' וכן כתיב ה"ר וכו' אל פתח אהל מועד אל הכהן שערי שמים לא ננעלו זה לעו' זה וכו' וזהו והקריבו לפני ד' דייקא שג"ך על"ה עלה כל ניצוץ וניצוץ לשרשו ומקורו וכו' וכפר עליה וטהרה ממקור דמיה שזה לעו' זה אשה יראת ד' וכו' ולא נשאר שום סייג של קליפה וכו' וזהו זאת תורת היולדת לזכר ולנקבה הכל כרמוז לעיל וכו':

אשה כי תזריע וילדה זכר וכו' מד"ר אשה כי תזריע הה"ד אחור וקדם צרתני וכו' ע"כ. וא"א ע"ד עקיבא בן מהללאל אומר הסתכל בשלשה דברים ואין אתה בא לידי עבירה דע מאין באת ולאן אתה הולך ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון מאין באת מטפה סרוחה ולאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מ"ה הקב"ה ע"כ. וכבר דקדקו בזה המפרשים ז"ל שגם לרבות כפל הלשון וכו' ומייתא למה לי וכו' וא"א בזה האופן ג"ך שהוא ע"ד שלשה שותפים שבאדם הקב"ה ואביו ואמו שכל אחד נותן חלקו בו

כדמפורש

כדמפורש וכו' והיינו לומר זה לעו' זה עשה האלהים תלת לגבי תלת וכו'. וזהו הסתכל בשלשה דברים שהם ג"ך לעו' ג' שותפים וכו' שעוד בה ג"ך כל אחת מהם כלולה משלשתם ודו"ק ותשכח מכל אחת מהם הכלולה אותה העקרית שבהם שמינה ובה עיקר הבנין והמנין עד גדר יחדיו ידובקו וכו' בין בכלל ובין בפרט וכו' אחת היא מאת ה' וכו' וכההיא פוק מלתא מבשרא וכו' וזהו הסתכל והתבונן בשלשה דברים מהו העיקר שבהם בכללות וכו' שגם לרבות בפרטי פרטות דהי' הסתכל בשלשה דברים שבכל אחת מהם ובהם מי היא בעלת הקיום וחיבור שלשתם וכו' ומכח הסתכלות הנז' אין אתה בא לידי עברה כידוע מרז"ל ע"ה שאפ"י שניות ונדרים וסייגים שהם מרבנן הנק' ידים של עבירה אין אתה בא לידם מכח הסתכלות הנז'. וזהו ואין אתה בא וכו' ולעו' הכלל הוא אומר דע מאין באת וכו' שעוד בו ג"ך מאין בא"ת לע' חלק אביך שנתן בביאת"ו על אמך וכו' ולאן אתה הול"ך לעו' חלק אמת שהיא סיבת בואך לזה העולם שאתה הול"ך בו כידוע ואלה בני לאה וכו' ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לעו' חלק אלוה ממעל שהוא הדיין הוא העד וכו' ולעו' הפרט מפרש ואזיל בכל פרט ופרט העיקר שבהם דהי' שבכל פרט ופרט בכדי שיכיר בוראו ולא ימריהו חלילה וכו' וזהו מאין באת מטפה סרוחה דו"ק ותשכח כאן היו וכאן נמצאו גם חלק וחלק כל שלשתם דהי' טפת אביו ואמו והמאספם שהוא חלק אלוה ממעל המרחף עליהם להחיותם כידוע מאנטונינוס ורבי בשרא בלא מלחא וכו'. וזהו מאין באת מטפה סרוחה ודע והבין עיקרה דטפה זו וכו' שהוא שהגם שטיפה זו בת שתי טיפות וכו' חלק הרוחני שבה הוא העיקר וכו' וא"ך הוא במקום שאתה מוצא ענותנותך להשפיל עצמך שאתה מטפה סרוחה בכדי שלא תעבור על הלאוין בהתים כחך לגבי יצרך הרע וכו' שם באותו מקום אתה מוצא הגבהתך ברוח שהיא המרחפת לקיים העשין וכו' ולאן אתה הולך למקום עפר רמה ותולעה והיינו לו' ג"ך ע"ד הנז' שהגם שכלל זה הוא לעו' חלק האם שג"ך זה הוא הפרט שבו שלשתם וכו' אפי"ה חלק אלוה ממעל הוא עיקר הכל ודו"ק ותשכח למקום עפר דייקא שהוא ע"ד כי עפר אתה ואל עפר תשוב וכו' ערום יצאתי מבטן אמי וכו' והעמדת העפר וקיומו להיותו עפר הוא חלק כביכו"ל וכו' וכ"ן רמה ותולעה חלק המנענעם שהוא רוח עועים שמבלתו חוזרים לעפרם וכו' וס"ף סוף ג"ך כאן שמאל דוחה מלעבור על הלאוין מכח עפר רמה ותולעה וכו' וימין תהיה מקרבת להיות העשין מכח רוח הרוחני וכו' וזהו ולאן אתה הולך שהוא ג"ך שלשת החלקים כידוע מזוהר הק' על עונש הנפש המשוטטת בתוך הקברים בעוד הגוף קיים וכו' וזהו ולאן אתה הולך וכו' ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לפני מלך מלכי המלכי' הקב"ה שהוא ג"ך ע"ד משל של החגר והסומא כידוע ואפי"ה עיקר העונשי' הוא להנפש החוטאת

כמו

כמו גיהנם והדומה וכו׳ ועפ״ז יובן מדרש הנז׳ בס״ד באופן זה דהיינו אשה כי תזריע הה״ד אחור וקדם צרתני וכו׳ והיינו לומר מכאן שהוא אשה וכו׳ זכר שמניח וביה בו נמצאו שלשה שותפים וכו׳ דלא תאמר שמכיון דאשה מזרעת תחלה וכו׳ הכל כאשר לכל מכח האשה הוא בא וכח גברא אין כאן וס״ף כל סוף סטרא דנוקבא הוא הגובר בכלל הדבורין וא״כ הוא זה היזקא איכא לכל גברא וגברא וכו׳ ולא כן האמת וכו׳ לז״א הה״ד אחור וקדם דהיינו אחור לעו׳ חלק האחו״ר שהוא חלק האם הנקרא אחור מער״ב וכו׳ וכ״ן וקד״ם לעו׳ חלק האב כידוע וכו׳ והקדם האשה כמו אשה כי תזריע תחלה שיולדת זכר וכו׳ והיינו לומר בחלק אמי ובחלק אבי צרתני מכח חלקך אתה שלי אתה וכו׳ ורק הוא חלק אמי שקדם וכו׳ ואפי״ה הציר תמים פעלו ואין צור כאלהינו אין צייר וכו׳ וזהו אחור וקדם צרתני שלשה שותפים וכו׳ והעיקר שבהם הוא ב״ה וכו׳ וזהו ותשת עלי כפכה וכו׳ סוף כל סוף הוא כי ממך הכל וכו׳ ולא האם נברא וכו׳ רק ואך גרמא לשוכן רומ״ה תורת ד׳ תמימה וכו׳ וכ״ן לעומ׳ השכל בשלשה דברים דעקביא בן מהללאל הוא באופן זה דהיינו אשה כי תזריע שבזה הזרע שייכי כל ג׳ הנז׳ כההיא זכר שילדה לה מטיפה סרוחה עד רמה ותולעה וכו׳ והיינו דמפרש ואזיל בעל המד׳ הה״ד אחור וקדם צרתני דהיינו אחור לעומ׳ סוף האדם למית ואחריתה וכו׳ וקדם לעומ׳ טפה סרוחה שממנה נוצר קד״ם מאז וכו׳ ותשת עלי כפכה לעומ׳ דין וחשבון ע״ד כפך מעלי הרחק וכו׳ והכל הולך אל מקום אחד וכו׳ ובזה ג״כ א״ש מוסר ד׳ בני אל תמאס וכו׳ ברוך מגיד דבר אחריתו מה תהיה באחריתו דהיינו ע״ד טוב שם וכו׳ ויום המות מיום הולדו וכו׳ שזה לעו׳ זה עשה האלהים באופ״ז דהיינו אשה כי תזריע וילדה זכר דהיינו שבין האשה ובין האיש ובין הזכר והנקבה הבאים מהם כשיגדלו ויפרו וכו׳ יבינו וידעו מקודם ושורש מוצאם ומובאם שהוא מטפה סרוחה וזהו אשה כי תזריע וכו׳ שגם לרבות ג״כ ג׳ דברים של עקביא בן מהללאל כרמוז וכו׳ וזהו אשה כי תזריע וילדה זכר דו״ק ותשכח וכו׳ והיינו לומר כי תזריע לעו׳ מאין באת וכו׳ וטמאה שבעת ימים לעומ׳ למקום עפר וכו׳ שאפי׳ יחיה שבעים שנה כידוע בכללות וכו׳ סוף כל סוף וטמאה שבעת ימים לעו׳ ז׳ ימי אבלות וכו׳ כימי נדת דותה תטמא דהיינו שגם לרבות בא בכל שאר ימי נדותה שהם כמספר הזה דייקא כן שמה ג״כ לעומ׳ הנז׳ כההיא יזכיר לו יום המיתה וכו׳ וכנז״ל נמי ויום המות מיום הולדו הנרמז כאן וכו׳ וכההיא נמי ושוב יום אחד לפני מיתתך וכו׳ והיינו מיום הולדו ישכל כשיגדל וכו׳ עד לעת קץ וכו׳ שבזה נמצא כל ימיו בתשוב׳ הוא עומד כידוע וכו׳ וכ״ן וביום השמיני ימול וכו׳ הוא ג״כ לעו׳ ואם בגבורות שמונים שנה וכו׳ שאז היא תש כח גם לעומת היצה״ר כידוע וכו׳ וזהו ימול בשר ערלתו זה לעו׳ זה וכו׳ ושלשים יום ושלשת ימים דהיינו לעו׳ ג״כ חדש ימים שהוא שלשים

שלשים של מת כידוע בכללות וכו' ושלשת ימים שאלו להם כידוע שלשה לבכי שהן
המה שקשות מכולם וכו' ואם נקבה תלד וכו' אזי נדונית היא בכפל טומאתה לעו'
שורש ומקור אם כל חי שנגרמה מיתה לכל יוצאי חלציה וכו' הגם שאין דין
הבלותה ככה בכדי שלא יהיה החוטא נשכר וכו' והמבין יבין דבר מתוך דבר דוק
ותשכח הכל ע"ז בש"ד וכו' ובמלאת ימי טהרה לבן או לבת וכו' והקריבו לפני ד'
וכו' והיינו לרמוז כנז' שהוא זה ג"ך לעו' דבר השלישי שהוא ולפני מי אתה עתיד
וכו' כקטן כגדול מאיש ועד אשה וכו':

וע"פ הנז' א"א ג"ך להסתכל ולהבין בדרך אגב בשלשה דברים של עקביא בן
מהללאל שהוא בכבודו ובעצמו שאמר בלשון זה של הסתכלות וכו' הגם
שגברה דעתו וחכמתו וכו' אפי"ה דור דור ודורשיו וכו' ואין לאיש רק ואך מה
שביכולתו לתור ולדרוש במה שחננו ה' לפי הזמן והשעה ואחד המרבה ואחד
הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים וכו' והיינו אימרו כאן הסתכל בשלשה דברים
ואין אתה דייקא מה שאתה אחר הסתכלותך בכל כוחך ויכולתך וכו' בא לידי עברה
כנז"ל וכו' גם בשלשה דברים דייקא לא פחות ולא יותר ע"ד והחוט המשולש לא
במהרה ינתק שבשלשה הוי חזקה כידוע וכו' והגם שלא ראי זה כראי זה ולא ראי
זה שזה כבר היה וזה הוה וזה עתיד להבא להיות וכו' אפי"ה הלך השוה שבהם
שעי"ז מכיר אדם את עצמו ושרשו ומקורו ממה היה כבר וכו' וסופו ואחריתו הכל
להבל דמה ומה יתרון לאדם בכל עמלו וכו' ובמה יתרצה ויתרצה עבד אל אדוניו
וכו' ומה גם אחר שזמרה והנעים ליוצרו וצורו באיבו עומד ברעתו שאין אדם מרצה
חובתו וכו' וכ"ש וק"ו אם הוא מכיר את עצמו ויודע ברעתו ואינו יודע בתקנתו שהוא
בור וע"ה ואין בור ירא חטא ולא ע"ה חסיד ואין מורה לו לצדק וכו' כמינו אנחנו
אלה פה שאין לנו פה להשיב ולא מצח להרים ראש בלתי אל ה' אלהינו עינינו תלויות
עד שיחננו ויחזירנו בתשובה שלימה לפניו ית' למענו וכו' בזה הארת שלשה דברים
של עקביא בן מהללאל ע"ה וכו' הסתכל והבין בכל כחך כנז' וכו' שעי"כ אתה מוציא
מורה לצדק תרדוף לך ולחברך ולחברא דחברך וכו' וזהו ואין אתה בא לידי
עברה מבלתי שום ספק אחר הסתכלותך בכל יכולתיך וכו' ומה גם שאחרי כן אתה
קונה מורה לצדק לעצמך שהוא רב ושלום מישראל עקביא בן מהללאל שגם אתה
בכלל תלמידיו אחר שקיימתה את דבריו כידוע וכו' וזהו שרמז לנו רבינו הקדוש
ע"ה שהוא המסדר שסדר כל המשניות כידוע וכו' עקביא ב"מ אומר הסתכל בשלשה
דברים ואין אתה בא לידי עברה וכו' דע מאין באת וכו' ותחלה אקדים לשון רבינו
ז"ל מתוך כתביו וז"ל מאין באת ממקום קדוש הנק' אי"ן ולאן אתה הולך לג"ע
לפני הקב"ה אם תזכה לעמוד זהו לצדיקים ולרשעים חזר ואמר מטפה סרוחה וכו'
עכ"ל לעניננו וא"כ מכאן אנו לומדין גם אנחנו טפה סרוחה לרמוז בכלל הנז' שהוא
בא

בא ג"ך לשו' נר"ן של הצדיקים הזוכים להם וכו' וזהו מאין באת לשו' הנשמה שהיא הגדולה מכולם דהיינו מרוח ונפש כידוע מזוה"ק וכו'. גם רמז תיבת בא"ת גימ' נשמ"ה בא"ה וכו' ולאן אתה הולך לשו' הרוח שהולך לו ולא ישוב כידוע וכו'. גם ע"ד סובב סובב הולך הרו"ח וכו'. ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון לשו' הנפש שהיא החוטאת כידוע אשר לא כן הנשמה והרוח וכו' ובכ"ן לשו' נפש הזכה של הצדיק כההיא צדיק אוכל לשובע נפשו וכו' והיינו לומר גם לשו' נפשו של אותו צדיק שאין לה דין וחשבון חלילה במקום הרשע וכו' דווקא בגן אלהים חיים כההיא ונפש אדוני צרורה בצרור החיים וכו' ודין וחשבון הוא לה דווקא באותו מקים שעולה מניה וביה למדרגותיה מעלה מעלה על אחת כמה וכמה מעלה טובה מדקדקין עליה ע"ד חסידותיה כמה רבו כידוע וכו' וזהו ולפני מי אתה וכו' אכן לאידך גיסא מאין באת מטפה סרוחה שעוד בו ג"ך לחזור בו מרוב תאותו בהא דקמ"ן רק דווקא לקיים מצות בוראו ולא יהיה שטוף וכו' והיינו תשובתו לחזור לו לקדש עצמו במותר לו בכל שארית ימיו אשר ישאר לו כנז' ושוב יום אחד לפני וכו' וזהו מאין באת מטפה סרוחה וכההיא נמי שדומה עליו כמי שכפאו ש"ד וכו' ולאן אתה הולך למקום עפר רו"ת גם זה לשו' קדושת אכילה ושתיה וכו' וכההיא מרבה בשר מרבה רמה וכו' כי הכל שב אל העפר כי עפר אתה ואל עפר תשוב וכו' ולמה לך בטן רשעים תחסר וכו' ודו"ק ותשכח בשני דברים אלו שמקורם ושורשם המה באים מכלים שוני"ם שהם שני בריתות המכוונים כידוע בשמירתם נשמר כל הגוף כולו זרע אמת וכו' ומהם ובהם תלויה תשובת כל אדם מיש' כידוע זה באורך במ"א בס"ד משם זוה"ק וכו' וזהו ג"ך על סגולתם שהם מזונות וזווגים נתעורר הדין הקשה לפני הקב"ה כמו קריעת י"ס כנז"ל הכל משם זוה"ק באורך וכו' והיינו המורתם לפי גודלם ומעלתם. דו"ק ותשכח מכל צד שהם שקולים לשו' כל המעשה וכו' וזהו ולפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון על כל מעשיך לפני מלך מלכי וכו' שעוד בה ג"ך דין וחשבון דייקא תרתי לשו' תרתי וכנז"ל ששניים אלו שקולים וכו' גם לרבות וטע"ם זקנים יקח דהי' ר"ת של טע"ם הוא ט"פה ע"פר מ"לך שהם דברים הנז' שע"י יתוקן הכל או לאידך גיסא שהגם שהם זקנים זקני העם וחכמיו כידוע אין זקן וכו' אפי"ה אם המה להם רודפים אחר תאות יצרם הרע וכו' כביכו"ל יקח טעמם ונימוקם כללות חכמת תורתם מחת אשר כתאוו תאוה נטעים להם טעם חטא בתמידות ולא שבו להם וכו' והיינו טעמא לגבי טעמ"א וכו' אכן לשו' המתקדשים והמטהרים א"ש ג"ך טעמו וראו כי טוב ד' וכו' טעמה כי טוב סחרה וכו' וזהו נמי כמעט שעברתי מהם עד שמצאתי את שאהבה נפשי אחזתיו ולא ארפנו עד שהביאתיו אל בית אמי ואל חדר הורתי דהיינו מע"ט הוא טע"ם למפרע וכו' והיינו לומר כמעט וכרגע חלילה נלחצי יצרי הרע לטעום הטעם של חטא ההוא באכילתי ובזווגי וכו' וזהו כמעט שעברתי

שעברתי מהם ובהם כרמוז בר"ת של מע"ט ג"ך וכו' והגם שאין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא מהם ובהם כידוע וכו' אפי"ה כבר תיקן רבינו ז"ל ע"פ בכל דרכך דעהו וכו' ואין לאדם אלא מה שידו מגעת וכו' וזהו כמעט שעברתי מהם כנז' וכו' שעיד בו ג"ך שנגרה ידו של יצרי עלי להשתקע בתאותו הנז' כמעט וכו' עד שמצאתי את שאהבה נפשי ע"ד הבא ליטהר וכו' צופה רשע לצדיק וכו' ד' לא יעזבנו בידו וכו' גם נפשי דייקא ולא גופי ודהיינו כמעט וכרגע חלילה לי להשתקע בתאות גופנית כרמוז בר"ת מע"ט שעוד בה ג"ך מעט מזעיר ליהנות מהם של ההכרח ולא למותר וכו' עד שמצאתי את שאהבה נפשי בעזר אלהי כנז' וכו' גם ע"ד יגעת ומצאת תאמין וכו' וזהו עד שמצאתי דייקא זה וזה גורם וכו' שאהבה נפשי לעו' תאות נפשי הרוחנית המתאוה למינה דייקא כידוע וכו' גם לעו' קדושת האכילה נפשי דייקא ע"ד צדיק אוכל לשובע נפשו וכ"ן תיבת א"ת לרבות גם ר"ת א'כילה ת'שמים כידוע ע"פ ואהבת את ד' אלהיך וכו' אחזתיו בקדושת האכילה וכו' ולא ארפנו בקדושת הזווג וכו' עד שהבאתיו אל בית אמי מקום קדוש' הזווג כנז' שג"ך תיבת ארפנ"ו צירוף נ"א פר"ו ע"ד פרו ורבו וכו' גם תיבת אחזתיו צירוף זא"ת חי"ו שהוא ע"ד כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם וכו' ואל חד"ר הורת"י חדר"י תור"ה אותיות שוות שהוא ג"ך לעו' ולפני מי אתה עתיד וכו' מלך מלכי וכו' כרמוז באות מ' של מע"ט ר"ת וכו' גם מלך מ"ה דייקא לעו' בי מלכים ימלוכו שאר מצות התורה וכל חדריה וגנזיה למי שיש לו יכולת וכו' גם ר"ת של חדר"י הוא ח'שבון ד'ין ר'ב י'תן על התורה וכללותיה ופרטיה וכו' וזהו חדרי תורה הרמוז בתיבות ואל חדר הורתי וכו' וכ"ן בדוד הוא אומר לולי ד' עזרתה לי כמעט שכנה דומ"ה נפשי הכל כרמוז בפ' דלעיל וכו' וכ"ן כאן תיבת עזרת"ה ע"ד עזר כנגדו טפה סרוחה וכו' גם תיבת נפש"י כנז"ל צדיק אוכל לשובע נפש'ו למקום עפר וכו' והיינו מלאך דומ"ה השר הגדול הממונה כמ"ש בזוה"ק וכו' ולעו' זה כמי טוב מעט בכוונה וכו' והיינו לומר כנז"ל ע"פ אין צדיק בארץ וכו' דלא אפשר לשום צדיק דלא מזה גם והנה מהכרח שלאחר הכרח וכו'. רק ואך רובו ככולו טהור הוא מצד כוונתו ומחשבתו הטהורה הקודמת למעשהו לשם שמים וכו' וזהו טוב מעט בכוונה בעת של מעט כרמוז וכו' שגם לרבות מיעוט אחר מיעוט בתענוגים המתרגשות ובאות לטעות ולשטות וכו' וזהו כמי טוב מעט ביראת ד' מאוצר רב ומהומה בו וכו' וכידוע כמי ברבוי האכילה והשמים שהיזקם שכיח לעיני כל מרביהם וכו' גם לעו' שלשתם א"ש מעט שנות מעט תנומות מעט חבוק ידים לשכב הלא מעט לעו' הלא הנז' שג"ך כל אחת כלולה משלשתם דהיינו כרמוז בר"ת של מע"ט שכל אחת של שלש שלש וכרמוז לעיל דלעיל וכו' שעוד בה ג"ך שכל אחת כרוכה בחברותיה וכההיא מלוה גוררת מלוה או לאידך גיסא וכו' והיינו לומר ג"ך מעט שנות לעו' על משכבם

במיעוט

במיעוט תענוג השמים המטה כנז' וכו' וכ"ן לעו' למקום עפר רמה ותולעה שהוא מרבה בשר ברוב אכילתו וכו' מעט הנותר שהוא הנ"ו מו"ת שכל רבוי אותה האכילה למות הובל וכידוע בבקיעת הכרס אחר ג' ימים בקבר טול מה שבחרת וכו' אשר לא כן אם היה אותו המותר נותנו לעניים שעי"ך זוכה לחיים טובים וכו' וכידוע ע"פ ו'צדקה ה'ציל מ'מות שר"ת מו"ת וכו' וזהו כמי הנ"ו מו"ת דהיינו הנו המותר שהוא לצדקה שר"ת מו"ת כנז' וכו' גם הנו וכו' בכדי שלא תמותו וכו' והי' כמי חומר מזונות הקשים לפניו ית' כנז"ל וכו' שע"י הצדקה עומדים רוחים וחמת המלך שככה מלכו ש"ע להוריד טל ומטר לברכה וזהו כמי ונתתי מטר ארצכם בעתו וכו' שג"ך רמז תיבת מט"ר דהיינו ר"ת מ'לך ט'פה ר'מה שהן המה הסתכל בשלש' דברים הנז' וכו' מעט חבוק ידים לשכב לעו' ג"ך דין וחשבון על כל מעשי ידיו וכו' גם רמז ידי"ם גימ' די"ן וכו' כי פועל אדם ישולם לו וכו' גמול ידיו וכו' דו"ק ותשכח בשלשתם לשון שינה ותנומה ושכיבה של התענוג לרמוז בא לטעם שלשתם כאחד בהתענוגים התענוג עובר ופורח שאינו תמידי וסוף סוף לקברות יובל ואין בידו מאומה וכו' שהשינה אחד מששים כידוע וכו' ולעו' זה ג"ך ירמוז תאוה נהיה תערב לנפש ותועבת כסילים סור מרע וכו' דהיינו נהי"ה ע"ד נהייתי ונחליתי ל' שבירה כמ"ש במצודות וכו' והיינו לומר לגבי הצדיקים המתקדשים במותר להם וכו' תאוה שהיא מוכרחת כמו הנז"ל וכו' הגם שגם בעשה עת מצוה וכו' אפי' הכי שוברים אותה תאוה בכדי שלא ליהנות יותר מן הצורך וכו' וזהו תאוה נהיה וכו' שעוד בה ג"ך מוכרחת להיות אף במקום מצוה וזהו נהיה וכו' שוברים כוחה מלתת לה כל מאוייה וכו' זו היא באמת שתערב לנפש אותו צדיק כנז' לשובע נפשו ולא לגופו וכו' וזהו תאיה נהיה תערב לנפש וכו' אך ותועבת כסילים כולה רע שאין בה שום צד מצוה רק רע כולה וזהו ותועבת כסילים בכל התענוג סור מרע אין בהם וכו' והיינו כמי הפוך רשעים ואינם ובית צדיקים יעמוד דהיינו הפוך רשעים מן הצדיקים כי זה הפוך מזה מן הקצה אל הקצה וכו' גם הפוך רשעים המה ותענוגיהם ואינם כרגע וכו' ובית צדיקים יעמוד ע"ד שבע יפול צדיק וקם וכו' גם לרבות ע"ד כנז' בקדושת שלשה דברים של עקביא ב"מ וכו' וזהו ובית צדיקים יעמוד עמידה שיש בה סמיכה וכו' והיינו לומר ובית צדיקים דייקא במינה ג"ך משמע אשר לא כן בית רשעים הפך וכו' והוא כדבר הרמוז דהיינו בית ע"ד נות בית זו אשה וכו' גם ע"ד עיר קטנה וכו' גוף קדוש וכו' וזהו צדיקים דייקא בקדושת הברית כידוע מיוסף הצדיק וכו' גם ע"ד צדיק אוכל וכו' וזהו ובית צדיקים יעמוד וכו' וכ"ן להגדיל זאת התורה א"ש ג"ך כמעט אויביהם אכניע וכו' לעיל מניה כתיב ואשלחהו בשרירות לבם דהיינו תאות לבם וכו' אך לו עמי

שומע

שומע לי וכו' כמעט וכו' בכח הרמוז בתיבת מעט וכו' ויאכילהו מחלב חטה מזוני וכו' ומצור דבש אשביעך לעו' זווגי שג"ך רמז תיבת דב"ש גימ' אש"ה וכו' גם לרבות ואני כמעט נטיו רגלי וכו' וכן והיה טרם יקראו ואני אענה עוד הם מדברים ואני אשמע ודהיינו תיבת טר"ם ר"ת טפ"ה רמ"ה מל"ך כרמוז במט"ר דלעיל שהיינו הסתכל בשלשה דברים דעקביא ב"מ וכו' שכולם בעלי דינים קשים שגם לרבות בא כמ"ש לעיל משם זוה"ק קשים מזונות וזווגים לפניו ית' כקריעת י"ס וכו' והיינו כמו מלך מ"ה הקב"ה לעו' קריעת י"ס שבה כתיב מלכותו י"ת ה' ימלוך לעולם ועד וכו' והכל הולך למקום אחר כנ"ל:

איש צרוע הוא טמא הוא טמא יטמאנו הכהן בראשו נגעו והצרוע אשר בו הנגע בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע ועל שפם יעטה וטמא טמא יקרא כל ימי אשר הנגע בו יטמא טמא הוא בדד ישב מחוץ למחנה מושבו. וא"א לרמוז כאן לעו' פגם שני בריתות כידוע שזה תלוי בזה ובפרט בעון לשון הרע שעונשו הוא מכת הצרעת וכו' גורם ג"ך פגם הברית רח"ל כידוע ע"פ אל תתן את פיך לחטיא את בשרך וכו' וכל כללות עיקר כל אדם מישראל בשמירת כל איבריו תלוי בזה שאם נשמרו שני בריתות הכל בחיזוק הוא וכו' ואם לאו בר הכי הוא וכו' וזהו איש צרוע הוא בכח חטא לה"ר שבו דהיינו שסיבת צרעתו הוא זה החטא של לה"ר כידוע וכו' והיינו כמו רמז אי"ש צרו"ע בגימ' חטא"ה לשו"ן הר"ע עם ב' כוללים של ב' תיבות אי"ש צרו"ע וכו' וגם זה גרם לו חטא אחר נסתר דהיינו חטא של לה"ר שהוא בגלוי שעל כן נענש לו גם הוא בצרעתו בגלוי וכו' גרם לו טומאת בריתו ופגמו וכו' וזהו טמא הוא גם לעו' פגם בריתו שמשם באה טומאתו כידוע וכו' וזהו איש צרוע הוא טמא הוא וכו' וכהיא עבירה גוררת עבירה וכו' ומה גם במקום הזה שזה תלוי בזה כנז' וכו' וזהו כמו כפל טומאה שבכאן דהיינו טמא יטמאנו לעו' ב' בריתות טומאת שתיהם כאחת אחת מאחת כנז' אל תתן את פיך וכו' הכהן שומרם כהלכתן בטהרתן ובקדושתן וכו' דהיינו הוא שיכול טמא יטמאנו הכהן וכו' בראשו נגעו דהיינו בראשו דייקא לעו' פיו ולשונו שבראשו שפגם לו תחלה וכו' ואח"ך נגעו לעו' ג"ך פגם בריתו שהיתה אתו מכח פגם שבראשו וכו' והיינו והצרוע בעל לה"ר וכו' אשר בו גרם גם להנגע בפגם בריתו וכו' שעוד בה ג"ך כהיא יד לאמה תקצץ נגע התח נגע וכו' בגדיו יהיו פרומים גם לרבות בגדיו העליונים למעלה כידוע וכו' שעוד בה ג"ך לעו' מכנסי בד של הברית וכו' גם תיבת בגדיו אותיות בגיד"ו גיד הברית וכו' יהיו פרומים וקרועים ומלוכלכים לעו' פגם ולכלוך וכו' וראשו יהיה פרוע ג"ך גבוה מעל גבוה לעומ' לה"ר כנז' וכו' וזהו ועל שפ"ם יעטה שפה שבלשון כמו תני והדר מפרש וכו' וטמא טמא כפל

כנז' תרתי לגבי תרתי וכו' יקרא כידוע לפרסם חטאו ולהתודות עליו וכו' גם יקרא בלשונו ופיו לתיקון וכו' שעוד בה ג"ך אותיות קר"י א' דהיינו ע"ד אל"ף בינה ר"ת סגולת הלשון לתיקון פגמו ופגם הברית כידוע וכו' כל ימי אשר הנגע בו וכו' אש"ר למפרע רא"ש כנז' וראשו וכו' אשר הנגע בו תרתי כרמוז לעו' תרתי וכו' וזהו יטמא טמא כנז' ג"ך וכו' בדד ישב מחוץ למחנה מושבו שכן הוא הדין לו ולכל הדומה לו כידוע מרז"ל ע"ה וכו' שעוד בו ג"ך בדד ישב דומם תשובה מעין וכו' גם מחוץ למחנה לרבות ג"ך מחנהו שהיא אשתו וכו':

ואם תראה עוד בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור פרחת היא באש תשרפנו את אשר בו הנגע והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור אשר תכבס וסר מהם הנגע וכבס שנית וטהר זאת תורת נגע הצרעת בגד הצמר או הפשתים או השתי או הערב או כל כלי עור לטהרו או לטמאו:

וא"א בס"ד לרמוז ע"ד הידוע מארז"ל ע"ה שכל מצות התורה המה דוגמא לעומ' אורות עליונים למעלה הגשמיות השייכים למטה וכו' מעוררים הרוחניים גבוה מעל גבוה וכו' וכהשיא דזוה"ק אתערותא דלתתא היא היא בכבודו ובעצמו אתערותא דלעילא וכו' בין מסטרא דימינא בין מסטרא דשמאלא כידוע שזה לעו' זה עשה האלהים וכו' והי' כמי בחי' פשטי התורה וסודותיה שהן המה רזיה זה מעורר לזה הכל הולך למקום אחד וכו' וכבר נודע מרז"ל ע"ה ע"פ בכל עת יהיו בגדיך לבנים וכו' שע"י קיום מצות וכוונותיהם נעשים לבושים ובגדים לרוח ונשמה בג"ע תחתון ועליון וכו' וכ"ן רח"ל הדבר והופכו כידוע ע"פ הסירו הבגדים הצואים מעליו וכו' גם לרבות שכל אדם מישראל לעו' שבא לזה העולם הוא מתקן והולך לבחינה היא אם זוכה וכו' ע"י תשובה ותורה ומעשים טובים שלעו' זה היו ובמלאו דווקא לעמו ישראל חלק אלוה ממעל חבל נחלתו ית' וכו' והוא שם מינים ממינים שונים בכל הבאים מישראל לזה העולם כל אחד לסיבתו ולתיקונו וכו' כי יש שבא לו לתקן עונו מניה וביה שחטא לו בגלגול העבר ובא לו לתקן וכו' ויש שבא לתקן החטא הראשון אדם וכו' ויש שגם זאת לו ללקט ולברר מניה"ק וכו' וכמה וכמה לעו' שבא כי רבה וכו' וכלל תיקון כל הבא הוא ע"י תורה ומע"ט וכו' וזהו רמז הרמוז כאן שגם זה בכלל דכולא בה וכו' דהיינו ואם תראה עוד אחר תיקון הראשון של קריעה ותשובה וכו' תראה עוד היינו סימן שלא עשה כהוגן וכו' וסוף סוף עדיין חסר הוא מתשובה כראוי וכו' וזהו ואם תראה עוד הנגע מתחת שהוא ג"ך לעומ' אותו שממעל וכו' וכ"ן בבגד וכו' כנז"ל שהוא בגדיך לבנים וכו' שעיד בה ג"ך בבגד ע"ד בבגדו בה וכו' בגד בגדו וכו' עזבו בריקן בני ישראל וכו' או בשתי או בערב דהיינו לעו' סיבות הנז' א"ו בשת"י גימ' התשוב"ה ע"ה שבגד לו בגלגול הראשון ולכך צריך תשובה אחר תשובה לעו' גודל עונו שלכך תראה עוד זה לעומ'

זה

ה וכן כולם וכו' וזהו או בשתי וכו' א"ו בער"ב עם האותיות וכללותם גימ' רפ"ח
כנז' או בכל כלי עו"ר לעו' חטא הראשון אדם שאח"ך כתיב כתנות עו"ר וילבים'
ידוע וכו' גם רמז תיבת כל"י עם האותיות והתיבה גימ' אד"ם חו"ה וכו' שעוד
בו ג"ך מנייהו ילאו כ'הנים ל'ויס י'שראלים ר"ת כידוע וכו' שכולם שוים לטובה
תיקון כלי היקר י'ליר כ'פיו יחב' ל'מעבהו ר"ת ג"ך וכו' וזהו כמי פרח"ת היא
והיינו בתיבה זו אותיות רפ"ח ת' ר"ת של תשובה וכו' היא תשובה תתאה ועילאה
כו' באם תשרפנו לעו' אשד"ת התורה לשמה וכו' את אשר בו הנגע שהוא ג"כ לעומת
הטין שהוא ג"ך ילה"ר וכו' וזהו והבגד או השתי או הערב או כל כלי העור כרמוז
לעיל וכו' אשר תכבס בתשובה וסגופים מרים וכו' ואז עי"ך וסר מהם הנגע
מכל וכל שג"ך בכח תשובה תתאה שלעומ' כבוס זה הראשון וכו' ולעומ' כבוס הב'
שהוא טבילה כמ"ש רש"י ז"ל וכו' תשובה עילאה שבכח זה נתקן הכל וכו' וזהו וכבס
שנית וטהר וכו' זאת תורת נגע לרעת לרמוז ג"ך כאן בזאת התורה כמשמעה שע"י
בח התורה לשמה נתקן הכל ונטהר וזהו זאת תורת נגע לרעת דו"ק והשכח ג"ך
ברמז זאת כדלעיל וכו' בגד כנז' וכו' הצמר או הפשתים לכלול בזה ג"ך תיקון פגם
קין והבל כידוע אם הוא בא לעומ' וכו' או השתי או הערב או כל כלי עור כנז'
כו' לטהרו או לטמאו הכל הוא ע"י כח התורה והתשובה כרמוז וכו' והיינו כמי ע"ד
רז"ל ע"ה כשם שמלוה לטהרו כך מלו' לטמאו שהאמת יורה דרכו וכו' וכיון שמלוה
לטמאו בודאי שלא נשאר בו שום לד לחלוחית של טהרה שכולו קליפת חון וכו'
שכנגדו ג"ך וכו' והיינו לו' בירור ניס"ק כנז"ל וכו' והמ"י ויגמור הדבר לטוב וכו' והאדם :

פ' מצורע

וידבר ד' אל משה לאמר זאת תהיה תורת המלורע ביום טהרתו והובא אל הכהן
וכו'. וא"א לרמוז בתיבת המלורע שנקט כאן דייקא שהיה יכול לומר
תורת הלרעת או הלרוע או דבר אחר וכו' אכן הוא בא לרמוז כאן בתיבת המלר"ע
בכתוב הסר וכו' שעם האותיות גימ' בזא"ת ע"ד בזא"ת יבא אהרן אל הקדש וכו'
שעוד בה ג"ך רמז זא"ת כידוע בשלש סגולות של קבלת תשוב"ה שגימ' שלהם הוא
זאת קול לום ממון וכו' והיינו לומר כאן בריש בפשיטות זאת וכו' שג"ך הרמז בא
בתיבת המלרע דייקא וכו' שהיינו תשובתו הוא קבלתו תיקון יחוד מלכות שמים הנק'
זא"ת ע"י הרמוז קיום סגולת קו"ל לו"ם ממו"ן מעתה ומעכשיו כל ימי חייו וכו'
וזהו זאת תהיה תורת המלרע וכו' ע"מ ובתנאי ביום טהרתו שהובא ע הכהן וכו':
עוד זאת תהיה תורת המלורע וכו'. וא"א ע"ד רז"ל ע"ה שדרשו כאן
בתיבת המלורע שהוא המוליא שם רע בעל לה"ר שהורגת לג' ליסנא
תליתאי

תליתאי כידוע וכו' שלעו' זה ג"ך שלשה שמות דהיינו המצורע האומרו וכו' והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע דהיינו לעו' ג"ך המקבלו א"ם הצרוע שבה לירוף נו"ה ר"ע וכו' וכ"ן הצרע"ת ע"ת לר"ה לעו' הנאמר עליו וכו' גם תיבת המצור"ע ר"ת צרע"ת הי"א מסכ"ה רול"ח עריו"ת כידוע שגדול עין לה"ר שעונשו היא בצרעת וכו' לעו' ע"ז וג"ע וש"ד חטאה גדולה וכו' ואיך העשה הרעה הגדולה וכו' גדול ע"ני וכו' לשון מדברת גדולות וכו' והיינו נמי תלת לגבי תלת ליסנא תליתאי המצר"ע הצרע"ת הצרו"ע וכו' שעוד בם ג"ך ג' צרות דהיינו צרה בכל אחת מהם והיינו לו' המצר"ע בה לירוף נר"ה ע"ס ר"ת עג"ל מסכ"ה וכו' וכ"ן הצרע"ת נר"ה ר"ת ה'אות ע'ריות וכו' והצרו"ע נר"ה ע"ו ר"ת וס"ת של עס"ו ועל חרבך וכו' גם צרבות רעה בכל אחת וכו' ודהיינו מתחא לעילא הצרו"ע בה לירוף ל"ו רע"ה ע"ד אין ל"ו אלא ע"ז ויצו ה' אלהים וכו' הצרע"ת רע"ה ת"ן ע"ד הגיר וכירים יות"ן ג"ך כאן הכה ות"ן עד שהרג וכו' המצר"ע רע"ה מ"ן שמן חלבו וקריו למלא"ת תאוהו וכו' שלכולם רעה תבא עליהם ועל כל הגלוים אליהם וכו' ופוק חזי נמי במדרש כמה חומרייהו וכו' עד גדר אריב"ל ה' תורות כתובות במצורע זאת תור"ת נגע צרעת זאת תהיה תור"ת המצורע זאת תור"ת אשר בו נגע צרעת זאת התור"ה לכל נגע הצרעת זאת תור"ת הצרעת זאת תהיה תורת המצרע המוציא שם רע ללמדך שכל האומר לה"ר עובר על חמשה חומשי תורה עכ"ל דוק מינה מזה שג"ך תשובה תהיה מעין המשוב"ס ודהיינו שצריך לרדוף אחר התורה בכוחו ובאונו ביתר שאת ויתר עז וכו' וזהו נמי זאת תהיה תורת המצרע וכו' שג"ך בפ"ז בא הרמז לעו' חמשה חו"ת וכו' שצריך לרדף אחריהם רדיפה אחר רדיפה בכדי שיפקין המצות וזהו זאת תהיה תורת המצרע דהיינו שבכלל טהרתו ג"ך הוא זה יקבל עליו עול תורה קבלה גמורה מו"מ וכו' והיינו לו' לעו' קלקלתו זו היא תקנתו שהיא תורת המצרע דיקא שעוד בה תורתו היא אומנותו וכו' ביום טהרתו ככה יקבל וכו' ולא"ך והובא אל הכהן לפרש קבלתו בתשובתו וכו' ולטהרו מטומאתו ויצא הכהן וכו' גם לירוף ביום טהרת"ו הוא תור"ה טובי"ם מיעוט רבים שנים שני תורות לקח ט"ב וכו' הרי לך שלשה כאן וכו' תור"ת הרבעה וכו' זא"ת ע"ד זא"ת התורה דהיינו שהיא החמשית לעו' חמשה חו"ת הנז"ל וכו' ומה גם ע"ד ר' תנחומא ז"ל ע"פ מרפה לשון עץ חיים וכו' וזהו תורת המצרע שהיא גלויה ומפורסמת לעיני הכל יותר מזולתו וכו':

גם א"א זאת תהיה תורת המצרע וכו' ע"ד שני בריתות המכוונים זה לזה שג"ך

ברית

ברית המעור קשור וכרוך בשמירה הלשון שאם הלשון שמור ועומד בשמירתו מלדבר שום סרה וכו' אזי ממילא אתיא גם ברית המעור לא יטמא כידוע וכו' שומר פיו ולשונו שומר מצרות נפשו וכו' גם בשמירתן בשניהם כאחד טובים הייטו ע"י התו' כידוע מרפא לשון עץ חיים וכו' ושבע ילין בל יפקד רע וכו' וזהו זאת תהיה תורת המצרע דהייטו זה המצרע שהוא מוציא שם רע בלשונו הרע כידוע וכו' שגם רמז תיבת המצר"ע גימ' חט"א לשו"ן ע"ה או באופן זה המצור"ע מלא וי"ו גימ' המעו"ר פ"י וכו' והייטו לומר זה לעומ' זה כנז' גם זה תלוי בזה וכו' ודהייטו המצרע שהוא בעל לה"ר המוציא שם רע וכו' שעוד בה ג"ך ע"י זה גרם להוציא גם מתחת הרעה הידוע זרע לבטלה כמ"ש בזוה"ק ע"פ ויהי ער בכור יהוד"ה רע בעיני ד' וכו' לא יגורך רע וכו' וזהו תקנתו זאת תהיה תורת המצר"ע דהייטו תורה לשמה כנז"ל וכו' ביום טהרתו הוא קבלתו בתשובה לרדוף אחר תורת ד' תמימה וכו' ובכח זה גם כן והובא אל הכהן וכו' ובזה ג"ך יבואר מד"ר זאת תהיה תורת המצרע הה"ד אל תתן את פיך לחטיא את בשרך ע"כ והמ"י וכו':

אך א"א זאת תהיה תורת המצרע וכו' בדרך רמז בהשתלשלות מקלת חיבור מהכתובים הבאים בס"ד וכו' ותחלה אבינה בשני כתובים הראשונים בג' שנויים שמות המגיגע הכתובים מהם ובהם כנז"ל המצר"ע הצרע"ת הצרו"ע וכו' שלעומת' גם כן ג' הכהן כתיבי בהם לרמוז ג"ך שתורת חסד של שפתי כהן ישמרו דעת וכו' והייטו לומר על פי רז"ל עליהם השלום בדרשת המצור"ע המוציא שם רע וכו' שהוא גם כן ביום טהרתו יכול לידרש לטובה המצר"ע המוציא לחוץ כל רע שבו דהייטו כל ההוא סטרא של רע מלאך רע שהוא היצ"ר הרע הוציאו מגיה וביה והשליכו לחוץ וכו' שכן הוא איבא דכ"ע במכת הצרעת הבאה מחמת עון וחטאת או עין לשין הר"ע כנז' וכו' או גסות הרוח וכו' וכמה וכמה כמ"ש רז"ל ע"ה במד"ר ע"ש וכו' א"כ עתה שחזר לו בתשובה זה המוכה וכו' למה ועל מה קיראתו התורה בשם הרשע וכו' אלא לא על הגס הוא זה רק ולך לדרוש ולתור מרעה לטובה וכו' שעוד בה ג"ך כהסיא במה הקב"ה מכה בו מרפא וכו' גם לרבות מלאך רע עוגה בעל כורחו אמן הפיך בה דכולא בה וכו' וכ"ן הצרע"ת הנ"ם ר"ע בכח תשובתו וכו' ע"ד ויל"ת אם בליון וכו' גם הצרוע לו"ה ר"ע דהייטו שתחת שהיה תחלה קודם התשובה רע כל היום דוה [וכו' עתה שחזר בו לוה לו לעלמו ולבן גילו לפרוש ולרחיק כמטחוי קשת] מן הרע וכו' וכהאיא סור מרע ועשה טוב וכו' ודהייטו כללא דכוליהו תלהא שמה"ן הנז' הגם שתחלה קודם התשובה היו נקראים לרעה וכו' עתה שחזר בו גם המה חזרו לטובה כמו אביהם שהוא הוא ודו"ק ותשכח וכו' ובזה יובן רמז הכתובים בס"ד

דהייטו

דהיינו זאת תהיה תורת המצורע שכמו שתחלה קודם שישוב אליו שהיה מוציא שם רע וכו' עובר על התורה כנז"ל במספר שהוא לעי' חמשה חו"ת וכו' עתה עתה שחזר בו ג"ך תקנתו היא ע"י זהירות וזריזות התורה לשמה וכו' וזהו זאת תהיה תורת המצורע דייקא בתיבת זאת ע"ד זאת התורה וכו' שע"י התורה לשמה מוציא הרע שהוא היצה"ר מניה וביה וכו' וכהיא תורה תבלין וכו' וזהו ג"ך תורת המצורע הידועה ומפורסמת לעיני כל חי כנז"ל שהיא היא המוציאה הרע כידוע ג"ך וכו' ביום טהרתו קבלת תשובת לעולם ועד וכו' והובא אל הכהן להשפיע בו מאורו הזך כנז' וכו' בכח תשובתו שג"ך רמז ביו"ם טהרת"ו והובא עם האותיות וכללותם גימ' תשובה וכו' ויצא הכהן אל מחוץ למחנה דהיינו שעוד בה ג"ך ביציאה זאת וכו' יציאה לעומ' יציאה שהיא הרמוזה בתיבת המצורע שלעי' יציאת הרע הנז' וכו' ג"ך ויצא הכהן וכו' והיינו לומר אל מחוץ למחנה שהוא חוץ לחוץ להשפיע מעלין ההיא שטרא שהיא חוצה מושבה וכו' וראה הכהן והנה דהיינו בראיה והבנה ושמחה ברורה גם לרבות אור"ה אותיות ורא"ה אור"ה זו תורה וכו' ולהשפעת הכהונה וכו' וזהו וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע דהיינו נרפא נג"ע שחזר לו לענג כנז' במה מכה וכו' הצרעת הצת רע ונרפא מכל וכל וכו' וגם מן הצרוע שהיה תחלה מצוה רק רע כל היום ועתה הוא מצוה ועומד לסור מרע לכל הבאים וכו' גם ר"ת של ג' שמות הנז' דהיינו המצר"ע הצרע"ת הצרו"ע תלת הי"ן גימ' גאוה לתיקון פגמו גם מכח השפעת ג' ההי"ן של ר"ת תלת הכהן הכתובים זה לעי' זה כנז"ל וכו' וכן וצוה הכהן לו לצו דהיינו וצוה אחר הצרו"ע שמנה ובה נדרש צו"ה ר"ע כנז' לעי' ג"ך וצוה הכהן זה כמו זה דהיינו שכמו שצוה הכהן לטהרה ולקדושה וכו' ככה הסמוך שנהפך לטובה לצוות כזה וכו' והיינו לומר ג"ך וצוה הכהן ולקח למטהר שכל השמות נהפכו לטובה ולטהרה וזהו ולקח ע"ד כי לקח טוב וכו' וזהו וצוה הכהן ולקח למטהר וכו' גם רמז תיבת למטהר עם האותיות גימ' רפ"ח עם כללות' דהיינו שע"י תשובה הנז' מברר ומעלה מטומאה לטהרה כידוע וכו' שתי צפרים חיות טהורות ע"ד רז"ל ע"ה שהם מצפצפים בצפצוף קיל לעי' תיקון לה"ר כמ"ש רש"י ז"ל וכו' גם לרבות אחת להנז' וכו' ואחת לעי' הגאוה שעולה בראש מחמת גאותו וגבהותו והיינו לומר תיקון זה וזה שג"ך אחת מחברתה יוצאה כידוע שגאותו היא שגרמה לו לספר בגנות חבירו וכו' שהיא ג"ך ע"ד עבירה גוררת עבירה וכו' ולכך לעי' הגאוה אשר לעומתה איתמר אין אני והוא יכולים לדור בעולם כידוע א"ש ושחט את הצפר האחת וכו' אל כלי חרש דייקא שהוא ג"ך לעי' הענוה לב נשבר ונדכה וכו' והאחרת על פני השדה מקום הנחש שעשה כמעשהו כידוע וכו' חלק אדם רשע לתיקון הוא זה וכו' גם רמז תיבת צפרי"ם גימ' לשו"ן ד"ל ע"ד ד"ל

ד"ל ואביון וכו' ועץ ארז ושני תולעת ואז"ב הגם שרז"ל ע"ה וכ"ן רש"י רמזו כאן ארז לעו' הגאוה ותולעת ואז"ב להשפיל עלמו כאלו וכו' אפי"ה משים דרוש וקבל שכר ג"ך א"ש ועץ ארז הגבוה לעו' פחד ילחק הגבוה בגבורתו בכדי לעורר זכותו על בניו ישראל השבים בתשובה לפניו ית' וכן כולם וכו' וזהו נמי רמז תיבת אר"ז גימ' ילח"ק וכו' ושני תולעת לעורר בה ג"ך זכות יעקב אבינו ע"ה ע"ד אל תראי תולע"ת יעקב וכו' ואזב לעורר בו ג"ך זכות אברהם אבינו ע"ה וזהו ואז"ב אותיו' ז"ו א"ב שהוא א"ב המון וכו' ולוה הכהן ושחט את הלפור האחת כרמוז לעיל לעו' תיקון עון הגאוה וכו' שעוד בו ג"ך אל כלי חרש על מים חיים לעומת עץ חיים שהוא התורה שלעומתה רבה ענותנותו כידוע מאמר רז"ל שעל ידי כן מגלין לו רזי תורה וכו' גם אל כלי חרש דייקא לעומת בני עמי הארץ להכניסם בתלמוד תורה כידוע שזהו דבר גדול לפניו יתב' ומה גם לזה החוזר בתשובה שדבר גדול הוא לו זה שכיון שזכה לו עד שנכנס בשערי תשובה הוא עלמו וכו' אזי גאה ויאה לו להחזיר אחרים וכו' שעי"כ נשלם ונגמר לעלות לכל המעלות וכידוע מזוה"ק שאם בני נשא ידעי בגידל שכר זה וכו' היו רדפי להו וכו' ודהיינו שהיו רודפים במליה הנז' יותר ויותר רדפת חייהם וכו' וזהו ושחט וכו' כל גאותו וגבהותו וכו' בכדי ללכת אל כלי חרש כרמוז וכו' להחזירם וללמדם עץ חיים וכו' והיינו לו' ושחט גאותו לגבי כלי חרש וכו' על מים חיים דהיינו שג"ך להחזירם וללמדם תורת חכם מקור חיים וכו' שעוד בה ג"כ על כלי מים חיים היו רודפים זה יותר מבחייהם כמ"ש בזוה"ק וכו' את הלפר החיה יקח אתה ואת עץ הארז וכו' ודהיינו את הלפר החיה שהוא לעו' תיקון פגם לה"ר כנז' וכו' יק"ח אתה ע"י לק"ח טוב מרפא לשון עץ חיים וכו' גם רמז הלפ"ר החי"ה ככתוב חסר וכו' גימ' לשו"ן טו"ב שהוא תחת מקום לה"ר וכו' וזהו את הלפר החיה יקח אתה וכו' גם ע"ד התעי"ף עיניך בו כידוע וכו' וזהו את הלפ"ר וכו' החי"ה ג"ך ע"ד עץ חיי"ם וכו' יק"ח אתה גם בדמים ולא אתה תעשה כן וכו' כידוע ע"פ אמת קנה ואל תמכור וכו' ואת עץ הארז ואת שני התלעת ואת האזב דהיינו זכות אבות בשלשתם תקח ע"י תורה ותפלה וכו' טבל אותם בג' שהם לעו' זכות אבות ע"ה כנז' וכו' עם הלפר החיה שהוא ג"ך לעו' תיקון הלשון וכו' כולם כאחד טובים וטבל אותם בדם הלפר השחטה בכדי למתוק זה בזה ולתקן כל הפגמים גאוה לה"ר בכח התורה לשמה וכו' וגם לרבות זכות אבות בשלשתם וכו' בכח ג' התפלות שתקינו כידוע וזהו וטבל אותם כל ארבעתם בטבלת הדם של לפר וכו' דהיינו בטבלתם בדם הלפר השחטה על המים החיים לרמוז ג"ך בזה לתקן פגם הגאוה שנשחט וכו'

וגם

וגם לזכור יום המיתה כידוע וכו' וגם לרבות לבעל תשובה כזה טהרת הטבילה לכל תורתו ולכל תפליתיו הגם שכבר ז"ל בטלוה לטבילותא וכו' שאני בעל תשובה הבראים והחזקים וכו' גם את הלפר החיה יקח וכו' קיחה אחת ללפור וקיחה לג' וכו' ע' רש"י ז"ל לרמוז ג"ך שכל אחד בפ"ע דהיינו תורה לחוד ועת תפלה לחוד וכו' אכן לעו' הטבילה כולם שוים לטובה כנז' וכו' ואזי את"ך והזה על המטהר מן הלרעת וכו' שבע פעמים דייקא לעו' שבעה ימי בראשית ימי כל שבוע ושבוע שעברו מימי חייו בעון וחטא עתה בכח כל הנז' וטהרו מכל וכל כקטן שנולד דמי כידוע וכו' גם שבע פעמים לעו' כל ימי חייו ע"ד ימי שנותינו בהם שבעים שנה וכו' גם שבע פעמים לעו' שבעה מינים הבאים הבא בעניין טהרתו זאת דהיינו שתי לפרים ועץ ארז ושני תולעת ואזב הרי חמשה ומים חיים בכלי חרש המה שנים עם חמשה הרי שבעה לעו' שבע פעמים וכו' ושלח את הלפר החיה על פני השדה כרמוז לעיל לתת לנחש חלקו בעל לה"ר וכו' וכבס המטהר את בגדיו וכו' שג"ך כמו כן למעלה כנז"ל בפ' שעברה וכו' והיינו לו' ע"ד בכל עת בגדיך לבנים וכו' הסירו הבגדים הלואים מעליו וכו' שהיינו נמי אתערותא דלתתא הוא אתערותא דלעילא וכו' וזהו וכבס המטהר את בגדיו את לרבות בא עליונים למעלה מכח התחתונים כנז' ע"י כח התשובה וכו' גם רמז וכב"ם המטה"ר א"ת גימ' בכ"ח התשוב"ה וכו' וגלח את כל שערו ורחץ בשרו במים וטהר וכו':

ואחרי כן אליגה לפניך מה שמלאתי באמתחתי רשום בכתב הרמז הרמוז בכתו' הנז"ל מקדמת דנא וכו' הגם שמהם ובהם גם הדומים וכו' אפי"ה אחוז בזה וגם מזה אל תנח ידך וכו' ותחלת ראשית הדבר מלאתי תיבת מלר"ע ר"ת מ'רים ל'יון ר'גלים ע'זיה וה' שברא מלאה כזה הי"א עם ג' אותיות גימ' יוא"ב וכו' גם תיבת המלר"ע גימטר' מ"י פרע"ה וכו' ועיין ברים פרשה זו במדרש רבה ותבין זה בס"ד וכו':

וזה לך רמז הנז' זאת תהי'ה תור'ת המלר'ע ס"ת עת"ה ע"ר ועת"ה מה ד' שהיך וכו' תשובה של המוליא שם רע כידוע וכו' כרמוז נמי ביו"ם טהרת"ו שמהם ובהם אותיות השוות טו"ב תור"ה י"ם ע"ד כל הנחלים הולכים אל הים התלמוד וכו' והיינו לומר רמז שני תורות כתב ופה שע"י אולי יוכל לתקן כידוע ע"פ מרפא לשון עץ חיים וכו' וכ"ן תיבת המלר"ע אותיות מל"ה ר"ע לעו' ילר הטוב וילה"ר הנקראי' מל"ה וחמ"ן עו"ב ור"ע כדוע וכו' ודהיינו שקודם החטא שהיה גובר הטוב וכו' אך אחרי כן שהלך לו במחשכים גבר הרע למסה ומריבה עד שהוכה גם משניהם כידוע זה מתאבל וכו' וזה עולה ומקטרג ויורד ומשטין וכו' ותמוגגנו ביד עונינו וכו' וסיף סיף מלאך ט"ב עונה בעל כרחו וכו' והיינו תיבת מלור"ע דהיינו המלר"ע

המצרע ככתוב בתורת משה מצ"ה ר"ע משניהם הוכה וכו' אכן אחר שחזר בו שניהם כא' טובים לרפואתו וכהיא ומצאת את לבבו נאמן וכו' והיינו מכח התשובה שעיקרה היא תורה לשמה וכו' וזהו זאת תהי"ה תור"ת המצר"ע שחזר בו בתשובתו כרמוז בש"ת וכו' וכן ביום טהרתו ע"י קבלתו שני תורות כרמוז וכו' משכהו לביהמ"ד וכו' והובא אל הכהן לטו' היל"ט וכו' שג"ך ע"ד רז"ל ע"ה והו"א ב"א שהוא שבא ראשון כההיא שובו אלי ואשובה אליכם פתחו לי פתח כחודה של מחט וכו' וזהו והובא אחלה וכו' ואזי אחרי כן ויצא הכהן שמח וטוב לב וכו' אל מחוץ למחנה של קדושתו של אותו כהן שהוא לטומתו כנז' וכו' שהניח כל עסקו בקדושתו שהיה לו בתוך מחנהו וכו' והלך לו להקביל פני בעל תשובה וכו' והיינו ואני אפתח לכם פתח פתוח כפתחו של אולם וכו' גם מחו"ץ אותיות וחמ"ץ שהוא היצה"ר עתה עתה שחזר בו וכו' אז ויצא הכהן אל מחו"ץ למחנה לבער כל חמצ"ו של אותו בע"ת ולזרקו מחוץ לחוץ וכו' וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע בעוד בה ג"ך אחר שידע והבין זה המלאך טוב שהוא היצה"ט שהוא לטו' הכהן כנז' וכו' שזה השב הוא שב באמת בלבב שלם וכו' גם היא מרבה בטובתו ואהבתו לעוזרו ולסייעו ולהצילו וכו' מדה כנגד מדה בדרך שאדם רוצה וכו' שכן רמוז לעיל ג"ך והובא אל הכהן אותי' ואוה"ב שאחר שאהב לו וכו' ג"ך מלמעלה מסייעין הבא ליטהר כידוע וכו' וזהו וראה הכהן אהבת השב וכו' גם הוא והנה וכו' שגם לרבות נרפא נגע וכו' שרפו ידיו של מלאך רע ממנו שהוא ג"ך ע"ד ונגע לא יקרב באהליך וק"ו למכת הצרעת וכו' גם רמז תיבת הצרו"ע עם האותיות גימ' שלו"ם ע"ד שלום שלום לרחיק שנעשה עתה קרוב כידוע וכו' וליה הכהן הנז' להרבות עזר וסיוע זה השב וכו' וזהו ולק"ח למטהר אותיות הלו"ק ע"ד חלוק"א דרבנן דהיינו שמכח התשובה הכל חוזר לאיתנו הראשון כרוך מחזיר אבידה לבעלה וכו' גם רמז ולק"ח למטה"ר גימ' שם הפרנסה שיוצא מש"ת פית"ח א"ת ידי"ך כידוע והיינו לומר אחר התשובה כנז' ולק"ח למטה"ר מזונות בריוח ממקום הטהרה כיון שחזר לו לטהרתו גם הוא וכו' שתי צפרים לטומ' שני תורות כידוע ג"ך ע"פ התעיף עיניך בו וכו' גם רמז שת"י צפרי"ם גימ' תור"ה כת"ב ופ"י ע"ה וכו' חיות ע"ד עץ חיים הם למחזיקים בה וכו' טהרו"ת ע"ד אמרות ד' אמרות טהורות וכו' גם לרבות מהם ובהם צירוף יצ"ר שפתי"ם או צי"ר שפתי"ם ודהיינו הגם שקודם התשובה היו שפתיו שפתי שקר בצה"ר כנז"ל ופרוצים מאין חומה כידוע ע"פ שפתינו אתנו מי אדון לנו וכו' אפי"ה גדולה היא התשובה לתיקון הכל ומה גם ע"י תורה לשמה שפת אמת תכון לעד מרפא לשון עץ חיים וכו' שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו מפיהו וכו' בא זה ומתקן לזה במה שהקב"ה מכה בו מרפא ברוך מיחן ורופא וכו' וזהו ולקח למטהר שתי צפרים חיות טהורות וכו' וע"ך אר"ז עם שני התיבות גימ' עש"ה ע"ד ג"ך והיה כעץ וכו' אשר פרין וכו'

וכו' והיינו לומר כאן קבלת התשובה הוא בכלל התורה לשמה כרמוז לעיל וקיום מצותיה וכו' וזה רמז ועץ ארז לעו' קיום מ"ע שיהיה גבור כארז וכו' ושני תולעת לעו' ג"ך קיום הלאוין מלעבור עליהם שג"ך רמז ושנ"י תולע"ת גימ' שס"ה ל"ת תפש"ה לו"ה שג"ך גימ' מיכא"ל וכו' ואז"ב ע"ה גימ' טו"ב ע"ד וירא אותו כי טו"ב הוא והאיש עשה עניו מאד וכו' ודהיינו הרמז בא להורות דרך התשובה בלימוד התורה לשמה וקיום מצותיה בענוה וכו' שזהו דרכה של תורה וכו' ומה גם באלו הסממנים של טהרת המצורע שמהם ובהם רפואת הנפש והגוף מבית ומחוץ וכו' וצוה הכהן ושחט את הצפור האחת וכו' דהיינו הכהן הנז' וכו' וצוה תרתי לעו' שני תורות וכו' ע"ד תורה צוה לנו משה וכו' את הצפור האחת לעו' תורה שבע"פ שהיא המפרשת לתורה שבכתב בשבעים פנים כידוע וכו' שמזולתה חלילה אין תקנה וכו' וזהו רמז ה"ת הצפו"ר אותיות תור"ה לפ"א גימ' נו"ה ע' דהיינו תור"ה נו"ה ע' לעו' שבעים פנים כנז' וכו' ולעו' ושחט ג"ך דהיינו זאת האחת דייקא ע"ד אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה אדם כי ימות באהל כידוע וכו' וכל זה הוא לעו' זאת התורה שעליה ג"ך כתיב ארוכה מארץ מדה וכו' וע"י ג"ך ושחט הילצ"ר כההיא אם אבן הוא נמוח ואם ברזל הוא מתפוצץ וכו' וזהו ושחט את הצפר האחת דהיינו הידועה ומפורסמת מחברתה וכו' שג"ך ושחט זאת דייקא לעו' הנז' שהוא זה בשחיטתה בצפון להורות הצפוני כידוע שגם לרבות חיי לער הבאים מצרה כנז' וכו' גם לרבות ושחט ע"ד חץ שחוט לשונם מרמה דבר שהגם שתחלה הי' ככה וכו' אפי"ה ושחט זה לעו' זה במה שהקב"ה מכה בו מרפא וכו' אל כלי חרש על מים חיים שגם לרבות כלי חרש לעו' הגוף של בעל תורה זה שע"י קבלתו יסוריה נעשה ככלי חרש שאינו קשה וחזק ליסבר וכו' שעוד בו ג"ך החיה וכו' בדם הצפר ע"ד אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו מים חיים עץ חיים וכו' את הצפר החיה יקח אתה וכו' ודהיינו את הצפר החיה שהיא לעו' תורה שבכתב וכו' יקח אתה דייקא ע"י תורה שבע"פ שמבלעדה הכל סתום וחתום כידוע והיינו לומר לשון ליקוחין ע"ד לקח טוב וכו' וכההיא כמי קודם שבא שלמה היתה התורה דומה לכפיפה וכו' וזהו את הצפר החיה מכח השחוטה וכו' גם תיבת הצפר כאן חסר וי"ו להורות מילואה וחיותה של תורה זאת רק דווקא ע"י לקח טוב תורה שבע"פ וכו' וזהו יקח אתה כנז' וכו' ואת עץ הארז ואת שני התולעת ואת האזב הכל כרמוז דהיינו תורה שבכתב וכל מצותיה ומדת הענוה כולם כאחד טובים המה ע"י תורה שבע"פ וכו' וזהו וטבל אותם מצות הנז' וכו' ואת הצפר השחוטה תורה תמימה וכו' והיינו לומר ג"ך על המים החיים שע"י תורה הנז' אזי שניהם כאחד טובים שמא דחיי באר מים חיים וכו' אורך ימים בימינה וכו' והזה על המטהר מן הצרעת כרמוז וכו' גם רמז תיב' והזה עם האותיות גימט' ז"ך אותיות וכו' שבע פעמים דייקא לעו' שבע שמות של

אותו

אותו המצורע שהוא השטן הוא היצה"ר כידוע שכל הנזקין מניה וביה וכו' והיינו לו' בהזיית שבע פעמים לעו' בעל תשובה זה וכו' לכפות ולהסיר מעליו כל אדם שבע שמותיו שהטיל בו מעיקרא דדינא בכדי להפילו בשבעה עידנין כידוע וכו' שבעה מדורות וכו' וזהו וטהרו מכל אותם השביעיות וכו' ושלח את הצפר החיה על פני השדה שהיא לעו' הנז' שעוד בו ג"ך על פני השד"ה דייקא התלמוד שהוא הגמרא כידוע ע"פ ועתדה בשדה וכו' וכבס המטהר את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר וכו' ודהיינו וכבס וכו' לעו' ג"ך נר"ן בגדים העליונים הרוחנים וכו' כבוד אדם לבושו כבוד חכמים ינחלו וכו' וגלח את כל שערו לעו' טהרת גוף הגשמי וכו' גם לרבות אורות המקיפים עליונים ותחתונים זה לעומ' זה כידוע וכו' וכ"ן ורחץ במים וטהר בכח מים חיים של תורה בענוה ג"ך כמו מים כידוע וכו' והי' לומר ע"ד מבית ומחוץ תצפנו וכו' ואחר יבוא אל המחנה מחנה קדושה כיון שהוכן מכח התשובה פיו כלבו יכנס לביהמ"ד וכו' וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים לעו' אהלה של תורה בכדי שיהיה רגיל ודש בדרכי הקדושה כל ימי חייו בשבעת הימים שהם לעו' ג"ך כללותם כידוע ע"פ ימי שנותינו בהם שבעים שנה וכו' גם ע"ד רז"ל ע"ה כמ"ש רש"י ז"ל שאסור בתשמיש המטה והיינו לומר ג"ך לעו' פגם הברית הבא מן עין לה"ר כידוע וכו' שזהו תיקונו וכו' גם ר"ת למצרע הוא שלום לעו' שלום הבית שע"י היסוד הנקרא ככה כידוע שג"ך שלום שלום לרחוק ולקרוב וכו' שעוד בו תרתי שלום לעו' שני בריתות שכאן היה וכאן נמלא תיקון שניהם כאחד טובים וכו' וזהו ג"ך רמז הכתוב שאחר זה והיה ביום השביעי וכו' ודהיינו והיה לשון שמחה וכו' ביום השביעי של ימי שנותינו הנז' ע"ד ותשחק ליום אחרון וכו' וכהיא והיה עק"ב תשמעון וכו' והיינו לומר מכח התשובה שתגמולה האמתי הוא ליום אחרון היום לעשותם ולמחר לקבל שכרם וכו' וזהו והיה ביום השביעי שעוד בה ג"ך לעו' הנז' והיה וכו' יגלח וכו' תשובה אחר תשובה טהרה אחר טהרה וכו' וזהו יגלח את כל שערו וכו' שעוד בה ג"ך את ראשו ואת זקנו ואת גב"ת עיניו ואת כל שערו יגלח והיינו לומר יגלח את כ"ל שערו דהיינו כ"ל רשע"ו ישליך לחוץ ולמרחוק גדול וקטן חיפוש אחר חיפוש בחורין ובסדקין כלל ופרט וכלל אין אתה דן אלא כעין הפרט וכו' וזהו יגלח את כל שערו וכו' ואת כל שערו יגלח תרתי לעו' תרתי ע"פ רש"י ז"ל בפי' שתי צפרים לכפר על לה"ר ועץ ארז לכפר על הגאוה ע"ש וכו' והיינו כמי רמז הפרט שהוא את ראשו גבהות הראש וכו' ואת זקנו מושב ומקום כסוי הלשון שג"ך זקן העליון לעו' התחתון כההיא ברית הל' מכוון לעו' ברית המעור וכו' וזהו כמי רמז הסמוך ואת גבת עיניו שיש בה רמז שתיהם דהיינו עינים רמות וכו' גם ע"ד ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם וכו' וכבס את בגדיו כנז' וכו' ורחץ את בשרו במים וטהר וכו' וכאן שהוא ביום השביעי

השביעי וכו' הוסיף וכתב את בשרו דייקא שלא כן למעלה וכו' לרמוז ג"ך בזה שעתה חזר בשרו וכו' שעוד בה ג"ך חסידות יתירתא ע"ד ונתתי לכם לב בשר יבוא כל בשר וכו' וזהו ורחץ גם לרבות את בשרו דהיינו את בשרו בשר הקודש כההיא קדש עצמך במותר לך וכו' גם א"ת בשר"ו לירוף או"ר שב"ת שמניה וביה ג"ך לכבוד נפש היתירה וכבס ורחץ כידוע וכבדתו וכו' וביום השמיני שהוא ג"ך לעו' ואם בגבורות שמונים שנה וכו' יקח שני כבשים לעו' שני תורות הכובשים ומכניעים להוא סטרא כידוע וכו' תמימי"ם ע"ד תור"ת ד' תמימ"ה וכו' והיינו לומ' ג"ך בכל אופניה אם יש לאל ידו דהיינו פרד"ס וזהו תמימים בשלימות וכו' וכבשה אחת בת שנתה תמימה לעו' ג"ך מדת הענוה הגדולה מכל המדות כידוע ברמז ענו"ה שגימ' ס"מ וכ"ן וזהו וכבשה אחת וכו' שעוד בה ג"ך הכח להכניע גם השפחה זרה וזהו ג"ך וכבשה אחת וכו' אחת ואחת איש ואשתו וכו' בת שנתה דייקא ג"ך לעו' גודל כח מדת הענוה להיות בעלה כבן שנה מושלל מעון וחטאת וכו' תמימ"ה ר"ת מ'אד מ'אד ה'וי שפ"ל גימ' ת"י של תמימ"ה וכו' ושלשה עשרונים לעו' הנז' וכו' וכ"ן לעו' תיקון פגם לישנא אליתאי כנז' וכו' סלת מנחה בלולה בשמן דהיינו שג"ך ושלשה עשרונים לעו' ג' הפלות וכו' שכל אחת בלולה בשמן בל' רכה ודמעות שלים וכו' ול"ג אחד שמן לתיקון הלשון כההיא ודברים אחדים וכו' והיינו לומר ג"ך בזה לירוף גם לשון אחד דווקא לשם המיוחד וכו' וכ"ן תיבת גם לרבות דהיינו לעו' הגבהות והרבנות לתיקון שניהם כנז"ל וכו' וזהו והעמיד הכהן המטהר את האיש המיטהר המה הנז' כולם שיים בהעמדה קיימת כההיא ויקם השדה קימה היתה לו כל המקיים נפש א' מישראל וכו' וזהו לפני ד' וכו':

ואם דל הוא ואין ידו משגת ולקח כבש אחד אשם לתנופה לכפר עליו ועשרון סלת אחד בלול בשמן למנחה ול"ג שמן. וא"א גם זה ע"ך הרמז לרמוז כאן ע"ד אורז"ל ע"ה אין עני אלא מן התורה והמצות וכו' אשר לא כן אם הוא משבי מהימנותא דאורייתא עשיר יקרא וכההיא גמ' איזה הוא עשיר זה השמח בחלקו לקח טוב נתתי לכם וכו' שפא ג"ם זאת לה אגוני מגינא ומצילא כידוע וכו' ואם אינו לאו בר הכי הוא ק"ש או הזכרון של יום המיתה גם אלו דהיינו אחד מהם וכו' וכ"ש אם שניהם כאחד טובים ומה גם בחוט המשולש משלושתן רפואה מיהא איכא בסגולה ההיא גם מאחת מהם וכו' וכ"ש מבעל שניהם או שלושתם יחד שגדול כוחו ואינו מכל לד וכו' ואם דל הוא מן התורה כנז' שאין ידו משגת לה שלא זכה מאיזה סיבה וכו' שכ"ן רמז יד"ו משג"ת עם התיבות וכללותם גימ' לק"ח טו"ב תור"ה וכו' וזהו אין ידו משגת לחלק טוב כנז' כרמוז וכו' אפי"ה יש לו תקנה כההיא דרשב"ל אם גלתו וכו' יקרא ק"ש וכו' וזהו לעו' זה ולקח כבש אחד אשם לתנופה

דהיינו

דהיינו כבש אחד שהוא לעו׳ ק״ש שיש בה אחד דהיינו ה׳ אחד שבזה ג״ך כח יש לו לכבוש היצה״ר כנז׳ וכו׳ וזהו כבש אחד דהיינו ולקח דייקא לעו׳ לקח טוב שגם זה לרבות בא שהוא גם הוא דהיינו סגולת ק״ש גם היא נקר׳ לקח טוב דהיינו שקולה לעו׳ התורה כההיא דהיינו משם רשב״י שכל הקורא ק״ש ערב ובקר כאלו קיים והגית בו יומם ולילה וכו׳ וזהו ולקח כבש אחד וכו׳ שהוא גם הוא אשם הוא לעו׳ השוא רע להכיפו ולהדיחו מעליו וכו׳ וזהו אשם לתנופה וכו׳ שג״ך מניה וביה לכפר עליו גם על מה שעבר וכו׳ והיינו לו׳ כמו התורה וכו׳ שכ״ן רמוז בה עשר הדברות כללות כל התורה כידוע מתלמוד ירושלמי וכו׳ וזהו ועשרון סלת אחד דהיי׳ ועשרון לעו׳ עשרת הדברים שהם סלת דהיינו כמו ודומיא דסלת וכו׳ ככה אלו הן המה סלת כללות התורה וכו׳ בלול בשמן למנחה ולג שמן דהיינו עשרון הנז׳ כרמוז בלול משוכלל בשמן התורה כולה כידוע ברמז תרי״ג מצות לעו׳ תרי״ג אותיות שמהם ובהם בעשרת הדברים כאמור רבנן ז״ל וכו׳ ול״ג שמן ג״ך לעו׳ ט״ל תורה מחייהו שכן הוא מספר השוה וכו׳ שעוד בו ג״ך לרבות בא לעו׳ כללות שני תורות בשמן ושמן וכו׳ וזהו רמז הסמוך לזה דהיינו הכתוב הבא אחריו ושתי תרים לעו׳ שני תורות שהגם שדל הוא כרמוז מחכמת התורה וכו׳ אפי״ה ילמוד מהם ובהם כל מה שידו מגעת וכו׳ וזהו ושתי תרים כנז׳ וכו׳ או שני בני יונה לעו׳ ג״ך שני סגולות ק״ש וזכרון יום המיתה וכו׳ שהן המה לגבי חכמת התורה וכו׳ בני יונ״ה נקראו ע״ד ולא תונ״ו וכו׳ ולמפורסמות אינם צריכים ראיה וכו׳ אשר תשיג ידו מהם ובהם עפ״ה יעפ״ה ויצליח בהצלתו וכו׳ ומפרש ואזיל והיה אחד חטאת והאחד עלה דהיינו והיה לשון שמחה שעמה יראת ה׳ טהורה כידוע וכו׳ ע״ד אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמים וכו׳ וזהו והיה וכו׳ אחד חטאת לעו׳ יום המיתה ע״ד נפש החוטאת וכו׳ אין מיתה בלא חטא וכו׳ והאחד הידוע המיוחד וכו׳ עלה תמימה לעו׳ ק״ש שגם היא שקולה כתורה כנז׳ תורת ה׳ תמימה וכו׳ גם לרבות ברמז הנז׳ במצות ק״ש שלא יהיה כמעיד לשקר חלילה כידוע שעמה ג״ך בשחר מצות תפלין וכו׳ והיינו תרתי שמן דהיינו בשמן שמן לעו׳ תפלה של יד ושל ראש כההיא דרשה דר׳ אליעזר הגדול ע״פ ושמן על ראשך וכו׳ אלו תפלין וכו׳ וזהו תרתי לעו׳ תרתי וכו׳ וגם לכלול שני זוגות וכו׳ ושתי תרים לעו׳ ג״ך ציצית קטן וגדול ע״ד ולא תתורו וכו׳ או שני בני יונה כההיא דאלישע בעל כנפים כנפי יונה וכו׳ מה יונה וכו׳ והיה אחד חטאת לעו׳ אותה של ערבית שבו בעת לא הוכשרו אלה המצות הנז׳ כידוע וזהו אחד חטאת דהיינו אחד של ערבית חטאת היא לשון חסרון כידוע ע״פ אני ובני שלמה חטאים וכו׳ וזהו אחד בלא ה״י בראש ג״ך

לעומת

לטומאת החבורין הנז' והאחד עולה מלא ושלם גם לרבות מכל המלות השיכים ודהיינו זה לטו' ק"ש של שחרית וכו':

והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימותו בטמאם את משכני אשר בתוכם זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה והדוה בנדתה והזב את זובו לזכר ולנקבה ולאיש אשר ישכב עם טמאה:

וא"א גם זה הוא לטומ' הרמז בס"ד והוא ע"ד הידוע מרז"ל ע"ה שאין אדם נוקף אצבעו מלמטה עד שגוזרין עליו מלמעלה וכו' ומה גם עדת יעקב בני ישראל חלק ד' עמו חבל נחלתו אשר הוא כביכו"ל הוא ב"ה בכבודו ובעצמו משגיח עליהם שלא מסרם למשרתים ומלאכים כמו שאר העמים כידוע וכו' שכולם שוים לטובה תחת ממשלתו ית"ש לעד ואך הוא הכל כאשר לכל המאורעות שמהם ובהם מאתו יתב' המה להם שאין זולתו עליהם וכו' שגם לרבות כללות כל מיני הטומאות הכתובים כאן וכו' שהן המה להם רק מאמת עונותיהם וחטאתיהם ומלמעלה גוזרין עליהם וכשה"א הבא ליטמא פותחין לו וכו' וכ"ן דבר ושפוכו לטובה ולברכה מרובה כהשיא כמה מדה טובה מרובה וכו' יחיד כרבים בישראל על אחת כמה וכמה וכו' וכללא דמילתא דהא דקמן שמבלתי שוב ספק חלילה וכו' בדרך שאדם רוצה לילך בה מוליכין אותו אם השמאל וכו' ואם הימין ואימינה וכו' ודהיינו כל דבר הקשה הבא לאדם מישראל קטן וגדול שם הוא ע"י ית' הכל גוזר ע"י גרמת העון או חטאת וכו' וכ"ן מדת הטובה המרובה ע"י ית' הכל וכו' והיינו לומר ג"ך מכח וזכות עשיית רצונו ית' ברוב טובה רבו וכו' וסוף כל סוף גם מאורעות כללות הטומאות המה באו לאותו וכו' רק ואך ע"י רוע מעלליו וכו' והכל בהשגחת כבודו יתב' ברוך גוזר ומקיים ברוך אומר ועושה וכו' וזהו והזרתם את בני ישראל דייקא כאן בני ישראל חלקי ונחלתי אשר אני כביכו"ל וכו' משגיח עליהם ואין לזרים אתם וכו' ולפיכך והזרתם את בני ישראל וכו' שעוד בה ג"ך להשיבם אל אביהם שבשמים בכדי שלא יטמאו מכח תשובתם וכו' כי כל לערם וכל מאורעותיהם בין של טומאה כזו המפורשת וכו' הכל בהשגחתו ית' שהוא המשגיח על כל פרט ופרט של עמו ישראל בניו כנז' לרשע כרשעתו ולצדיק כצדקתו וכו' וזהו והזרתם דהיינו להפרישם ולהרחיקם כידוע וכו' מטומאתם הבאה להם מסבת עונותם ודהיינו להחזירם בתשובה וכו' וממילא אתיא שלא ימותו וכו' שעוד בה ג"ך ע"ד הרשעים אפילו בחייהם קרויים מתים וזהו ולא ימותו בטומאתם שעליהם מחמת עונותיהם כנז' וכו' בטמאם את משכני אשר בתוכם כידוע וכו' שאף גם זאת ע"ד שלשה שותפים באדם: הקב"ה ואביו ואמו וכו' והיינו לומר כאן ג"ך בטמאם את משכני דייקא לרבות ג"ך חלק אלוה ממעל שהוא העיקר כידוע וכו' גם א"ת משכנ"י מהם ובהם צירוף א"ך נשמת"י וכו' שהיא העיקר הנז' אשר בתוכם וכל זולתה לטומאה

כאין

כאן ובאפס וכו' גם רמז תיבת והזרת"ם בה אותיות תור"ה מ"ז ע"ה גימט' מ"ח ע"ד גדולה תורה וכו' גם צירוף אחר ז"ר המו"ת מלאך המות שהוא השטן הוא היצה"ר כידוע וכו' והיינו לומר והזרתם לאחור אותו זר שהוא מלאך המות וכו' ע"י כח התורה שלמה כידוע וכו' והזרתם מנה ובה הפרשה שעוד בה ג"ך מכח התורה הרמוזה עם שממניה מ"ח מעלות וכו' וכ"ן זאת תורת הזב כרמוז לעיל וכו' הכל בהשגחה וכו' גם זאת תורת דייקא שמשמעות שניהם כאחד טובים גם לעו' הרמז כידוע וכו' ודהיינו תיקון הפגם לכל השב בין הזב מזובו ע"י עונו כנז' וכו' ואשר תצא ממנו שכבת זרע לטמאה בה שהוא רח"ל הורג בניו וכו' כמו טומאת מת רח"ל וכו' והיינו לומר לכל יש תיקון בכח רחמנותו ית' ע"י תשובה ותורה לשמה כנז' וכו' וכרמוז ג"ך בשני תיבות שהם זאת תורת וכו' וזהו והדוה בנדתה דהיינו וכו' בין לטומאת הנדה בין לכל הזב בזובו וכו' הכל עולין מן הטומאה בין קלה בין חמורה ע"י כח התשובה ותורה לשמה וכו' וזהו רמז אותיו' תור"ה בש"ת א"ת זוב"ו לזכ"ר ולנקב"ה שהגם דלא שייכא תורה בנקבה כידוע וכו' חזקה מיהו איכא גם להנהו נשי דנטרן לגברייהו כידוע מההיא זכי"ה דזכיין וכו':

פ' אחרי מות

וידבר ד' אל משה אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני ד' וימותו. וא"ת ע"ד רז"ל ע"ה בס"ד להבין דקדוק הנראה לעינים כאן בדבור הראשון שלא דבר מאומה וכו' שהוא כאן היה וכאן נמצא נחמה כפולה ומכופלת למקום ב"ה לעו' שני עמודי עולם בני אהרן שנעדרו מאותו הדור בפתע פתאום וכו' והוא שאם יאמר האומר עיקר סיבת מיתתם היתה מאחת משני סיבות או משתיהם כאחת שהן המה הידועים בכתוב ויקריבו לפני ד' וכו' אשר לא צוה ד' וכו' זה מורה באצבע שאין מיתה בלא חטא ודהיינו בעונם ימותו חלילה וכו' או יכול הוא וכו' בעון אביהם ובאהרן התאנף ד' וכו' ותפלת משה הועילה למחצה כידוע וכו' וממה נפשך מכאן קשה מיתתן שהיא מחמת העון שגם לרבות כל הדומה לזה הבאה מחמת חטא וכו' וא"כ הוא זה אין נחמה חלילה וכו' לזה בא כאן אב הרחמן לגלות לבן ביתו נאמן וכו'. שהגם שכל דברי חכמים דברי אלהים חיים וכו' אפי"ה עיקר ושורש מיתתם של אותם הצדיקים שני בני אהרן וכו' היתה מנותחם לריח ניחוח לפני ד' דהיינו שאין כמותם מוכשרים שיהיו כקרבן טהור וקדוש וכו' וכמ"ש נמי בקרבי אקדש וכו' שהייתי סבור או בי או בך. עכשיו הוכר לי שהם גדולים ממני וממך וכו' וזהו נחמה האמתית וכו' וזהו וידב"ר לשון נחמה ע"ד וינחם ד' וכו' אשר דבר לעשות לעמו וכו' אחרי מות שני בני אהרן דהיינו הנחמ' הבאה והשייכה וכו'

וכו' היינו אחר המיתה כידוע ואל תנחמנו בשעה שמתו מוטל לפניו וכו' וזהו וכו' והיינו לומר וידבר ד' בנחמה השייכה אחר מות וכו' ופירוש הנחמה היא זאת שלא תאמר עיקר סיבת מיתתם מעון וחטאת חלילה וכו' רק הוא העיקר בקרבתם לפני ד' דהיינו שהיו קרובים ומיוחסים מכל בני דורם ומי לנו גדול ממשה וכו' וזהו בקרבתם לפני ד' וימותו דייקא מחמת קורבתם ודביקותם שאין כמותם כנז' וכו' ודו"ק והשכח שאין מי שיודע זאת הנחמה זולתו ית' וכו' והיינו לומר בקרבתם בשביל קורבתם כמו בראשית בשביל ראשית כידוע וכו' שאין בדורם קרובים לאל כמותם ולפיכך בחר בהם י"ה ב"ה לרוב קדושתם כהיא דבאד"ר חלק ד' ריח ניחוח וכו' והיינו נמי בקרבתם שמשמעותה תרתי קורבה וקרבן וכו' וזהו בקרבתם בשביל כנז' וכו' לפני ד' דייקא וכו' לפיכך וימותו דהיינו עיקר מיתתם היא זאת הנז' ולא בשביל עון וחטאת וכו':

ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא וכו' והיינו ע"פ הרמוז לעיל שרבינו"ל אחר שניחם למשה על מיתת שני בני אחיו אהרן וכו' חזר להזהירו לפרשה לאהרן אחיו שאליו נוגע הדבר יותר ממשה שהוא אביהם גם רביה"ס הגם שלכולם משה רב עליהם וכו' אפי"ה כל הקרוב וכו' ומה גם לפי חסידותו וגודל קדושתו וכו' דעתו נוטה תמיד לאידך גיסא שבשביל חטאו נתפסו כנז' ובאהרן התאנף ה' וכו' ולפיכך ויאמר ה' אל משה דב"ר דייקא לשון נחמה כנז' וכו' אל אהרן אחיך דהיינו כנז' שאליו נוגע הדבר ביתר שאת וכו' גם אחיך כאן דייקא שלא כן למעלה וכו' להורות בא לשלול מניה וביה עון סיבת עיקר מיתתם שלא מחמתו וכו' רק הוא העיקר כנז' שרבינו"ל חשק אותם מכל בני דורם וכו' וזהו אחיך דייקא וכו' וכנז"ל שהם גדולים ממני וממך וזהו אחיך דייקא וכו' וס"ת אתה או הוא עכשיו שנודעה עיקר מיתתם שלא מחמת עון או חטא וכו' שגם בכלל אותה ביאה שבאו להם לפני ולפנים בלא הורמנו דמלכא אינה עיקר המיתה וכו' א"כ הוא זה כבר הותרה ביאה זו לאהרן בכל עת וכו' לז"א ואל יבא בכל עת אל הקדש מבית וכו' ולא ימות וכו' ודהיינו איסור הביאה במקומה עומדת וכו'. ועוד א"א וידבר ה' אל משה אחרי מות וכו' שמניה וביה בפ"ז י"ג תיבות לא פחות ולא יותר וכו' לעו' י"ג דברים שעברו עליהם נדב ואביהוא ב"א שעי"ז מתו וכו' והיינו לו' ע"פ מד"ר למ"ד ולמ"ד וכו' שכולם דברי אלהים חיים הגם שעיקר המיתה היתה לסיבת הקרובה כנז"ל וכו' אפי"ה וכו' ואלו הם י"ג וכו' א' שהורו הלכה לפני רבן וכו' ב' נכנסו לפני ולפנים וכו' ג' הקריבו קרבן שלא נצטוו וכו' ד' אש זרה וכו' ה' שלא נטלו עצה זה מזה וכו' ו' שתויי יין וכו' ז' מחוסרי בגדים דהיינו מעיל וכו' ח' בלי רחיצת ידים ורגלים וכו'

וכו' ט' לא היו להם בנים וכו' יו"ד לא היו להם נשים וכו' י"א שחצים היו ופי' הרב מ"ך דהיינו גאים וכו' י"ב נתנו עיניהם בפרנסות וכו' י"ג זנו עיניהם מן השכינה וכו' ובש"ד לדרוש ולרמוז אותם באו"ז כל אחת לעו' תיבה דהיינו שתי אזכרות שבזה הכתוב א' לעו' זנו עיניהם מן השכינה וכו' וא' לעו' אש אוכלה הוא אש זרה וכו' גם שני מיתות הכתובים כאן דהיינו מות וימתו וכו' לעו' שחצים גאים נתנו עיניהם בפרנסות ע"ד אין אני והו"א יכולים לדור בעולם וכו' וכ"ן מוסף שנטל שררה וכו' לא הצריך כידוע וכו' משה אהרן הכתובים וכו' לעו' שהורו הלכה לפני רבן וכו' ולעו' שתויי יין ג"ך א"ש אהרן ע"ד וידם אהרן שנטל שכר על שתיקתו כמ"ש רז"ל מה שכר קיבל שנתייחד עמו הדבור שנאמרה לו לבדו פ' שתויי יין ע"ש וכו' לפנ"י הכתובה כמשמעה דהיינו לעו' נכנסו לפנ"י ולפנים וכו' בקרבת"ם ג"ך לשון קרב"ן לעו' הקריבו קרבן שלא נצטוו וכו' שנ"י בני לעו' שלא נטלו עצה זה מזה דהיינו שנ"י וכו' בנ"י לעו' לא היו להם בני"ם וכו' אחרי לעו' לא היו להם נשים ע"ד אחור"י אריה ולא אחור"י אשה וכו' וילך מנוח אחר"י אשתו וכו' אחו"ר וקדם צרתני וכו' נשארו שני תיבות בפ' דהיינו וידב"ר א"ל לעו' שנים הנותרים שהם מחוסרי בגדים דהיינו מעיל וכו' ובלא רחיצת ידים ורגלים וכו' שג"ך תיבת וידב"ר ר"ת בל"א רחיצת ידי"ם ורגלי"ם וכו' וכ"ן תיבת א"ל לעו' המעיל והיה על אהרן לשרת וכו' בבאו א"ל הקדש וכו' גם רמז תיבת המעיל גימ' חמשה פ' א"ל וכו':

בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעלה במד"ר וז"ל ר' יודן פתר קריא בכהן גדול בכניסתו לבית קה"ק חבילות של מצות יש בידו בזכות התורה וזא"ת התורה בזכות מילה זא"ת בריתי בזכות שבת אשרי אנוש יעשה זא"ת בזכות ירושלים זא"ת ירושלים בזכות שבטים וזא"ת אשר דבר להם אביהם בזכות יהוד"ה וזא"ת ליהוד"ה בזכות ישראל זא"ת קומתך בזכות תרומה וזא"ת התרומה בזכות המעשרות ובחנוני נא בזאת בזכות קרבנות בזא"ת יבא אהרן ע"כ, הרי לך עשרה מצות שכתוב בהם זא"ת שהיא מלכות שמים כידוע מתקוני זוה"ק וכו' שכל אחת ממצות הנז' שקולה וגדולה וכו' והיינו לו' ג"ך שע"י זכות עשרה הנז' היה כהן גדול מתקן ומקשט כל עשר ספירותיה של מלכות שמים זה לעו' זה וכו' והיינו כמי לעו' עשרת ימי תשובה שזהו יום העשרי יוה"ק וכידוע כמי מכתבי רבינו ז"ל בעשרה עמוקים וכו' עשרה נסיונות וכו' שג"ך יוה"ך גדול מכולם ומשוכלל וכו' בזאת יבא אהרן דהיינו מכח הארת עשר הזכיות היה מתקן ועולה ונכנס לשלום ויצא וכו' וזהו בזאת יבא אהרן אל הקדש פנימה לפני ולפנים

ולפנים גבוה מעל גבוה וכו' גם רמז תיבת בזא"ת גימ' הקד"ש ע"ה וכו' כל כבודה בת מלך פנימה וכו' ודו"ק ותשכח בכל יו"ד זכיות הנז' הנק' בשם זא"ת כנז' וכו' שכללותם המה משוכללים במ"א שמעון הצדיק וכו' שהיה כהן גדול וכו' על ג' דברים העולם עומד על התורה ועל העבודה ועל גמלות חסדים והיינו לו' העולם האמתי הפנימי מלכות שמ' שג"ך כל הליכות עולם הגשמי החימרי זה וכו' ממנה מוצאם ומובאם כידוע וכו' וכ"ן גבוה מעל גבוה כנז"ל מן העולם ועד העולם וכו' על התורה שבכלל"ה ג"כ מצות שבת השקולה ככולה כידוע וכו' וכ"ן מצות המילה י"ג בריתות וכו' לעו' י"ג מדות שהתורה נדרשת מהם ובהם וכו' שכל זה היה לשבטי י"ה עדות לישראל קבלה מאביהם וכו' ועל העבודה הקרבנות כידוע בירושלם ויהודה שכל מעמדות בכלל היו כהן בעבודת"ו ולוי בדוכנו וישראל במעמדו וכו' וכ"ן בכלל זה תרומה ומעשרות וכו' או בכלל ג"ך ועל ג"ח וכו' גם ג' כתרים כאן היו וכאן נמצאו וכו' דהיינו לעו' כתר תורה זאת התורה כמשמעו וכו' לעו' כתר כהונה קרבנות ומעשרות ותרומה וכו' וכ"ן לעו' כתר מלכות וזאת ליהודה זאת ירושלים זאת קומתך וזאת אשר דבר להם וכו' שם טוב דהיינו ר"ת של ש"ם שב"ת מיל"ה וכו' והיינו לו' ג"ך בהבנת זכיות הנז' שהם מספר השוה לקדושה וכו' שעוד בם ג"ך תלת זכיות הראשונות לעו' תלת האמצעיות שכללותם כולם כאחד שגם לרבות עמהם תלת האחרונות מיסך שייכי לעמו ישראל שהן המה במספר השביעי שורשם ומקורם כהיא בשבעים נפש בת שבע דהיינו ע"ד שבע ביום הללתיך וכו' והיינו באופן זה דהיינו וזאת התורה שהיא הקדומה לכל כידוע כמי ע"פ ואהיה אצלו אמון וכו' אם לא בריתי יומם ולילה למ"ד זאת התורה וכו' שהכל בה שמותיו של הקב"ה וכו' וא"ך הוא זה מזה נודע גודל כחה ומעלתה שהוא כביכו"ל ותורתו אחד וכו' שלעו' זה ג"ך דרשו זאת התורה לעולה וכו' דכולא בה וכו' והיינו בזכות זה הראשונה מכל בזאת יבא אהרן אל הקדש וכו' שאחריה ג"ך זכות המילה י"ג בריתות כנז"ל וכו' שג"ך למ"ד אם לא בריתי כמשמעה וכו' שלכך ניתנה מקדם לאברהם אבינו ע"ה וכו' שהיא שקולה לעו' כל התורה וכו' וזהו כמי בזאת יבא אהרן וכו' זאת בריתי וכו' וכ"ן יבוא השלישי מזכות מצות שבה קודם השקול כידוע וכו' אחרי זכות מצות ברית קודש המילה שדומה שבת וכו' חותמו של הקב"ה הוא זה כי עבדי הם וכו' ברוך המבדיל בין קודש לקודש וכו' ואלה שמות בני ישראל בכח ג' קדושות הרמוזים בר"ת של שמו"ת ש'בת מ'ילה ת'ורה וכ"ן שב"ת ר"ת ש'בת ב'רית ת'ורה תש"ב אנוש עד דכא וכו' כי תש"ב ללחום את מושל וכו' ושב"ת עד ד' אלהיך וכו' ואתה תשו"ב וכו' קדוש קדוש קדוש ד' צבאות וכו' אשרי אנוש יעשה

זאת

זאת וכו' וזהו בזאת יבא אהרן אל הקדש בכח זכיות שלש קדושה השקולים הראשונים הנז' וכו' שאחריהם ג"ך שלש זכיות האמצעות שהמה זה לעו"ז כנז' והיינו זאת ירושלם לעו' וזאת התורה ע"ד כי מציון תצא תורה ודבר ד' מירושלם וכו' ויאמר ד' על מה אבדה הארץ וכו' על עזבם את תורתי וכו' ציון במשפט תפדה וכו' וכ"ן וזאת אשר דבר להם אביהם לעו' זאת הברית ע"ד שבטי י"ה עדות לישראל כידוע וכו' גם וזאת ליהוד"ה לעו' אשרי אנוש יעשה זאת ע"ד מזמור שיר ליום השבת שאדם הראשון אמרו בתשובתו כידוע וכו' וכ"ן שמע ד' קול יהוד"ה בתשובתו תשובה לעו' תשובה וכו' שגם לרבות וזאת ליהוד"ה לשון הודאה ביום השבת טוב להודות לד' וכו' בזכות ישראל זאת קומתך וכו' שהכל כאשר לכל מיסך שייכי בהו כנז' ישראל אשר בך אתפאר וכו' ברישא וסיפא וגם באמצעיתא ודהיינו ברישא בכתר תורה ומילה ושבת וכו' שכ"ן ר"ת של תיב' קומת"ך ת'ורה מ'ילה ק'ודש דהיינו שבת קוד"ש וכו' כ"ו גימ' הוי"ה לשם יחוד קוב"ה וכו' וזהו קומת"ך וכו' גם בסיפא זאת קומת"ך ר"ת ק'רבנות מ'עשרות ת'רומה כ"ו כנז' וכו' ובאמצעיתא מנייהו פרכי מנייהו מלכי וכו' וזהו בזאת יבא אהרן וכו' וכ"ן וזאת התרומה לעומ' וזאת התורה אש"ר לעו' זאת ירושלם כנז' וכו' ע"ד הזוה"ק תרומ"ה תור"ה מ' ארבעים יום כידוע וכו' גם ובאנוכי נא בזאת לעו' זאת בריתי אשר לעו' וזאת אשר דבר כנז' וכו' ע"ד יוסף הצדיק ופלטי וכו' והראשון לכולם בגופא דמלוה זאת אברהם אע"ה וכו' בזאת יבא אהרן לעו' אשרי אנוש יעשה זאת אשר לעו'. וזאת ליהוד"ה כנז' וכו' ע"ד עולת שבת בשבתו שדוחה שבת וכו' וכ"ן בו ביום שהוא יוה"ך וכו' ודו"ק ותשכח שלשלת הקבלה זאת שהיא קשורה זה בזה בס"ד וכו':

וא"א ע"פ הנז"ל יבואר הכתוב אל תשמחי אויבתי לי כי נפלתי קמתי כי אשב בחשך ד' אור לי והיינו לומר לעו' עשרה זכיות הנז' שעתה בגלות הוסרו וניטלו ממנו שכולנו בחזקת טומאה חמורה טומאת מת וכו' שאין לנו לא כהן בעבודתו ולא ישראל במעמדו וכו' ואין לנו על מי להשען אלא על אבינו שבשמים אדם ובהמה תושיע ד' וכו' שג"ך כל רזי התורה גנזי המלך מלכו ש"ע ב"ה נגנזו ונטמנו ואין אתנו יודע עד מה וכו' וכ"ן קרבנות המילה וסודותיה וכו' וקרבנות השבת בשבתו וכו' והשאר מובן ממילא וכו' שכולנו כסומא בארובה דמינו בין בלימוד התורה בין בקיום מצות השייכים שבה כהיא מצות אנשים מלומדה ולמפורסמות אינם צריכים ראיה אך למותר וכו' אכן לעת קץ שיחונן ד' על כל עמו ישראל לגאלם וכו' יחזור הכל לאיתנו הראשון ביתר שאת ויתר עז בעגו"ק אמן וכו' וזהו שבא לרמוז ג"ך כאן וכו' אל תשמחי וכו' דהיינו אל תשמחי אויבתי לי לעומ' ג"ך עשרה זכיות הנקרא' בשם טוב של זאת שמהם ובהם היה נכנס כהן גדול ביוה"ך לפני ולפנים כנז"ל וכו' שנפלו ממני היום בגלות אל תשמחי וכו' כי הגם שנפלו וניטלו

וניטלו ממני וכו' עתיד אני לומר לך בעת גאולתי קמתי מהם ובהם בתוספו' מרובה וכו' וזהו כי נפלתי דהיינו הגם שנפלתי בגלותי עתיד אני לומר לך בגאולתי קמת"י מכל מה שנפלתי והותר וכו' וזהו כי נפלתי קמתי וכו' וכ"ן כי אשב בחשך ד' אור לי ע"ד הנז' וכו' ורישא שהיא כי נפלתי קמתי היא לעו' אותם המצות שנפלו ממני מכל וכל דלא שייכי וכו' אך סיפא שהיא כי אשב בחשך ד' אור לי לעומ' המצות השייכים מהם ובהם דהיינו שהגם שיש מהם במקצת כמו הנז' שבת ומילה ותורה וכו' אפי' לעומתם אשב בחשך מהם ובהם בגלות שאין קרבנות וכו' ומה גם אפילו אותם שאין להם קרבן וכו' אני מהם ובהם אשב בחשך דלא נגלו תעלומותיהם כנז' וכו' וזהו כי נפלתי קמתי לעו' אותם דלא שייכי וכו' כי אשב בחשך היום בגלות שאני כסומא בארובה גם באותם השייכים וכו' עתיד אני לומר לך גם מהם ובהם ד' אור לי וכו' וכ"ן קמתי דייקא כבר וכו' שהוא ע"ד ברוך ד' אשר נתן וכו' לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב וכו' דייקא הטוב כידוע וכו' שעוד בה ג"ך דברו הטוב כיון שהוציאו ודברו כבר נתון הוא ונתקיים כידוע וכו' וזהו קמתי מכבר ומקדם וכו' וכ"ן ד' אור לי וכו' וזהו רמז עשרה הנז' דהיינו תיבת השמח"י יש בה ש"ם ח"ת י' דהיינו ח"ת גימ' של זא"ת שהיא מלכות שמים וכו' ודהיינו עשרה זאת שהם זכיות הנז' וכו' וזהו אל תשמחי אויבתי לי לעו' עשרה זכיות שנק' זאת כנז' כרמוז נמי בתיבת השמחי דהיינו עשרה שם זאת וכו' שהגם שנפלתי מהם כנז' בגלותי וכו' קמתי בגאולתי שכבר כתובה וכו' וכ"ן כמו שכבר קמתי וכו' גם השמח"י ר"ת ת'ורה ש'בת מ'ילה ח'ורבן י'רושלם וכו' והיינו רישא דקרא לעו' ג"ך רישא דדרשה הנז"ל וכו' גם תיבת קמת"י ר"ת ק'רבנות מ'עשרות ת'רומה י'הודה סיפא וכו' כ"י אש"ב ר"ת שבטי ב'ני י'שראל כ'נים א'תם וכו' הרי לך רמז עשרה זכיות הנק' בשם זאת דו"ק והשכ"ח וכו':

וכ"ן א"א ע"פ הנז"ל ירמוז ג"ך רבות מחשבות בלב איש ועצת ד' היא תקום. ודהיינו שהגם שרבות מחשבות בלב איש של כל ישראל לעומ' מצות השייכות בזמן הזה והיינו לומר דלא נגעו ולא פגעו באותם דלא שייכי כי לא ידעו מה הוא כלל ופרט וכו' רק ואך גם השייכים רבות מחשבות מהם ובהם ואפי"ה עמוק עמוק מי ימצאנו וכו' ולא ימצאנו גם להנמצא רק בזמן שיתגלה הטמון מן העין וכו' וזהו רבות מחשבות בלב איש כנז' בכדי לידע האמת גם להנמצא ולא עלתה וכו' ועצת ד' שהוא האמת לאמתו לכולם היא תקום לידע ולהודיע בעת תקום תרחם ציון וכו' בזמן ההוא הכל לפיו וכו' וזהו נמי רמז תיבת מחשבו"ת ר"ת שלה מ'ילה ש'בת ת'ורה ח'ורבן ב'ית וכו' גם תיבת תקו"ם ר"ת ת'רומה ק'רבנות מ'עשרות רישא וסיפא דהנז' וכו' וכללות אמצעיתא ככלל הוא ג"ך בתיבות בלב איש יהודה וישראל כל שבטי ישורון וכו':

בזאת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה. במד"ר ז"ל בפר
בן בקר זה אברהם ע"ש ואל הבקר רץ אברהם, ואיל לעולה זה יצחק
על שם והנה איל אחר נאחז בסבך, עז בזכותו של יעקב דכתיב קח לי משם שני
גדיי עזים טובים ר' ברכיה בשם ר' לוי אמר טובים לך טובים לבניך, טובים לך
שעליהם תקבל הברכות, טובים לבניך שעליהם מתכפר להם ביוה"ך הה"ד כי ביום
הזה יכפר עליכם וכו' ע"כ. וא"א מבלתי אאריך בדקדוקים וכו' אבינה בדרוש הנז'
בס"ד שכלל הבנתו היא זאת שכהן גדול בעת בואו אל הקדש פנימה לפני ולפנים
בו ביום יוה"ך וכו' נשען הוא ונכנס בזכות אבות בשלשתם שעושה כמעשיהם
בעבודתו עבודת הקדש ע"פ הלוי ית"ש ב"ה וכו' בכדי לעורר זכותם לאיר המאיר
על בניהם כרחם אב על בנים אב הרחמים כמה וכמה מעלה מדה טובה מרובה
לחי העולמים וכו' ומה גם בו ביום ההיא יום סליחה וכפרה וכו' שלעו' זה ג"ך
צריכה זכיה גמורה ומפוארה שמהם ובהם זכרון למעשיהם מעשה אבות יעשו הבנים
זכר למעשה בראשית אבות על בנים וכו' ומה גם במה יתרצה עבד אל אדוניו אם
לא בהכל שלו כהויא ואהבת את ד' אלקיך בכל לבבך וכו' שזהו כמו מעשה אבות
כידוע במס' ברכות וכו' וזהו בזאת יבא וכו' להקביל פני שכינה שג"ך רמז תיבת
בזא"ת גימ' כ"ה שכינ"ה כידוע ע"פ כ"ה אמר ד' וכו' כ"ה תאמ"ר וכו' וזהו כמו
רמז תיבת הקד"ש ע"ה וכו'. בפר בן בקר זה אברהם על שם ואל הבקר רץ
אברהם זה לעו' זה לעורר וכו' שעוד בה ג"ך זכות רב"ה מדותו וכו' חסד לאברה'
וכו' הכנסת אורחים הגדולה מהקבלת פני השכינה כידוע וכו' גם זה אברהם
כמורה וכו' וכ"ן ביצחק וכו' לשלול זרעם אשר איננו טהור שלא מזרע ישראל דהי'
ישמעאל ועשו כהויא כי ביצחק ולא כל יצחק וכו'. ואיל לעלה זה יצחק על שם
והנה איל אחר וכו' דהיינו זה לעו' זה ולעורר ג"ך כנז' וכו' שעוד בה ג"ך שפשט
צוארו ע"ג המזבח לקדש שמו ית' פחד יצחק מדתו וכו' שהרי בן ל"ז שנה היה
כידוע גבר"א רב"א שעשה רצון אביו שבארץ וכ"ש וק"ו שבשמים שזה לעומת זה
כידוע וכו' והיינו קדוש"ה לעו' ג"ך בזאת יבא אהרן אל הקד"ש דו"ק ותשכח וכו'
וכ"ן פר בן בקר לחטאת משלו כידוע קרבן לד' דומיא דהכנסת אורחים וכו'. עז
בזכותו של יעקב דכתיב קח לי משם שני גדיי עזים טובים וכו' כנז' זה לעו' זה
ולעורר וכו' שעוד בה ג"ך זכות כבוד אמו לעשות כרצונה הגם שבזה ספק נפשות
מצד קללת אביו כמ"ש והבאתי עלי וכו' והיינו לומר כאן סכנת גוף ונפש בספק
הקרוב לודאי לנגדו חלילה וכו' ודהיינו שיכול זכות זה להיות גדולה מן זכיות אבותיו
הנז' וכו' שלעו' שניהם דהיינו ההיזק המגיע משניהם לא שייך כ"א בזה העולם וכו'
אשר לא כן בזכותו של יעקב וכו' ובזה וגם להבא וכו' שג"ך ממילא אתיא מכבוד
אמו כבוד אביו וכ"ש וק"ו אביו שבשמים וכו' והיינו לומר בזכותו דייקא כאן אשר
לא

לא כן וכו' שעוד זה ג"ך בזכותו הרמתה זכה וברה מטתו השלימה מאבותיו בחיר שבאבות וכו' וזהו בזכותו של יעקב דייקא וכו' שהוא ג"ך המכריע לשניהם גם במדותיהם דהיינו בחי' שניהם מניה וביה כידוע וגו' גם למטה כאן ע"ז דייקא וכו' אשר לא כן ככתוב המלמד והנלמד שני בשניהם וכו' לכבוד כבוד ד' גורל אחד לד' וכו' והשעיר אשר עלה עליו הגורל לד' וכו' וכ"ן הפס אחד לקרבן פסח כידוע וכו' ואחד למטעמים וכו' וזהו טובים דייקא כאן וכו' אשר לא כן וכו' ולע' זה בא ר' ברכיה וכו' לתקן מלא טובים שבכאן שייכה אשר לא כן בשני השעירים וכו' והיינו לומר שבשניהם שייכה לשון הטבה מחמת שלימות הכפרה שהיא ע"י שניהם וכו' וזהו טובים לך טובים לבניך בניהם שוין ודהיינו שכמו שבשניהם טובים לך וכו' ככה טובים לבניך בשניהם מלך כפרת עונותיהם שנשלמת ע"י שניהם וכו' והיינו לומר זהו פי' הפרט וכו' אכן לעו' הכלל שלכאורה הוא שנוי וכפול יתכן שהוא לעו' הרמז הנז"ל בחיר שבאבות מטה שלימה וכו' וזהו טובים לך טובים לבניך דייקא ודהי' טובים לך מלך בחינתך באתה כלול ומשוכלל וכו' טובים לבניך מטה שלימ' וכו':

וא"א ג"ך לאסמוכי מכאן דברי רז"ל ע"ה לעו' האי דאמור לאמלוכי באבות מקדם כל תפלה ותפלה לטול רשות מהם ובהם כידוע מזוה"ק ע"פ ואני ברוב חסדיך וכו' שעוד זה ג"ך זכות אבות עם בניהם בעת שיעשו כמעשיהם על אחת כמה וכמה וכו' ודהיינו שכל אדם מישראל בעת בואו אל בית התפלה שהיא ממקום מקדשנו כידוע וכו' צריך להיות מתלמידיו של אהרן הכהן ולהדמות כמעשיו אכל מאי דאפשר וכו' בכדי שיקובל ברצון מכח זכות אבות וכ"ן זכות אהרן הכהן וכו' ומה גם אם תהיה הכוונה לש"ש הגם שאין אתנו יודע עד מה וכו' אפי"ה אחד המרבה וכו' והיינו נמי רמז של בזא"ת יב"א אהר"ן גימ' תרע"א אדנ"י במי' כידוע זה השע"ר ל"ה וכו' א"ז לעו' ח' אותיות הוי"ה אדנ"י וכו' ודהיינו בכוונת הרמז זה שעולה א"ז תרע"א בא יבא ברנה לבית התפלה שהוא לעו' בית קדש הקדשים וכו' וכ"ן מקדם כל צריך קבלת תשובה בתוספת מרובה כרמוז בתיבת זא"ת כידוע שגימ' שלה קו"ל צו"ם ממו"ן וכו' בעת ובעונה של כל תפלה ותפלה בכדי שתוכלל ותעלה מעלה מעלה וכו' רמז בזא"ת יב"א אהר"ן גימ' בכ"ח אברה"ם ויצח"ק ויעק"ב ע"ד מדרש הנז"ל וכו' שככה היה לאהרן שושבינא דמטרוניתא וכו' ומה גם לכל תב"ן עם הב"ר וכו' פן ואולי יחונן ה' עי' הכוונה הנז' שהיא אחד המרבה ואחד הממעיט וכו' בפר בן בקר ע"פ מ"ד הנז' וכו' שהוא ג"ך לרבות תפלת השחר בקר לאברהם זה לעו' זה ברוך מגיד מראשית וכו' ואיל לעלה לעו' תפלת מנחה שהוא ג"ך כל אחד לעו' תפלתו שתקן כידוע וכו' גם רמז תיבת על"ה גימ' במנחה וכו' כתנת בד קדש ילבש וכו'

ארבעה

ארבעה בגדים אלו ג"ך לעו' ד' מצות השייכים בשני תפלות הנז' וכו' שהם ציצית קטן וגדול ותפלין של יד ושל ראש וכו' גם שני קדש דייקא וכו' לעו' שני תפלין הנז' כי קדש הם כידוע אשר לא כן במצות ציצית שנקרא תשמישי מצוה וכו' גם לרבות כתנת בד קדש ילבש לעו' ציצית גדול שמניה וביה שייכה לשון ילבש וכו' שעוד בה ג"ך כתנת מכפרת על ש"ד כידוע וכו' והיינו נמי דם חלזון שבמצות ציצית וכו' ומכנסי בד יהיו על בשרו דייקא כאן בשרו לעו' ציצית קטן שהוא ג"ך מתחת כידוע מכתבי רבינו ז"ל וכו' שעוד בו ג"ך סגולת שמירת הברית וכו' וכההיא נמי דההוא תלמידא עם אותה זונה שהיתה וכו' וכ"ן מכנסים מכפרים על ג"ע כידוע וכו' ולא תתורו אחרי לבבכם וכו' ובאבנט בד יחגר היינו לעו' זה תפלין של יד דומיא דאבנט על הלב שעוד בה ג"ך זה מקיף וזה מקיף זה לעו' הלב וכ"ן זה לשמר הלב מלהרהר חלילה באל זר כידוע ממקומו אתה מכיר כפרתו זה וזה שוין לכפר וכו' וכמ"ש שמני כחותם על לבך וכו' ובמצנפת בד יצנוף לעו' זה ג"ך תפלין של ראש מקום שניהם וכו' שג"ך לכפר על גובה ראש גאוה וכו' בגדי קדש הם לכלול גם הציצית שהגם שהיא מכלל המצות כנז' תשמישי מצוה וכו' מ"מ אית בהו גם לד דקדושה דכולהו מסטרא דק' וכו' ורחץ במים את בשרו ולבשם שגם זה לעו' יפנה וירחץ ידיו כידוע וכו' ומאת עדת בני ישראל יקח שני שעירי עזים וכו' לעו' ג"ך תפלת ערבית שתקן יעקב אע"ה כידוע זמן השעירים ושליטתם וכו' גם שנים לרבות ג"ך התשלומין של מנחה טמינה ובה שייך זה יותר משאר התפלות וכו' וזהו נמי סיפא דקרא זה ואיל אחד לעלה וכו':

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ד' תטהרו. וא"א ע"ד הזוה"ק וכתבי רבינו ז"ל ביוה"ך שהוא לשון רבים מיעט רבים שנים שהם אמא וברתא בכח יחודם וחיבורם כאחד טובים את הבנים שמחה תתאה בעילאה הללוי"ה וכו' ומכח הנז' הוכשר יום זה למחילה ולסליחה ולכפרה וכו' והי' רמז הרמוז כאן דהיינו כ"י ביו"ם גימ' אהי"ה בינ"ה וכו' שג"ך ביו"ם הז"ה יכפ"ר גימ' שכינ"ה וזהו וכו' כי ביום הזה יכפר עליכם וכו' מכח הרמוז וכו' וכ"ן אתכ"ם מכ"ל כמסורת הקריאה וכו' אותיות אמ"ך מלכו"ת וכו' וזהו לפני ד' תטהרו וכו' גם לרבות יכפר עליכם לעומת יו"ד של הוי"ה ב"ה וכו' לטהר אתכם לעו' ה"י ראשונה וכו' מכל חטאתיכם לעו' וי"ו וכו' לפני ד' תטהרו לעו' ה"י אחרונה וכו' שמנה ובה הושלם ד' ב"ה וזהו לפני ד' דייקא השם שלם תטהרו וכו' וממילא אתיא לטהר וכו':

ועוד א"א כי ביום הזה יכפר וכו' שהוא ע"ד מדרש רז"ל ע"פ טוב וישר ד'

ד' וכו' שאלו לחכמה חוטא מה עונשו וכו' שאלו לנבואה וכו' שאלו לתורה וכו' יביא קרבן וכו' שאלו להקב"ה חוטא מה עונשו א"ל יעשה תשובה ויתכפר לו שנא' טוב וישר ד' וכו' וזהו כי ביום הזה יכפר עליכם לעו' החכמה וכו' לטהר אתכם לעו' הנבואה וכו' מכל חטאתיכם גם לעו' נפש כי תחטא וכו' לפני ד' תטהרו דייקא בכח התשובה שכ"ן רמז לפנ"י ד' תטהר"ו גימ' א"ך ע"ז התשוב"ה וכו' שהוא ע"ד אך טוב לישראל וכו' דהיינו טוב לישראל שובה ישראל ע"ד ד' אלהיך וכו' שהוא ג"ך ע"ד הנז' טוב וישר ד' בתשובתו לעמו ישראל חלקו ונחלתו וכו' אשר לא כן בתשובת המנגדים דלא שייכא וכו' וזהו שובה ישראל עד ד' אלהיך שהיא השייכה וכו' שעוד בה ג"ך רחמנותו ית' על בנו בכורו וכו' וזהו נמי לפני ד' תטהרו רק ואך ע"ז התשוב"ה כרמוז וכו' ודו"ק וכו':

אך א"א כי ביום הזה יכפר עליכם וכו' שהוא ע"ד פרק א' דר"ה משנת בד' פרקים נידון העולם וכו' ע"ש בגמ' אליבא דר"מ כי הכל נידון בר"ה וכו' ונחתמים ביוה"כ וכו' וזהו כי ביום הזה יכפר עליכם לעו' חתימת דין התבואה וכו' לטהר אתכם לעו' חתימת דין האילנות וכו' מכל חטאתיכם לעימ' חתימת דין המים וכו' לפני ד' תטהרו לעו' חתימת כל באי עולם וכו' שעיקרם המה בני ישראל כידוע וכו' שע"י תשובתם כולם שוים לטובה ביום הזה וכו' גם לרבות כי ביום הזה מורה וכו' לעו' תפלת ערבית שהיא בתחלת היום וכו' יכפר עליכם מכח זכות תפלת השחר שהיא לעו' קרבן הבקר הראשון וכו' שבו תלויה הכפרה וכו' לטהר אתכם מכח זכות תפלת המוספין וכו' מכל חטאתיכם מכח זכות ג"ך תפלת המנחה וכו' לפני ד' תטהרו מכח וזכות חידוש תפלת הנעילה שמנה ובה ג"ך נחתמים לחיים טובים כידוע וכו' גם לרבות ע"ד שלשה ספרים שנפתחו ביום ר"ה כידוע וכו' שהגם שביום ר"ה נגמר דין שנים מהם לצדיקים ורשעים כידוע וכו' הפי"ה נדרשים ונחקרים בו ביום לצדיקים ירננו ב"ה בתוספת אורה ושמחה וכו' אשר ג"ך לאידך גיסא אולי ישובו גם למדת הבינונים וכו' וזהו כי ביום הזה וכו' יכפר עליכם לעו' הבינונים שתלויים ועומדים לבו ביום לכפרה ולמחילה וכו' לטהר אתכם לעו' הצדיקים בתוספת טהרה על טהרתן וכו' מכל חטאתיכם לעו' הרשעים בעלי חטא וכו' לפני ד' תטהרו כולם שוים לטובה בו ביום בטהרת רחמנותו ית' שמו לעד וכו' גם לרבות זה לעו"ז ע"ד הנז' ימים המשולשים כידוע ימי עליה וימי העמידה וימי הירידה וכו' בכל חטא וכו' וכ"ן לעו' מחשבה ודבור ומעשה וכו' לפני ד' תטהרו כולם שוים וכו' שעוד בה ג"ך ע"ד שויתי ד' לנגדי תמיד כידוע וכו' וזהו לפני ד' דייקא וכו' גם ע"ד גדולה תשובה שמגעת עד כסא הכבוד וכו' וזהו לפני ד' דייקא תטהרו וכרמוז נמי בא"ך ע"ז התשובה וכו' שג"ך לפנ"י ד' תטהר"ו גימ' טו"ב התשוב"ה כס"א וכו' גם לרבות ע"ד פ' בתר' דיומא

ד' חלוקי כפרה משום ר' ישמעאל וכו' שמשם משמע שלעו' ד' כאחד טובים יש להם כפרה ותליה ביום הכפורים וכו' וזהו כי ביום הזה שהוא יום הרצון וכו' יכפר עליכם לטהר אתכם לעו' מצות עשה ולא תעשה תשובה ויוה"ך וכו' ודהיינו יכפר עליכם יוה"ך הזה מכל הלאוין אשר צריכים המה לכפרתו כמפורש שם וכו' לטהר אתכם לעו' העשין שמהם ובהם היא הטהרה וכו' וכ"ן רמז לטה"ר אתכ"ם עם האותיות גימט' תשוב"ה וכו' והיינו לומר יכפר עליכם מן הלאוין התלויים בכפרתו של אותו היום וכו' לטהר אתכם בכח התשובה כרמוז לכל העשין וכו' מכל חטאתיכם לעו' כריתות ומיתות בי"ד הנמרקים ביסורין ותלויים ביוה"ך וכו' לפני ד' תטהרו לעו' חילול ד' וכו' וזהו לפני ד' דייקא וכו' שלכולם בשם יקרא לסליחה ולכפרה כל אחת בשלה בעת רצון זה היום וכו' גם הוא לעומ' חמשה עינויים שבאותו יום כידוע וכו' ודהיינו כי ביום הזה לעו' סיכה וכו' יכפר עליכם לעו' רחיצה וכו' לטהר אתכם לעו' נעילת הסנדל וכו' מכל חטאתיכם לעו' אכילה ושתיה וכו' לפני ד' תטהרו לעומ' תשמיש המטה וכו' דו"ק ותשכח. גם לרבות הפוך בה דכולא בה וכו' וזהו כמי שבת שבתון הוא לכם מכל תענוגותיכ' השייכים מחמשה הנז' וכו' שמהם ובהם ועניתם את נפשותיכם שג"ך ר"ת של נפשתיכ"ם מ'אכל ת'שמיש נ'עילה ס'יכה בש' כידוע זשסר"ך וכו' אותיות כפ"י הנשארים לעו' רחיצה ע"ד ארחץ בנקיון כפ"י וכו' גם לרבות שבת בראשית הבא בו ביום שכולם מלוה בו כידוע וכו' אפי"ה שבת שבתון דהיינו שבת קוד"ש שבא בו ביום ששניהם כאחד טובים שבתון וכו' ועניתם וכו' והיינו כמי הו"א כתיב וקרי הי"א וכו' וזהו ועניתם את נפשתיכם גם בשבת שבתון וכו' שנדחה שבת מפני יוה"ך וכו':

כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ובחקותיהם לא תלכו. לכאורה יתור דברים נראו כאן שיכול לו' כמעשה ארץ מצרים וכמעשה ארץ כנען לא תעשו וכו' וא"א ע"פ פשטן של דברים שהסברה נותנת שאותם השכנים שהיו לארץ גשן שבה היו בני ישראל יושבים במצרים וכו' ילמדו איזה לימוד שיקרא מבחי' הטוב בצד מה וכו' ומה גם משבט הלוי שהיה שם על התורה ועל העבודה כידוע ממד"ר וכו' וכ"ן ארץ כנען של שבעה עממין שבחר לו י"ה מכל ג' עממין העתידים לבוא כידוע וכו' כי לא דבר רק הוא ומה גם שכגיכ"ל בכבודו ובעצמו וכו' הביא אתכם שמה מקדם לכאן וכו' לא על חנם היה זה אלא איזה קדושה וכו' וא"ך הוא זה יכולים כאן וכאן ללמוד איזה לימוד אשר הוא מבחי' הטוב ומה גם קדושת המקום וכו' וככה יאמר נא ישראל רמון מלא תוכו אכל וכו' לז"א כמעשה ארץ מצרים דייקא כמעשה דהי' גם הדומה לדומה וכו' ול"מ ארץ מצרים הרחוקים וכו' אלא גם אותם השכנים לארץ גשן אשר ישבתם בה וכו' לא תעשו כמעשיהם הדומה כנז' וכו' וכ"ן וכמעשה ארץ כנען הדומה וכו' אשר

אני דייקא וכו' ודי' שהגם שאני בכבודי ובעצמי מביא אתכם שמה שזה מורה כח
ועולם קדושת המקום ברוך המקו"ם ב"ה וכו' אפי"ה לא תעשו כמעשיהם מכל וכל
כנז' וכו' והיינו טעמא שגם הדומה לדומה מרוב חומרת טומאתו וכו' קראתו התורה
מכלל חקתיהם גופייהו וכו' וזהו ובחקתיהם לא תלכו וכו' שגם לרבות את משפטי
תעשו ואת חקתי תשמרו דווקא ואין זולתם וכו' וזהו נמי הסמוך לזה שאחרי כן כתיב
פ' העריות שלעו' תקיפות יצרם כידוע וכו' שגם לרבות ג"ך פריצות הגוים ההם
מהם ובהם בחוזק יד שלהם כידוע בחם אבי כנען שורשם ומקורם וכו' וכ"ן זרמת
סוסים זרמתם וכו' אשר לא כן עמו ישראל קדושים בני קדושים וכו' וזהו כמעשה
ארץ מצרים השטופים וכו' וכמע' ארץ כנען שאביהם חם אבי כנען וכו' והיינו לו'
שלעו' הנז' הסמוך בא הצווי ית' ביתר שאת מכל העבירות הגם שהכל בכלל וכו'
שגם לרבות את משפטי תעשו דייקא לעו' כללות מצות עשה וכו' ואת חקתי תשמרו
לעו' כללות מצות לא תעשה דהי' תשמרו אותם שלא תעברו חלילה על אחת מהם
וכו' ללכת בהם דייקא ולא בזולתה וכו' וממילא אתיא מכח הנז' שאני ה' אלהיכם
וכו' ומפני סור מרע ועשה טוב וכו' גם להקדים זה וזה וכו' חזר לצוות ושמרתם את
חקתי בריסא לעומת המאוחר בקרא קמא כנז' וכו' ואז את"ך ואת משפטי כנז'
וכו' גם ליתן את של זה בזה ושל זה בזה דהי' בצווי שמירה לכולם וכו' וכ"ן בצווי
עשיה לכולם שג"ך עשיית הלאוין היא היא שמירתן היא היא עשייתן שלא לפרוץ
גדרן חלילה וכו' וכההיא נמי בעשרה מאמרות נברא העולם וכו' ליתן שכר טוב וכו'
וזהו אשר יעשה אותם האדם וחי בהם אני ה' נאמן וכו' גם האדם דייקא ע"ד כי
זה כל האד"ם וכו' שעוד בה ג"ך לעו' איבריו וגידיו כידוע מספר כולם תרי"ג לעו'
תרי"ג מצות שמכח שמירתם כדת וכהלכה נתקן זה השומר בכללות איבריו וגידיו כידוע
זה לעו' זה עשה האלהים לעמו ישראל ברוך שבחר בהם ובתורתם דייקא זה לעו'
זה כנז' וכו' וזהו אשר יעשה אותם האדם דייקא שהוא מכוון לעומתם כנז' וכו'
ואז הוא מכח הנז' וחי בהם להשפיע ולהופיע מהם ובהם מאור הרוחני שלהם של
מצות גם לעומתו וכו' שגם לרבות ג"ך מניה וביה כמה מעלות תרי"ג נפשו ורוחו
ונשמתו גבוה מעל גבוה וכו' שלכולם וחי בהם וכו':

ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבות האלה
האזרח והגר הגר בתוככם כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ
אשר לפניכם ותטמא הארץ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה כאשר קאה את
הגוי אשר לפניכם כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכרתו הנפשות העושת
מקרב עמם ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מחקות התועבת אשר נעשו לפניכ'
ולא תטמאו בהם אני ה' אלהיכם. וא"א ע"ד הנז"ל וכו' שעוד בה ג"ך שמירה
כפולה ומכופלת וכו' מקדם ואחור כאן בפ' עריות לעו' ג"ך על דנפים יצריה כידוע
וכו'

וכו' וליטול שכר לעו' כל לווי ולווי וכו' גם לרבות מכאן כל השומר עלמו מכל העריות וכו' כאלו שמר כל המלות ודהי' שקול הוא לקביל שכר וכו' וזהו ושמרתם אתם וכו' ודהי' שכבר קבלתם עליכם כללות פ' דלעיל בכל אופן המועיל לשמור ולעשות וכו' מעלה אני עליכם כאלו ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי כרמוז לעיל שהם לעומת סור מרע ועשה טוב דהי' הלאוין והעשין וכו' גם הוא באופן זה דהי' באיזה עת וזמן אני מעלה עליכם כאלו קיימתם כל תרי"ג מלות וכו' בזמן שלא תעשו מכל התועבת שהם העריות וכו' וזהו נמי פירוש הכתוב איזהו עת שאני מעלה וכו' ודהי' ושמרתם אתם את חקתי ואת משפטי וכו' בזמן המוכשר שהוא ולא תעשו וכו' ודהי' שכיון שלא תעשו מכל התועבת וכו' אזי גם אני מעלה עליכם כאלו ושמרתם אתם וכו' וכ"ן ושמרתם אתם דייקא דהי' אתם ולא עם אחר בשמירה וכו' גם תיבת את"ם או"ת אמ"ת ע"ד כולו זרע אמ"ת וכו' ואח"כ בני יעקב לא כליתם וכו' תתן אמ"ת ליעקב וכו' מטה שלימה וכו'. שבטי י"ה עדות לישראל וכו' ולפיכך ושמרתם אתם וכו' שלך נחלה זאת מאבותיך ולא לחנם הוזהרת וכו' ודהי' כמעשה האבות יעשו גם הבנים בנים אתם לה' וכו' וזהו ולא תעשו מכל התועבת האלה שהן המה העריות הנז' וכו' שנ"ך ע"ד בר כפרא מאי תועבה תועה אתה בה וכו' התועב"ת תוע"ה ב"ת אותיות שוות הדין כהדין וכו' האזר"ח והג"ר הג"ר בתוככם דקי' ג' תיבות אלו לעו' האבות אברהם האזרח"י וכו' והג"ר הג"ר ילחק ויעקב ע"ד וישב יעקב בארץ מגור"י אביו וכו' והיינו לו' להכניסם תחת כנפי השכינה ולגיירם כההיא ואת הנפש אשר עשו בחרן וכו' וזהו האזרח וכו' כי את כל התועבת כנז' וכו' הא"ל קשה וכו' עשו אנש"י הארץ וכו' ודהי' שנ"ך אנש"י דייקא כההיא אנש"י סדום וכו' דור אנוש וכו' וכו' ותטמא הארץ כההיא ותשחת האר"ץ וכו' ולא תקי"א הארץ אתכם כההיא קי"א לואה בלי מקום וכו' כיון שלא תעשו כמעשיהם וכו' כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה וכו' ונכרתו הנפשות וכו' שעוד בה ג"ך ע"ד מד"ר א"ר ילחק מלינו על עוברי עבירות הגונב נהנה הנגנב מפסיד. הגוזל נהנה והנגזל מפסיד. ברם הכא שניהם נהנין מי מפסיד הקב"ה הוא מאבד כל סמניו וכו' וזהו ונכרתו הנפשות שהם סמניו כביכו"ל ע"י רשעים אלו העשו"ת מעשה אשר לא יעשה וכו' ולפיכך ג"ך מודד להם כביכו"ל כמדתם וכו' וזהו ונכרתו הנפשות וכו' גם לרבות כההיא ג' שותפים באדם וכו' והכל הולך למקום אחד וכו' מקרב עמם דייקא שלא ישבו במחילתם כי זרים המה להם במעשה הרע וכו' וכההיא לא יגורך רע וכו' ולפיכך ושמרתם את משמרתי דייקא כההיא אם שמרתם את שלי גם אני אשמור שלכם וכו' גם ושמרתם את משמרתי לרבות שניות מד"ס כידוע וכו' שעוד בה ג"ך לעו' הלאוין והעשין כרמוז לעיל וכו' ודהיינו ושמרתם וכו' בעת שלא תעשו כנז' וכו' וזהו לבלתי עשות וכו' שגם לרבות לכם ולא תטמאו בהם כנז' ונכרתו וכו' שלא תלאו

לאון

לחוץ חלילה וכו' אני ד' אלהיכם ואזי גם אתם חלקי ונחלתי עמי בקדושתי וכו':

פ' קדשים

וידבר ה' אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אליהם קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם. וא"ת בכפל דבור ואמירה וכו' שעוד הו ג"ך הרישא דבור דייקא והא"ך אמירה וכו' שהוא ע"ד וידבר ה' וכו' שבכל מקום וכו' ובפרט כאן בענין קדושה שהבינו"ל משפיע ומופיע מקדו' לעבדו נאמן ביתו וכו' וכ"ן הוא משה לפו' בני ישראל וכו' ככל אשר יוכלון שאת זה מזה וזה מזה לפום גמלא וכו' והיינו נו' וידבר ה' אל משה דהיינו דבור קשה לגבי התלמיד לפני הרב כהכיא שפתותיו נוטפות מור עובר וכו' גם ילוד אשה לגבי גבוה הבינו"ל ברוך גוזר ומקיים וכו' וכ"ש וק"ו הוא במילי דקדושה דלא שייכא וכו' אבן לפו' ילוד עם ילוד אשה מין במינו הוא מכל מקום הגם שהוא שקול וכו' וזהו לאמר בלשון רכה ותפארת כידוע וכו' והיינו לכולם בשם יקרא כשם מאות אלף רגלי כשתמא וכו' אך כשיפרדו איש מעל אחיו הנם שנקבלו יחידי סגולה קהל ועדה שהן המה שיוכלון שאת לקבל ממשה מסיני וכו' אפי"ה לגבי משה שאני שהינם בסגולת כרוב עם הדרת מלך רק ואך כשכולם כאחד טובים וכו' וזהו דבר אל כל עדת וכו' שגם לגביעדת וכו' דבר וכו' והיינו נו' נ"ך שהגם שאלו הם העד"ה של כל בני ישראל וכו' אפ"ה לגבי משה שעלה שמים וכו' דבר דייקא ודהיינו כמו הוא משה לגבי גבוה וידבר ה' אל משה וכו' וכ"ן לאמר כנו' וכו' לפו' בני ישראל ואמרת אליהם זה לפו' זה וכו' והגם שסגולת הקדושה היא לעדת ישראל ביותר שאת וכו' אפי"ה ברוב עם הדרת מלך שאני שבכלל מאתים מנה וכו' וזהו קדשים תהיו כולכם כאחד טובים וכו' הגדול לפי גודלו והקטן לפי קטנו שהלך הסוה שכולן הוא קדשים תהיו מן העריות ומן העבירה תהיו פרושים כמ"ש רש"י ז"ל וכו' או נ"ך ע"ד קדש עצמך במותר לך דהיינו זה וגם זה כההיא מתוך שלא לשמה בא לשמה וכו' שעוד בה נ"ך קדשים תהיו ע"ד כל המקדש עצמו מלמטה מקדשים אותו מלמעלה וזהו קדשים תהיו אתם מלמטה וכו' ואזי ממילא תהיה כי קדוש אני ה' אלהיכם מלמעלה להשפיע ולהופיע עליכם וכו' על שאתם חלקי ונחלתי וכו' הבא ליטהר וכו':

ועוד א"א דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת וכו' לשבן הד"ר ואמירה וכו' גם עדת בני ישראל כאן דייקא וכו' שהוא ע"ד הנו' קדש עצמך במותר לך בקדושת כוונת אכילה ושתיה וזווג שגם לרבות כל תנועות מחשבה דבר ומעשה שבכל כאשר לכל לקדושים אשר בארץ המה להם בקדושה ובטהרה שלא יפרדו

יפרדו את לבם מרצון אביהם שבשמים וכו' והיינו לו' שלא כל הרוצה ליטול את ה' וכו' רק ואך יחידי סגולה שיוכלון שאת וכו' וזהו דבר ואמרת לעו' גופי התורה ונדרים וסייגים וכו' והיינו שני תורות וכו' חמורות וקלות וקלי קלות וכו' שהוא כנז' קדש עצמך וכו' שאין זה שייך לכל העם מקלה וכו' רק דווקא אל כל עדת בני ישראל עדת דווקא וכו' קדשים תהיו בכל אופני הקדושה גם במותר וכו' והיינו הסמוך את שבתתי תשמרו וכו' ע"ד לסריסים אשר ישמרו וכו' וכ"ן וכי תזבחו זבח שלמים וכו' זווג והאכילה וכו' גם תיבת קדשי"ם ר"ת קדוש"ת מחשב"ה קו"ל דבו"ר מעש"ה יחו"ד שכינ"ה וכו' גם באופן זה קדשי"ם ר"ת קדוש"ת מאכ"ל שתהי"ה דע"ת יסו"ד וכו' דו"ק ותשב"ח קדש בעצמך במותר לך וכו' גם ר"ת יחו"ד מלכו"ת שמי"ם דבי"ר קדש"ך וכ"ן קדשי"ם תהי"ו כאן היה וכאן נמצא לירוף שד"י תקו"ם הי' שהוא נ"ך ע"ד תקו"ם תרחם ציון וכו' וזהו נמי כי קדוש אני ה' אלהיכם ע"ד היום אם בקלו תשמעו וכו' גם לרבות משמעות הכתוב לעו' קדש עצמך כרמוז בתיבת קדשי"ם וכו' והיינו לו' דבר ואמרת בקדושת כלי הדבור והאמירה דהיינו כרמוז לעיל בכלל הלשון והפה בכל שמושיה"ם דהיינו אכילה ושתיה ודבור וכו' וכ"ן כ"ל עד"ת יסו"ד דע"ת וכו' קדשים תהיו בכל הנז' וכו' וממילא אתייא איש אמו ואביו תיראו שכיון שתהיו קדשים בקדושת סגולת הבריה כהביא שדומה כמו שכפאו שד וכו' איש אמו כו' וכ"ן ואת שבתתי תשמרו כנז"ל וכו' שעוד בה נ"ך לעו' קדושת האכילה ודבור וכו' הימים כמו השבת כידוע וכו':

וכ"ן ע"פ הנז"ל א"ת יבואר מד"ר קדשים תהיו הה"ד ישלח עזרך מקדש ומציון יסעדך ע"כ והוא כדבר האמור בסוג הקדושה שנה לרבות בא ליטהר ולהתקדש במותר כמו הזווג והאכילה וכו' והגם דלא אפשר לבשר ודם מלא דם אדמדם וכו' מטעימת הטא הנז' היתה אש בחיקו ובגדיו לא תשרפנה וכו' אפ"ה אין הקב"ה בא בטרוניא וכו' ואין לאיש אלא וכו' ולפיכך תהיה הכוונה לש"ש בכל היכולת וכו' ולעו' זה כתיב בכל דרכך דעהו וכו' כידוע מכתבי רבינו ז"ל וכו' וזהו שהוקשה נ"ך לבעל המדרש קדשים תהיו גם במותר לכם דהיינו בקדושת האכילה והזווג כרמוז בתיבת קדשים כנז"ל וא"ת שאיך יתכן זה לגוף הגשמי שככה תאותו וחמדתו בטבעו להתקדש בדברים האלה שמהם ובהם יאמרו המשל"ס ומותר האדם מן הבהמה אין וכו' לז"א ישלח עזרך מקדש וכו' והיינו סייעתא דשמייא היא וכו' אם ה' לא ישמור עיר וכו' וזהו נמי כי קדוש אני ה' אלהיכם המשפיע מקדושתו לכם וכו' גם לרבות עזר"ך דייקא ע"ד אעשה לו עז"ר וכו' וכהביא נמי אשרי יולדתו וכו' וזהו ישלח עזרך שהוא מזלך מתקים קדוש וכו' והיינו לו' נ"ך הבא ליטהר וכו' כל המקדש

המקדש עצמו וכו' איש ואשתו שזכו וכו' ולעו' קדושת האכילה וכו' א"ש ג"ך סיפא דקרא ומציון יסעדך ע"ד שפת"א סעדתא דצבא וסעדו לבכם וכו' כטל חרמון וכו' ציון כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם וכו' ודו"ק ותשכח הכל וכו':

אן א"א דבר אל כל עדת בני ישראל וכו' איש אמו ואביו תיראו וכו' אל תפנו אל האלילים וכו' והוא שלעוי אבותינו הק' ע"ה ירמוז כאן ג"ך בשלשה הכתובים הבאים כאחד זה אחר זה שבכל סיפא מהם כתובה יחתומה אני ד' אלהיכם דייקא זה לעומ' זה וכו' לרמוז ולהורות לנו שעיקר אלהותו ית' עלינו לשבח מאבותינו היא לנו הגם שאין אתנו יודע עד מה וכו' אפי"ה בריתו שהיתה אתו שכרת לאבותינו היא היא עומדת לנו וכו' הגם שאנחנו אלה פה אין לנו רק ואך מנהג דהיינו כשהיא דמנהג אבותיהם בידיהם וכו' כביכו"ל ברית האבות זוכר לבניהם אחריהם וכו' ואחד המרבה וכו' וכל הבא ליטהר וללכת בדרכי אבותיו שהם וכו' מסייעין אותו וכו' השורש לא יכזב חלילה וכו' ומה גם שכן כתיב על בני ישראל כולו זרע אמת וכו' תתן אמת ליעקב וכו' וכ"ן וזכרתי את בריתי יעקב וכו' שעיד בו ג"ך סדר זה נקט כאן ברמז זה לעומת זה וכו' וזהו דבר אל כל עדת בני ישראל וכו' דהיינו ישראל דייקא וכו' שג"ך עדת דייקא שעיד בה לשון עד"י ויופ"י ע"ד יעקב בחיר שבאבות וכו' והיינו לומר אתם בני יעקב זרע אמת וכו' יש לכם ירושת אביכם יעקב שנקרא ג"ך בשם ישראל בתפארה שגם לכם שם טוב זה לכבוד ולתפארת בני ישראל כידוע וכו' ולפיכך קדושים תהיו כיעקב אביכם שתוכלון שאת מנחלת יעקב אביכם נחלה בלי מצרים מטה שלימה למגן ולחומה עליכם וכו' ודהיינו בזכותו עומדת לכם ביתר שאת ומה גם בענין זה קודש ישראל וכו' והיינו נמי דבר ואמרת לעו' שני שמותיו יעקב וישראל וכו' שג"ך לכלול זכות נשיו בארבעתן שכולם לדקניו' שגם זכותם עם בניהם אחריהם שבטי בני ישראל כולם קדושים וכו' דבר דייקא כידוע וכו' כי קדוש אני ד' אלהיכם מיעקב אביכם וזכותו היא העומדת לכם שתהי' קדושים וכו' גם רמז תיבת קדשי"ם עם האותיות גימט' זר"ע אמ"ת שהם בני ישראל שכולו זרע אמת מיעקב כנז' וכו' וכ"ן רמז מילוי קדשי"ם כזה קו"ף דל"ת שי"ן יו"ד מ"ם ע"ה גימ' הפאר"ת וכו' ישראל אשר בך אתפאר מקדושת אביכם גם לרבות אליכם מכח הנז' קדשים תהיו וכו' וזהו כי קדוש אני ד' אלהיכם מכח וזכית יעקב אביכם להשפיע מקדושתו עליכם ולהקרא אלהיכם וכו' וזהו נמי וזכרתי את בריתי יעקב כנז' וכו' ואף את בריתי יצחק לעו' זה ג"ך הוא איש אמו ואביו דהיינו פחד יצחק סטרא דירא"ה וכו' שעוד בה ג"ך אמו בריש"א סטרא דניקבא דמנה וכו' קודם העקדה כידוע וכו' והיינו לומר ג"ך, איש אמו ואביו תיראו כמו יצחק אביכם שהיה בן ל"ז שנה בעקדה וכו' ומן המפורש הראה לדעת גם הסתום וכו'

וכו׳ ומה גם אמו ברישא תידיע וכו׳ ואת שבתותי השמרו וכו׳ גם לשון שמירה ע"ד זכור ושמור וכו׳ והיינו לומר כאן ביצחק שהוא מסטרא דשמור וכו׳ וכ"ן ואת שבתותי תשמרו וכו׳ דייקא כאן ביצחק ג"ך ע"ד עקב אשר שמע אברהם בקולי וכו׳ שעוד בו ג"ך עולה תמימה הוא יצחק שלא יצא לחוץ כידוע וכו׳ והיינו לומר דומיא דתחומין וכו׳ אני ד׳ אלהיכם בזכותו ומכחו דיצחק אביכם שתעשו כמעשהו וכו׳ וכ"ן לעו׳ ואף את בריתי אברהם אזכור וכו׳ אל תפנו אל האלילי׳ וכו׳ כידוע בכבשן האש באור כשדים שהושלך לתוכו על ככה וכו׳ ובא הכפל נמי דהיינו אל האלילים ואלהי מסכה וכו׳ לעו׳ אלהי תרח אברהם ואלהי נחור וכו׳ אני ד׳ אלהיכם בזכותו ומכחו של אברהם אביכם כנז׳ תלת לעו׳ תלת אבות כסדר הכתוב לעיל מתתא לעילא וכו׳ וכו׳ והגם שבזוה"ק דורש ורומז לחסד לאברה"ם שג"ך גימ׳ רמ"ח לעו׳ מצות עשה מספר השוה וכו׳ ולעו׳ פחד יצחק הן במה הלאוין שורש אחד וכו׳ אכן לעו׳ יעקב הכלול ומשוכלל וכו׳ שכ"ן כאן א"ש לעו׳ יעקב קדשים תהיו בכללות תרי"ג מצות וכו׳ אשר לא כן באברהם ויצחק שלכאורה איפוך אנא וכו׳ אין בכך כלום כהיא דעקדה כידוע וכו׳ וזהו קדשים תהיו בכל תרי"ג מצות שכלולים ומשוכללים ביעקב אביכם בחיר שבאבות מטה שלימה שלעומ׳ זה ג"ך נקרא ככה ויבא יעקב שלם וכו׳ אשר לא כן אבותיו אברהם ויצחק רק כל אחד מיוחד לדרכו כנז׳ וכו׳ וזהו קדשים תהיו כיעקב אביכם כרמוז בתפארת וכו׳ וכ"ן עדת בני ישראל דייקא וכו׳ שג"ך רמז תיבת קדשי"ם תהי"ו גימט׳ תרי"ג פקודי"ן עם האותיות והתיבות וכו׳ וכ"ן דבר ואמרת לעו׳ הלאוין והעשין הכלולים מניה וביה כנז׳ וכו׳ והיינו לומר דב"ר לשון קושי לעו׳ הלאוין מסטרא דגבורות וכו׳ ואמר"ת רכה לעו׳ העשין אשר המה מבחי׳ החסדים וכו׳ קדשים תהיו בכל אופני שניהם כאחד טובים וכו׳ כי קדוש אני ד׳ אלהיכם מכח ג"ך קיומכם וכו׳ ועד דבר ואמרת וכו׳ קדשים תהיו מכח זכות וקדושת אבותיכם בשלשתם וכו׳ שג"ך לעומתם רומז כפל דבו"ר ואמיר"ה קשה ורך פחד יצחק חסד לאברהם כידוע וכו׳ שכלולים ביעקב אביכם ישראל וכו׳ שג"ך אל כל עדת בני ישראל לעומתו וכו׳ קדשים תהיו מכח שלשתם אתם בניהם וכו׳ וזהו נמי קדוש קדוש קדוש ד׳ צבאות וכו׳ לעומ׳ אבות בשלשתם שכבר בימיהם קדשו שמים כדת וכהלכה וכו׳ וכמעשה האבות יעשו הבנים והיינו לומר קדשים תהיו אתם הבנים וכו׳ כי קדוש אני ד׳ אלהיכם גם מאבותיכם שקדמו לכם וכו׳ והן המה שהניחו לכם מקום להתגדל ולהתקדש עם ד׳ אלהיכם ואתה קדוש יושב תהלות ישראל וכו׳ שכ"ן רמז תיבת קדשי"ם עם התיבה והכולל גימ׳ אברה"ם יצח"ק וכו׳ וכבר רמוז לעיל קדשי"ם במילוי ע"ה גימט׳ תפאר"ת ישראל אביכם ישראל אשר בך אתפאר וכו׳ וזהו נמי רמז מד"ר הנז"ל קדשים תהיו הה"ד ישלח עזרך מקד"ש וכו׳ ודהיינו ישלח עזרך מקד"ש אבותיכם כרמוז וכו׳ וזהו ג"ך הרמז שבכאן

שבכאן דהיינו ישל"ח עזר"ך גימ' אברה"ם יצח"ק ויעק"ב שבכינו"ל ישלח עזר קודשך מכח קדושת אבותיך שהמה או"ו השוים במספר כנז' וכו' שעוד בו במד"ר הנז' ג"ך קדשים תהיו וכו' שלא תאמר דווקא לרבים שייך זה שגדולה כ"ך זכות הרבים כידוע וכו' והיינו נמי ככתוב אל כל עדת וכו' אחת שהיא שתים דהיינו רבים המובחרים וכו' אשר לא כן וכו' לז"א הה"ד ישלח עזרך מקדש בלשון יחיד ודו"ק ותשכח וכו' כי אין מעצור לפניו ית' ביחיד כרבים וכההיא כל המקיים נפש אחת מישראל וכו' רק ואך עת רצון צריך וכו' כידוע יחיד אימת וכו' אלו עשרה ימים שבין כסא לעשור וכו' וכ"ן קדשים תהיו ע"י כל הרמוז בכוונה מכוונת לברור ולהעלות ניה"ק וכו' שזהו עיקר כללות הקדושה באמת כידוע וכו' היו משמשין את הרב שלא ע"מ לקבל פרס וכו' לעיל בצירוף קדשי"ם תהי"ו שד"י תקו"ם ה"י שהכל הולך למקום אחד וכו' וכידוע נמי באין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וכו' וזהו קדשים תהיו כרמוז וכו' הה"ד ישלח עזרך מקדש ודהיינו בן דוד שהוא גואל המשיח מכח קדושת עליית ניה"ק וכו' שג"ך רמז ישלח עזרך עם הכולל גימ' רפ"ח משי"ח וכו':

וע"פ הרמוז א"א ג"ך להבין בסיום מד"ר הנז"ל בס"ד וז"ל קדשים תהיו הה"ד ישלח עזרך מקדש וכו' ד"א ישלח עזרך א"ר לוי כל טובות וברכו' ונחמות שהקב"ה עתיד ליתן לישראל אינו אלא מציון. ישועה שנאמר מי יתן מציון ישועת ישראל. עוז מציון שנאמ' מטה עוזך ישלח ד' מציון. ברכה מציון שנאמ' יברכך ד' מציון. שופר מציון שנא' תקעו שופר בציון. טל וברכה וחיים מציון שנא' כטל חרמון שיורד על הררי ציון כי שם צוה ד' וכו'. תורה מציון שנאמ' כי מציון תצא תורה. עזרה וסיוע מציון שנא' ישלח עזרך מקדש מקודש מעשים שיש בידך ומציון יסעדך מציון מעשים שיש בידך אמר הקב"ה למשה וכו' עכ"ל:

ותחלה צריך להבין בס"ד ברישא' דדרשא זו דר"ל מהו תלת מלי דנקט ליה טובות וברכות ונחמות דייקא וכו' גם שבעה מעלות טובות דמפרש והז"ל לא פחות ולא יותר וכו' שהכל הוא לרמוז לעו' עשרה ספי' דמלכות שמים הנקר' בשם חוב של ציו"ן כידוע ע"פ עד אנה בכיה בציון וכו' וקמ"ל כאן שע"י קדושת עדת בני ישראל עם אביהם שבשמים וכו' אזי ממילא אתייא תיקון מלכות שמים בכל עשר ספירותיה וכו' שעיד בה ג"ך להשפיע ולהופיע מהם ובהם כל מיני מעלות טובות עהכ"ו זה לעו' וכו' וכידוע נמי מעלתה והצלחתה הכל כאשר לכל ביד בניה ישראל עולה מעלה מעלה או חלילה וכו' ולמפורסמות אינם צריכים ראיה וכו' וזהו אר"ל כל טובות וברכות ונחמות וכו' שעיד בם ג"ך תלת דייקא לעו' חב"ד שמהם ובהם עיקר ההשפעה כידוע וכו' וכ"ן שבעה מעלות דמפרש והז"ל לעו' שבעה קצוותיה שנתקנו ע"י קדשים תהיו כרמוז לעיל דלעיל וכו'

וכו' ודו"ק ותשכח שהכל מכוון זה לעו' וה בס"ד דבר דבור על אופניו וכו':

ועוד א"א קדשים תהיו כי קדוש אני ה' אלהיכם שהוא ע"ד ג' שותפים באדם הקב"ה ואביו ואמו וכו' והיינו לו' כאן קדשים תהיו בחלק אביכם ואמכם רבים לעו' רבים וכו' שג"ך לאלה תחלק הקדושה ברישא שכאן היא הצריכה וכו' אכן לעו' חלק אלוה ממעל שבחזקת קדושתו הוא עומד וכו' כי קדוש אני ה' אלהיכם וכו' ואח"ך חזר להזהיר ולפרש הרישא שהיא היא הצריכה קדושה בחוזק יד ביסר שאת וכו' וזהו איש אמו ואביו תיראו וכו' והיינו לו' כאן היה וכאן נמלא קדושת חלקיהם ראשית חכמה יראת ה' וכו' ואת שבתתי תשמרו שמהם ובהם נמלאת ג"ך קדושת כל החלקים בשלשתם כללות גשמיות ורוחניות וכו' וזהו ג"ך שלשה אני ה' אלהיכם שבסוף שלשה הכתובים אלו זה אחר זה דבר וכו' איש וכו' אל תפנו וכו' לעו' שלשה החלקים הקב"ה ואביו ואמו שכולם שוים לטובה בהופעת חלק הגבוה על גביהן וכו' והיינו משמעות אני ה' אלהיכם בהשפעת חלק קדושתי על חלקיכם הנז' וכו' וכ"ן דבר ואמרת לעו' חלק הגבוה הרוחני וחלקיהם הגשמי וכו' ודו"ק ותשכ"ח בס"ד וכו':

וכ"ן א"א ע"ד הנז"ל קדשים תהיו וכו' שהגם שנראים הדברים ככפילים וכו' אין מדרש בלא חידוש בס"ד וכו' והיינו לו' קדשים תהיו ע"ד קדש עלמך במותר לך וכו' וסמיך ליה איש אמו ואביו תיראו וכו' ודהיינו באותו עם אמן עונה וכו' קדשים תהיו בכל מאי דאפשר וכו' ואזי ממילא אתיא איש אמו אביו תיראו מבלתי שום ספק כההיא בנן של קדשים וכו' ורק ואך הוא בתנאי זה שהוא ואת שבתתי תשמרו כידוע בעונתן של א"א מלילי שבת וכו' אני ה' אלהיכם ע"ד בנים אתם לה' אלהיכם וכו' גם ר"ת ו'את ש'בתתי ת'שמרו א'ני הוא אשת"ו כדוע ע"פ ושמרו בני ישראל את השבת וכו' גם לרבות דבר אל כל עדת וכו' דביר קשה לעדת דייקא וכו' ע"ד יהיב חכמ"ה לחכמין וכו' מדקדק עם חסידיו וכו' הן בקדושיו לא יאמין וכו' אך לעו' בני ישראל ואמרת דייקא אמירה רכה וכו' כולם כאחד קדשים תהיו איש איש שיוכלון שאת גבר בגיבריה וכו' וש"ת צריך אני לקדשתכ"ם וכו' אם לדקת מה תתן לו וכו' לז"א כי קדוש אני וכו' ודהיינו רק ואך להנאתכם ולטובתכם וכו' וזהו אני ה' אלהיכם בכדי להקרא וכו' גם כ"ל ע"ת יסיד דעה וכו' בני ישראל ע"ד בני ישראל עאל"ו ב"י נפקו וכו' וכ"ן ע"ד ויהי יוסף יפה תאר ויפה מראה כידוע וכו' ואמר"ת ע"ד שם אנהי על אמרת"ך וכו' אלה"ם עם האותיות גימ' יסו"ד וכו' וזהו קדשים תהיו כי שם מלאה הקדושה מגוח וכו' רבינו הקדוש וכו' קדוש הוא שלא ראתה וכו' כי קדוש אני גם לרבות ע"י חותמו זה הנחתם בכם וכו' קדו"ם גימ' סו"ד הוי"ה סד"י וכו' חותם המלך מלכו ש"ע וכו' אני ה' אלהיכם ע"ד אני היום ילדתך וכו' בנים אתם וכו'

גם

גם קדשי"ם גימ' חות"ם וכו' גם ר"ת קדשי"ם קדוש"ת שמא"ל דוח"ה ימי"ן מקרב"ת וכו' וכההיא אין קדוש כה' וכו' כי לא אדם הוא וכו' לא תעשון את"י אלהי כסף וכו' ודהיינו את"י ר"ת אש"ה תינו"ק ילו"ר כידוע וכו' אלהי כסף לעו' תינוק שנכסוף ככסף לכל מראה עיניו וכו' ואלהי זה"ב לעו' אשר פרקו נזמי הזה"ב וכו' אני ה' אלהיכם לעו' הילו"ר ע"ד צופה רשע לצדיק וכו' ה' לא יעזבנו בידו וכו' שעוד בה ג"ך שאין הקב"ה בא בטרוניא וכו' רק ואך קדשים תהיו במאי דאפשר לכם כההיא שמאל דוחה וכו' בכל דרכיך דעהו וכו' ואזי ממילא אתייא איש אמו ואביו תיראו וכו' כנז' וכו' שעוד בה אמו ברישא וכו' ע"ד אשה מזרעת תחלה וכו' שהיא המבאתו וכו' ולכך איש אמו וכו' וכ"ן לעו' דברים שבגוי אשה יראת ה' וכו' ראשית חכמה יראת וכו' ה' והיינו נמי ואת שבתתי תשמרו ע"ד מי שטרח בערב שבת אחת שהיא שתים דהיינו בזה ובבא בפרט ובכלל דהיינו בפרט שהוא בזה מניה וביה כידוע בששת ימי המעשה גשמי ורוחני לגבי יום השבת וכו' בכלל שהוא עוה"ז לגבי אותו עולם שכולו שבת כידוע וכו' וזהו ואת שבתתי תשמרו שעוד בה ג"ך ע"ד מיעוט רבים שנים וכו' אני ה' אלהיכם מעשה ידי להתפאר אבות ובנים וכו' אל תפנו אל האלילים לעומ' אבות הראשונים אשר לא טובים וכו' ואלהי מסכה לא תעשו לכם לעו' בנ"י הרעים הבאים אחרי' וכו' אני ה' אלהיכם בכח קדושתכם אתם ובניכם וכו' שעוד בה ג"ך כי שם אני מלוי כידוע אפילו שיחה קלה וכו' גם ס"ת א"ל האלילי"ם ואלה"י מסכ"ה הוא מיל"ה וכו' גם לרבות קדשים תהיו בקדושת המחשבה מקום הקדושה כידוע ע"פ אלה מועדי ה' מקראי קדש וכו' והיינו לו' שהגם שכל אחד משלשה כתיבים אלו הבאים כאחד זה אחר זה הן המה לעו' מחשבה דבור מעשה כסדר הזה כמשמעות כל או"א וכו' אפי"ה כל אחד ואחד מהם כולל קדושה שלשתם רק ואך אחד הגובר וכו' והיינו לו' באו"ז דהיינו קדשים תהיו בכל מחשבותיכם ודבוריכם ומעשיכם וכרמוז נמי לעיל דלעיל בתיבת קדשים וכו' וכ"ן כוליהו וכו' אכן הגובר כאן הוא קדושת המחשבה מקום הקדושה וזהו קדשים תהיו לעו' קדושת המחשבה וכו' כי קדוש אני ה' אלהיכם בוחן לבות וכליות אלהים צדיק וכו' כי האדם יראה לעינים וה' יראה ללבב וכו' איש אמו ואביו תיראו לעו' הדבור וכההיא ומקלל אביו ואמו מות יומת וכו' וכ"ן ואת שבתתי תשמרו כההיא ודבר דבר שלא יהי דבורך ב"ת כדבורך ש"ח וכו' וזהו נמי אני ה' אלהיכם מכח קדושת דביריכם וכו' אל תפנו וכו' לא תעשו לכם לעו' קדושת המעשה כמשמעו וכו' אני ה' אלהיכם גם לעו' קדושת המעשה וכו' ודו"ק ותשכ"ח בכל אחד ואחד כללות שלשתם כנז' כו' שעוד בה ג"ך בסיפא דשלשתם חתימת אני ה' אלהיכם זה לעו' זה וכו'

שהלך

שהלך השיה שבכולם אני ה' אלהיכם מכח קדושת מחשבה דבור ומעשה שלהם ככל אשר אני מצוה אתכם וכו' ובכן קדוש יאמר לכם קדש ישראל לה' ראשית תבואתו וכו' וזהו קדשים תהיו וכו' גם קדשים לעו' המעשה וכו' כי קדוש לעומת הדביר וכו' אני ד' אלהיכם לעו' המחשבה וכו':

ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהיך אני ד'. וא"א לרמוז כאן ג"ך לעו' שני בריתות המכוונים זה לעו' זה כידוע שבכח שמירת ברית הלשון נשמר גם ברית המעור וכ"ן דבר והפוכו וכו' והיינו נמי קדשים תהיו בקדוש' שני בריתות הנז' דהיינו תיבת קדשי"ם בה צירוף שד"י ק"ם שגימ' ק"ם הוא הקי"ל ע"ה שנעלם ויוצא הוא ע"י הלשון וכו' וכ"ן נמי לעומ' שניהם דבר ואמרת כרמוז לעיל וכו' גם לרבות איש אמו ואביו תיראו לעו' שמירת היסוד וכו' שהיא תלוי' בשמירת הלשון וכו' וזהו ואת שבתתי תשמרו כנז"ל שלא יהי דבורך וכו' שעיד בו ג"ך ואת שבתתי תשמרו מיעוט רבים וכו' לעומ' ג"ך שמירת שני בריתות וכו' שע"י שמירת השבת משומרים ועומדים בשמירתן וכהאי' עונשם של ת"ח וכו' ודבר דבר וכו' גם ידוע הוא בחתימת שמותיו ית' ביסוד הברית של השומרו מבית ומחוץ הוי"ה ושד"י שגימ' שניהם כאחד טובים הוא ש"ם וכו' כי ש"ם ד' אקרא וכו' והיינו נמי סגולת שמירתו היא זאת וכו' וזהו רמז ג"ך לעו' זה הכתוב מגדל עוז שם ד' בו ירוץ צדיק ונשגב והיינו רמז מגד"ל גימ' ע"ז ג"ך וכו' שהם תרתי ע"ז לעו' תרתי בריתות וכו' ששניהם כאחד טובים דומיא דמגד"ל וכו' שכל אחד מגדל ועז וכו' גם לרבות רמז מגד"ל ע"ז עם שני התיבות גימ' יוס"ף שומר הברית כידוע שממילא ג"ך דהיינו מסתמא שהיא כפירושה מבלתי שום ספק וכו' שומר פיו ולשונו וכו' עדות ביהוס"ף שמו וכו' והיינו נמי יוסף הצדיק דייקא לעו' שני בריתות שלו וכו' ודהיינו הצדיק יסוד עולם וכו' צדיק כתמר יפרח וכו' צדק תדברון וכו' וזהו מגדל עוז שהיא שמירת שני בריתות כמו יוסף וכו' שעיד בו ג"ך ש"ם דייקא שגימ' שלה הוי"ה שד"י וכו' שהן המה ג"ך דמפרש ואזיל ה' וכו' בו ירוץ גימ' שד"י וכו' שם ד' בו ירוץ לעו' שני בריתות ג"ך וכו' צדיק ונשגב כיוסף הצדיק שנשגב בכח הנז' וכו' וזהו ולא תשבעו בשמי לשקר שע"י פגם זה של ברית הלשון וכו' אתה בא לרדת עד וחללת את ש"ם דייקא כרמוז בטבעת המלך שגימ' הוי"ה שד"י חלילה וכו' וזהו שם אלהיך אני ד' שלא די לך פגם שני בריתות רח"ל וכו' אלא אף זאת וחללת את שם אלהיך שהוא אני ד' שכאן היה וכאן נמצא טבעת המלך מלכו של עולם וכו' לפיכך ולא תשבעו בשמי וכו' גם תיבת בשמי שנקט ברישא דייקא לעומ' זה וכו' כ"י ש"ם וכו' מגדל עוז שם ד' וכו':

לא תקם ולא תטר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני ד'. וא"א ע"פ רש"י ז"ל בנקימה ונטירה אלו דהיינו לא תקם במעשה ולא תטר גם בדבור ע"ש וכו'

והיינו

גם הרמז לעומתם באופן זה מפנ"י עם התיבה והכולל גימ' יעקב וכו' שיב"ה גימ' אברה"ם אבינ"ו וכו' תקו"ם גימ' ישרא"ל עם האותיות וכו' גם ר"ת מפני שיבה תקום והדרת הוא שמו"ת ע"ד ואלה שמות בני ישראל וכו' והיינו לומר אתם בני ישראל הבאים מזרע אמת של אברהם ויצחק ויעקב וכו' לכם נאה ויאה מליה זאת של תשובה שכן עשו אבותיכם וכ"ן אתם בניהם ככה תעשו ותצליחו כמעשה אבות יעשו הבנים וכו' וזהו מפני שיבה כרמוז לעומ' אברהם אבינו ע"ה וכו' תקים גם אתם כמותם בתשובה וכו' והדרת פני זקן לעו' פחד יצחק כנז' וכו' וכ"ן רמז פנ"י זק"ן עם ג' אותיות של תיבת זק"ן גימ' פח"ד יצח"ק וכו' ויראת מאהיך לעו' יעקב כנז' וכו' שג"ך רמז יעק"ב ישרא"ל גימ' וירא"ת מאלהי"ך וכו' גם ר"ת מפני שיבה תקום הוא תש"ם שהוא ג"ך ר"ת תורה שמע מיתה הבאה בשיבה דהיינו בש"ת של מפנ"י שיב"ה תקו"ם והדר"ת כידוע וכו' והיינו לומר ע"ד הנז' לעולם ירגיז אדם יצ"ט על יצה"ר וכו' סיפא לעו' סוף אדם למות וכו' גם לרבות מפני שיבה תקום וכו' שאם פן ואולי גרם החטא שלא זכרת את בוראך בימי בחורותיך וכו' עד שבאו ימי הרעה שהם ימי הזקנה כידוע וכו' עוד מה אתה מצפה ומקוה אחר שיבתך וזקנתך וכו' האם אתה מקוה שלא תמות דבר שלא יתכן בעולם וכו' וא"ך למה לך עוד להתמהמה בכל אשר תמצא ידך לעשות גם לעת ערב אל תנח ידיך שגדולה תשובה וכו' וזהו מפני שיבה שלך הבאה לך תקום בתשובתך וכו' כי אחר זה לא נשאר זמן וכו' ופוק חזי מאי עמא דבר בסימני המיתה הקרובה אליך הן המה שער לבן דהיינו שיבתך וזקנתך וכו' וא"ך הוא זה למה לך עוד להתמהמה וכו' שהגם שגם בעת דכדוכה מקובלת התשובה כידוע ע"פ תשב אנוש עד דכא וכו' אפי"ה אל תאמין בעצמך שתהיה מהם מפני כמה סיבות וכו' ומה גם אחר שלא זכית בימי בחירותיך זמן המפואר כידוע וכו' הטוב לך לבחור זמן המבוער שעוד בו כמה וכמה ספיקות וכו' לכן ובכן אדביני ביני קים ברא לך אולי יחנן ד' בתשובתך באחריתך. וכו' כי לעת קץ מי יחון עליך וכו' לכן תשוף והכל גם בעת שיבתך וזקנתך וכו' וזהו מפני שיבה שלך שהיא סימנא דמילתא דמיתא וכו' תקים בתשובה שלך וכו' והיינו לומר שאם גרם החטא כנז' שלא זכית וכו' לפחות דפחותא היא זה מפני שיבה וכו' שבזה ג"ך זוכה אתה לומר על עצמך אשרי זקנותינו שתיקנה ילדותינו וכו' וזהו והדרת פני זקן שלך דהו' הידור ותפארת זקנתך בסגולת תשובתך כנז' אשרי וכו' וזהו גמ' ויראת מאהיך שהיא היא התשובה גם בימי השיבה וכו' אני ד' ע"ד הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים וכו' וזהו ויראת מאהיך שהיא בידך והוא לא וכו' אני ד' כביכול הכל בידו ואין עוד מבלעדו וכו' גם רמז תיבת תקו"ם ר"ת ק'ול מ'מון ת'ענית כידוע שהוא צו"ם המסוגלים בקבלת התשובה וכו' ולהורות בא ג"ך שגם בימי הזקנ' והשיבה צריכים

המה

במה בתשובתו הגם שתש כחו ואונו עשה יעשה מהם ובהם מה שיכול וכו' ואחד המרבה ואחד הממעיט וכו' רחמנא לבא בעי וכו' גם מפני שיבה תקום לעומ' שם י"ה שכ"ן ס"ת מפני' שיב"ה הוא י"ה וכו' גם שיב"ה ש"ב י"ה וכו' והדרת פני זקן לעו' וי"ו וכו' ויראת מאלהיך ה"א וכו' וזהו אני ד' שמא שלים וכו':

והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף הטמא לטהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא והייתם לי קדשים כי קדוש אני ה' ואבדל אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם. וא"א בטעמא דכליהו הוא כל מין למיניה אזלי כו' לכן בני ישראל המושרשים בקדושה מעלה מעלה אחריה ילכו בכל נתיבותיה שלום שומר מצוה לא ידע דבר רע יגורך רע סור מרע ועשה טוב כי לקח טוב וכו' אשר לא כן כל העמים המושרשים בקליפה וכו' טמאים המה להם ובתר שורשייהו אזלי ליטמא מהם ובהם וכו' א"ך הוא זה אחד מישראל המורם מהם למרות חלילה באחת הטומאות נכנס לו בשערי טומאה רח"ל וכו' והיינו בחי' ערובין של טוב ורע וכו' ומה גם שניתנין כח להוא סטר"א רח"ל וכו' ושומר נפשו ירחק מהם כרחק מזרח ממערב וכו' כי נפשו הוא חיבל חלק אלוה ממעל ח"ו וכו' ומה לתבן לבר גיס עפר וכו' והיינו טעמא ג"ך שכל המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא ודו"ק והשכ"ח וכו' וזהו והבדלתם בין הבהמה הטהרה וכו' ודהיינו שכמו שהבדלתי אתכם מכל העמים שהמה להם שרים עליהם מלמעלה שבידם נתתם וכו' אשר לא כן אתם חלקי ונחלתי וכו' גם אתם והבדלתם וכו' ומה גם הבדלה אחר הבדלה כמ"ש רש"י ז"ל בין נשחט רובו וכו' שכ"ן גם אני הבדלתי אתכם וצרפתיכם מכור הברזל במצרים צירוף אחר צירוף כצרוף הכסף והזהב וכו' ולא תשקצו את נפשתיכם דייקא חלקי ונחלתי כנז' הצרורה בצרור החיים ומה גם בסוד הגלגולים כידוע ודו"ק וכו' וזהו לא תשקצו את נפשתיכם להתגלגל בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי אתכם לטמא חלילה וכו' לפיכך והבדלתם וכו' ורק ואך והייתם לי קדשים וכו' ובאגב נמי להבין למה בבהמה הקדים הטהרה דהיינו בין הבהמה הטהרה לטמאה וכו' אשר לא כן בעוף ובין העוף הטמא לטהר וכו' שהוא ע"ד זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה וכו' ופי' רש"י ז"ל ולמדנו שהבהמה וחיה טמאה מרובה מן הטהרה שבכל מקום פורט את המועט ע"ש וכו' וזהו והבדלתם בין הבהמה הטהורה דייקא שהיא הכתובה בתורה וכו' לטמאה שאינה מפורשת כנז' וכו' אשר לא כן בעוף איפוך וכו' וזהו ובין העוף הטמא שהוא מפורש וכו' לטהר שאינו מפורש וכו' שעוד בו ג"ך בין הבהמה הטהרה

מנה

מינה ובה בין נשחט רובה וכו' לטמאה בנשחט חציו של סימן וכו' שנ"ך הטהרה קדמה שנפשה ונראת וכו' לא כן ובין העוף הטמא לטהר דו"ק ותשכ"ח וכו' ואזי בכח הנז' והייתם לי קדשים כי קדוש אני ה' וכו' דהיינו לי דייקא אתם חלקי ונחלתי וכו' בשלשה קדושות ברישא ובסיפא דהאי פר' לעו' קדוש קדוש קדוש ה' צבאות וכו' ודהיינו קדשים תהיו שברישא וכו' והתקדשתם והייתם קדשים כי אני ה' אלהיכם שבאמצעיתא וכו' וזאת הסיפא והייתם לי קדשים כי קדוש אני ה' ואבדל אתכם מן העמים להיות לי וכו' שעוד בם ג"ך בשלשה קדושות הנז' לעו' אבותיכם הקדושים אשר קדושתם קדמה לכם שמהם ובהם אתם גם אתם בניהם קדושים תהיו מכח קדושת אבותיכם ע"ה וכו' והיינו לו' קדשים תהיו מכח קדושת אביכם אברהם ע"ה שהוא הראשון שבקדושה וכו' והתקדשתם והייתם קדשים מכח י"א ע"ה שמניה וביה שני קדושות קדושת עצמו וקדושת אביו אברהם וכו' וזהו והתקדשתם והייתם קדשים תרתי לעו' תרתי וכו' אשר לא כן קדשים תהיו דייקא וכו' אכן לעו' בחיר שבאבות שהוא יעקב אע"ה מטה שלימה מה שלא היתה לאברהם וליצחק כידוע וכו' א"ש לעומתו והייתם לי קדשים לי דייקא כאן מה שלא נאמר בקדושות הראשונים וכו' וכ"ן ואבדל אתכם וכו' שכאן נגמרה מלאכת ההבדלה וכו' גם לי דייקא שבטי י"ה עדות וכו' כי יעקב בחר לו י"ה וכו' כולם שוים לטובה כל אלה שבטי ישראל וכו' ישראל אשר בך אתפאר וכו' ולפיכך ואיש או אשה כי בהם אוב או ידעני לעו' ישמעאל דהיינו זרעו הרע ואדו"ם וכו' ודו"ק ותשכ"ח וכו' כל איש ואשה מזרע ישראל אשר יעשה כמעשיהם וכו' מות יומתו באבן ירגמו אתה דמיהם בם וכו' אחר שיצאו להם מדרכי אביהם יעקב שהלכו להם לזנונים לדרוש אל המתים וכו' אשר לא כן הלך הטוב שבאבותיכם שבקדושה שהובדלה ונבררה בשבטי בני ישראל שגם בניהם אחריהם כולם קדושים והו' בני ישראל עאלו ב"י ישראל נפקו שבטי יה עדות לישראל שכולו זרע אמת תתן אמת ליעקב כי יעקב בחר לו י"ה ישראל לסגולתו וכנז' והייתם לי קדשים וכו':

פ' אמר

ויאמר ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו. וא"ת להוסיף טעם לשבח בט"ד לעו' תרתי אמירות לכהנים שבכאן שעם ויאמר ה' אל משה נמצאו שלשה מאמרות בפ"ז וכו' לעו' ג' קדושות כרמוז בפר' דלעיל וכו' ומה גם בכהנים הקדושים בעלי הקדושה

כמה

כמה וכמה מעלה טובה שמהם ובהם רבו כמו רבו הקדושות בעבודה ובכל סוגיה גם בעל כרחם להנאתם ולטובתם וכמ"ש רש"י ז"ל בכאן ע"פ קדשים יהיו לאלהיהם על כרחם יקדישום ב"ד בכך ע"ש וכו' וכ"ן וקדשתו על כרחו וכו' וסוף סוף זכות אבותם מסייעתן ולדקתם עומדת לעד וכו' ומה גם אמירות דייקא ולא דברות לשון קשות כ"א אמירות רכות בעלי חסדים וכו' שעוד בהם לשון התפארות ע"ד בלע אמרתו פורפירא דליה כידוע וכו' וכ"ן וה' האמירך וכו' שם אנכי על אמרתך כידוע וכו' והיינו לומר כאן היה וכאן נמלא בגדי השרד בגדי הקדש לכבוד ולהפארת גשמיות ורוחניות ממילא וכו' שזה לעו' זה עשה האלהים שהנגלות מגלות להנסתרות וכו' ולפיכך בא הלווי כאן בכפל לשון אמירה לכהנים אמר ואמרת תרתי לעו' תרתי גשמיות ורוחניות והיינו כמי הוראת טפיות קדושתם ביתר שאת ויתר עז וכו' ולכך לנפש לא יטמא בעמיו וכו' ודהיינו ויאמר ד' אל משה וכו' בל' אמירה ג"ך שבאמירה זו של גבוה כלולים וכו' אמר אל הכהנים בני אהרן לעומ' הרוחניות וכו' ואמרת אליהם לעו' הגשמיות וכו' ולפיכך לנפש לא יטמא בעמיו ממה נפשך אם מפאת כבוד הגשמיות ועבודתם וכו' וכ"ש אם מפאת הרוחניות וכו' וכ"ש וק"ו ובן בנו של ק"ו מפאת שניהם כאחד מובים לא יטמא וכו' לך לך אמרי' דייקא וכו' כי לא המתים יהללו י"ה ואנחנו נברך י"ה מעתה ועד עולם הללוי' וכו':

ועוד א"א ויאמר ד' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן וכו'. לרמוז ג"ך ע"ד הנז' לעו' האמירות שהם לשון התפארות כנז"ל והיינו לומר ע"ד שלש' כתרי' הם כתר תורה וכתר כהונה וכת' מלכות וכו' שהגם שכתר כהונה ניתן לאהרן ולזרעו הכהנים וכו' לא יבצר מלהיות להם רובם ככולם גם כתר תורה כי איך יעבוד כהן ע"ה בקודש וכו' והגם ששנינו ואם היה ע"ה מלמדין אותו וכו' שאני וכו' כי לא דבר רק הוא מזרע הכהונה חכמת התורה כאהרן אביהם שעל ידה נודעת להם עבודתם וכו' ומה גם שג"ך כתר מלכו' הוא להם מכח התורה כידוע ע"פ בי מלכים ימלוכו וכו' וכ"ן בבית שני מהם ובהם כהנים מלכים כידוע וכו'. שזה היה להם מכח הנעלם שהיה להם מקדם וכו' וסוף סוף כתר כהונה שזכו לו הי' כלול ומשוכלל בג' כתרים דהיינו בכח ולא בפועל הנגלה וכו' ואור שלשתם היה כלול על הכהנים בני אהרן ומאיר להם מבית ומחוץ אור כתר כהונה משוכלל בכתר תורה ומלכות וכו' ומה גם הכהנים בני אהרן שהיו באותו הדור של משה רבינו ע"ה וכו' והיינו ג' אמירות של תפארת וגדולה לעו' ג' כתרים שכל אחד מהם ובהם עטרת תפארה וכו' וזהו ויאמר ד' אל משה דייקא אל משה שזכה לו לכתר תורה שהוא הגובר כאן באמירה זו של כביכו"ל הגם שכלולה ומשוכללת מכל הכתרים הוראת אל משה כאן בחי' הגוברת וכו' אמר אל הכהנים בנ"א לעו' אור כתר כהונה שהוא הגובר כאן כנראה בהבנת אהרן דייקא ע"ד הנז' אל משה דייקא וכו' שעוד בה ג"ך כמו

אהרן ככה בניו הכהנים דהיינו בחוקת חכמת התורה גם בפועל מבלתי שום ספק באותו דור וכו' אכן אור המלוכה בכח היה דווקא וכו' והיינו לעומתו ג"ך ואמרת אליהם שהם לעו' דבר הנסתר לעו' בכח וכו' גם לעו' העתיד וכו' והיינו טעמא דלנפש לא יטמא בעמיו ודהיינו שכיון שזכו להם לאור ג' כתרים להאיר עליהם ולהתקדש מהם ובהם בשלש קדושות של קדושת ג' כתרים וכו' איככה יטמאו להם בטומאת מת התמורה זה לא אפשר להם וכו' וזהו לנפש לא יטמא בעמיו וכו':

או א"א ויאמר ד' אל משה וכו' ע"ד הנז' אך באופן זה ודהיינו ששלש אמירות הנז' שמהם ובהם שבח ותהלה תפארת וממשלה וכו' היינו לומר ג"ך לעומ' כר"ן שזוכים להם הכהנים בני אהרן בכח עבודתם עביד' הקודש וכו' אשר לא כן לכללות בני ישראל שאר העם המושללים מעבודת כהנים וכו' אם לא יחידי סגולה שמהם ובהם שגם להם ע"י כח תורתם ומליצה וכו' אכן לעו' הכהנים בני אהרן שיש להם על מה שיסמוכו דהיינו כהנים בעבודתם כנז' וכו' בחזקת כלי מחזיק ברכה המה להם לקבלת אורות המאורות אמרות טהורות כר"ן כנז' וכו' וזהו ויאמר ד' אל משה לעו' הנשמה הכלולה כידוע מאור הגדול שמשה לבדו יכול לקבל וכו' ואזי אחרי כן מניה וביה יריק ברכה איש איש כברכתו זכו' וזה הוא ממילא אתיא לרוב גודל המאור והמקבל כמו אהרן ודומה לו וכו' לכך שניהם נעלמים רק ממילא כנז' וכו' והיינו נמי רמז ד' א"ל מש"ה גימ' בהנשמ"ה וכ"ן בכל מקום וכו' אמר אל הכהנים לעו' אור הרוח וכו' אהרן לרמוז כנז' בהעלם לבחי' אהרן ודומה לו וכו' מאור הגדול אהר"ן כהר"א והכהן הגדול וכו' ואמרת אליהם לעו' אור הנפש הטהורה מאור הקטן אשר גם רוב עמא דבר בה ומה גם שאר עמא דכהניא בכח עבודתם וכו' ולפיכך לעו' שלשה קדושות של ג' אורות כר"ן שהמה הכהנים בנ"א מוכנים בכח עבודתם לקבל וכו' לכך הוזהרו דהיינו לנפש לא יטמא בעמיו וכו' והיינו נמי לנפש דייקא לרמוז שגם אותם הכהנים שלא זכו לאורות הגדולים מנפש וכו' רק ואך לנפש הטהורה מאור הקטן כנז' אפי"ה לנפש לא יטמא בעמיו לכבוד נפשו הטהור' בכדי שלא תגא"ל ח"ו וכו' והיינו הסמוך נמי דהיינו ואמרת אליהם הנדרש לעומת הנפש כנז' דהיינו ואמרת אליהם לנפש וכו' הגם שאין להם רק בחי' נפש וכו' אפי' הכי לנפש וכו' וכ"ש למי שזוכה לבחי' אור הרוח הגדול מאור הנפש וכו' כרמוז באמר אל הכהנים וכו' שג"ך רמז א"ל הכהני"ם בנ"י גימ' הרו"ח עם האותיות וכו' וכ"ש וק"ו למי שזוכה למאור הגדול מבחי' משה כנז' דהיינו אור הנשמה וכו' וזהו נמי ס"ת של אהר'ן ואמר'ת אליה'ם לנפ'ש הוא נשמת רוח חיים וכו' שג"ך מתחל' מאהרן שהוא ע"ד הנז' שאהרן והדומה לו הן המה הזוכים לאור הבהיר זה וכו':

וע"פ הרמוז לעיל א"א ג"ך לרמוז במד"ר רז"ל ע"פ אמר אל הכהנים הה"ד יראת ד' טהורה עומדת לעד ע"כ וכו' דהיינו יראת ד' לעו' הנפש הקדושה

אשה יראת ד' וכו' שג"ך רמז יראת ד' גימ' או"ר נפ"ש וכו' טהור"ה לעומ' אור הרו"ח ע"ד לב טהו"ר וכו' ורוח נכון חדש בקרבי וכו' שג"ך רמז תיבת ורו"ח עם האותיות והתיבה גימ' טהור"ה וכו' עומד"ת לעומ' אור הנשמה עמו"ד הימיני של כללותם כידוע וכו' וכ"ן תיבת עומד"ת עמו"ד ת' שגימ' שלה הוא הנשמ"ה וכו' והכא נמי לעו' ג' כתרים הנז"ל דהיינו יראת ד' כתר מלכות כידוע וכו' וכ"ן לעומת כתר תורה ע"ד ראשית חכמה יראת ד' וכו' אמרות ד' אמרות טהורות וכו' גם רמז תיבת יראת גימ' תור"ה כידוע וכו' וזהו יראת ד' טהורה וכו' עומדת לעד לעו' כתר כהונה שבו כלולים בכח כרמוז לעיד וכו' שהיא העיקר שלהם ולזרעם אחריה' וכו' ברית כהונת עולם וכו' אכ"ן רמז תיבות עומד"ת לע"ד גימט' כהנ"ת עול"ם עם שני התיבות וכללותם וכו' גם רמז ד' טהור"ה עם חמש תיבות של פסקא הזאת דהיינו יראת ד' טהורה עומדת לעד גימ' אהר"ן וכו' והיינו לומר ע"ד מד' הנז' וז"ל אמר אל הכהנים הה"ד יראת ד' טהורה עומדת לעד א"ר לוי מיראה שנתיירא אהרן מלפני הקב"ה זכה ונתנה לו פר' זו שאינה זזה ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו עד סוף כל הדורות ואיזו זו פ' המת שנא' ויאמר ד' אל משה אמר אל הכהנים בנ"א עכ"ל דו"ק ותשכח כל הרמוז בס"ד וכו' דמאי זכה דהאי זכה אם לא נאמר שמנה ובה דהאי פרשתא נתבשר בשורות טובות באורות המאירות לאהרן ולזרעו וכו' שעוד בו ג"ך שבעל המד' שהוא שתמה וכו' חבור קראי אהדדי והלך לו לפרש' ע"פ ר"ל וכו' שר"ל יודע היה שהכל בידי שמים חוץ מיראת שמים וכו' ואהרן הכהן ע"ה זכה לו ע"י גודל זריזותו ודביקותו בו ית' ליראת הרוממות וכו' ועי"כ קנה לו גם לרבות זרעו אורות המאורות הגדולים אשר לא יוכלון שאת כל השפלים וכו' ובכן לעו' זה כל ההוא סטרא מתקנאים ובאים לקטרג לגודל עטרות הנז' וכו' והגם שלא יועילו ולא יצליחו לעו' קדושת כהנים בעבודתם וכו' אפי"ה במקומם ובמדורם שאני דהתם ידם תקיפה רח"ל מה לי ולך וכו' וזהו אר"ל מיראה שנתיראה אהרן מלפני הקב"ה ע"י זריזותו וקדושתו שהיא היא לבדה בידו ותו לא כנז' וכו' עי"ז ג"ך זכה לו למאורות הגדולים אשר לא יסופרו וכו' ולפיכך ג"ך זכה לו ונתנה לו הפרשה הזו דייקא שמינה ובה הוראת מאורותיו לגודל חשיבותם וכו' שעוד בה ג"ך הרחקת כל עין ופגע רע וכו' והיינו לו' ג"ך שמן המפורש יתגלה הסתום וכו' ודהי' שמכוין שזכה לו לפ' המת וכו' זה יורה רוממות יראתו הרוממה סיפא מגלא רישא דר"ל וכו' אשר לא כן שתם המד' שקידם זה וכו' דהי' אמור אל הכהנים הה"ד יראת ה' טהורה עומדת לעד דהי' היינו טעמא דאמור אל הכהנים וכו' הוא יראת ה' טהורה וכו' שכן למד לו מר"ל ודו"ק וכו' אכן ר"ל מינה ובה דהאי פרשתא ידע מה בחשוכה וכו' ומה גם למפורסמות אינם צריכים ראיה וכו' גם קמ"ל ר"ל על זכותיה דאהרן כהנא ע"ה לכל זרעו אחריו שהיא היא העומדת לזכות בפרשה הנז'

הנז' וכו' וזהו שיפא שנא' ויאמר ה' אל משה אמור אל הכהנים ב"א דייקא ותו לא וכו' גם אומרו שאינה זזה ממנו ולא מבניו ולא מבני בניו הלא דייקא וכו' לעומת בחי' אורות האבות הק' ע"ה כרמוז בפ"א וכו' וכ"ן יראת ה' טהורה עומדת לעד דהי' רמז יראה"ת ה' גימ' אברה"ם יצח"ק יעק"ב ע"ה וכו' שכיון שזכו להם אהרן ובניו הכהנים ליראת הרוממות כנז' ג"ך בכח זה זכו להם לאורות המאירות מאבותיהם הקד' הנז' וכו' ובכן לעו' זה ג"ך מתקנאים מהם ובהם כל אותה סטרא וכו' ובפרט בהיותם במושבת"ם וכו' שקנאים פוגעים בהם רח"ל מקום הזיקא שאני כנז' וכו' ולפיכך אמור אל הכהנים וכו' אחר שזכו להם ליראת ה' טהורה הכל כרמוז וכו' כל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו וכו' לך לך אמרינן לנזירא וכו' והכל הולך אל מקום אחד וכו':

כי אם לשארו הקרב אליו לאמו ולאביו ולבנו ולבתו ולאחיו ולאחותו הבתולה הקרובה אליו אשר לא היתה לאיש לה יטמא. וא"א לרמוז ג"ך לעו' אלו שיצאו להם מכלל הנז' וכו' הגם שהמפרשים ז"ל נתנו טעם לשבח מהם אמרו לעו' עגמת נפש של החיים וכו' ומהם אמרו ג"ך נח"ר גם למתים ההם הקרובים וכו' אפי"ה עוד יש לאלוה מילין בס"ד דהכל בה תורת ה' תמימה וכו' והוא טעם נוסף ג"ך חדש ממש דהי' תרי טעמי שבזה ג"ך זכרון המיתה גם לכהנים המשרתי עליון וכו' שהוא דבר גדול להכנעת היצה"ר כידוע גם מדברי זוה"ק וכו' והיינו טעמא קמא וכו' אכן טעמא אחרינא הוא זה לתיקון חטא הראשון אדם שקדמה אשתו אם כל חי ואח"ך נתנה לו שכן כתיב ותקח מפריו ותאכל ותתן גם לאישה עמה ויאכל וכו' וזה היה אחר שולדו תולדות הראשונים שלהם כמ"ש רש"י ז"ל ע"פ והאדם ידע את חוה אשתו כבר קודם הענין של מעלה קודם שחטא ונטרד מג"ע וכן ההריון והלידה שאם כתב וידע אדם נשמע שלאחר שנטרד היו לו בנים עכ"ל וכו' ובזה א"ש שבעה קרובים ג"ך ע"פ רש"י ז"ל שפי' לשארו זו אשתו וכו' שהמה להם לעו' תיקון חטא הקדום הנז' שהיו ג"ך שבעה לעו' שבעה דהי' אדם ואשתו קין והבל וג' תאומות ע"פ רש"י ז"ל ג"ך ע"פ את קין את אחיו את הבל שלשה אתים רבויים הם מלמד שתאומה נולדה עם קין ועם הבל נולדו שתים לכך נאמר ותוסף ע"כ וכו' הרי לך שבעה לעו' שבעם שדווקא לכהנים ב"א וכו' נתנה מלוה זאת שהמה יכולים לסגולת תיקון הנז' כהנים בעבודתם וכו' אשר לא כן מבלעדם כידוע וכו' ודהי' שכהנים מתטמאין לשבעה קרובים הנז' דייקא לעו' קרובים שבעה שהיו באותו חטא דייקא ג"ך שגרם אותו חטא מיתה וכל הבאים כידוע וכו' לכך כהנים משרתי עליון וכו' מתטמאין במיתת ז' קרוביהם לכפר ולתקן איזה בחי' מחטא הראשון הנז' זה לעו' זה עשה האלהים וכו' והגם שלפי טעם זה עם שנזכר במד' הנז' כרמוז וכו' לכאורה כתרתי דסתרי אהדדי וכו' אפי"ה שאני קרובים דלא מזקי גם מזיקיהם לקרוביהם מכח קדושתם

קדושתם שבחייהם שגם גופם קדוש יאמר לו שלא נהגה רק בקדושה ובטהרה כהנים בעבודתם וכו' וכגון דא מפרשי מניה כל מסאובתא וכו' ומה גם שלוחי מצוה וכו' והעד לזה מת מצוה גם לכהן גדול כידוע וכו' וזהו כי אם לשארו וכו' בין תבין רישא דקרא זה מה הלשון זה דייקא וכו' אך הוא לרמז הנז' א"ש ע"ד אם כל חי שהיא היתה בעלת חטא ההוא כמפורש גם בכתובים וכו' ולכן רמז לה ברישא כיון שהיתה ראשית אותו חטא וכו' לשארו אין שארו אלא אשתו וכו' וכ"ן בפסיקתא זוטרתי והיו לבשר אחד ע"ש וכו' גם היינו כמי לאמו ולאביו דהי' אמו ברישא דייקא כנז' וכו' ואח"ך ולאביו וכו' כמוסיף כנז' כמי ותתן וכו' וכן כוליהו בוי"ו כמוסיף זה אחר זה כנז' וכו' שעוד בהם ג"ך כחטאם וכמעלליהם נסדרו בכתוב קל בסיפא וחומר קדמו וכו' וזהו לאמו אם כל חי כנז' זה לעו' זה וכו' ואח"ך ולאביו לעו' אביך הראשון חטא שמע לקול אשתו כנז' כמוסיף וי"ו ברישא וכו' ולבנו ג"ך כנז' שעוד בו אף לעו' קין הבכור וכו' ולבתו לעומת תאומתו וכו' ולאחיו לעו' הבל ע"ד ותוסף ללדת את אחיו את הבל וכו' אי הבל אחיך וכו' ובזה א"ש ולאחיו לעו' הבל וכו' ולאחותו הבתולה הקרובה אליו לעו' תאומתו אחת הראשונה וכו' אשר לא היתה לאי"ש קין רק א' כנז' והיינו ע"ד קניתי אי"ש את ה' וכו' לה יטמא ע"ד אורז"ל שלעו' זה הרגו וכו' וכיון שלא זכה להבנות מהם וכו' כתב להו בקרא לחודייהו וכו' אכן לעו' השבעה דייקא תכלל אחת מהם ברישא כי אם לשארו וכו' שהגם שכבר רמזוהו לעו' אם כל חי שהיא שפשעה ברישא לעו' רישא וכו' אפי"ה בחדא מחתא איתנהו וכו' ומה גם לאמו קודם לאביו כתיב וכו' ובזה כמי יתוקן איזה בחי' מחטא קין כי שבעתים יוקם קין וכו' וסוף סוף שמכח טומאת הכהנים בשבעה קרוביהם בעת מיתתם וכו' זכור יזכרו בזה חטא הקדום לתקן וכו' שגם מניה וביה היו שבעה כנז' זה לעו' זה וכו' שעוד בו ג"ך שבע מצות שמנו רז"ל ע"ה ע"פ ויצו ה' אלהים וכו' למ"ד שבעה אינון וכו' לעו' ג"ך שבעה עדנין וכו' שבעה ימי אבילות וכו' שבעה מדורין וכו' שבע שמות לאותו צר הצורר וכו' שבעה הנה עיני ה' משוטטות וכו' שבע מיני פורעניות ולעו' ג"ך לטובה בעת הרצון שבע מדות שמנו חכמים לצדיקים וכו' שבע יפול צדיק וקם וכו' שבע ביום הללתיך וכו' ושבע ילין בל יפקד רע וכו' ויעש את נרותיה שבעה וכו' שבעה ושבעה מוצקות וכו' יאירו שבעת הנרות וכ' ואור החמה יהיה שבעתים וכו' וישבות ביום השביעי וכו' שבו ביום כמי נתקבלה תשובתם של השבעה הנז' שגרמו המיתה לעולם כידוע וכו' שהוא כמי לעו' עולם שכולו שבת וכו' ועפ"י הרמוז דלעיל דלא סתרי אהדדי וכו' א"ש כמי מד"ר הנז' אמור אל הכהנים הה"ד יראת ה' טהורה וכו' ודהיינו הגם דטמא דנפש לא יטמא בעמיו הוא בכדי דלא יוזקו ברוח רעה וכו' שאני גיפי הצדיקים משרתי עליון גם לרבות כהנים בעבודתם אשר לקרוביהם הקדושים וכו' וכ"ן כההיא שגדולים צדיקים

צדיקים במיתתם יותר מבחייהם וכו' שנקראו חיים גם בעת ההוא כידוע ע"פ ובניהו בן יהוידע בן איש חי וכו' וזהו אמר אל הכהנים וכו' לנפש לא יטמא בעמיו מטעם הנז' וכו' אכן לעו' שבעה קרוביהם שחזקתם הוא כולם קדושים כשנים וכו' שברשעי לא עסקינן וכו' וזהו הה"ד יראת ה' טהורה דהי' מכח יראת ה' שמהם ובהם וכו', עומדת לעד שגם אחר המיתה בכלל וכו' והיינו נמי פסוק המובא שם במד' הנז' ע"פ אמר וכו' אמרות ה' אמרות טהורות כסף צרוף בעליל לארץ מזוקק שבעתים ונדרש שם ע"פ דרכם בקידש וכו' אכן לעומת דרכנו בעניותנו ע"פ הרמוז לעיל וכו' יובן ג"כ בס"ד באו"ז ודהי' אמרות ה' לעו' שלש אמירות הכתובים כנז' ויאמר ה' וכו' אמר וכו' ואמרת וכו' שכולם שוים לטובה להורות באו לנפש לא יטמא בעמיו וכו' וכ"ן כי אם לשארו שבעה קרובים וכו' וזהו לעו' לנפש וכו' אמרות טהורות דייקא וכו' ודהי' שגם המה להם הכהנים משרתי עליון טהורות יהיו לנפש לא יטמא וכו' ככסף צרוף הגלוי לכל עם הארץ כמ"ש רש"י ז"ל וכו' ככה יהיו בחזקת טהרתם וכו' בכדי שלא יוזקו כנז' וכו' אך לעו' כי אם לשארו וכו' שהם שבעה קרוביהם וכו' א"ש מזוקק שבעתים גם אחר מיתתם כנז' מכח קדושתם וכו' ובכן הזיקא לא שכיח חלילה גם לרבות מכח שלוחי מלוה וכו' וכ"ן רמז תיבה כס"ף ע"ה גימ' א"ל הכהני"ם וכו' בעלי"ל ר"ת ל'נפש ל'א י'טמא ב'עמיו וכו' מזוקק שבעתים לעו' שבעה קרוביהם כמשמעה וכו':

כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן לא יגש להקריב את אשי ה' מום בו את לחם אלהיו לא יגש להקריב:

וא"א וכו' שלכאורה יתיר דברים כאן היו חלילה וכו' שהיה יכול לו' וכהן שבו מום לא יגש וכו' אמנם ע"ל הרמז ירמוז לעו' פגם שני בריתות רח"ל שמום זה גדול ורע מכל המומים כידוע כמה וכמה פעמים וכו' וכ"ן ידוע שגרמת פגם הברית שהוא היסוד אות ברית קודש הוא ע"י שקדם לו פגם לשונו בלה"ר או מאכלות אסורות וכו' והוא שכיון פילא קול ברע"ה לאיזה איש בפגם בריתו וכו' אחזקתין קאי שכבר הוא טמא שפתים כידוע ע"פ שומר פיו ולשונו וכו' ומה גם שכל איבריו ג"כ בחזקת טומאה המה לו רח"ל וכו' וכהיא נמי וצדיק יסוד עולם קטן וגדול שם הוא וכו' ומה גם אם זה האיש מכת הכהנים משרתי עליון וכו' אין זה מברך אלא מנאץ וכו' ועליה כתיב ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי וכו' וזהו שבא לרבות כאן ג"כ בכלל רבויו וכו' כל איש אשר בו מום מזרע אהרן הכהן וכו' והוא כידוע מכתבי רבינו ז"ל בתיבת כ"ל שהיא רומזת לעו' היסוד שבו כלולים חמשים חסדים וכו' גם תיבת אי"ש כהיא שמניה וביה הוכר שהוא איש וכו' וזהו כל איש אשר בו דייקא דהיינו באותו מקום וכו' שג"כ רמז תיבת ב"ו גימ' ח' לעו' וביום השמיני וכו' שעוד בה ב"ו בוא"ו הרומזת נמי לו כידוע וכו' וזהו כל איש אשר בו

מום

מום באותו מקום שבו נקרא א"ש וכו' וכ"ן כ"ל וכו' גם מזר"ע אהרן דייקא במקום הזר"ע וכו' גם תיבת מו"ם גימ' מיל"ה ע"ה שגימ' ג"ך פ"ה שהוא לעו' רמז הנז' שכבר קדם פגם הפה וכו' גם כל איש לכלול בו כל שארית ישראל הגם שאינם מזרע אהרן וכו' בעוד מום הנז' מהם ובהם לריק יגעו בכל עבודתם ותורתם ומצותם כידוע וכו' ומה גם מזרע אהרן וכו' או כל איש כנז' וכו' הגם שיש ג"ך איש מזרע אהרן וכו' אפי"ה לא יגש להקריב וכו' וכ"ש איש אחר שכל תורתו כנז' וכו', מום בו דייקא ע"ד הנז' שכיון שהוחזק בפגם שני בריתות שלו הכל בחי' שכל איבריו לאבדון וכו' וזהו מום בו בכולו וכו' גם תיבת אש"י עם האותיות גימ' שד"י וכידוע בשני שמות הוי"ה שד"י אשר חתומים בברית שרח"ל ע"י פגם וכו' וזהו את אשי ה' וכו' מום בו ג"ך לרבות וכו' גם כפל לא יגש להקריב וכו' וכ"ן את אשי ה' לחם אלהיו וכו' בו מום מום בו וכו' הכל מורה ורומז לעו' שני בריתות כנז' וכו' וזהו נמי הסמוך שאח"ז לחם אלהיו מקדשי הקדשים דייקא זה לעו' זה וכו' גם רמז תיבת יג"ש גימ' שד"י ע"ה וכו' ודו"ק ותשכח הכל בס"ד:

שור או כשב או עז כי יולד והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני והלאה ירצה לקרבן אשה לה'. וא"א לרמוז בזה בס"ד ע"פ מדרשו ז"ל שור בזכות אברהם שנא' ואל הבקר רץ אברהם כשב בזכות יצחק דכתיב וירא והנה איל עז בזכות יעקב דכתיב לך נא אל הצאן וקח לי משם שני גדיי עזים טובים ע"כ לענינינו וכו' והיינו לו' שהגם שמצוה זאת אינה קיים אחר החורבן וכו' אפי"ה מיהא שייכא לעומתה כההיא שאמרו תפלות לעו' תמידין תקנום וכו' או אבות תקנום וכו' ששניהם כאחד טובים כולם דברי אלהים חיים ממדרש הנז' דו"ק ותשכ"ח וכו' וכ"ן רמז שו"ר א"ו כש"ב א"ו ע"ז עם חמש התיב' שלהם גימ' שמ"ע תפל"ה וכידוע נמי בר"ת של שמ"ע שהוא ש'חרית מ'נחה ע'רבית וכו' גם לעומ' הזמן והיה שבעת ימים וכו' כל תפלה בזמנה ערב ובקר וצהרים שבזה ירצה לקרבן אשה לה' כידוע וכו' שעוד בו ג"ך והיה שבעת ימים תחת אמו ומיום השמיני וכו' שמירת שבת ושמירת המילה כמפורש במד' הנז' ע"ש וכו' עם זריזות התפלה בזמנה כל הימים וכו' שבזה ג"ך נתקיים מ"ש והחוט המשולש לא במהרה ינתק וכו' וכ"ן עפ"ז יובן בס"ד גם מדר' הנז' עפ"ז שור או כשב או עז הה"ד צדקתך כהררי אל ההרים מצלין עשבים והצדיקים יש להם מעשים טובים וכו' דמאן דכר שמייהו דצדיקים וכו' אך ע"פ הנז' שהם האבות ע"ה שנקראו ג"ך בשם הרים כידוע ע"פ ההרים והגבעות וכו' ודפי' שור או כשב וכו' שהגם שמצוה זאת של כללות הקרבן כבר בטלה לה וכו' אפי"ה צדקתך וכו' לא בטלה חלילה וכו' שעיד בה ג"ך כנגד הקרבן שהם התפלות שתקנו האבות שהניחו גם לבניהם אחריהם וכו' וזהו והצדיקים שהם האבות ע"ה יש להם מעשים טובים שהניחו כנז' וכו'

וכו' והיינו כמי רמז מעשי"ם טובי"ם גימ' והתפל"ה ע"ה שבכלל מע"ט שלהם
גם התפלה והיינו משמעות לשון והתפלה בוי"ו מוסיף ברישא וכו' ולפי שנקט
יש להם דייקא דלא משמע מינה שהניחו וכו' לפיכך הביא שם ד"א וז"ל ד"א
לדקדק כהררי אל מה ההרים ראויים להזריע ועושים פירות כך הצדיקים עושים
פירות ומטיבין לעצמם ולאחרים עכ"ל הרי לך בפירוש איאמר לעצמם ולאחרים וכו'
גם לרבית בא בניהם ובני בניהם כל ישראל אשר מהם ובהם צדיקים שעושים
כמעשיהם הטובים וכו' ודהי' הגם שע"י הקרבנות היו מתבררין ועולין נה"ק גם
העולמות כידוע שלעו' זה נקרא בשם קרבן שמקרב הרחוקים וכו' ועכשיו בגלות אין
לנו כהן בעבודתו בעוה"ר וכו' אפי"ה רחמן מלא רחמים לא עזב ולא יעזוב דור אחר
דור בכל דו"ד אנחנו חייבים להודות ולהלל וכו' ודהי' דור דור ודורשיו וחכמיו וכו'
שהמה במקום הקרבן שע"י כח מעשיהם הטובים עושים סגולת הקרבן וכו' וזהו שור
או כשב או עז וכו' ודהי' הגם שבטלה מלות שור או כשב וכו' שהיא כללות הקרבן
וסגולתו וכו' אפי"ה לדקדק וכו' פי' הה"ד לדקדק וכו' שבכללה הוא זה ההרים
מעלין עשבים דייקא וכו' ככה הצדיקים יש להם מע"ט שע"י מעלין כמו סגולת הקרבן
וכו' וזהו כמי לדקדק כהררי אל דהי' לדקדק שבכללה וכו' מקימי מעפר דל וכו' שהם
הצדיקים הדומים לאבות ע"ה הנק' הרים וזהו לדקדק הצדיקים וכו' כהררי אל כמו
האבות וכו' ובא ד"א לו' ג"ך מצוה הגדולה מכל המצות שעושים הצדיקים כמו ההרים
שהם האבות וכו' והיינו ע"ד ואת הנפש אשר עשו בחרן וכו' מזכה לחייביא השקול
ככל המצות כידוע מזוה"ק וכו' וזהו ד"א לדקדק וכו' מה ההרים ראוים להזריע ועושים
פירות וכו' לא מעלין עשבים ממילא ע"י הגשמים וכו' אלא אף גם זאת להם ראוים
לזריעה ועושים פירות ממש וכו' והיינו דומיא דהצדיקים המזכים לחייבים וכו' וזהו כך
הצדיקים עושים פירות ומטיבין לעצמם ולאחרים וכו' שעוד בה ג"ך קשט עצמך
תחלה ואח"ך לאחרים וכו' ודהי' לאו דווקא מעלין עשבים ממילא כנ' וכו' דומיא
דהצדיקים מעלין נצוצות הקדושות על ידי שיש להם מע"ט שממילא אתיא עלית נה"ק
וכו' דבר הרוחני שאינו נראה לעינים הגשמיים וכו' אלא גם זאת להם שנראה
וכו' ודו"ק ותשכ"ח וכו' ועל פי הרמוז לעיל כמי בתפלה וכו' יבואר הסמוך דהי'
ושור או שה אותו ואת בנו וכו' לעו' שני תפלות שחרית ומנחה שתקנו אברהם ויצחק וכו'
שכשב הוא שה ושה הוא כשב וכו' ולעו' שניהם יעקב בניהם כידוע וכו' וכ"ן
תפלת ערבית שתקן יעקב תקרא בן לגבי שחרית ומנחה וכו' ומה גם
למ"ד רשות היא וכו' אך היום נעשית חובה כידוע וכו' וזהו ושור או
שה שהם לעו' בקר וצהרים וכו' אתו ואת בנו בין בשור בין בשה ודהיינו
אותו שהוא שור תפלת השחר וכו' ואת בנו תפלת ערבית שעברה וכו' וכ"ן
אותו שהוא שה תפלת מנחה וכו' ואת בנו ערבית כנ' וכו' לא תשחטו

ביום

ביום אחד דהיינו תפלת השחר שתים אחת לעצמה ואחת לתשלומין של ערבית כידוע וכו' וכ"ן ערבית שתים וכו' רק דווקא כל אחד ביומו כידוע וכו' ודהיינו אותו עם בנו בשחר וכו' וכ"ן בערבית וכו לא תשחטו שניהם יחד וכו' נ"מ ביטול מנחה וכו' אלא גם ביטול ערבית וכו' אך לעו' ביטול שחרית לא שכיחא ולכך לא צריכה וכו' וזהו לא תשחטו ביום אחד בערבית שתים או שחרית שתים וכו' רק כל אחת בזמנה וכו' וכשהיא עבר יומו בטל קרבנו וכו' והיינו נמי שאח"ז וכי תזבחו זבח תודה לה' לרצונכם תזבחו שלש זביחות כתיבי כאן לעו' ג' תפלות ע"ד הנז' תפלות כנגד תמידין וכו' שעוד בם שעי"ך זובח יצרו הרע וכו' גם זבח תודה דייקא ונשלמה פרים שפתינו וכו' שמהם ובהם ומודה ועוזב ירוחם וכו' גם רמז תיבת תוד"ה גימ' שמ"ע עם האותיות והתיבה והכולל שר"ת שלה ש'חרית מ'נחה ע'רבית כנז' וכו' גם לרצונכם בתפלה כשהיא לא מתוך עצלות וכו' וזהו ביום ההוא יאכל דהיינו דבר יום ביומו כנז' וכו' לא תותירו ממנו עד בקר דהיינו תשלומי ערבית וכו' וכ"ש תשלומי מנחה וזהו כנז' לעיל ברמז אותו ואת בנו וכו' אני ד' דייקא כאן ע"ד אני ד' לא שניתי וכו' וממילא אתיא ואתם בני יעקב דייקא ג"ך שהוא בעל תפלת ערבית וכו' וכל שכן מנחה בזמנה כנז' וכו' וזהו לא כליתם הגם שהיום אין לנו לא כהן בעבודתו וכו' גדולה תפלה עבודה שבלב כידוע וכו' ושמרתם מצותי השייכים בעת התפלה של יום וכו' וכרמוז נמי בתיבת מצות"י שבכאן דהיינו יו"ם צ"ת ר"ת צ'יצית ת'פלין וכו' ועשיתם אתם לרמוז ג"ך בזה עשיה לשמה כהויא ולא העשוי וכו' גם לרבות ועשיתם אתם לעצמכם ולא בשאלה וכו' אני ד' כביכו"ל בכל מצוה מהם ובהם רמוז וחתום כידוע נמי בכריכות הציציות וכו' וכ"ן בשד"י של תפלין וכתיבת פרשיותיה וכו' ולא תחללו את שם קדשי לקרות שמע בלא תפלין חלילה וכו' והיינו ש"ם דייקא ג"ך של שמע כידוע וכו' וכהיא כל הקורא ק"ש בלא תפלין כאלו מעיד עדות שקר וכו' וזהו ולא תחללו את שם קדשי וכו' ונקדשתי בתוך בני ישראל לרמוז בזה ג"ך שתהי' תפלתו נכללת עם הצבור שלא יתפלל יחיד וכו' וזהו בתוך בני ישראל דייקא וכו' גם ג' קדושות בכתוב זה דייקא לעו' שלשה קדושות שנתקנו בתפלת שחרית זה לעומ' זה כסדרן וכו' ודהיינו ולא תחללו את שם קדשי לעומ' קדושת היוצר וכו' שעוד בה ג"ך שתהיו זריזים מן המקדימין להיות מעשרה ראשונים כידוע גודל שכרם מהזוה"ק וכו'. שבזה ג"ך נמצאת בקדושה ראשונה עם המקדשים הגם שרשאי גם היחיד וכו' אפי"ה יותר טוב וכו' ונקדשתי בתוך בני ישראל לעו' קדושת הרבים שאין היחיד רשאי וכו' וזהו בתוך דייקא וכו' אני ד' מקדשכם לעו' קדושת סדרא דיומא וכו' שג"ך מכח ג' קדושות שקיימתם אני ד' מקדשכם וכו' המוציא אתכם מארץ מצרים על מנת ככה להיות לכם לאהים - גם בגלותיכם בקבלת עול מלכות שמים עליכם בתפלותיכם וכו'

ובכל המצות התלויות מהם ובהם וכו' אני ד' נאמן לשלם שכר וכו' שגם לרבות ע"ד ואני תפלתי לך ד' וכו' שבשלשה אני ד' בסוף הכתובים שבפרשה זאת וכו' לעומת ג' תפלות וכו' מזולת אני ד' מקדשכם שהיא לעו' הקדושות כנז' שג"ך לכלול בה גם תפלת מוסף וקדושת"ו הרמת"ה וכו':

או' א"א וכי תזבחו זבח תודה לד' וכו' ע"ל הרמז נמי באופן אחר וכו' שהוא זה דהיינו וכי תזבחו ע"ד זובח תודה יכבדנני וכו' שהוא ג"ך ע"ד לעולם ירגיז אדם יצ"ט על יצה"ר וכו' והיינו ג' זביחות שבכאן לעומ' הסגולות הנז' שהם ג"ך הלא לעו' תלא וכו' שמהם ובהם. נזבח היצה"ר והלך לו וכו' שג"ך רמז וכ"י תזבח"ו ע"ה גימ' המית"ה כזה וכו' זב"ח גימ' טו"ב ע"ד לקח טוב התורה וכו' תזבח"ו שבסוף פסוק גימ' ז"ו שמ"ע וכו' והגם שמכח הנז' הלוך הלך לו ונכנע וכו' אפי"ה לא יגבה לבו לומר שהוא נצחם וגבר שמשלו הוא זה וכו' כי לא כן הוא רק כביכול שמלכו והצילו כידוע ע"פ צופה רשע לצדיק וכו' ד' לא יעזבנו בידו וכו' וזהו וכי תזבחו היצה"ר וכו' כי לא משלכם היא זאת וכו' רק ואך זבח תודה לד' דייקא שהכל משלו הוא ב"ה ולפיכך תן תודה לד' רחום וחנון שחננך והצילך וכו' ושמא תאמר לא יש שכר חלילה וכו' לזה אמר לרצונכם תזבחו דהיינו בכח שמחת המצות שמחת והודית וכו' יש שכר לפעולתך וכו' וזהו לרצונכם תזבחו וממילא אתי' שים כל רב טוב וכו' והיינו נמי ע"ד עשה רצונו כרצונך וכו' שבזה ג"ך מעלה עליך כאלו הכל עשית וכו' וזהו תזבחו דייקא אתם גם אתם לבדכם וכו' ביום ההוא יאכל וכו' דהיינו אם פגע בך האי מנוול וכו' תומ"י משכהו וכו' ולא תותירו ממנו עד בקר ולא כמניח כידוע שחוזר לו לב"ה וכו' לכך ולא תותירו וכו' לא מניה ולא מקצתיה וכו' גם לרבות כההיא אם ראית ת"ח שעשה עבירה ביום אל תהרהר אחריו בלילה וכו' שודאי עשה תשובה וכו' וזהו ביום ההוא דייקא יאכל וכו' ולא תותירו וכו' ולא עד בכלל וכו' אני ד' דייקא הבוחן לבבות וכו' גם הוא ע"ד מצוה הבאה לידך אל תחמיצנה חטוף ואכול וכו' וזהו ביום ההוא יאכל וכו' גם לרבות בא ולא תותירו וכו' ע"ד המתחיל במצוה וכו' ולא כשאפנה אשנה וכו' כי לא תדע מה יולד יום וכו' לפיכך חטוף ואכול בכל מאי דאפשר לך בכללות קיום המצות וכו' ובכ"ן הזהר בכדי שלא תבא לידי עבירה חלילה וכו' וזהו נמי ושמרת' מצותי בלא תעבור חלילה וכו' ועשיתם אותם בכל השייך לעשיה וכו' והיינו ע"ד סור מרע ועשה טוב וכו' גם לרבות ע"פ רש"י ז"ל ושמרתם זו המשנה ועשיתם זו המעשה ע"כ והיינו ע"ד שאין בור ירא חטא ולא ע"ה חסיד וכו' דע את אלהי אביך ואח"ך ועבדהו וכו' וזהו בתחלה ושמרתם את מצותי זו המשנה וכו' ואח"ך ועשיתם אותם וכו' שעוד בה ג"ך כללות כל העשין כרמוז וכו' וזהו נמי לעו' ושמרתם וכו' שהם כללות כל הלאוין וכו' א"ש ולא תחללו את שם קדשי כההיא דוחק רגלי שכינה כביכו"ל קלני

מראשי

מראשי וכו' וכ"ן ולא תחללו וכו' מכללות הלאוין וכו' ונקדשתי בתוך בני ישראל לעו' ג"ך ועשיתם אותם בכללות כנז' כל העשין וכו' אני ד' מקדשכם בכל תרי"ג מצות לעו' איבריכם וגידיכם כידוע על אשר קדשנו במצותיו וצונו וכו' זה לעו' זה עשה האלהים אשר בחר בנו מכל עם וקדשנו וכו' המוציא אתכם מארץ מצרים ע"מ כן וכו' להיות לכם דייקא להנאתכם ולטובתכם לאלהים וכו' שאיני צריך לכם כידוע אם צדקת מה תתן לו וכו' וזהו אני ד' וכו' גם ושמרתם מצותי וכו' עד זה שמי לעלם וכו' שמ"י עם י"ה שס"ה זכרי עם ו"ה רמ"ח וכו' וזהו ושמרתם מצותי שהם שס"ה כרמוז הצריכים שימור מלעבור עליהם וכו' ועשיתם אתם רמ"ח שהם בעשיה וקיום וכו' אני ד' בכללותם וכו' שכינו"ל משם הקדוש הזה ב"ה יצאו לאורה וכו' וכהשיא נמי כל התורה כולה שמותיו של הקב"ה ב"ה וב"ש וכו':

ועוד א"א ולא תחללו את שם קדשי וכו' ע"ד שבטי י"ה עדות לישראל שלאפגמו בריתם במצרים וכו' ולעומ' זכות זה נגאלו וכו' ולפיכך מצווים אנו · עמו ישראל בקדוש שמירת הברית וכו' כמו יוסף הצדיק ע"ה ובועז ע"ה וכו' וזהו ולא תחללו את שם קדשי לכלול בזה ג"ך שמירה הנז' שלא ח"ו יפגום וכו' והיינו כידוע בתיבת ש"ם שגימ' הוי"ה שד"י החתומים בברית וכו' וזהו ולא תחללו את שם דייקא שהוא קדשי כנינו"ל חותמו וכו' ואדרבא ונקדשתי בתוך בני ישראל מנ' וביה כהשיא פנחס בן אלעזר וכו' בתוכם ולא כליתי וכו' וזהו ונקדשתי בתוך בני ישראל וכו' אני ד' מקדשכם בשמותי החתומים וכו' ובכח זכות הנז' ג"ך הוצאתי אתכם וכו' וזהו המוציא אתכם וכו' מכח זכות הנז' וכו' להיות לכם לאלהים מכח הנז' גם באחר גליות וכו' אני ד' שבכאן הוא חותמי וכו':

ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושמחתם לפני ד' אלהיכם שבעת ימים:

וא"א לרמוז כאן ע"ד ארז"ל ע"ה שפרי עץ הדר הוא אתרוג וכו' כפת תמרים לולב וכו' וענף עץ עבות הדס וכו' וערבי נחל כמשמעו וכו' שאלו הם ארבעה מינים שהם שבעה כידוע בהדס תלת בדי וכו' ותרתי בערבה וכו' לעומת שבעה אושפיזין קדישין שמהם ובהם ג"ך שבעת ימים כל אחד ביומו כידוע וזהו הרמז ג"ך פר"י ע"ץ הד"ר גימ' דוו"ד המל"ך ישראל ע"ה וכו' כפ"ת תמרי"ם ג' ברי"ת קד"ש יוס"ף א"י וכו' וענ"ף ע"ץ עבו"ת עם האותיות והתיבו' וכללותם גימ' או"ר אברה"ם יצח"ק ויעק"ב וכו' וערב"י נח"ל גימ' א"ל מש"ה שג"ך גימ' שלו"ם אהרן אוהב שלום ורודף שלום וישם לך שלו"ם וכו' וזהו ולקחת' לכם ביום הראשון שהוא ראשון לחשבון עונות כידוע וכו' שעוד בה ג"ך לעו' הראשון ליאודי"ם חסד לאברהם שבא לתקן חטא הראשון אדם שג"ך ע"י מצות אלו יש תיקון וכו' גם לכם דייקא להנאתכם ולטובתכם זכות אבותיכם להאיר עליכם אחת שהיא שתים דהייגו מצות אלהיכם

אלהיכם שמהם ובהם ג"כ הארת זכות האבות וכו' וזהו ולקחתם לכם ביום הראשון וכו' וממילא אתיא זכות הנז' וכו' ולפיכך ושמחתם לפני ד' אלהיכם שבעת ימים זה לעומת זה וכו':

ועוד א"א ולקחתם לכם וכו' שמכיון שהיום הזה הוא ראשון לחשבון כנז' וכו' גם אתם צריכים מו"מ להכניע יצריכם הרע ולהחזירו למוטב כידוע ע"פ ומצאת את לבבו נאמן וכו' ותקבלו עליכם שלא תשובו עוד לכסלה ח"ו וכו' והיינו סימנא טבא דמלתא בקיומכם אלו המצות שמהם ובהם ג"כ רמז קבלת תשובתכם שקבלתם עליכם וכו' שג"כ המה לכם יהיו בעזרכם ולהליץ עליכם לטובה לפני ד' אלהיכם וכו' ומה גם זכות אבותיכם כנז"ל תאיר עליכם וכו' וזהו ולקחתם לכם וכו' דהיינו שהיום הראשון כנז' וכו' ולקחתם גם אתם לכם מההוא סטרא וכו' גם לכם אותיות מל"ך שתקחו גם בדברים רכים ותחנונים לאותו מל"ך זקן וכסיל להחזירו וכו' וזהו פר"י ע"ץ הד"ר ס"ת יצ"ר ושאר האותיות גימ' שט"ן ודהיינו שט"ן היצ"ר תחזירנו להיות כפרי עץ הדר וכו' כפ"ת תמרים ע"ד לעולם ירגיז אדם יצ"ט על יצה"ר וכו' כפית"ו בסרבליהון לשון כפי"ה וכו' וימררו את חייהם וכו' בגדרים וסייגים וכו' ועוד כפ"ת תמרי"ם גימ' כ"ח לצדי"ק כתמ"ר יפר"ח כיוסף הצדיק שגבר על יצרו וכו' וכ"ן פרי עץ הדר שהוא לעומ' דוד המלך ע"ה שגבר על יצרו ג"כ כידוע ע"פ ולבי חלל בקרבי וכו' גם ד' העביר חטאתך לא תמות וכו' וענף עץ עבות וכו' הרמוז מהם ובהם זכות האבות בג' כרמוז לעיל וכו' שג"כ עם התיבות גימ' אהב"ה יראה"ה תור"ה שכולם שוים לטובה וכו' וערב"י נח"ל גי' עני"ו ר"ס מאן דאיהו זעיר וכו' שמכח כל הרמוז ושמחת' וכו' עבדו את ד' בשמחה וכו':

וע"פ הרמוז א"א מד"ר ג"כ ע"פ ולקחתם לכם הה"ד תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פניך נעמות בימינך נצח ע"כ. ודהיינו שמכח התשובה שלקחתם לכם וכו' גם זכות אבות שבעה רועים המאירים ומזהירים מכח המצות ד' מינים שהם שבעה זה לעו' זה כנז"ל וכו' יכול אני לבקש ולשאול תודיעני וכו' שגם לרבות ארח חיים של אותו עולם תודיעני ע"י זכות לול"ב שגימ' חיי"ם כידוע דהיינו מצות לולב ואגודתו שמהם ובהם שבעה מוצקות לנרות בחי' ומקור שבעה רועים ישראל וכו' וזהו ג"כ ולקחתם לכם וכו' הה"ד תודיעני אורח חיים הלולב וכו' שבפרטיתו הוא שבע שמחות וכו' שג"כ לעו' שבעת הימים כנז' ושמחתם לפני ה' אלהיכם שבעת ימים וכו' וזהו את פניך לעו' לפני ה' וכו' נעימות בימינך נצח לעו' חקת עולם וכו' ככתוב אח"ז וחגותם אתו חג לה' וכו' חקת עולם לדרתיכם וכו':

בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכות למען ידעו דרתיכם כי בסכת הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים

מצרים אני ה' אלהיכם' והוא א"א ע"ד רז"ל ע"ה שכבר דקדקו על ג' בשבת דכתיבי כאן לא פחות ולא יותר שעוד בם ג"ך תרתי הראשונים חסרים מבלתי וי"ו אך השלישית מליאה וכו' והיינו לו' לעו' האבות ע"ה ע"ד מד"ר ע"פ ולקחתם לכם וכו' פרי עץ הד"ר זה אברהם שהדר"ו הקב"ה בשיבה טובה שנאמר ואברהם זקן בא בימים וכתיב והדרת פני זקן כפת תמרים זה יצחק שהיה כפות ועקוד על גבי המזבח וענף עץ עבת זה יעקב מה הדס הזה רחוש בעלין כך היה יעקב רחוש בבנים וערבי נחל זה יוסף מה ערבה זו כמושה לפני ג' מינין הללו כך מת יוסף לפני אחיו עכ"ל והנה שזה המ"ר לכאורה הוא מתנגד לעו' מעלות ובחי' שורש ומקור מצות הנז' ע"פ כתבי רבינו ז"ל כרמוז לעיל וכו' אפי"ה הכל הולך למקום אחד לפני יודעי דת ודין דכולא בה וכו' ומה גם לפי פשטן של דברים נמי פרי עץ הדר שהוא לעו' אברהם כנז' וכו' גם בדוד כתיב והמלך דוד זקן בא בימים וכו' חסדי דוד הנאמנים מכח חסד לאברהם וכו' וכ"ן כפת תמרים שהוא לעו' יצחק וכו' ע"ד ק"ן ח"י יסוד שהוא יוסף וכו' וענף עץ עבת יעקב בחיר שבאבות שבו כלולים ומשוכללים בחי' אבותיו כידוע והיינו הך וכו' גם לעו' וערבי נחל שרמז כאן מהם ובהם לעו' יוסף וכו' והוא ע"ד ויקח משה את עצמות יוסף עמו וכו' הוא משה ואהרן תרי פלגי גופא וכו' וכ"ן רמוז לעיל וערב"י נח"ל גימ' שלו"ם הנה בריתי אתו החיים והשלום וכו' וא"ך הוא זה הכל דבר אחד וכו' גם לרבות לעו' בחי' וכו' ודהיינו פרי עץ הדר זה אברהם ואברהם זקן וכו' חסד לאברהם שכנה מדת הזקן מלא רחמים וחסדים וכו' להאיר מחסדיו לבניו וכו' גומלי חסדים וכו' וכדאיתא דהר סיני כזקן מלא רחמים וכו' כפת תמרים פחד יצחק וכו' שגבר על יצרו למתק מדתו בכח עקידתו וכו' וענף עץ עבת שבטי י"ה וכו' ישראל אשר בך אתפאר וכו' וערבי נחל ע"ד אלה תולדות יעקב יוסף וכו' שקול יוסף וכו' ויוסף היא השליט וכו' גם להשפיע ולהופיע מזכות אבות על בניהם בני חיי ומזוני ואהבה ואחוה שלום וריעות שגדול השלום וכו' וזהו פרי עץ הדר זה אברהם וכו' לעו' מזוני רויחי וכו' בכח חסד לאברהם וכו' וכדאיתא שקשים מזונות כקריעת י"ם וכו' וכ"ן פרי עץ הדר שהוא אתרוג שמניה וביה טעם וריח וכו' וכפת תמרים זה יצחק שהיה כפות וכו' לעו' החיים אורך ימים ושנות חיים וכו' שכן יצחק האריך ימים מאברהם ויעקב וכו' ומה גם שכיון שפשט וכו' ומאס בחייו מפני בוראו וקיים ואהבת את ה' אלהיך וכו' ובכל נפשך וכו' לכך זכה לאורך ימים וכו' וזהו כפת תמרים לעו' יצחק להריק על בניו חיי אריכי וכו' וענף עץ עבת לעו' יעקב לברך לבניו בבני סמיכי כמטתו השלימה וכו'

וכו' וערבי נחל לעו' יוסף לברך את עמו ישראל בשלו"ם שגדול השלום כנז' וכו' ועפ"ז יובן ג"ך רמז ג' בשבת הנז' בס"ד וכו' וזהו בסכת תשבו שבעת ימים לעו' יומא דכולהו יומי ביה והיינו שבעה ימים שמניה יצאו וביה כולהו וכו' והגם שהיא חסירה היינו דווקא לעו' אומת ישמעאל שאין להם ממקור הברכות רק דווקא התמלית וכו' וזהו כל האזרח בישראל לעו' אברהם האזרחי וכו' ישבו בסכת יצחק וכו' שגם זאת חסר לעו' עשו הוא אדום שאין להם רק חיי שעה בגלותם הארוך ומה לעוברי רצונו כך לעושי רצונו זרע אמת עאכ"ו וכו' שפת אמת תכון לעד וכו' ואפי"ה גם בזה ישבו בסכת בסוכה ונתת ביצחק ולא כל יצחק וכו' למען ידעו דרתיכם כי בסכו"ת מלא לעומת יעקב השלם שמניה וביה כל ישראל יש להם חלק וכו' כי יעקב בחר לו י"ה וכו' וזהו כמי הושבתי את בני ישראל דייקא כאן לעו' ישראל אביכם הוא יעקב וכו' שג"ך בישראל דלעיל שמביני ביני וכו' לשלול זרע ישמעאל וזרע עשו ממקור הברכות הנז' באה וכו' ודהיינו בסכת תשבו וכו' כל האזרח בישראל דווקא וכו' גם כל האזרח בישראל דווקא ישבו בסכה וכו' והיינו טעמא דחסירי כנז' וכו' ולכלול היסוד שהוא לעו' יוסף וכו' א"ש ג"ך רמז למע"ן ידע"ו גימ' צדי"ק יסו"ד וכו' שהוא ג"ך ע"ד וצדיק יסוד עולם וכו' יוסף הצדיק וכו' וזהו כמי הושבתי את בני ישראל לכלול ולרבו' יוסף שהוא שקול כנז' וכו' ע"ד אלה תולדות יעקב יוסף וכו' בהוציאי אותם וכו' שג"ך בזכות האבות יצאו וכו' אני ד' אלהיכם מכח וזכות אבותיכם וכו':

ומכה בהמה ישלמנה ומכה אדם יומת משפט אחד יהיה לכם כגר כאזרח יהי' כי אני ד' אלהיכם וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה וירגמו אתו אבן ובני ישראל עשו כאשר צוה ד' את משה:

וא"א ע"ד רז"ל ע"ה ומכה בהמה ישלמנה שעשה בה חבורה וכו' וכ"ן ומכה אדם יומת באביו ואמו וכו' ומה בהמה מחיים אף אביו וכו' אשר לא כן מקלל אביו וכו' שג"ך אחר המיתה חייב ע"ש ברש"י ז"ל וכו' ועפ"ז יבוא ע"ן הסמיכות שבכאן דהיינו ויוציאו את המקלל שלא פירש מה וכו' אם חייב מיתה או לא כמ"ש רש"י ז"ל וכו' וזהו ומכה אדם יומת מחיים וכו' שלא כן מקלל וכו' ומה גם ויוציאו את המקלל וכו' שכבינו"ל הגם שאם רשעת מה תתן לו וכו' אפי"ה מפני אביך של בו"ד וכו' בכמה אלפי רבבות הבדלות של וכו' צור ילדך תש"י וכו' הלא הוא אביך קניך וכו' חי וקיים לעד ולע"ד וכו' וזהו ומכה בהמה ישלמנה שבאה לגלות על ומכה אדם יומת מחיים וכו' שעוד בה ג"ך שלא כן בהמקלל וכו' וא"ך הוא זה וכו' משפט אחד יהיה לכם וכו' שעוד בו ק"ו לשכינה אחד היחיד המיוחד וכו' רק דיו כידוע במרים וכו' והיינו כהיא דמרים

דומיא

דומיא וכו' ולפיכך ויוציאו את המקלל וכו' וירגמו אותו אבן דייקא לעו' ג"ך אבן מאסו הבונים וכו' שג"ך כיון שעבר לו על דברי הר סיני וכו' מיתתו כפרתו וכו' אדם ובהמה תושיע ד' היום בגלות ע"י תשובה כידוע וכו' וזהו נמי רמז כגר כאזרח דהיינו שיש תיקון לכל העבירות גם בגלות וכו' וזהו כגר לכלול ג"ך מגה ובה גם כל ימי הגליות וכו' והיינו ע"י תשובה כנז' וכו' וזהו נמי רמז וירגמ"ו את"ו אב"ן גימ' ז"ה תשוב"ה וכו' וכ"ש לכל שאר המיתות וכו' וכהיא נמי דזוה"ק ע"פ זאת התורה לעלה וכו' והיינו נמי כאן מאי דסמיך לזה הר סיני וכו' ושבת"ה הארץ אותיות תשוב"ה וכו':

פ' בהר סיני

וידבר ד' אל משה בה"ס לאמר. א"א ע"ד הרמז וכו' שהוא ג"ך ע"ד משה קבל תורה מסיני וכו' דהיינו שע"י כח ענותנותו זכה לכל מעלותיו וכו' והי' נמי מדת הר סיני כידוע ע"פ ההרי' רקדו כאלים וכו' למה תרצדון הרים גבנונים ההר חמד אלהים לשבתו וכו' מכח ענותנותו וכו' וזהו וידבר ד' אל משה וכו' מכח שזכה לו במדת הר סיני וכו' לפיכך זכה גם לכל הדברות הנאמרות בהר סיני לאמר אותם לישראל הכל כאשר לכל וכו' והיינו נמי רמז תיבת סינ"י ע"ה גימ' ענו"ה וכו' גם רמז בה"ר סינ"י עם האותיות והכללות גימ' מש"ה שסניהם שוין לטובה בגודל ענותנותו וכהיא נמי בשם בן ד' ב"ה שדרשוהו במקום שאתה מוצא גדולתו שם אתה מוצא ענותנותו כביכו"ל וכו' וזהו וידבר ד' דייקא לעו' משה וכו' שמניה וביה ג"ך מדת בהר סיני הכל כרמוז לעיל וכידוע וכו' וכ"ן רמז מה ענין שמיטה בהר סיני וכו' שכיון שלא תזרע וכו' היינו ענותנותיה דוה"ק ותסכת וכו' וזהו ושבתה הארץ וכו' שג"ך ע"ד ועניים ירשו ארץ וכו' הכל הולך למקום א' וכו':

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם כי תבאו אל הארץ אשר אני נתן לכם ושבתה הארץ שבת לה' שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה ובשנה השביעת שבת שבתון יהיה לארץ שבת לה' שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר וכו':

וא"א לרמוז בזה ע"ד כתבי רבינו ז"ל לעו' מצוה זאת של שביעית וכל כללותה וכו' היינו לו' הכל הוא לתיקון מלכות שמים שבעולם העליון עולם האצילות וכל חיילותיה שהם עולמות בי"ע וכו' מהם ובהם האהרה יתירתא כל שנת השביעית כמפורש שם וכו' וממילא אתייא לכל עמו ישראל המקיימים מצוה כהלכתה וכו' שגם להם ריוח והצלה וברכות עריבות וטובות מרובות איש איש כברכתו עד בלי די מאל שדי מכח אם הבנים שמחה שגם לרבות

לרבות בניה בשמחה וכו' וכמ"ש נמי ולויתי את ברכתי לכם וכו' אך הוא שבת מנוחתם מעבודת הקרקע וכו' יהיו זריזים ונשכרים בעבודת אלהים חיים ב"ה עבודה רוחנית על התורה וע"ה ועל ג"ח וכו' שמכח זה יאירו כזוהר הרקיע להיות ראויים ומוכנים לקבל הברכות בשלימות אם על בנים כל ישראל בני מלכים וכו' שגם לרבות אתערותא] דלתתא הוא איתערותא דלעילא וכו' וזהו ג"ך שבא לרמוז כאן לעו' כל הנז' דהיינו דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם דבור ואמירה לעו' מצות התורה ופירושה דהיינו גוף התורה ודברי חכמים וכו' שגם לרבות לשון דיבור דייקא לעו' מלכות שמים הנק' ככה כידוע וכו' שג"ך ע"י מצוה זאת של שביעית שמקיימים בניה ישראל עולה מעלתה כנז' ותפארת בקשוטין וכו' וזהו ואמרת לשון קישוט כידוע וכו' תבאו אל הארץ דייקא דהיינו מצוה זאת תלויה בארץ וכו' שבך נא"ז להיות שמכיון שמצוה זאת היא לעלוי מלכות שמים הנ"ק ארץ החיים שלעומתה ג"ך ארץ ישראל וכו' ולפיכך כי תבאו אל הארץ אזי חוב"ת מצוה זאת רמיא וכו' גם רמז כ"י תבא"ו א"ל האר"ץ עם האותיות גימ' רמ"ל באצילות ע"ה וכו' אשר אני נתן לכם וכו' דהיינו לעו' בי"ע באופן זה אשר לעו' בריאה וכו' גם תיבת אש"ר גימ' ה' מלכו"ת וכו' אני לעו' יצירה שג"ך רמז תיבת אנ"י גימ' א"ל הוי"ה עם ד' אותיות' ב"ה וכו' נת"ן גימ' ג"ך המלכו"ת ע"ה לעו' העשיה וזהו נתן לכם דייקא שגם אתם גם אתם מינה ובה וכו' והיינו לו' ושבתה הארץ שבת לה' מכיון שתבאו וכו' שעוד בה ג"ך שקנתה שביתה ומנוחה דומייא דשבת וכו' הארץ העליונה מלכות שמים כנז' שבת לה' שהיא היא שעלתה לה עד לה' ותו לא וכו' ודהיינו מכח מצוה זאת וכו' גם אותיות ושבת"ה שב"ת ה"ו דהיינו מלכות שמים הנ"ק ה' אחרונה שבשם וכו' עלתה לה לוי"ו שבשם וכו' וזהו ושבתה וכו' שבת לה' דהיינו לכליל ג"ך כל בי"ע שקנו עליה עמה מכח הנז' וזהו שבת לה' לעו' ד' עולמות כידוע וכו' ולפיכך שש שנים תזרע שדך ושש שנים תזמר כרמך ואספת את תבואתה וכו' שהיה יכול לו' שש שנים תזרע שדך ותזמר כרמך וכו' אך הוא למדרש כנז' לעו' שנת השביעית לרבות מינה ובה עבודת הקדש תחת עבודת חול של קרקע וכו' והגם שאין זה בשביעית אין בכך כלום כיון שהוא לצרך המצוה וכו' ומה גם שכתוב אחר ושבתה הארץ שבת לה' וכ"ן כתיב בתריה ובשנה השביעית שבת שבתון וכו' שמכח זה ג"ך ירמוז לענין השביעית כנז' וזהו שש שנים וכו' אחת לגופא ואחת למדרש וכו' והיינו לומר שש ושש לעו' ששה סדרי תלמוד בבלי וירושלמי וכו' וזהו ובשנה השביעית שבת שבתון יהיה לארץ דהיינו שבת שבתין לעו' שדה וכרם שש ושש וכו' רק דווקא שבת לד' דהיינו עבודת הקדש כנז' וכו' וכ"ן רמז גימט' של שב"ת בעו"ז

בעו"ז התורה עם הכולל. וכההיא נמי דכ"ע מודו שבאותו יום נתנה התורה שהיא
סגולתה וכו' וזהו שבת לד' דייקא כרמוז וכו' שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר דהי'
שדך וכרמך של גשמיות דייקא הן המה דלא תזרע ולא תזמר וכו' אכן של רוחניות
שג"ך לעומת שני תורות הרוחניות וכו' תזרע ותזמר כנז' להאיר וכו' שבזה ג"ך
ושקטה כידוע וכו':

וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך והחזקת בו גר ותושב וחי עמך. וא"א לדרוש בזה
ע"פ דקדוק אומרו ומטה ידו עמך דאיך יתכן עמך כאן דבשלמ' עמך דסיפא
א"ש וחי עמך בכח והחזקת בו וכו' אבל ומטה ידו עמך קשה להולמו דמשמע שגם
המחזיק הגיעה לו איזה לד של הטייה וכו' וא"ך הוא הא כילד והחזקת בו וכו' אכן
עלה טובה התורה נותנת למען תלך בדרך טובים ולקיים המלוה כהלכתה וכו'
שהגם נחת לו איזה הכן בדרך עיסקא כידוע וכו' וכלה לו קרנא וכ"ש רווחא דליתיה
וכו' אל תאמר נא ישראל כבר יצאתי חובתי לעו' מלוה זאת שגם אני נכויתי אתו
עמו לא ריוח ולא קרן ומה לי עוד לעשות יותר מזה ופטור אני מכל וכל וכו' לז"א
וכי ימוך אחיך שנתמכמך כבר וכו' והחזקת אותו בדרך עיסקא וכו' ואזי אח"ך ומטה
ידו עמך דייקא דהיינו שכלה קרנא לא ריוח ולא קרן כנז' וכו' אפי"ה והחזקת בו
גם אחרי כן כמה וכמה וכו' וכההיא אפי' מאה פעמים וכו' וזהו והחזקת בו חיזוק
אחר חיזוק וכו' גר ותושב דהיינו בין שהוא גר בין תושב כיון שהוא מכלל אחיך וחי
עמך אמר רחמנא וכו' שעוד בו ג"ך וחי עמך דייקא בסתר ולא בגלוי וכו' שגם
לרבות ג"ך דלא אתי סומקא ואזיל חיורא חלילה וכו' וזהו וחי עמך כמוני כמוך
וכו' גם הוא ע"ד ולדקה תליל ממות מדה כנגד מדה שכיון שהחיית אותו גם אתה
תחיה ולא תמות וכו' וזהו וחי אחיך דייקא דמשמע מינה תרתי דהיינו כיון שאתה
המחזיק קיימת בו וחי עמך וכו' גם אתה תזכה עי"כ לחיים ארוכים וזהו וחי עמך
דהיינו חיים עמך ולא תמות חלילה וכו' אכן לגמור המלוה כתקונה הוא אל תקח
מאתו נשך ותרבית וכו' שלא תאמר כיון שהפסדת אללו קרן וגם הריוח כנז' וכו'
לעו' הריות מחלתה אשר לא כן לעו' הקרן וכו' לז"א אל תקח מאתו וכו' ודהיינו
שלא תראה שום היתר לעלמך חלילה מלד הרבית וכו' שהגם שהפסדת על ידו קרן
וריוח אפי"ה אל תקח מאתו נשך ותרבית תרתי לפו' תרתי וכו' ולא די זה אלא אפי'
רבית דברים ויראת מאהיך וכו' שעוד בה ג"ך שלא ע"מ לקבל פרס תעשה עמו
דהיינו להנאתך ולטובתך דווקא כההיא עשר בשביל שתתעשר וכו' רק דווקא ויראת
מאהיך וכו' וגם לרבות כההיא בשביל שיחיה בני וכו' או לכבוד עלמו כנז' ולדקה
תליל ממות וכו' רק דווקא וחי אחיך עמך וכו' וסוף הכבוד לבא ממילא וכו' והי'
לומר מדת חסידות שנו כאן יראת ד' טהורה וכו' גם נשך ותרבית לפו' מה שכבר
עבר ונאבד וכו' עם החדש העתיד לבוא וכו' אל תקח מאתו נשך ותרבית וכו'

וזהו כמי את כספך לא תתן לו בנשך דהיינו לעו' החדש וכו' ובמרבית לא תתן אכלך לעומ' העבר וכו' שגם לרבות מכאן לכל אחד מה שצריך נתון תתן והחזקת וכו' ודהיינו אם לכסף לכסף וכו' אם לאוכל לאוכל וכו' אני ד' אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים וכו' והיינו לומר שהגם שאת' רואה אותו אחיך המתמוטט שאינו מוחזק לך בכשרות כ"ך וכו' אפי"ה אל תמנע טוב להחזיקו וכו' וגם להחזירו ע"י כך וכו' וכמו שעשיתי עמכם במצרים כידוע מה אלו אף אלו וכו' ככה תעשו ותצליחו לכם וכו' וזהו אני ד' אלהיכם כולכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מה אלו כנז' וכו' וגם לרבות ברכוש גדול וכו' וכ"ן לתת לכם את ארץ כנען שמנה ובה להחזיק לכם בעושר כל כההיא ונתן את הבית וכו' ארץ זבת חלב ודבש וכו' והיינו לומר לעומת את כספך וכו' אכלך וכו' וזהו לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם לאלהים משם ולהבא הגם שלא היית' בחזקת כשרות וכו' אפי"ה וכו' ולפיכך אנחנו חייבים להודות ולהלל וכו' ולקיים והלכת בדרכיו מה הוא רחום וחנון וכו':

אך א"א וכי ימוך אחיך וכו'. ע"ד אין עני אלא מן התורה ומן המצות וכו' שגם לרבות בא כל ישראל ערבים זה לזה שהאחד מהם ובהם שפירש לו לצד בקדושה מכח הערבנות מאיר לכולם ודהיינו טוב ומטיב לכל וכו' וככה הפורש למינות רח"ל מכאיב לכולם וכו' ולכך הוזהרנו במאד מאד במצות ואת הנפש אשר עשו בחרן כידוע מעשה אבות וכו' ומה גם ואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה וכו' וכ"ן כל המקיים נפש א' מישראל כאלו קיים עולם מלא וכו' ולעו' כל זה בא לרמוז כאן ג"ך באופן זה דהיינו וכי ימוך אחיך מן התורה והמצות שסר לו מן דרך החיים וכו' ונתמכמך מהם ובהם עד גדר שומטה ידו עמך שגם לך הגיע ההפסד מצד הערבנות כנז' וכו' וזהו עמך דייקא וכו' ומה גם אם קרוב הוא לשורשו וכו' או אם שניהם ממקור אחד כידוע וכו' וזהו אחיך מ"מ מכח הערבנות וכו' עמך משורש אחד וכו' וזהו וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך דהיינו שגבר עליו יצרו הרע שמך אותו והטהו ליפול מטה מטה רח"ל וכו' אזי חובה עליך רמיא מכל טעמים הנז' והחזקת בו להקימו וכו' שעוד בה ג"ך לשון חיזוק דייקא ע"ד עץ חיים היא למחזיקים בה וכו' ודהיינו והחזקת בו ע"י התורה שהיא רפואת הכל כההיא משכהו לבהמ"ד וכו' גר ותושב דהיינו בין שהוא קרוב בין שהוא רחוק אחר שהוא מכלל אחיך וכו' וכמעשה אברהם ושרה כנז' וכו' וחי עמך מ"מ כנז' וכו' שגם לרבות ע"ד הרשעים אפי' בחייהם קרואים מתים וכו' וזהו והחזקת בו עד גדר וחי עמך שיחזור לחיותו כחיותך וכו' שג"ך רפואתו היא רפואתך כנז' וכו' ולפיכך אל תקח מאתו נשך ותרבית שום תגמול חלילה כההיא זכור מעשיך הראשונים וכו' ותן לו משכורתי עתה וכו' כי אנן ברשעי לא עסקינן וכו'

וכו' רק בקשט עצמך ואח"כ קשט אחרים עסקינן וכו' וזהו ויראת מאלהיך אתה תחלה וכו' ואז אחרי כן וחי אחיך עמך להשיבו אל אבי"ו שבשמים וכו' שג"כ וחי אחיך עמך ברמז וכו' שגם לרבות וחי אחיך עמך בכח תשובתו הרמתה עד גדר שגם לעומתו אני מצוה ומזהיר לו את כספך לא תתן לו בנשך לעו' הלאוין וכו' ובמרבית לא תתן אכלך לעו' העשין וכו' וכ"ן וכי ימוך אחיך ממצות עשה וכו' ומטה ידו עמך לעבור על לא תעשה וכו' או אפכא וכו' מכל שניהם והחזקת בו ע"י תורה לשמה כנז' וכו' גר ותושב וחי עמך בקיומם לעו' תיקון רמ"ח איבריו ושס"ה גידיו כידוע וכו' וזהו וחי עמך כמו שאתה חי בהם אמר רחמנא זה לעו' זה וכו' ככה וחי גם הוא עמך ע"י והחזקת בתורה שהיא כללותם וכו' אל תקח מאתו נשך ותרבית לעו' שניהם הלאוין והעשין וכו' וכההיא כי לקח טוב וכו' מה אני בחנם וכו' ויראת מאלהיך אתה תחלה בקבלת קיום שניהם כאחד טובים וכו' שג"כ רמז תיבת יראת עם התיבה והכולל גימ' תרי"ג וכו' וחי אחיך עמך דהיינו שגם סבר וקבל לתיקון כללות זה לעו' זה כי זה כל האדם וכו' את כספיך לא תתן כנז' וכו' וכ"ן הכל לעו' שני תורות וכו' אני ה' אלהיכם בכח התורה שכולה שמותיו כידוע וכו' גם לעו' המצות ע"ד שמי עם יה' וכו' וזהו אני ה' אלהיכם שכביכו"ל מזה שמו ית' מוצאם ומובאם וכו' אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים שבעת ההוא הייתם מושללים מן התורה ומן תרי"ג מצותיה וכו' ולמענם הוצאתי אתכם וכו' וכ"ן לתת לכם את ארץ כנען שמנה ובה שייכים קיום כל המצות גם התורה ע"ד כי מציון תצא תורה וכו' ומכולם שוים לטובה להיות לכם לאלהים אם תזכו וכו' וע"פ זה יבואר ג"כ מד"ר ע"פ וכי ימוך אחיך הה"ד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה' ע"כ שהוקשה לו שלא פורש מה שכרו של המחזיק וכו' לכך בא ופירש וכו' שכן בדוד הוא אומר אשרי משכיל וכו' והיינו נמי אל דל במצות ובתורה ברמז וכו' ודהיינו אשרי משכיל אל דל ע"ד והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע וכו' לשון השכלה בתורה וכו' להבין ולהשכיל שגם לרבות לאותו דל מן התור' והמצות משכילו ומלמדו בכדי להחזירו בתשובה וכו' וזהו אשרי משכיל אל דל וכו' לפיכך שכרו אתו הוא ביום רעה ימלטהו ד' שגם בכלל זה הוא גיהנם כידוע כההיא ת"ח אין אור של גיהנם וכו' תורתם מגינ"א ומציל"א וכו' והכא נמי מדה כנ' מדה שמכיון שמלמדו ומשכילו בתורה שע"י וכו' וכ"ת הרי זה הוא מציל ועומד בחזקתו מכח תורתו מקודם לזה וכו' אין בכך כלום שהרי כמה מינים של גיהנם יש וכו' וכ"ן של שלג הקשה כידוע בה תשלג בצלמון וכו' לפום צער"א אגר"א וכו'. ויתכן ג"כ במד' הנז' הה"ד אשרי משכיל וכו' אבא בר ירמיה בשם ר' מאיר אמר זה שממליך יצ"ט על יצה"ר ע"כ שגם זה בכלל הרמוז דהיינו שאחר שקשט עצמו יקשט אחרים כנז' וכו'

שזהו

שזהו הממלכה הגדולה מכל הממלכות וכו' והיינו נמי ע"י כח התורה בי מלכים ימלוכו וכו' וזהו שממליך דייקא לשון נופל ע"ל וכו' שעוד בה ג"ך קיום כללות כל מלוקיה כרמוז לעיל בכתובים וכו' אכן משמעו' אל דל הוא לעו' יצ"ט כהסיא וחכמת המסכן בזויה וכו' שאשרי למי שמשכיל להרימו מדלותו ולהמליכו על ההוא רע המנגדו וכו' כי הנה שכרו אתו ביום רעה ימלטהו ד' וכו' וכ"ן וכי ימוך אחיך שהוא יצ"ט אחיך במלות וכו' ודהיינו אחר שגבר עליך סטרא דרע רח"ל עד גדר שמ"ך המקרה שהוא אחיך של אמת נתמכמך הטוב ונדלדל וכו' וזהו ומטה ידו עמך שמאשת בו וכו' אפי"ה אל תתיאש מן הרחמים וקום קרא אל אלהיך כי אל רחום וכו' מקימי מעפר דל וכו' וכהסיא הבא ליטהר וכו' ד' לא יעזבנו בידו וכו' וזהו והחזקת בו כרמוז לעיל ע"י התורה וכו' גר ותושב גר לעו' יצר הטוב הבא מקרוב וכו' ותושב לעו' יצה"ר שהוא תושב גם מקדם גם מתחלה וכו'. וחי עמך להיות שניהם כאחד טובים וכו' ע"ד ומצאת את לבבו נאמן וכו' וזהו וחי עמך בשמלכה וכו' וזהו ע"ד אשרי משכיל אל דל וכו' זה שממליך יצר טוב על יצר הרע עד גדר שמקבל עליו עול מלכות שמים שלימה וכו' וזהו נמי שממליך דייקא וכו':

וא"א ג"ך להבין מעט מזער ממד"ר הנז' בס"ד וז"ל וכי ימוך אחיך הה"ד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה' אבא בר ירמיה בשם ר' מאיר אמר זה שממליך יצ"ט על יצה"ר איסי אמר זה שנותן פרוטה לעני רבי יוחנן אמר זה שקובר מת מצוה רבנן אמרי זה שמבריח עצמו מן המלכות רב הונא אמר זה שמבקר את החולה דאמר רב הונא כל מי שמבקר את החולה פוחתים אחד מס' מחוליו איתביה לרב הונא א"ך יעלו ששים וירד עמהם לשוק א"ל ששים ובלבד שיהיו אוהבין אותו כנפשו אעפ"כ מרויחין לו' על דעתיה דאבא ירמיה דאמ' בשם ר' מאיר זה שממליך יצ"ט על יצה"ר דכתיב ד' ישמרהו מיצה"ר על דעתיה דאיסי דאמר זה שניתן פרוטה לעני דכתיב ויחיהו על דעתיה דר' יוחנן דאמר זה שקובר מת מצוה דכתיב ואושר בארץ על דעתייהו דרבנן דאמרי זה שמבריח עצמו מן המלכות דכתיב ואל תתנהו בנפש אויביו ע"ד דרב הונא דאמר זה שמבקר את החולה דכתיב ה' יסעדנו על ערש דוי עכ"ל:

וכיון שאין דרכנו בזה הספר לדקדק ולהאריך גם במאמרים רק בדרך אג"ב וכו' גם זה בכלל הוא בא לטוב טעם לשבח לבעל המ"ר שהביא מקדושים אשר בארץ ראי זה לא כראי זה דור דור ודורשיו וכו' שלכאורה דברי ריבות המה זה עם זה דסתרי אהדדי חלילה וכו' שלא כן היא חזקת אמונתנו שכולם דברי אלהים חיים הגם שכל אחד בדורו כידוע וכו' אשר לעו' זה בא בעל המ"ד ברישא קשה זה אומר בכה וזה אומר בכה וכו' עד שתקין בסיפא שהכל אמת איש איש מה שקבלה נפשו וכו' וגם לרבות כסדרן נקט

זה

זה לעו' זה באופן זה בס"ד וכו' והיינו לומר ג"ך ע"ד הנז' וכי ימוך אחיך הה"ד אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו ה' שהוקשה לו על שלא פירש כאן דייקא ג"ך מה שכרו וכו' וכ"ן בא ויאמר ר' אבא וכו' זה שממליך יל"ט על יצה"ר לפרש מהו דל וכו' וכן כולם שאין לך דל יותר מזה וכו' יצר הטוב בזמן שאין שומע לו וכו' דל ואביון שאין לו כלום מה יאכל וכו' מת מושלך לכל עובר וכו' הנמסר למלכות שלה תשאי"ר פרסה וכו' וחולה בחוליו המוטל בערש דוי וכו' ומי שמשכיל על אחד מאלו הנז' לסוטדו ולתומכו וכו' אשריהו שגם שכרו אתו ביום רעה ימלטהו ה' מדה כ"מ שאם הוא בא או בנו וכו' לאותה מדה ימלטהו ה' וכו' ומה גם אין לדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא כל הגדול מחבירו וכו' כי גלגל הוא שחוזר וכו' ואל תאמין בעצמך וכו' ומי לנו גדול מרשב"י ז"ל ע"ה בבירתו למערה וכו' ואל תתיאש מן הפורענות וכו' כי לא תדע מה ילד יום וכו' גם לרבות כסדרן נקט ואזל דהיינו זה שממליך יל"ט וכו' לעו' בעל התורה שגדולה תורה וכו' משכהו לבהמ"ד וכו' בי מלכים ימלוכו וכו' ומי שאינו לאו בר הכי וכו' לדקתו עומדת לעד ששקולה לדקה לעו' כל המלות וכו' ואם אין לו משלו כלום וכו' יגיעת עלמו במת מלוה רבה היא שכהן גדול יויכח וכו' ומי שלא זכה לזאת וכו' יהיה מסייע ומבריח לאותו הבורח מן המלכות כמפורש שם וכו' שאף לזאת כדומה למת מלוה בלד מה וכו' והגם שאין יגיעה כ"ך וכו' ובאה החמשית קלה מכולם ג"ך שייכה וכו' והיינו ביקור חולים מבלתי שום חסרון הנראה לעיני"ם הגשמים וכו' והגם שתמה עליו וירד עמהם לשוק וכו' מ"אתא דלא שכיחא היא להמליא לו שיש אוהבים אותו כנפשו וכו' ורק הוא סיפא אטפ"ך וכו' מרויחין לו איזה הרוחה שאין בה חסרון וכו' וכהיא זה נהנה וזה לא חסר וכו' שג"ך נח ליכבש מכל הנז' מושלל מכל הנזקין הנמלאים בהנז' יגיעת הגוף וחסרון הממון ופחד ורעדה של אימת המלכות וכו' ומה גם מלוי תמיד בתוך העיר וכו' גם יתכן באופ"ז דהיינו שהגם שיכול ל"ו ג"ך שכל אחד מאלו הקדושים נתנסה בשלו ודרש לו לפי דרכו בקודש לעו' נסיונ"ו וכו' וכההיא תיתי לי דקיימנא מלות וכו' אפי"ה לדעת בעל המ"ד שהסדר כולם כאחד טובים וכו' שגם לרבות שכולם שווים לטובה מקראי נפקי בסיפא וכו' אין זה בא להורות אלא ע"כ הוא לו' לרדוף אחרי כולם לקיימם בכל מאי דאפשר וכו' ומה גם שכל אחת שקולה וכו' וכ"ן סדר נקט ואזיל הגם שכל הקידם זכה בשלו וכו' אפי"ה יש טעם לשבח הסדר וכו' והיינו לו' תחלת הכל הוא זה לקבל עליו עול מלכות שמים תחלה שלא לשמוע לקול זקן וכסיל שהוא היצה"ר שלא לעבור על שום לאו מלאוין קל או חמור חלילה וכו' ולקיים כל

מלוה

מצוה מהעשין שהזדמן קטנה או גדולה וכו' ע"ד ועשה טוב וכו' אך אחרי חן ירדוף אחר מצות הצדקה אחד המרבה ואחד הממעיט וכו' ומה גם גדולה צדקה וכו' שעוד בה ג"ך מישך שייכה בכל עדן וכו' ואין אדם ניכר אלא בכיסו וכו' ובה כתי' בצדקה תכונני וכו' אני בצדק אחזה פניך וכו' ולא די זה עם החיים שמצפה לתגמול כידוע וכו' אלא שגם זאת היא העיקר שהוא חסד של אמת שעושים עם המתים וכו' אה גם את מצוה שקנה מקימו כידוע וכו' אך הוא לא יתגאה ולא יתגאה בין במצותו עם החיים ובין במצותו עם המתים וכו' רק בהצנע לכת וכו' ויהיה בורח מן הכבוד בכל מאי דאפשר שבכלל זה הוא גם כן שלא יתודע לרשות וכו' ומבקר חולים גם הקטנים מערכו וכו' שעוד בם גם כן שלא יתודע לרשות לעומת צדקתו בכדי שלא יוכר לעניים וכו' ולעומת גם כן חסדו שעם המתים וכו' תמיד זהיר וזריז ונשכר לבקר את החולה לזכור סופו ואחריתו וכו' שמצא זה גם כן יתמיד בחסדו של אמת וכו' ולעומת כל זה היתה גם כן כוונת בעל המדרש בכלל כוונותיו וכו'. וזהו אשרי משכיל אל דל וכו' זה שממליך יצ"ט וכו' לעו' קבלת מלכות שמים תחלה וכו' דו"ק ותשכח הכל זה לעומ' זה וכו' אחרי כן לעו' צדקה כמשמעה מך ודל וכו' וזהו שנותן פרוטה כרמוז לעיל שבכלל דבריו נמי אחד המרבה וכו' אכן חוט המשולש הוא חסד של אמת וכ"ש מת מצוה שאין לו קוברים שאינו מצפה לשום תגמול וכו' ולעו' צדקתו שתהיה לשמה ג"ך א"ש זה שבורח עצמו מן המלכות שנראים תחלה כאוהבים בשעת הנאתם ונותנים כבוד כידוע וכו' אכן לעו' חסד של אמת וכו' זה ביקור חולים שמנה ובה יתמיד בחסדו וכו' ויזכור אחריתו להחזיק בתומתו וכו' גם לרבות שמא גרים כידוע ע"פ ברוך שם שמות בארץ וכו' והיינו לומר כאן באלה שמות בני ישראל הקדושים בג"ן של קדושים וכו' שכל אחד נדרש לעו' שמו הטוב במצות האל הטוב ב"ה טוב ומטיב לכל אחד כשורשו וכו' וזהו ר' מאיר זה שממליך יצ"ט וכו' ע"ד את האו"ר כי טו"ב וכו' המאיר לארץ וכו' אים יוכו' ע"ד אסיא רפואה וכו' וצדקה תציל ממות וכו' בצדקה תכונני וכו' ר' יוחנן לשון חן וחסד של אמת כנז' מת מצוה וכו' רבנן אמרי זה שמבריח עצמו מן המלכות ג"ך ע"ד בי מלכים וכו' מאן מלכי דא רבנן וכו' רב הונא אמר זה שמבקר את החולה וכו' שהוא ג"ך לשון הונאה ולא תונו וכו' כחולה המתאוה תאניה ואניה וכו' וכל הרמוז הוא בכלל כוונת! בעהמ"ד שג"ך כולם כאחד טובים לעו' כל הבא ליטהר וכו' שהרי כולם מן הכתוב להורות בא שכולם דברי אלהי' חיים ומלך עולם וכו' וזהו על דעתיה דאבא בר ירמיה דאמר בשם ר' מאיר זה שממליך יצ"ט על יצה"ר דכתיב ד' ישמרהו מיצה"ר וכו' והיינו נמי ע"ד כי מלאכיו יצוה לך לשמר"ך וכו' צופה רשע לצדיק וכו' ד' לא יעזבנו בידו וכו' הבא ליטהר וכו' וזהו ד' ישמרהו וכו' אם ד' לא ישמר עיר וכו' על דעתיה דאיסי דאמר זה שנותן

פרוטה

פרוטה לעני דכתיב ויחייהו כמו שהחיה לעני ע"י אותה פרוטה שהשלימה לו למנין החסר וכו' לקנות אתה פת"ה כמ"ש במדר' עי"ש וכו' והיינו נמי מדה כנגד מדה לטובה וכו' ע"ד דר' יוחנן דאמר זה שקבר מת מצוה דכ' ואושר בארץ שקנה מקומו כנ' מת מצוה וכו' שג"ך לטומתו זה שזכה למצוה רבה כזאת ואושר בארץ דור ישרים יבורך וכו' על דעתייהו דרבנן דאמרי זה שמבריח עצמו מן המלכות דכתיב ואל תתנהו בנפש אויביו שהם בעלי מלכות בזויה שעינם לא תשבע וטורפים הכל עד הנפש וכו' ע"ד דרב הונא דאמר זה שמבקר את החולה דכתיב ד' יסעדנו על ערש דוי וכו' וכידוע נמי ששכינה מראשותיו וכו' ודהיינו כאלו מקבל פני שכינה וכו' וכ"ן לאידך גיסא שנים האחרונים לעו' צדקה וחסד כנז' וכו' א"ש נמי ואל תתנהו בנפש אויביו מכח צדקתו שמנה ובה מחיה נפש נענה וכו' מדה כנגד מדה וכו' ד' יסעדנו על ערש דוי דייקא ולא מחוץ למחנה וכו' כמת מצוה וכו' והיינו מכח החסד של אמת וכו' וזהו כל משכבו דייקא וכו' הפכת בחליו לקום לו ברפואה שלימה וכו' והגם שיש בידו כל אלו המצות הנז' וכו' אינו מחזיק טובה לעצמו וכנז' שאינו רודף אחר הכבוד וכו' ורק הוא לפני המקום ב"ה כעני העומד על הפתח לשאול משאלו וכו' מתנת חנם וכו' וזהו אני אמרתי בל' אמירה רכה וכו' ד' חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך שעוד בה ג"ך לעו' ביקור החולים כנז' ביום רעה ימלטהו ד' מדה כ"מ לטובה וכו' וכן כולם וכו' אויבי יאמרו רע לי וכו' ודהי' הגם שאני בתומי במצוה הנז' וכו' אויבי יאמרו וכו' שגם לרבות בא לעו' ג"ך ואל תתנהו בנפש אויביו מכח מצוה הרמוזה בה כנז' וכו' וזהו אויבי לעו' אויביו וכו' וכ"ן מתי ימות ואבד שמו לכלול בזה כל מצות הנז' דהיינו מתי ימות בחוץ וכו' גם ע"י רעב וכו' גם מיתה רוחנית ע"י החוא חטא רח"ל וכו' ודהיינו שהגם שג"ך מלעיגים עלי גם בעסקי במצות הנז' וכו' לפי"ה איני משגיח וכו' וזהו הגם שאויבי יאמרו וכו' אפי"ה ואני בתומי ודו"ק ותשכח כל שמזמור הולך ואור ע"ד הנז' בס"ד וכו' גם יתכן ע"ד בעל המד' שהביא ע"פ וכי ימוך וכו' הה"ד אשרי משכיל אל דל וכו' כל חמשה מצות הנז' ג"ך יובנו ע"פ וכי ימוך וכו' כרמוז לעיל מהם ובהם וכן כולם בס"ד וכו' היינו לומר וכי ימוך אחיך ומטה ידו עמך מאחת מחמשה הנז' וכו' והחזקת בו בעני כמשמעו וכו' שגם לרבות בחכמת המסכן שהוא הילא"ט וכו' וכ"ן במת מצוה המושלך בחוץ שאין לך מך ודל כזה וכו' גם הבורח מן המלכות וכו' והחולה המוטל בערש דוי וכו' שכולם שוים לטובה והחזקת בו קרינן עלייהו וכ"ן וחי אחיך עמך וכו' גם ר"ת וח"י עמ"ך דהיינו וח"י י'לד ח'ולה גם י"ו ע"ה גימ' טו"ב וכו' גם עמ"ך ר"ת ע'ני מ'ת כ'בוד למלכים וכו' לברוח מהם וכו' גם מ"ס במילוי כזה ר"ת מ'ת מ'צוה וכו' וכ"ן לעו' חמשתן וכו' אני ד' אלהיכם מכח ממצותיכ' ילריכם הטוב על ילפ"ר וכו' אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מכח צדקתיכם העתידה וכו'

לפת

לתת לכם את ארץ כנען מכח מת מלוה שמינה ובה שייכה טפי וכו׳ להיות לכ״ם אותיות מל״ך מכח וכו׳ לאלהים מכח דין יסורין דסי׳ מכח ביקור כנז׳ וכו׳ ודו״ק כי קצרתי והמבין יבין וכו׳ :

אחרי נמכר גאלה תהיה לו אחד מאחיו יגאלנו או דדו או בן דדו יגאלנו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו או השיגה ידו ונגאל.

וא״א לרמוז בזה ע״ד לעולם ירגיז אדם יצ״ט על יצה״ר וכו׳ אם נצחו מוטב וכו׳ וזהו אומרו אחרי נמכר דהיינו לעקר הנז׳ שהוא מהות שטרא דרע וכו׳ והיינו לו׳ לטו׳ היצה״ר שנמכר לו וכו׳ אפי״ה גאלה תהיה לו מ״מ ע״י אחד מן הגואלים והמצילים מאתו רע וכו׳ וזהו אחד מאחיו יגאלנו דהיינו זה לטו׳ יקרא ק״ש יחוד אחד המיוחד ב״ה שהגם שהם ד׳ בכל יום כידוע וכו׳ אפי״ה אחד המורם מהם די וכו׳ וזהו אחד מאחיו יגאלנו וכו׳ לטו׳ שני תורות כמ״ש שם יעסוק בתורה וכו׳ אמר או דדו או בן דדו יגאלנו דהיינו לטו׳ תורה שבכתב ותורה שבע״פ שזה אב וזה בן כידוע וכו׳ וכהיא אילת אהבים ויעלת חן דדיה וכו׳ שכן כתיב דד״ו חסר וכו׳ או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו לטו׳ יזכור לו יום המיתה ע״ד אך בשרו עליו יכאב וכו׳ מרבה בשר מרבה רמה וכו׳ או השיגה ידו ונגאל דהיינו שלא נצרך לכל הנז׳ רק הוא בחזקת תשובתו הרמתה שכלולה ומשוכללת לדיק בתומו הולך וכו׳ והיינו לטו׳ רישא דהיא מימרא לטו׳ ירגיז אדם יצ״ט על יצה״ר שנאמר רגזו ואל תחטא״ו שהוא כדרכו בקידש וכו׳ גם לרבות לטו׳ גלות כל ישראל שסוף סוף תהיה גאולתם מכח זכיות ראשי אלפי ישראל שהם בחי׳ הגאולה ומהם ובהם משפט הגאולה כידוע גם מזה״ק ע״פ עד כי יבוא שילה״ה בגימ׳ מש״ה השקול ככל ישראל שהוא היה ראש לכל ישראל בגאולה ראשונה במצרים וכו׳ ככה בגאולה אחרונה העתידה לבוא בוב״ק וכו׳ וכ״ן בחי׳ דוד מלך ישראל חי וקיים גם בעת ההוא וכו׳ הכל משוכלל בבן דוד הגואל משיח בן דוד וכו׳ שאתו עמו משיח בן יוסף בן אפרים וכו׳ שאם יוחנן ה׳ ית׳ ע״י זכיות ישראל לא יהרג וכו׳ וזהו אחרי נמכר עמו ישראל בגלות וכו׳ סוף סוף גאולה תהיה לו מ״מ וכו׳ ומה גם מכח זכיות אלו הקדושים שהמה הראשים וכו׳ וזהו לטו׳ גואל משה ר״מ השקול ככל אחיו ישראל וכו׳ אמר אחד מאחיו יגאלנו גם לעתיד כעבר מקדם וכו׳ והיינו אחד המיוחד מכל עמו הכלול מכל אחיו וכו׳ ולטו׳ זכות דוד מלך ישראל וכו׳ אמר או דד״ו אותיות דו״ד וכו׳ או ב״ן דד״ו כמשמעו ב״ן דו״ד ג״ך גואל האמתי וכו׳ או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו לטו׳ משיח בן יוסף ע״ד והיה שארית יעקב וכו׳ והיינו לו׳ שהגם שלא תהיה רק זכות אחת מן הנז׳ יכולה להגין וכו׳ ומה גם שאם יזכו בית ישראל ע״י וכו׳ יש להם כל הזכיות כולם כאחד טובים וכו׳ וזהו או השיגה ידו ונגאל וכו׳ גם הוא לטו׳ אחד היה

אברהם

אברהם שבחר לבניו ישראל הגלות לכפר בעדם שסוף סוף ג"ך יגאלו ממנה וכו' אשר לא כן גיהנם המכלה את הכל אם ניפח וכו' שעיד בו ג"ך יושב בפתחה להציל כל הנמולים שנכנסו בבריתו הגם שלא הלכו להם בכל דרכיו וכו' וכ"ש הוא שיכול להגין גם בגלות וכו' ומה גם שומרי בריתו כדת וכהלכה כהיא גאולה ראשונה של מצרים שבטי י"ה עדות לישראל וכו' וכ"ש וכו' הוא אם יש בניהם שומרים צדקה בכל עת כידוע וכו' ולומדים תורה לשמה בחכמת האמת וכו' שכל אחת מאלו ממהרת הגאולה ופודה ומצילה מזה הגלות כידוע ושביה בצדקה בצדקה תכונני וכו' על מה אבדה הארץ וכו' על עזבם את תורתי וכו' וזהו אחרי נמכר בגלות כמו שבחר לנו הבוחר שהוא הנבחר אבינו אברהם וכו' גאולה תהיה לו מכח וזכות אחת מהנה וכו' ודהיינו אחד מאחיו יגאלנו זכות אברהם הנקרא אחד כנז' וכו' שהוא ממבחר אחיו של כביכו"ל ע"ד למען אחי ורעי וכו' או דודו או בן דודו יגאלנו דהיינו לעו' דו"ד ושלמ"ה בנו דודים ורעים של כביכו"ל וכו' ודהיינו ע"ד עשיתי משפט וצדק וכו' ויחכם שלמה וכו' דע את אלהי אביך וכו' לרמוז לך שאם יש מעדת ישראל מהם ובהם אח' מהנה בידם תורה או צדקה וכ"ש וק"ו שניהם כאחד טובים וכו' וזהו או דודו או בן דודו יגאלנו וכו' או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו דהיינו לעו' ג"ך ימול בשר ערלתו וכו' שעיד בה שמירת הברית ע"ד משפחת הראובני השמעוני וזהו בשרו ממשפחתו דייקא מבלתי שום תערובות חלילה וכו' שג"ך לרבות וענוים ירשו ארץ העושים עצמם כשירים כידוע וכו' וזהו או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו דו"ק ואשכח ענוה ומילה ושמיר' הברית וכו' או השיגה ידו ונגאל מכח תשובתו המשוכללת מכל וכו' שג"ך ע"ד זכו אחישנה וכו' וכ"ן לעומ' זכות אבות ע"ה שעמם רגל הד' שהוא דוד המלך ע"ה וכו' והוא באופן זה דהיינו אחד מאחיו יגאלנו כרמוז לעיל לעו' זכות אברהם וכו' או דדו לעו' זכות יצחק ע"ה ידיד מבטן וכו' שג"ך מבחי' פחד יצחק מקור ושרש דוד המע"ה וכו' אותיות שוות כנז' וכו' או בן דדו לעומת זכות יעקב אבינו ע"ה בן יצחק העיקרי כידוע ולא כל יצחק וזהו או בן דדו וכו' או משאר בשרו ממשפחתו יגאלנו לכלול בזה ג"ך כללות זכות שבטי י"ה וכו' שמהם ובהם ג"ך זכות משה ואהרן וכו' הרי לך זכות שבעה רועים ישראל וכו' שבכללם זכות אבות עם הבנים עד ביאת הגואל ועד בכלל וכו' ומה גם אם הבנים ובני בנים זכו יזכו ללכת במסילות אבותיהם לעשות כמעשיהם וכו' וזהו או השיגה ידו ונגאל שלא הוצרך לזולת וכו' אשרי בניו אחריו וכו':

כי לי בני ישראל עבדים הם אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים אני ה' אלהיכם לא תעשו לכם אלילים ופסל ומצבה לא תקימו לכם ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה כי אני ה' אלהיכם את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני ה':

וא"א ע"ד כי חלק ה' עמו שכל כללות שבעים אומות נתנם ה' ביד שרים של מעלה שכל אומה מהם יש עליה שר שהוא מנהיגה ומנהלה וכו' אשר לא כן בית יעקב לכו ונלכה באור ה' וכו' כי יעקב בחר לו י"ה ישראל וכו' וזה נודע ונתפרסם לעיני הכל מעת שהוציאנו כביכו"ל בכבודו ובעצמו מארץ מצרים ערות הארץ אשר לא יוכלון שאת חומר טומאתה מלאכי מרום שלוחיו ית' להכנס בה בכי טוב וכו' לפיכך אני ולא מלאך וכו' ולע' זה גדול חומר עון ע"ז מכל העבירות שבתורה וכו' עד גדר אפי' החושב בה נתפש ונענש כידוע למען תפוש וכו' שלא כן בכל השאר וכו' שאין מחשבה רעה מהם ובהם עולה למעשה וכו' וכ"ן שני דברות הראשונים הבאים כאחד טובים אשר עליהם רמזו רז"ל ע"ה מפי הגבורה שמענום לגודל חומרם וכו' אך השאר משה אמרם וכו' וזהו כי לי בני ישראל דייקא לי המה נתינים וכו' שלא כן שאר לשונות שנתונים נתונים המה ביד השרים עליהם וכו' לפיכך כי לי בני ישראל עבדים הם וכו' ודהיינו עבדים קודם בריאת העולם שכולם מסטרא דקדושה וכו' עבדי הם גם אחרי כן חלקי ונחלתי וכו' וזה ניכר ונודע מעת אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים דהיינו הוצאתי דייקא בכבודי ובעצמי כדבר האמור לעיל וכו' לפיכך אני ה' אלהיכם דייקא אתם עמי בני ישראל וכו' ולא לאומות וכו' ובכן נמי מצוה אתכם לא תעשו לכם אלילים וכו' מאחר שבחרתי אתכם לחלקי ונחלתי וכו' גם אתם לא תעשו וכו' שעוד בה ג"ך אזהרה אחר אזהרה כמה וכמה וכו' שג"ך לא תעשו לכם אלילים לעו' עולם העשיה וזהו לא תעשו דייקא וכו' ופסל ומצבה לא תקימו לכם לעו' שני עולמות יצירה ובריאה וכו' ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה ג"ך לעו' עולם העליון מכולם וכו' שכביכו"ל אין לו דמות בכל העולמות וכו' וזהו כי אני ה' אלהיכם וכו' ומה דמות תערכו לי חלילה וכו' ובכדי להיותכם שמורים ועומדים תמיד מעון האמור הנז' עוד מצוה אתכם גם אני על אחת כמה וכמה וכו' שגם לרבות שמירת השבתות ג"ך כמה וכמה וכו' שמהם ובהם סגולת שמירת ד' אחד ואין זולתו וכו' זכרון למעשה בראשית וכו' וזהו את שבתתי תשמרו וכו' ומה גם כהביא שקול שבת ככל התורה וכו' ואם פן ואולי חלילה כשגגה היוצאת מכח וכו' כנז' למען תפוש וכו' שמירת שבת כהלכתו מתקנת כל המעוות ההוא וכו' ומה גם שמירת שבתות הרבה וכו' שעוד בה בסגולת שמירת שבתות הרבה וכו' תרתי לטיבותא דהיינו שמירת אלוה ממעל שאין זולתו שלא יחליפנו ולא ימיר אותו חלילה וכו' סגולת שמירת השבת מתקנת הכל וכידוע ע"פ אשרי אנוש וכו' אפי' כדור אנוש מוחלין לו וכו' וזהו הסמיך דלעיל אני ד' אלהיכם מנא את שבתותי תשמרו וכו' ועוד שנית ומקדשי תיראו ע"ד אלמלא שמרו בני ישראל וכו' מיד נגאלין וכו' וזהו את שבתותי תשמרו וכו'

וכו' ואזי מכח זה ומקדשי תיראו שיבנה וכו' גם לרבות כי לי בני ישראל עבדים וכו' כרמוז אצלנו במ"א בפ"ד בר"ת תיבת עבדי"ם כזה ע'שו ב'בל י'ון מ'די ד' לעו' ארבעתם ד' גליות וכו' והיינו לומר כאן שהגם שעתידים לגלות בד' כרמוז וכו' אפי"ה לא יטוש ד' את עמו חלילה וסיף סיף וכו' שגם לרבות בימי גלותם כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם וכו' וכל הנוגע בהם בבת עינו הוא נוגע וכו' וזהו כי לי בני ישראל עבדים גם בגלותם כרמוז וכו' וזהו נמי עבדי הם מעת אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים שהיא גלות הראשונה הכלולה מכל הגליות כידוע וכו' עדעתה בגלות זה האחרונ' שלעשו הוא אדום וכו' אני ד' אלהיכם מראשית עד אחרית וכו' וכ"ן ר"ת עבד"י ה"ם הוא ע'שו ב'בל י'ון מ'די ד' כנז' דהיינו ד' גליות וכו' עבדי הם גם מהם ובהם וכו' וכל המשתמש בשרביטו של מלך ה"מ וכו' ולפיכך אני מזהיר אני ד' אלהיכם אתכם לכם לא תעשו לכם אלילים גם בכל גליותיכם וכו' שעוד בה ג"ך לעו' גלות זה של עשו אני מצוה ומזהיר וכו' לא תעש"ו לשון נופל על לשון וכו' ומקדים לווי זה הגלות האחרונה גם בר"ת הנז' וכו' לעו' שהיא ארוכה מכולם ועליה כתיב ומצרה לרוחה סוף הצרות וכו' וזהו לא תעשו לכם אלילים גם בגלות עשו ששמו גורם לעשיית הרע לא תעשו וכו'. וכ"ן לעו' ג' גליות וכו' מוסיף ומזהיר ומפרש ופסל ומצבה לא תקימו לכם תרתי לעו' תרתי דהיינו פסל ומצבה לעו' מדי ויון וכו' ואבן משכית לא תתנו בארצכם להשתחות עליה לעו' בבל וכו' כי אני ד' אלהיכם גם בגליות כנז' לפיכך לא תעשו וכו' וכדי להתם הגלות מעליכם ולמהר גאולתכם את שבתתי תשמרו כנז' ע"ד אלמלא שמרו בני ישראל שני שבתות כהלכתן מיד נגאלין וכו' וזהו את שבתתי תשמרו וכו' שעוד בה מיעוט רבים שנים וזהו שבתתי וכו' ואזי ממילא אתיא ומקדשי תיראו כרמוז לעיל ג"ך בפ' קדשים וכו' שהוא ע"ד ג"ך א"ת תיראו אלא תיראו אותו בעיניכם בבנינו בנוי ומשוכלל מכח זכות שמירת שבתות הנז' וכו' אני ד' לא שניתי מגלות מצרים ועד הנה וכו' גם לרבות כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם וכו' לעו' ג"ך התפלות שהמה תועלת רב בימי הגלות כידוע וכו' והיינו לומר ע"ד ולעבדו בכל לבבכם וכו' שדרשו בו איזהו עבודה שבלב זו תפלה וכו' וכ"ן כאן כי לי בני ישראל עבדים מכח תפלותם גם בגלותם כנז' וכו' עבדי הם אם יהיו זהירים וזריזים בכל תפלותם וכו' שג"ך עבדי"ם ר"ת ע'רב ב'קר מ'נחה י"ד עם אותיות עבדי"ם גימ' י"ט לעו' ח"י ברכות של תפלה כידוע עם ברכת המינים שתיקנוה אחרי כן כידוע וכו' הכל י"ט וכו' ככה רמז עבד"י ה"ם דהיינו ר"ת ג"ך עב"ם ע'רב ב'קר מ'נחה ושאר אותיות שהם הי"ד גימ' י"ט כרמוז וכו' והיינו תפלות התמידין שהם תדירים וכו'. וזהו כי לי בני ישראל עבדים עבדי הם מכח תפלותם שנקרא' עבודה שבלב וכו' מעת אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים עד עתה בגלותם זאת האחרונ' וכו' אני ד' אלהיכם מכח תפלות' וכו'

כו' והגם שבמקום הקרבן כידוע וכו' אפי"ה כבר אמרו ג"ך שאבות תיקנום וכו' מבלתי שום ספק שגם בזמן שהיה כהן בעבודתו וכו' אפי"ה מנהג אבות תורה וכו' וכ"ן כהן בעבודתו שבכללה ג"ך שהיה מתפלל ומתחנן וכו' והיינו נמי מעמדות וכו' וגדולה מזאת ג"ך במצרים יחידי סגולה בני בניהם של האבות ע"ה לא ימנע מהם ובהם תיקון האבות וכו' ומה גם היום בגלות שאין לנו לא כהן בעבודתו ולא לוי בדוכנו ולא ישראל במעמדו מה תאמר ומה תעשה מבלתי תפלה וכו' ופיק חזי כמה רז"ל הגדילו והזהירו וכו' עד גדר אומרם שבח גדול הוא זה ע"פ ונשלמה פרים שפתינו וכו' ובכ"ן מחשבה זרה פוסלת בה כידוע וזהו הסמוך נמי לזה הרמז לא תעשו לכם אלילים דהיינו מחשבה זרה שבתוך התפלה וכו' והיינו נמי אלילים ופסל ומצבה אלא דייקא לעו' שלשה תפלות שהם תדירין תמיד בכל יום וכו' ולעו' המוספין וכו' א"ש ג"ך ואבן משכית וכו' ומה גם בסגולת התפלות שכל העולמות עולים ומתיחדים וכו' והיינו נמי רמז תיבת עבדי"ם בר"ת שלה ג"ך ע'שיה ב'ריאה י'צירה מ'לכות ד' שהיא דל"ה ועני"ה וכו' וע"י כח התפלה מתעטרת וכו' גם מלכו"ת ד' לעו' עולם העליון עילם האצילות וכו' שע"י כח התפלות עולים עולמות בי"ע לעולם האצילות וכו' וכ"ן ר"ת ב'ני י'שראל ע'בדים הוא בי"ע וכו' שג"ך רמז כ"י ל"י בנ"י ישרא"ל עם האותיות והתיבות גימ' עילם האצילו"ת ע"ה וכו' ולפיכך לא תעשו לכם כנז' וכו' את שבתתי תשמרו לרבות ג"ך תפלותיהם וכו' והיינו נמי ומקדשי תיראו לכלול בזה ג"ך בתי כנסיות ובמ"ד שמהם ובהם ג"ך מורא מקדש כידוע וכו':

פ' בחקותי

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם. וא"א ע"ד הסמוך לעיל מזה רמז התפלה וכו' והוא ג"ך ע"ד דה"ק מ"ז זלה"ה שרמז בתיבת בחקת"י גימ' התפל"ה וכו' וכ"ן ר"ת א"ם בחקת"י תלכ"ו וא"ת אבו"ת ע"פ דרכו בקודש עי"ש וכו' והיינו לו' כאן ג"ך אכן בעניותן שכיון שאבות תקינם לתפלות וכו' וכ"ן לעו' תמידין כידוע וכו' א"ך הוא זה שם טוב של בחקתי דייקא לעו' התפלות א"ש כחק כל יושבת תמיד דבר יום ביומו שעוד בה ג"ך ודבר בעתו דהיינו כל תפלה בזמנה וכו' שלא יורגל בתשלומין רק לאונסו וכו' כמו ונשלמה פרים שפתנו שאם עבר זמנו בטל קרבנו ככה וכו' וזהו אם בחקתי תלכו בכל תפלה בזמנה כמו שתקינו האבות כרמוז בר"ת וכו' גם אומרו כאן תלכו דייקא לרמת בה אחת שהיא שתים דהיינו ללכת לבה"כ להתפלל עם הצבור עת רצון כידוע וכו' והיינו נמי לשון רבים תלכו וכו' שעוד בה ג"ך שהגם שתהיו בגלות ותלכו מגלות לגלות וכו' אפי"ה מיסך שייכה במקום הקרבן וכו' ולפיכך

אם

אם בחקתי תלכו גם בגלות כחק של יושבת כנ׳ וכו׳ מעלה אני עליכם מכח תפלותיכם כרמוז וכו׳ כאלו ואת מצותי תשמרו גם אותם שאינם שייכים בזמן הגלות כמו הקרבנות כנ׳ ודומיהם וכו׳ וזהו ועשיתם אתם נמי מכח השייכים וכו׳ וכ״ן בצירוף א״ם בחקת״י תק״ת באי״ם ר״ת בב״ל מד״י יו״ן אדו״ם כרמוז לעיל וכו׳ גם לרבות אם בחקתי תלכו לעו׳ בקר לאברהם וכו׳ עקב אשר שמע אברהם וכו׳ חקתי וכו׳ שנ״כ הלך לו בדרכיו ית׳ וכו׳ וליה איתמ״ר לך לך מארצך וכו׳ וזהו אם בחקתי תלכו בכללות תפלת השחר שתקן וכו׳ גם רמז א״ם בחקת״י גימ׳ בק״ר אברה״ם עם האותיות והתיבות וכו׳ ואת מצותי תשמרו לעו׳ יצחק שתקן תפלת מנחה בחי׳ שמור וכו׳ גם רמז תיבת תשמר״ו גימ׳ א״ש פח״ד יצח״ק להרי״ם וכו׳ ועשיתם אתם את״ם כתיב אותיות אמ״ת תתן ליעקב שתקן תפלת ערבית שזמנה הוא לילה עשיה וכו׳ ובזה ג״ך א״ש סוף פרשה דלעיל ומקדשי תיראו כרמוז שם וכו׳ ועפ״ז ג״ך א״ש מד״ר אם בחקתי תלכו הה״ד חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך ע״כ דהיינו חשבתי דרכי של גליות שרבו עלי ברע ומר וכו׳ וכו׳ שנ״ך מהם ובהם חסרו רובי המצות וכו׳ ומה גם דרכי קרבנות שהיו באים מרחוק להקריב את קרבניהם וכו׳ ולא מצאתי נחמה וכו׳ כ״א דווקא על ידי התפלה וכו׳ וזהו ואשיבה רגלי אל עדותיך שהם התפלות שמהם ובהם ג״ך עדות לישראל שה׳ אחד ב״ה ואין זולתו בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד וכו׳ וכ״ן רמז תיבת עדותי״ך מלא כמסורת הקריאה עם האותיות גימ׳ תפל״ה ע״ה וכו׳ ודהיינו חשבתי דרכי של הקרבנות שהיו בזמן המקדש וכו׳ ועתה עתה בגלות אבדו ממני בעוה״ר וכו׳ אך נחמתי היא בזמן ועת שאשיבה רגלי אל עדותיך להתפלל עם הצבור בכוונה וכו׳ כמ״ש ונשלמה פרים שפתינו כנ׳ וכו׳ וזהו ג״ך ע״ד דרכי ציון אבילות כידע וכו׳ והיינו לומר חשבתי דרכי שנתן לי אב הרחמן בזמן הבית וכו׳ ולא מצאתי נחמה כ״א דווקא בזמן שאשיבה רגלי אל עדותיך כרמוז וכו׳:

ועוד א״א אם בחקתי תלכו הה״ד חשבתי דרכי ואשיבה רגלי אל עדותיך והוא ע״ד רש״י ז״ל וז״ל יכול זה קיום המצות כשהוא אומר ועשיתם אותם הרי קיום המצות אמור הא מה אני מקיים אם בחקתי תלכו שתהיו עמלים בתורה עכ״ל הרי לך פירוש אם בחקתי תלכו הוא שתהיו עמלים בתורה דהיינו לימוד התורה ע״י עמל וטורח וכו׳ כדאיתא אין התורה מתקיימת אלא במי שממית עצמו עליה וכו׳ יגעת ומצאת האמן וכו׳ ולמה נקר׳ תושיה שמתשת כחו של אדם וכו׳ וכ״ן לשון עמל הוא יוצא ממשמעות בחקתי ע״ד חוקה חקקתי אין לך רשות להרהר אחריה וכו׳ אם לא בריתי וכו׳ חוקת שמים וארץ וכו׳ הרי לך ג״ך ממשמעות בחקתי מינה ובה לימוד התורה על

ידי

ידי עמל וכו' וכ"ן רמז א"ס בחקת"י תלכ"ו גימ' תורת"י ע"ד כי לקח טוב וכו' תורת"י וכו' וסוף סוף הוא שקמ"ל בעל המד"ר שלא כל הרוצה ליטול את ה' יבוא ויטול וכו' שבכלל פירושו הוא ג"כ התורה שכולה שמותיו ית' וכו' שנה לרבות בעוד האדם ברעתו ברשע וכו' חלילה לומר כן כי לעו' זה כתיב ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חקי וכו' וזהו שרמז בהמ"ד אם בחקתי תלכו בעמל התורה כנז' שלא תאמר בין לדיק בין רשע קאמר וכו' ודהיי' אפי' הרשעים בכלל עמלה של תורה דהיינו אף בעודם רשעים וכו' חלילה לומר כן וכו' ודהיינו לז"א הה"ד חשבתי דרכי וכו' והיינו לומר חשבתי דרכי תחילה ע"ד נחפשה דרכינו ונחקורה ואח"כ ונשובה וכו' וזהו אם בחקתי תלכו שתהיו עמלים בתורה וכו' אך בתנאי זה שתחלה מקדם חשבתי דרכי הקלקלים שלא נשוב עוד אליהם חלילה וכו' ואז אחרי כן ואשיבה רגלי אל עדותיך שני תורות לוחות העדות שהיינו נמי פי' אם בחקתי תלכו וכו' שג"כ רמז בחקת"י גימ' עדותי"ך עם האותיות כנז"ל וכו' שעוד בה ג"כ בחקת"י לשון רבים מיעוט רבים שנים וכו' וקמ"ל נמי יחיד כרבים וכו' שק"ו הוא וכו' וזהו אם בחקתי תלכו לשון רבים וכו' הה"ד חשבתי דרכי וכו' לשון יחיד וכו' וכ"ן רמז תיבת חשבת"י גימ' בה תשוב"ה דהיינו חשבתי דרכי בענין התשובה תחלה כנז' וכו' ואח"כ ואשיבה רגלי אל עדותיך כרמוז וכו' שנה לרבות ג"כ רגלי דייקא ע"ד עין עקבי וכו' ודהי' חשבתי כל חטאי עד רגלי ועד בכלל לחזור מהם וכו' ואשיבה רגלי אל עדותיך שזהו ג"כ סגולת שמירתי מהם ובפס אגוני מגינא ואלילי מלילא וכו':

אך א"ת אם בחקתי תלכו הה"ד חשבתי דרכי וכו' שהוא ע"ד את חקתי תשמרו וכו' ופי' רש"י ז"ל ואלו הן בהמתך לא תרביע כלאים וכו' חקים אלו גזירת מלך שאין טעם לדבר וכו' גם ע"פ ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי וכו' ר' אלעזר בן עזריה אומר מנין שלא יאמר אדם נפשי קצה בבשר חזיר אי אפשי ללבוש כלאים אבל יאמר אפשי ומה אעשה ואבי שבשמים גזר עלי ת"ל ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי שתהא הבדלתכם מהם לשמי פורש מן העבירה ומקבל עליו עול מלכות שמים עכ"ל וכו'. וע"פ הנז' יובן מד"ר הנז' באופן זה דהיינו אם בחקתי תלכו שאין להם טעם וכו' שלא תאמר מהם ובהם נפשי קצה וכו' אי אפשי וכו' אלא דווקא באופן זה תלכו בהם שהוא חשבתי דרכי לשון חשיבות כנז' אפשי ומה אעשה וכו' ואפי"ה ואשיבה רגלי אל עדותיך מהם ובהם אל עדותיך דווקא לשמך וכו' שעוד בה ג"כ ע"פ התורה כאשר יורוך וכו' ודהיינו חשבתי דרכי גם בחוקת הנז' אפשי ומה אעשה וכו' וזהו נמי ואשיבה וכו' והיינו לומר הגם שחשבתי דרכי וכו' אפי"ה ואשיבה רגלי אל עדותיך וכו' גם תיבת חשבת"י למפרע הוא שבחת"י דהיינו כנז' שגם בחקות שאין בהם טעם וכו' שבחתי וחשקתי מהם ובהם אפשי וכו'

וכו' אבל מה אעשה ואבי שבשמים וכו' וזהו ואשיבה וכו':

אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם א"א שכאן היה וכאן נמצא סדר הנכון לכל אדם מישראל הרוצה לידבק ביוצרו שתחלת הכל הגם שאינו בחזקת כשרות כ"ך וכו' יעמול בתורה בכל כחו כהה"א מתוך שלא לשמה בא לשמה וכו' רק ישמור עצמו מכל מצות ה' אשר לא תעשינ"ה כמובא בארוכה וכו' כידוע שאין בור ירא חטא ולא ע"ה חסיד וכו' ולפיכך תחלה ילמוד ויעמול בתורה עד שהמאור שבה יביאהו לידי יראה שאזי היא ממילא לידע ולהודיע מכח עמלו בתורה לשמור את עצמו מכל וכל דהיינו לקיים סור מרע ועשה טוב וכו' ולעו' סדר זה נקט כאן דהיינו מתחלה ומקדם אם בחקתי תלכו שתהיו עמלים בתורה וכו' וכרמוז נמי בגימ' תורת"י כנז"ל ע"ה שעוד בה ג"ך תורתי דייקא לרמוז שע"י עמלו בתורה ס"ף סוף בא לשמה וכו' ואח"ך ואת מצותי תשמרו ע"ד גדול התלמוד שמביא לידי מעשה וכו' שעוד בה ג"ך סור מרע תחלה ואח"ך ועשה טוב כידוע וכו' וזהו ואת מצותי תשמרו לעו' מצות לא תעשה הצריכים שמירה מלעבור עליהם שג"ך המה מבח' שמור כידוע וכו' ועשיתם אתם לעו' מצות עשה שהיינו נמי ועשה טוב הנז' שכולם כאחד טובים רמ"ח מ"ע עומדים ומוכנים המה להם לכלל עשיה ולקיום וכו' ובזה נמי א"ש ג"ך אתם כתיב ע"ד כי זה כל האדם זה לעו' ז"ה עשה האלהים ב"ה כידוע וכו' והיינו לומר ועשיתם אתם גם אתם לעצמכם תיקנתם בכח קיום תרי"ג מצות עשיתם תיקון לכללות איבריכם וגידיכם השוים במספר ובמנין וכו' גם רמז ועשית"ם את"ם גימ' תק"י תרי"ג מצות שג"ך תיבת תק"י למפרע קת"י וכו' שג"ך גימ' ז"ה כ"ל האד"ם עם אותיות כ"ל האד"ם כנז' ע"פ סוף דבר וכו' כי זה כל האדם וכו' ודו"ק ותשכח ג"ך שבלשון רבים הוא מדבר אם בחקתי תלכו וכו' שע"י כללות ישראל מתקיים דבר זה וכו' אשר לא כן לעו' היחיד שאינו כהן ומלך וכדומה וכו':

ועפ"ז יובן מד"ר הנז' בס"ד אם בחקתי תלכו הה"ד חשבתי דרכי ואשובה רגלי אל עדותיך שהוקשה לו הנז' לעיל דהיינו בשלמא הרבים ישראל בכלל שבין כולם כהן בעבידתו וכו' ומלך ועני ועשיר וכו' שייך זה אם בחקתי תלכו וכו' אכן לעו' היחיד מהם ובהם יהיה מה שיהיה וכו' איך יתכן לקיים כל המצות וכו' לז"א הה"ד חשבתי דרכי וכו' ודהיינו חשבתי דרכי של מצותיך שנקרא' ככה דרך מצותיך וכו' שכבר נתת לי וזהו דרכי דייקא שעיד בה ג"ך הגם שאני מלך ישראל בחזקת תוספת מצוה וכו' אפי"ה מה אשיב לעומ' מצות כהונה ולויה וכדומה דמיסך לא שייכי בי וכו' לז"א ואשיבה רגלי אל עדותיך שני תורות כנז"ל ודהיינו שע"י עמלי בתורה ומה גם בהלכות מצות שאינם בי כנז' מעלה עלי הכ' כאילו קיימתים וכו' וזהו ואשיבה רגלי וכו' ובזה א"ש ג"ך ע"ד בעל המדר' שהביא מדרשו דייקא

כ"א

כ"א אחר ג' תיבות ראשונות דהיינו אם בחקתי תלכו הס"ד חשבתי וכו' שלעומת עמל התורה עושה עיקר וכו' שע"י התורה נשלם הכל וכו' וכ"ן כוונת תורתינו הקדושה שהקדימה העיקר שהוא עמל התורה כרמוז בתיבות אלו אם בחקתי תלכו וכו' ולעו' זה ג"ך נקר' שלום ע"ד דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום שעל ידה נשלמו כל המצות כנז' וכו' וכההיא נמי זאת התורה לעלה וכו' ומה גם אם הוא לומד ומלמד שגדול שכרו כידוע וכו' וזהו הרמוז ואשיבה רגלי אל עדותיך שני תורות כנז' וכו' שג"ך רמז א"ל עדותי"ך גימ' ישרא"ל כנז' לומד ומלמד וכו' שעוד בה ג"ך ישראל בכלל כהנים בעבודתם ולוים בדוכנם וכו' שבין כולם נתקיימו כל המצות שבתורה כרמיז אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו וכו' וזהו ואשיבה רגלי אל עדותיך כדרשתו ורמזתו אחת שהיא שתים וכו' דהיינו שלגבי כל ישראל מצד כללותם נתקיימו כל המצות וכו' אבל לגבי כל היחיד מהם ובהם אפי' שהוא מלך וכו' התורה משלמת וכו':

ונתתי גשמיכם בעתם וכו' וא"א ע"ד הנז"ל דהיינו לעו' אם בחקתי תלכו לימוד התורה וכו' גם לרבות זכות אברהם אע"ה כנז"ל הכל באורך וכו' כל אחד מקבל שכרו אתו זה לעו' זה שלימה משכורתו באיפ"ז דהיינו תורה ומצותיה וזכות אבות בשלשתם מכח קיום תפלותם כרמוז בפ"א אם בחקתי וכו' א"ש ונתתי גשמיכם בעתם לעו' רישא דקרא אם בחקתי תלכו וכו' דהיינו דבר מעינינו לעו' שכר התורה שנקרא' מים גשמי רצון וכו' גם ע"ד יוקח נא מעט מים זכות אברהם וכו' וזהו ונתת"י גשמיכ"ם בעת"ם וכו' שג"ך ש"ת מי"ם וכו' ולעו' אמציעתא דקרא ואת מצותי תשמרו וכו' ג"ך א"ש ונתנה הארץ יבולה דהיינו הארץ דייקא בחי' פחד יצחק ולאוין וכו' ולעו' סיפא שהיא ועשיתם את"ם העשין וכו' גם זכות תתן אמ"ת ליעקב וכו' א"ש ועץ השדה יתן פריו מטה שלימה וכו' שג"ך לעו' עץ חיים וי"ו וכו' שעוד בה פרי מצות מעשה העשין וכו' שהגם שיעקב שלם שכליל ומשוכלל משניהם כידוע וכו' אפי"ה מטה כלפי חסד קרינן עליה וכו' וכ"ן מכח כללותו ושלימותו מהם ובהם מניה שליק ומפרש ואזיל והשיג לכם דיש מכח זכות יעקב וישראל שני שמותיו הבאים כאחד טובים לעו' בכיו להגין עליהם וכו' וזהו והשי"ג לכ"ם די"ש וכו' שג"ך גומ' יעק"ב וישרא"ל וכו' וכ"ן די"ש ובצי"ר לעו' העשין והלאוין כההיא דכיון דדש תמיד דש לקיים העשין וכו' ובצ"ר להו למניע מלעביר על הלאוין וכו' לקטפא יתהון כתרגומו וכו' גם רמז די"ש בצי"ר גימ' תרי"ג עם ב' כוללים של רמ"ח ושס"ה וכללותם וכו' והיינו נמי ע"ד ילכו מחיל אל חיל כידוע וכו' הכא נמי והשיג לכם דיש את בציר ובציר ישיג את זרע שהוא תחלת הדיש וכו' והיינו לומר שומרים סור מרע ואח"ך ועשה טוב וכו' והיינו לומר זה לעו'

זה

זה וכו' ואכלתם לחמכם לשובע לעו' זכות אברהם ע"ד ואקחה פת לחם וכו' חסד לאברהם וכו' וכמו לחם אבירים אכל איש וכו' שהיו נראים כאוכלים ושבעים תו"מ וכו' וישבתם לבטח בארצכם בזכות יצחק שלא יצא לחוץ עולה תמימה כידוע וכו' וכ"ן ונתתי שלום בארץ לעו' זכות ד' רגלי המרכבה כסדרן מעילא לתתא דהיינו ונתתי שלום בארץ מכח זכות אברהם אע"ה שנתן שלום בין הרשעים עם קובה"ו כידוע ע"פ ואת הנפש אשר עשו בחרן שהיה מגיירם ומכניסם תחת כנפי השכינה וכ"ן שרה לנשים וכו' ולעו' זה נמי כתיב תבוא אל אבותיך בשלום וכו' ושכבתם ואין מחריד לעו' זכות יצחק אע"ה שבו כתיב ויחרד יצחק חרדה וכו' והשבתי חיה רעה מן הארץ מכח זכות יעקב אע"ה ע"ד חיה רעה אכלתהו וכו' וחרב לא תעבור בארצכם לעו' זכות רגל הד' הכלול בהם כידוע וכו' דוד המע"ה שהיה לו חרב פיפיות בידו וכו' גם לרבות ונתתי שלום בארץ לעו' אם בחקתי תלכו שתהיו עמלים בתורה ע"ד דרכיה דרכי וכו' ה' יברך את עמו בשלום וכו' ושכבתם ואין מחריד לעו' מצותי תשמרו שס"ה לא תעשה וכו' והשבתי חיה רעה מן הארץ מכח זכות קיום רמ"ח כרמוז בועשיתם אותם וכו' וחרב לא תעבר בארצכם מכח ג"ך סייגים וגדרים שלהם וכו' וכלל כל הכתובים שאחר אם בחקתי וכו' המה לעו' תשלום שכר כרמוז הכל וכו' ודהיינו זה לעו' זה בין מצד תורה ומצותיה וכו' בין מצד זכות אבות מכח בניהם שעשו כמעשיהם וכו' שבכללם ג"ך זכות דוד המע"ה רגל הד' הכלול וכו' ומכח וזכות כל הנז' ורדפתם את אויביכם עליונים מלמעלה וכ"ש תחתונים של מטה וכו' כולם כאחד ונפלו לפניכם לחרב כמ"ש רש"י ז"ל חרבם תבוא בלבם וכו' ורדפו מכם חמשה מאה ומאה מכם רבבה ירדפו וכו' והוא נמי ע"פ רש"י ז"ל שאינו דומה מועטין העושים התורה למרובים וכו' בעוד ב"ה ג"ך חמשה ומאה מן ישראל הקדושים דייקא לא פחות ולא יותר וכו' המה ג"ך לעו' חמשה חו"ת כההיא בן חמש שנים למקרא וכו' ומאה ברכות שבכל יום ויום והיינו לומר שהגם שזכות תורת משה בידם כיון שהם מועטים וכו' לגבי מאה הגם שאין בידם רק זכות מאה ברכות אפי"ה מרובים המה גם לגבי זכותייהו וכו' ולפיכך אלו ואלו ונפלו אויביכם לפניכם לחרב לפי זכותייהו כנז' לפום גמלא שיחנא וכו' שג"ך ונפלו דייקא מלמעלה למטה דהיינו גם מלמעלה גם מלמטה ע"ד יפקוד ה' על צבא המרום וכו' ופניתי אליכם מעולמי העליון עולם האצילות וכו' והפריתי אתכם מעולם הבריאה וכו' והרביתי אתכם מעולם היצירה וכו' והקמתי את בריתי אתכם מעולם העשיה וכו' והיינו לומר באורות המאירות מהם ובהם נשמה דנשמה ונר"ן וכו' מכח וזכות ד' רגלי המרכבה שעושים כמעשיהם כנז' וכו' וכ"ן מכח

וזכות לימוד התורה לשמה וקיום מצותיה רמ"ח ושס"ה וגדריהם כרמוז לעיל וכו' שהכל הולך אל מקום אחד ארבעה לעומת ארבעה וכו' וזהו ופניתי אליכם וכו' ואכלתם ישן נושן וישן וכו' דהיינו לעו' זכות אבות ד' רגלי המרכבה וכו' וזכות בניהם אבות שביני ביני שהם בניהם ובני בניהם וכו' עד לאותו הדור הראוי והגון שגם זכות אבותיהם החדשים בידיהם עם זכות של עצמם וכו' והיינו לומר ישן נושן וישן תלת ישנים עם החדש שלהם וכו' וזהו וישן של זכות אבותם שהורו אותם וכו' מפני חדש שלהם של עצמם וכו' תוציאו להשתמש בו וכו' אך החדש שלהם גם המה יטמנו לבניהם אחריהם כמו שעשו להם אבותיהם וכו' ואזי ממילא אתייא ונתתי משכני בתוככם מכח זכיות הנז' שרבו מד' רוחות הנז' לעו' תלת ישנים וחדש שבידם של מעשה ידיהם וכו' כביכו"ל ונתתי משכני בתוככם ממעלה למטה וכו' כההיא וחסד ה' יסובבנו וכו' ולא תגעל נפשי אתכם מכיון שמוקפים חומה מכל זכיות וכו' שעוד בה ג"ך ונתתי משכני בתוככם שהוא אור המאיר הנז' השוכן בקרבכם וזהו בתוככם דייקא וכו' והיינו לומר ולא תגעל נפשי אתכם נפשי דייקא ג"ך אור הנז' שעיקרו הוא מעולם העליון כידוע וזהו נפשי וכו' שמכיון שאתם מקדשים עצמכם כההיא צדיק אוכל לשובע נפשו וכו' גם אני ולא תגעל נפשי אתכם וכו' וזהו נמי והתהלכתי בתוככם דייקא וכו' דהיינו מבית ומחוץ וכו' יחיד כרבים לכל הקדושים שבכם וכו' והייתי לכם לאלהים ואתם תהיו לי לעם ודהיינו שאזי מכח הנז' אני מתאוה בכם וגם אתם בי כההיא אני לדודי ודודי לי וכו' כי חלק ה' עמו וכו' וזהו הסמיך אני ה' אלהיכם מכח הנז' וכו' מעת אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים טומאה חמירה כידוע על גבי טומאת הנחש הקדומה וכו' וזהו לעו' טומאת מצרים וכו' ואשבר מוטת עלכ"ם וכו' ולעו' טומאה הקדומה ואולך אתכם קוממיות כידוע על גחונך תלך וכו' וזהו ואולך אתכם קוממיות ולא כנחש שהולך בעקמומיות וכו' וכההיא ישראל שעמדו על הר סיני פסקה זוהמתן וכו' וכמ"ש נמי רש"י ז"ל בקימה זקופה להורות בא שיצאו להם מטומאת הנחש טומאה חמירה שכל טומאות בה וכו' וזהו ואולך אתכם קוממיות ע"י כח התורה וקיום מצותיה כנז"ל וכו' שג"ך ואשבר מט"ת עלכ"ם מכ"ח המצות שהם שוים בחשבון וכו' ואולך אתכם קוממיות מכח התורה שג"ך רמז תיבת קוממיו"ת עם האותיות והתיבה והכולל לכולם גימ' תור"ה כההיא נמי תורה תבלין וכו':

אך א"א בחקתי תלכו וכו' שהוא ע"ד הנז' ג"ך שתהיו עמלים בתורה וכו' ולא תאמר די בתלמוד תורה שגדול וכו' דע לך כל האומר אין לו אלא תורה אפי' תורה אין לו וכו' וזהו אם בחקתי תלכו שהוא תלמוד תורה וכו' דע לך והבן שאין

זה פוטר אתכם וכו' אלא ואת מלותי תשמרו כהיא שגדול התלמוד שמביא לידי מעשה כרמוז לעיל וכו' וסיף סוף זה וזה תרתי דלריכי וכו' ואזי אחרי כן ועשיתם אותם ודהיינו ע"ד התקיששו וקושו וכו' גם לרבות עשה מלוה אחת קנה לו וכו' וכ"ן לעו' שלשה כתרים שמהם ובהם בכללות כל ישראל וכו' ודהיינו לעו' כתר תורה אם בחקתי תלכו כמ"ש רש"י ז"ל משם תורת כהנים שתהיו עמלים בתורה וכו' גם א"ם דייקא ע"ד כי א"ם לבינה תקרא א"ת וכו' בחקתי ע"ד אם לא בריתי וכו' תלכו ע"ד ההולכים בתורת ד' וכו' גם בחקתי מסורת הקרי' לשון רבים מיעוט רבים שנים כנו' לעו' שני תורות וכו' ואת מלותי תשמרו לעומת כתר כהונה שבו תלויים רובי מלות התורה כידוע וכו' שגם המה לריכים לכתר תורה כידוע וכרמוז בתיבת וא"ת כידוע וכו' שג"ך מלותי ע"ד לו את אהרן וכו' תשמורו יברכך ד' וישמרך וכו' ועשיתם אתם לעו' כתר מלכות שג"ך ע"ד ש'ום ת'שים ע'ליך מ'לך שהוא ג"ך ר"ת ועשית"ם עם ו'לא י'רבה וכו' נשים סוסים כסף תלת כידוע וכו' שכ"ן רמז תיבת אמ"ת למפרע וכו' תורת אמ"ת שגם המלך לה לריך וכו' וכהיא וכתב לו וכו' גם אותיות את"ם אל"ף לעו' אל"ף בינה וכו' ת' גימ' נשי"ם וכו' מ"ם גימ' ר"ת סוסי"ם כסף וכו' וסיף כל סיף דהאי רמיזא וכו' היינו לומר אם בחקתי תלכו וכו' ולעו' ג' כתרים שבכללות בני ישראל וכו' ונתתי גשמיכם בעתם מכח וזכות כתר תורה שנק' מים חיים וכו' שג"ך בעתם לעו' ודבר בעתו מה טוב כידוע וכו' גם ונתתי דייקא בכבודי ובעלמי וכו' גם ע"ד כי לקח טוב נתתי לכם וכו' גשמיכם דייקא לכלול בה ג"ך גשמי הגופות שטל תורה הוא תחייתם וכו' בעת רלון וכו' עת לעשות וכו' וזהו בעתם זה לעו' זה ונתנה הארץ יבולה מכח כתר כהונה מדה כ"מ שכיון שקיימתם ונתתה לאהרן ולבניו וכו' המעשר והתרומה וכו' לעו' זה ג"ך ונתנה הארץ יבולה כל הלריך לאדם ולבהמה וכו' שג"ך בעין יפה וכו' ועץ השדה יתן פריו מכח זכית כתר מלכות כהיא היש בה עץ אדם כשר וכו' אי רישא דעמא אתתקן וכו' לדיק כתמר יפרח וכו' והשיג לכם דיש את בליר ובליר ישיג את זרע תיזר לרישא דהיינו מכח זכית כתר וכו' והוא ע"ד אדם חורש בשעת חריש' וכו' תורה מה תהיה עליה וכו' וזהו והשיג לכם דיש וכו' ע"י אחרים ועמדו זרים וכו' ואכלתם לחמכם לשבע מכח כתר כהונה כנז"ל וכו' גם לחמכם דייקא אחר הברכה כידוע ע"פ והארץ נתן לבני אדם וכו' וישבת' לבטח בארלכם מכח כתר מלכות ועשה משפט ולדקה בארץ וכו' ונתתי שלום בארץ גם זה מכח זכות כתר תורה על דרך וכל נתיבותיה שלום וכו' א"ת וה"ב בסופ"ה וכו' ושכבתם ואין מחריד ע"ד ושבע ילין בל יפקד רע וכו' שגם לרבות באותו עולם ע"ד דובב שפתי ישנים וכו' והשבתי חיה רעה מן הארץ מכח כתר כהונה וכו' גם ע"ד חיה רעה באה לעולם

לעולם על שבועת שוא ועל חילול השם שהכהנים בני אהרן עושים כמדתו אוהב שלום ורודף שלום וכו' וממיל' אתיא והשבתי חיה רעה וכו' וחרב לא תעבר בארצכם מכח זכות כתר מלכות וכו' שנ"ך ע"ד חרב בא לעולם על עוות הדין וכו' שעיז מלך משפט אהב וכו' ורדפתם את אויביכם מכח הנז' וכו' ונפלו לפניכם לחרב כרמוז לעיל וכו' וכ"ן ורדפו מכם חמשה וכו' שעיד בה מאה מההוא סטרא לכליל גם ס"מ שעולה ככה וכו' ומאה מכם דייקא מסטרא דקדושה מיכא"ל ע"ה וכו' רבבה ירדפו ע"ד יפול מצדך אלף ורבבה וכו' ופניתי אליכ"ם אותיות מיכא"ל וכו' גם מכח כתר תורה ופניתי אליכם ע"ד בכל המקום וכו' אבוא אליך וברכתיך וכו' וזאת הברכה וכו' והפריתי אתכם מכח זכות כתר כהונה ערשנו רעננה וכו' והרביתי אתכם מכח זכות כתר מלכות שקיים מצותיו שבכללם ולא ירבה לו כנז' וכו' והקימתי את בריתי אתכם דהיינו מלכות שמים הנקר' ברית"י הקמה ותקומה אליה על ידי כושר מעשיכם הטובים כידוע וכו' גם לרבות לעומת ד' גליות שעמו אנכי בצרה כשגלו לבבל שכינה עמהם וכו' ובכן גאולה תהיה לכם וכו' וזהו ופניתי אליכם בבבל וכו' והפריתי אתכם במדי וכו' והרביתי אתכם ביון וכו' והקימתי את בריתי אתכם בגלות זה של אדום ע"ד ביום ההוא אקים את סוכת דוד הנופלת וכו' שעמה גאולה תהיה לנו מ"מ בעגלא ובזמן קריב וכו' ואכלתם ישן נושן וישן מפני חדש תוציאו דהיינו תלת ישן נושן וישן לעו' ג' כתרים וכו' גם לעו' שלשה גליות שעברו וכו' מפני חדש בגלות זה וכו' ודהיינו שכל תשלום שכר של כל הנז' הוא טמיר לגאול' אחרונה שבן דוד בא וכו' וזהו ואכלתם כל זכיות של ישן נושן וישן מפני חדש שהוא חדש ממש בגלות זה שמינה ובה פנים חדשות של בן דוד בא תוציאו כולם כאחד טובים בזמן ההוא לאכל לשובעה ולהתענג מרוב כל וכו' וכ"ן לירוא מפג"י חר"ם מסי"א פד"ן וכו' ואזי ביום ההוא ונתתי משכני בתוככם של אמת שלא ימוט לעולם ועד וכו' שאותם שעברו היו רק כדומיה לזה האחרון וכו' ולכך היו ע"י בו"ד כידוע שלא נתקיימו רק לזמן וכו' אמנם משכני האמתי הוא שבן דוד בא וכו' שעליו כתיב בונה ירושלם ה' בכבודו ובעצמו כביכו"ל כמ"ש בזוה"ק וכו' וזהו ונתתי דייקא בכבודי ובעצמי ולפיכך ולא תגעל נפשי אתכם ממנו עד לעולם ועד ועד בכלל וכו' ולא עוד אלא גם זאת לכם והתהלכתי בתוככם וכו' שעיד בה ג"ך ע"ד מכון לשבתך וכו' שבית המקדש וכו' מכון זה לעו' זה כידוע וכו' והיינו לומר כאן היה וכאן נמלא נועם ה' אלהינו עלינו בכוונה מכוונת בכל אופני התכונות וכו' ואפי"ה והתהלכתי בתוככם דייקא שבוחר אני בשלכם כביכו"ל וכו' וזהו נמי ונתתי משכני בתוככם זה לעו' זה וכו' ואפ"ה והתהלכתי בתוככם כרמוז וכו' והייתי לכם לאלהים ממקום כבודי מקדשי העליון וכו' ואתם תהיו לי לעם ממקום מקדשכם התחתון וכו'

וכו' אני ה' אלהיכם בשמים ממעל ועל הארץ מתחת וכו' מעת אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים מהיות להם עבדים וכו' שעוד בה ג"כ שהוקלה עבדות מצרים מכח ד' גליות שכל גלות נטלה שלא ממשא ההוא דהיינו להקל המשא בצד מה וכרמוז אצלנו בס"ד במ"א בר"ת של תיבת עבדי"ם ד' גליות בב"ל מד"י יו"ן עש"ו וכו' וזהו מהיות להם עבדים מכח צער הגליות כרמוז בתיבת עבדים ודהיינו שע"י שעבוד הגליות הוקל המשא של מצרים ברוך מגיד אחרית מראשית וכו' וזהו ואשבור מיטות עלכם של שעבוד מצרים המר והנמהר ההוא כדרך שבירה וכו' ואולך אתכם מגלות לגלות לברר הכסף ולצרפו כידוע וכו' עד אות: דור שבו בן דוד בא שאזי קוממיות תהיו כמ"ש רש"י ז"ל בקומה זקופה לעו' אותו הגוף הקדוש שאזי עלה לו צח ומצוחצח וכו' כידוע מזה אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וכו' והיינו נמי רמז הכתוב הנז' ואכלתם ישן נושן וישן כנז' לעו' ג' גליות שעבדו ובררו מן הגוף ההוא וכו' מפני חדש תוציאו שהוא בסוף גלות אדום וכו' ע"ד רוח חדשה אתן בקרבכם וכו' גם רמז תיבת יש"ן גימ' במשי"ח וכו' נש"ן גימ' והנשמ"ה וכו' גם ר"ת של תיבת יש"ן הוא ינוח"ו שלו"ם נכוח"ו כידוע בג' כתות של מה"ש היוצאים לקראת נשמת הצדיק וכו' לעו' שעושה סגולה ההיא בעת פטירתו ומברר וכו' ואין כאן מקום זה וכו':

וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי אברהם אזכר והארץ אזכר.

וא"א לרמוז בזה הכתוב וכו' בכדי שיתישבו דקדוקים שבו בס"ד שהם אלו סדר זה שנקט לו באבות ע"ה מתחת לעילא וכו' גם יעקו"ב שלם בוי"ו כאן דייקא וכו' גם בזכירתו הקודמ' לו וכו' אשר לא כן אברהם והארץ שזכירתם אחריהם וכו' אכן ביצחק אין זכירה וכו' שג"כ מניה וביה התחיל באף ואחריו אברהם מה שלא כן יעקב וכו' גם שלש בריתי וכו' גם והארץ אזכור מהו וכו' והוא ע"פ מד"ר וז"ל בפ' אמור ע"פ ולקחתם לכם וכו' פרי עץ הדר אלו ישראל מה אתרוג זה יש בו טעם ויש בו ריח כך ישראל יש בהם בני אדם שיש בהם תורה ויש בהם מע"ט כפות תמרים אלו ישראל מה התמרה הזו יש בו טעם ואין בו ריח כך הם ישראל יש בהם תורה ואין בהם מע"ט וענף עץ עבות אלו ישראל מה הדס יש בו ריח ואין בו טעם כך ישראל יש בהם שיש בהם מע"ט ואין בהם תורה וערבי נחל אלו ישראל מה ערבה זו אין בה טעם ואין בה ריח כך הם ישר' יש בהם ב"א שאין בהם לא תורה ולא מע"ט ומה הקב"ה עושה לאבדן א"א אלא אמר הקב"ה יוקשרו כולם אגודה אחת והן מכפרין אלו על אלו וכו' ובזה יובן שפיר הכתוב זה לעו' זה באופן באופ"ז דהי' וזכרתי את בריתי יעקוב וכו' לעו' כת הנבחרה ע"י תורה ומצותיה

הרמוזים

הרמוזים באתרוג כנז' וכו' שג"ך אתרו"ג ע"ה גימ' תור"ה וכו' גם באתרו"ג ע"ה גימ' תרי"ג וכו' והיינו לו' זה לעו' יעקב בחר לו י"ה וכו' יעקב חבל נחלתו וכו' בתיר שבאבות מטה שלימה שבטי י"ה עדות לישראל וכו' ודהי' כאן היה וכאן נמצא תורה צוה וכו' קהלת יעקב הקול קול יעקב וכו' עם קיום מצותיה לו ולכל זרעו זרע אמת וכו' משפט וצדקה ביעקב וכו' מגיד דבריו ליעקב חקיו ומשפטיו לישראל וכו' וזהו וזכרתי את בריתי יעקוב שלם בוי"ו עץ חיים וכו' שלם בכל המצות וכו' לעו' ג"ך בניו השלימים כת הנז' המשוכללת בתורה ובמצותיה וכו' שהם מטה שלימה כנז' שג"ך זכירתו להם קדמה לפניו ית' תמיד מבלתי שום איחור ועכוב וכו' גם מושלמת מאד ותימה שכולה לרצון לפניו ית' הא תורה הא מצות ומי לנו גדול מזה כרחם אב על בנים כהן בראש ראשית תבואתו וכו' ישראל אשר בך אתפאר בני בכורי ישראל לפיכך אליו נענה תחלה וכו' וזהו וזכרתי את בריתי יעקוב זה לעו' זה כנז' וכו' ואף את בריתי יצחק זה לעו' כת השנית בעלי תורה שהיא עיקרם הגם שלא ימנעו עצמם מלקיים מצות המזדמנים להם וכו' שאף יצחק אע"ה בודאי ודאי שהיה לומד ומקיים וכו' ורק הוא מורה באצבע לעו' אשר"ת ביתר שאת פחד יצחק גבורה כההיא אש שחורה על גבי וכו' וכ"ן רמז פח"ד יצח"ק ע"ה גימ' א"ש למתיק אש באש וכו' גם יצח"ק במי' כזה יו"ד צד"י ח"ת קו"ף גימ' ז' אשר"ת וכו' ולעו' כת הנז' שאינם זריזים במצות כמו התורה וכו' אמר כאן ואף דייקא וכו' שאפרו ג"ך הוא זכירתו כידוע וכו' לעו' שגילתם בתורה כידוע בכת מדת הענוה לבעלי תורה וכו' שעיד בו ג"ך כההיא אדם כי ימות באהל אין התורה וכו' וזהו ואף את בריתי יצחק וכו' ולעו' כת הג' בעלי מצות שהמה עיקר להם כנז' וכו' שכ"ן כתיב באברהם ע"ה אשר שמע אברהם בקולי וכו' ורק הוא חסד לאברהם וכו' וזהו ואף את בריתי אברהם שג"ך לשון אף כנז' וכו' ולעו' כת הד' שאין בה לא טעם ולא ריח כנז' וכו' אמר והארץ אזכור שכביכו"ל מלא כל הארץ כבודו לכלכל הכל ברוב רחמיו וכו' לה' הארץ ומלואה וכו' כההיא אדם ובהמה תושיע ה' וכו' נותן לחם לכל בשר וכו' ומשביע לכל חי רצון וכו' ולעו' הרמז באתרו"ג תור"ה ותרי"ג כנז' וכו' ג"ך א"ש רמז לצל"ב גימ' חיי"ם כידוע לעו' כת השנית בעלי תורה עץ חיים וכו' וכ"ן הד"ס ע"ה כידוע וכו' שג"ך הד"ס במי' כזה ה"ה דל"ת סמ"ך גימ' כ"ח מצו"ת וכו' כת שלישית כנז' וכו' ערב"ה לעו' כת ד' כנז' לא ריח ולא טעם וכו' שג"ך אותי' ברע"ה ג"ס בער"ה ע"ד בער אני וכו' הע כת כנקבה וכו' וכלל הכתוב הוא ג"ך באופ"ן וזכרתי הת בריתי יעקיב לעו' כת הראשונה גם במעלה די להם זכות יעקב שלם בתיר שבאבות מטה שלימה שאין בה מום שג"ך זכירתו קדמה תמיד לפניו ית' לעומת כת השלימה בתורה ומצותיה להושיע ולהשפיע מאורו עליהם הטובים

הטובים כמעשהו זרע אמת ברוך שזה ילד אשרי בניו אחריו וכו' ואף את בריתי יצחק לעו' כת השנית בעלי תורה שאף להם מחמת המצות וכו' והיינו לו' כמי ואף גם זאת להם זכיה יצחק עם יעקב אולי יחנן ה' להם להטיב אפו מעליהם לזכות כמו כת הראשונה וכו' וזהו ואף את בריתי יצחק עם ברית יעקב וכו' שנ"ך לעו' עש"ו שלא רצה בתורה כידוע יצחק מתקן אותו אף ע"ד אף חכמתי עמדה לי וכו' וכן לעו' הת' הג' בעלי מצות ואף את בריתי אברהם אזכר עם הראשונים כנז' אולי יחנן ה' וכו' שנ"ך לעו' מניעת התורה כתיב אף וכו' שאברהם אע"ה מתקן לישמעאל ולבני הפלגשים שנתן להם מתנות וכו' שלא רצו נ"ך לא בתורה ולא במצותיה וכו' מרוב חסדו שכולו מלא חסדים לעו' מיתיק אותו אף וכו' ודהיינו לעו' כת הג' זכות אבות בשלשתם וכההיא ותלמוד תורה כנגד כולם שגדול התלמוד שמביא לידי מעשה וכו' עקב אשר שמע אברהם בקולי וכו' וכן בילחק לא המדרש הוא העיקר וכו' וזהו ואף למתוק וכו' וגם לרבות זכות תוספת על העיקר זה וגם זה וכו' וכ"ן לעו' כת הד' הרקנית מכל וכו' והארץ אזכר עם זכות האבות וכו' שהם נ"ך דומיא דקרקע עולם דומם מכל לא תורה ולא מצות ארץ יבשה וכו' ודו"ק ושכ"ח שנתיישבו כל הדקדוק כנז"ל בס"ד כולם כאחד טובים וכו':

ועוד א"א וזכרתי את בריתי יעקוב וכו' ע"ד זוה"ק בבחינת אברהם אע"ה שכלו חסדים חסד לאברהם רמ"ח מצות עשה שנ"ך שוים בחשבון וכו' וכן פחד יצחק גבורה לעו' הלאווין שס"ה מל"ת מסטרא דליה וכו' אכן יעקב בחיר שבאבות שהוא כלול ומשוכלל משניהם כידוע נ"ך הוא לעו' תרי"ג מצות וכו' וגודע נ"ך שרובי מצות מיסך שייכי בארץ וכו' וזהו שבא כאן נ"ך לרמוז וזכרתי את בריתי יעקוב תחילה ברישא דקרא וכו' שנ"ך יעקב שלם בוי"ו כנז' על שמניה וביה תרי"ג כנז' וכו' והיינו לומר נ"ך וזכרתי את בריתי יעק"ב לעו' אותם המקיימים תרי"ג מצות בשלימות זה לעו' זה ע"ד הנז"ל וכו' ואף את בריתי יצחק לעו' סור מרע וכו' שנ"ך כאן התחלת אף פחד יצחק שס"ה וכו' שעוד בה חסרון העשין לכך כתיב לשון אף וכו' וגם מוסיף על זכות יעקב השלם להגין על החסרון וכו' ואף את בריתי אברהם לעו' ועשה טוב רמ"ח מ"ע וכו' שנ"ך לשון אף לעו' החסרון ולהוסיף על הראשונים כנז' וכו' והארץ אזכר לעו' המקיימים מצותיה וכו' וכ"ן כאן וי"ו מוסיף דהי' והארץ וכו' מושללות מל' אף וכו' לרמוז שכל תרי"ג מצות כאן היו וכאן נמצאו וכו' כמו ביעקב רישא וסיפא דקרא כללות המצות תרי"ג כולם שוים לטובה וכו' לפיכך לא נזכר בהם לשון אף וכו' אך לאומה האמצעיים שכל אחד בפ"ע כחסר הוא מחברו וכו' לכך היו בכעס בלשון אף כתיב כנז' וכו' וכו'

וכו׳ והשאר מבואר מפ״א וכו׳:

אך א״א וזכרתי את בריתי יעקוב וכו׳ לעו׳ זכות ד׳ דגלי המרכבה כידוע כביכו״ל צופה ומביט בזכותם ומרחם על בניהם ישראל בעת הזעם וכו׳ ומה גם ביעקב אע״ה שצורתו חקוקה בכסא שסבל צער גידול בנים וכו׳ לכך צורתו וכו׳ והיינו נמי טעמא דכאן דיעקב ברישא וכו׳ וג״ך שלם בוי״ו וזכירתו קדמה לו כנז״ל הכל באורך וכו׳ לעו׳ שהקדוש יאמר לו להגין על בניו ישראל שכולם שוים לטובה וכו׳ שלא כן יצחק ואברהם שגם להם ערובין יש כאן עשו וישמעאל שלעו׳ זה ג״כ כתיב בהו דייקא לשון אף כמ״ש במד׳ וכו׳ וזהו וזכרתי את בריתי יעקב ראשית הכל מטעמים הנו׳ וכו׳ ואף את בריתי יצחק דהיינו רגל השני שלעו׳ עשו לשון אף וכו׳ וכן לעו׳ ישמעאל ובני הפלגשים וכו׳ וזהו ואף את בריתי אברהם אזכר שג״ך טעם לשבח קדימת יצחק וכו׳ שהוא קדוש בן קדוש שלא כן אברהם בן תרח וכו׳ ומה גם ביעקב נוסף על טעמים הנז׳ וכו׳ והארץ אזכר לעו׳ רגל הד׳ שהוא דהע״ה מלכות שמים ארץ החיים וכו׳ וגם לרבות ע״ד שמעון הצדיק וכו׳ על ג׳ דברים העולם עומד וכו׳ ודהי׳ וזכרתי את בריתי יעקב לעו׳ על התורה כידוע מורשה קהלת יעקב וכו׳ שג״ך היינו טעמא דכאן יעקב מלא וי״ו דייקא עץ חיים וכו׳ וזכירתו קדמה לעו׳ התו׳ שקדמה לעולם כידוע וכו׳ וכ״ן הוא קידם אבותיו וכו׳ וגם לשון אף אינו בו שהתורה מוגנת כההיא אף חכמתי וכו׳ שג״ך לא תשכח מפי זרעו וכו׳ ואף את בריתי יצחק לעו׳ ועל העבודה שאפרו המונח במקומה עומד וכו׳ ולשון אף על שביטל התמיד וכו׳ ואף את בריתי אברהם אזכר לעו׳ ועל ג״ח וכו׳ שנק׳ אף דכתיב ביה ע״ד מתן בסתר יכפה אף וכו׳ והארץ אזכר היינו העולם עומד וכו׳ והיינו לומר שבזמן שאין הבנים עושים מעשה אבותיהם הנז׳ וכו׳ וזכרתי וכו׳:

ועוד וזכרתי את בריתי יעקוב וכו׳ א״א באופ״ז שהוא ע״ד אורז״ל ע״ה שבית ראשון ובית שני היו בזכות אברהם ויצחק שקראוהו הר ושדה לפיכך נחרבו וכו׳ אמנם בית שלישי שיבנה במהרה בימינו הוא בזכות יעקב אשר קרא לו בית לא ימוט לעולם וכו׳ ולפיכך כאן לעו׳ זה יעקב שלם בוי״ו שג״ך הוא ראשון לעו׳ האחרון בית שלישי להורות בא שתמיד כביכו״ל מזכירו לטובה קודם וכו׳ והיינו נמי טעם שלא נאמר בו לשון אף וכו׳ ודהיינו שאחר התוכחות הנז׳ וכו׳ באה הנחמה כפולה ומכפלת ממקום קדשו ב״ה על בית השלישי וכו׳ שלא כן בית ראשון ושני שהם לעו׳ אברהם ויצחק כתיב בהו לשון אף שלא יתקיימו לעד כמו בית יעקב ובזה אם ג״ך והארץ אזכר וכו׳ שרישא מגלה סיפא דהי׳ וזכרתי את בריתי יעקב וכו׳ שהוא והארץ אזכר וכו׳ והשאר מובן עפ״י הנז״ל דלעיל וכו׳ גם לרבות ע״ד הידוע כשישראל אינם בחזקת כשרות ומתחייבין ע״י מעשיהם הרעים גלות וכו׳ או הריגה וכו׳ או שריפה וכו׳

וכו׳ או יסורין וכו׳ זבות ד׳ רגלי מרכבה שכבר עברו עליהם כל הנז׳ וקבילום בפ״י וכו׳ מכפרין עליהם וכו׳ וזהו וזכרתי את בריתי יעקוב לכפר על בניו וכו׳ שהגלות קשה מכולם לפיכך קדמה וכו׳ ומה גם ואלה שמות בני ישראל וכו׳ כרחם אב על בנים וכו׳ וסוף סוף יעקוב שלם מסולל מכל אף בעת גאולת בניו וכו׳ ומלרה לרותה וכו׳ ואף את בריתי ילחק כשפשט לוארו על גבי המזבח לכפר ג״ך לעו׳ ישראל בעת האף כשיתחייבו וכו׳ ואף את בריתי אברהם כמו כן בחיוב שריפה וכו׳ והארץ אזכר לעו׳ רגל הד׳ דוד הע״ה שקבל עליו ג״ך היסורין וכו׳ ע״ד יסיר יסרני י״ה ולמות לא נתנני וכו׳ ודו״ק ותשכח השלמת הדברים מן הרמזים שקדמו וכו׳ :

ועוד וזכרתי את בריתי יעקוב וכו׳ א״א ע״ד הידוע בשמירת הברית כהלכתו לעו׳ האבות ע״ה וכו׳ ומה גם יעקב אע״ה שלא ראה טיפת קרי ע״ד שהיה בן פ״ד שנים כידוע ע״פ כחי וראשית אונ״י וכו׳ שעיד בו ג״ך שנולד מהול כמ״ש רז״ל ע״ה ע״פ ויעקב איש תם וכו׳ גם בילחק אע״ה נתקיימה מלות מילה בזמנה בן שמונת ימים תחילה שהוא הראשון וכו׳ שהגם שתחלת מלוה זאת לאברהם אע״ה נתנה וכו׳ בעונתה לא היתה כ״א בילחק וכו׳ הרי לך מלות מילה לאברהם נתנה תחלה שהיא מכלל עשר נסיונות כידוע וכו׳ ובו בילחק נתקיימה כהלכתה בעונתה אכן לעו׳ יעקב בחיר שבאבות וכו׳ שג״ך נולד מהול וכו׳ גם לו מעלה יתירתא שלא ראה וכו׳ ולפיכך לעומת זה הקדימו ברישא דקרא דהי׳ וזכרתי את בריתי יעקב וכו׳ שג״ך יעקוב מלא לעו׳ טעמים הנז׳ וכו׳ מושלל מאף וחמה וכו׳ וזהו וזכרתי תחלה הכל את בריתי יעקב דהיינו בריתי דייקא כמשמעו שמכל לד ביעקב קדוש יאמר לו הן מלד מולדתו שנולד מהול וכו׳ הן מלד שמירתו כהלכתו כל ימי חייו וכו׳ שלעו׳ זה ג״ך רומז אלה תולדות יעקב יוסף וכו׳ דהי׳ מכח וזכות שמירת יעקב את בריתו בקדושה יתירתא וכו׳ זכה יוסף עד שעמד בלדקו וכו׳ הגם שכל השבטים שבטי י״ה עדות לישראל בנן של קדושים וכו׳ אפי״ה יוסף נתנסה ועמד בלדקו וכו׳ וזהו וזכרתי את בריתי יעקוב שג״ך וי״ו הוא הברית לעו׳ ג״ך כלילת יוסף עם יעקב כההיא גוף וברית חשבינן חד וכו׳ והיינו כמי טעמא דהקדמה הנז׳ לכלול שניהם כאחד טיבים יעקב ויוסף וזהו ג״ך וזכרתי דייקא לשון וכו׳ בריתי וכו׳ הרתי לעו׳ זכות אב ובנו בקדושת בריתם וכו׳ כרמוז ביעקיב וכו׳ ואף את בריתי ילחק שבו נתקיימה מלות בריתי ג״ך בעונתה כנז׳ שהוא בן שמונת ימים וכו׳ ואף לעו׳ עשו כידוע וכו׳ ולעו׳ יעקב שנולד מהול כנז׳ לפיכך נמנעה זכירה מכאן וכו׳ ואף את בריתי אברהם שהוא הראשון למלוה זאת וכו׳ שג״ך לעו׳ ישמעאל ובני קטורה לשון אף וכו׳ אכן כיון שקיים מלוה בעונתה בילחק בנו יחידו א״ש אברהם אזכר וכו׳ שג״ך אחר שנק׳ בשם טיב של אברהם

אזכר וכו' ודהי' שאחרי כן נולד יצחק כידוע וקיים בו מצות מילתו בזמנה וכו' והארץ אזכר ע"ד אם לא בריתי וכו' וארץ לא שמתי וכו' גם הוא ע"ד ותשחת הארץ לפני האלהים וכו' עד שבא אברהם ארץ יראה ושקטה כהשיא עשרה דורות מנח ועד אברהם וכו' וכ"ן א"ת בהבראם אלא באברהם שבזכותו וכו' וזהו אברהם אזכר והארץ אזכר וכו' אך לעו' אותם שעברו על ברית אבותם כתיב והארץ תעזב מהם וכו' יען וביען לעו' מילה ופריעה וכו' במשפטי מאסו ואת חקתי געלה נפשם כידוע ע"פ חוקיו ומשפטיו וכו' אם לא וכו' ששקיל הברית ככל התורה כולה וכו' ואם יחזרו להם גם בגלותם עליהם כתיב ואף גם זאת וכו' לא מאסתים ולא געלתים לעו' ג"ך הנז' מילה ופריעה וכו' וזהו להפר בריתי אתם בריתי דייקא וכו' כי אני ה' אלהיהם מכח חותמי הנז' ברית קודש וכו' ומה גם בגאולה ראשונה של מצרים מכח זכות הנז' נגאלו כידוע וכו' וכן בגלות האחרון אם יזכו כמ"ש כימי צאתך מארץ מצרים וכו' וזהו וזכרתי להם ברית ראשונים אשר הוצאתי אתם וכו' מכח זכות שמירת ברית כמשמעו וכו' כנז' שבטי י"ה עדות לישראל וכו' בני ישראל עאלו וכו' לעיני הגוים שלא כן מעשיהם וכו' להיות להם לאלהים אני ה' שד"י והוי"ה כידוע וכו':

וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט העשירי יהיה קדש לד' לא יבקר בין טוב לרע ולא ימירנו ואם המר ימירנו והיה הוא ותמורתו יהיה קדש לא יגאל, אלה המצות אשר צוה ד' את משה אל בני ישראל בהר סיני:

וא"א להוסיף טעם לשבח בס"ד לעו' העשירי שבו בחר לו י"ה להיות קדש מכל השאר וכו' היינו לומר ג"ך על שהוא לעו' מלכותו בכל משלה כידוע וכו' עשירית האיפה מנין שהוא מחנה שכינה בכל מקום שימצא העשירי המשלם למציאות הקדושה כהשיא קדים וקדושה וכו' שג"ך היינו טעמא דההוא זוכה להיות מעשרה ראשונים וכו' דאפי' מאה הבאים אחרי כן נוטל שכר ככולם וכו' על שהוא גורם השלמה מלכות שמים וכו' וכ"ש העשירי דייקא לעו' מלכות העשירית כידוע וכו' גם ידוע שהכל כאשר לכל בכל הנמצאים שבעולם אוך מלכות שמים זורח ומאיר עליהם ומה גם קיומם וחיותם ממנה להם וכו' שער כל השמים זה השער לד' וכו' שג"ך מכח הנז' ניה"ק הטמונים וגנוזים מהם ובהם עולים ומתבררין ע"י המצות שמקיימי' כל ישראל וכו' וכהאיה אין בן דוד בא עד שיכלו כל הנשמות שבגוף וכו' דהיינו שעל"ו יעלו למלכות שמים ושם יתוקנו תיקון השלם וכו' ובכן לעו' זה ג"ך יהיה מוכן ג"ך זה העשירי שהוא מכוון לעו' מלכות שמים לקבץ בו כל הנמצא מפוזר ומפורד בכל המנין שקידם לו דהיינו סגולת הקדושה הנמצאה מניה"ק וכו' והיינו ע"י סגולת קיום מציה השית עצמה נגמר ונשלם ענין הזאת וכו' ולפיכך העשירי יהיה

קדש

קדש לד' כהלכתו גזירת הכתוב לחיים טובים ולשלום של אותם השוכנים הגנוזים שם וכו' וזהו נמי וכל מעשר בקר וצאן כל אשר יעבר תחת השבט וכו' שג"ך רמז תיב' מעשר עם האותיות גימ' תרי"ג ע"ה וכו' ודהיינו כידוע שכל מצוה ממצות התורה כלולה מכולם וכו' שעוד בה ג"ך סגולה הנז' של עליית ניה"ק וכו' וכ"ן זאת המצוה מכלולתם וכו' וזהו וכל מעשר בקר וצאן וכו' גם רמז תיבת יעבו"ר כמסורת הקרי' גימ' רפ"ח וכו' וכן תיבת השב"ט עם האותיות גימ' ש"ך וכו' לפיכך העשירי יהיה קדש לד' שבו נקבצים וכו' וכבר רמוז אצלינו בס"ד שג"ך תיבת אש"ר גימ' המלכות וכו' וזהו כל אשר יעבור תחת השבט העשירי יהי' קדש לד' דו"ק והשכח וכו' והיינו נמי טעמא דלא ימיר וכו' כי אין מעלוי לה' ב"ה וכו' שעוד בו גם כן כההיא מלגותו בכל מסלה וכו' שסוף כל סוף אפי' מתחת דתחת יבורר הכל ויעלה לשורשו ולמקורו העליון אין קדוש כד' וכו' והוא ע"י זכות קיום מצות התורה ע"י בני ישראל וכו' וזהו אלה המצות אשר צוה ד' את משה אל בני ישראל בהר סיני ודהיינו אלה המצות שכל אחת מהם ובהם כלולה מכולם כנז' וכו' שג"ך רמז תיבת המצו"ת גימ' ישרא"ל כידוע לרמוז לסגולת פעולות המצות דווקא וכו' ע"י בני ישראל וכו' וזהו נמי אשר צוה ד' את משה אל בני ישראל דייקא וכו' שכך גזרה חכמתו ית' בהר סיני שעוד בה ג"ך טעם לשבח ישראל מכל האומות הוא כידוע ע"פ לא מרובכם וכו' דהיינו מדה אחת לכולן משה וישראל והר סיני גדולה ענוה שבה בחר ד' מכל מדות טובות כידוע וכו' וזהו אשר צוה ד' את משה אל בני ישראל בהר סיני כולם שוים לטובה במדה זאת למעליותא וכו' וכן סגולת המצוה רמוזה בתיב' אש"ר שגי' המצו"ת כנז' גם ר"ת אורות ש"ך רפ"ח וכו' וזהו אלה המצות אשר צוה ד' את משה וכו' שע"י הענוה באים לכלל קיום המצות כתיקונם וכצביונם לשם פועלן והי' נמי ג"ך טעם למספר בני ישראל הבא אחרי כן בראש חומש הפקודים וידבר ד' אל משה במדבר סיני באהל מועד וכו' שאו את ראש כל עדת בני ישראל וכו' בכדי לחבבן ולזרזם לקיום מצות התורה השוים במספר כנז' וכו' שכ"ן בכללות מספרם כתיב ויהיו כל הפקודים שש מאות אלף ושלשת אלפים וחמש מאות וחמשים לעומ' תרי"ג מצות דהיינו ת"ר מהם לעו' שש מאות אלף כל מצוה לעו' אלף וכו' ושלשת אלפים לעומ' שלשה מצות וכו' וחמש מאות וחמשים לעומ' חומשי תורת משה חמשה חו"ת כל אחד כלול וכו' וכן וחמשים וכו' גם לעו' חמשים שערי בינה וכו' ועשרת הדברים משלימים התרי"ג וכו' ומה גם משנה תורה וכו' וזהו אלה המצות וכו' וידבר ד' אל משה במדבר סיני וכו' שאו את ראש כל עדת בני ישראל וכו' שבזה מתעוררים בתוספת אהבה לקיום מצות התורה שג"ך בכל פרט ופרט דהיינו גם כל אחד מהם וכו' מספר כל מצות התורה שהם תרי"ג שוים לעו' האברים וגידים

של

פתח בחקתי האהל

של כל אדם מישראל זה לעו' זה עשה האלהים הן בכללותם במספרם כרמוז הן בכללותם גם מלך שורשם ומקורם שהמה להם כגוף אחד כידוע וכו' הן מלך כל פרט ופרט דהיינו כל אחד ואחד מישראל וכו' :

תושלב"ע

Div.Sch.
BS
1225
.A8237
1927
v.3